ISSN 0250-8168

Επίσημη Εφημερίδα

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

L 331

44ο έτος

15 Δεκεμβρίου 2001

Έκδοση στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I *Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση*

★ **Απόφαση αριθ. 2455/2001/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2001, για τη θέσπιση του καταλόγου ουσιών προτεραιότητος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων και τροποποίησης της οδηγίας 2000/60/ΕΚ** ([1]) ... 1

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2456/2001 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2001, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 6

★ **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2457/2001 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2001, για τον καθορισμό του ποσού της μείωσης που εφαρμόζεται στο πλαίσιο του καθεστώτος εισαγωγής σόργου στην Ισπανία** 8

★ **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2458/2001 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2001, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 327/98 για το άνοιγμα και τον τρόπο διαχείρισης ορισμένων δασμολογικών ποσοστώσεων εισαγωγής ρυζιού και θραυσμάτων ρυζιού** 10

★ **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2459/2001 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2001, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 28/97 και την κατάρτιση προβλέψεων εφοδιασμού με ορισμένα φυτικά έλαια (εκτός του ελαιολάδου) που προορίζονται για τη βιομηχανία μεταποίησης στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα** 13

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2460/2001 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2001, για την έναρξη διαρκούς διαγωνισμού για την εξαγωγή κριθής που κατέχει ο γαλλικός οργανισμός παρέμβασης 15

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2461/2001 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2001, για τον καθορισμό του ανωτάτου ποσού για την ενίσχυση στο συμπυκνωμένο βούτυρο για τη 260η ειδική δημοπρασία που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της διαρκούς δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 429/90 20

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2462/2001 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2001, για καθορισμό των ελαχίστων τιμών πώλησης βουτύρου και των μεγίστων ποσών ενίσχυσης της κρέμας γάλακτος, του βουτύρου και του συμπυκνωμένου βουτύρου για την 88η ειδική δημοπρασία που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της διαρκούς δημοπρασίας που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2571/97 21

([1]) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

Τιμή: 24,50 EUR

(συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

EL

Οι πράξεις οι τίτλοι των οποίων έχουν τυπωθεί με ημίμαυρα στοιχεία αποτελούν πράξεις τρεχούσης διαχειρίσεως που έχουν θεσπισθεί στο πλαίσιο της γεωργικής πολιτικής και είναι γενικά περιορισμένης χρονικής ισχύος.

Οι τίτλοι όλων των υπολοίπων πράξεων έχουν τυπωθεί με μαύρα στοιχεία και επισημαίνονται με αστερίσκο.

Περιεχόμενα *(συνέχεια)*

⋆ **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2463/2001 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2001, για την έγκριση των μεταφορών μεταξύ των ποσοτικών ορίων για τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα και τα είδη ένδυσης καταγωγής Ταϊβάν** 23

⋆ **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2464/2001 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2001, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1623/2000 για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου για την κοινή οργάνωση της αμπελο-οινικής αγοράς, όσον αφορά τους μηχανισμούς της αγοράς** 25

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2465/2001 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2001, για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή λευκασμένου ρυζιού με στρογγυλούς κόκκους στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/2001 28

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2466/2001 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2001, για την εξαγωγή μεσόσπερμου και μακρόσπερμου Α λευκασμένου ρυζιού προορισμού ορισμένων τρίτων χωρών της Ευρώπης, στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2008/2001 29

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2467/2001 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2001, για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στρογγυλόσπερμου, μεσόσπερμου και μακρόσπερμου Α λευκασμένου ρυζιού προορισμού ορισμένων τρίτων χωρών στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2009/2001 30

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2468/2001 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2001, για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή μακρόσπερμου λευκασμένου ρυζιού στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2010/2001 31

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2469/2001 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2001, για καθορισμό της μέγιστης επιδότησης κατά την αποστολή μακρόσπερμου αποφλοιωμένου ρυζιού προς τη νήσο Ρεϋνιόν, στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2011/2001 32

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2470/2001 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2001, για τον καθορισμό της ανώτατης τιμής αγοράς βουτύρου για την 41η δημοπρασία που πραγματοποιείται στα πλαίσια της διαρκούς δημοπρασίας που διέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2771/1999 33

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2471/2001 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2001, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 668/2001 για την έναρξη διαρκούς διαγωνισμού για την εξαγωγή κριθής που κατέχει ο γερμανικός οργανισμός παρέμβασης 34

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2472/2001 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2001, για καθορισμό της ανώτατης τιμής αγοράς για το βόειο κρέας στο πλαίσιο του 16ου μερικού διαγωνισμού σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 690/2001 35

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2473/2001 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2001, για να μην δοθεί συνέχεια στις προσφορές που κατατέθηκαν για τη 280ή μερική δημοπρασία που πραγματοποιείται στο πλαίσιο γενικών μέτρων παρεμβάσεως σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89 36

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2474/2001 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2001, για τον καθορισμό των δασμών κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών 37

II *Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση*

Επιτροπή

2001/892/ΕΚ:

⋆ **Απόφαση της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 2001, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ (COMP/C-1/36.915 — Deutsche Post AG — Παρακράτηση διασυνοριακού ταχυδρομείου)** [1] *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 1934]* 40

EL

[1] Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

(συνέχεια στην 3η σελίδα του εξωφύλλου)

2001/893/ΕΚ:

⋆ **Σύσταση της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2001, για τις αρχές σχετικά με τη χρήση του «SOLVIT» — του δικτύου επίλυσης προβλημάτων στην εσωτερική αγορά** [1] *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 3901]* 79

2001/894/ΕΚ:

⋆ **Απόφαση της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με τη συνεισφορά της Κοινότητας στη χρηματοδότηση ενός προγράμματος καταπολέμησης οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά και τα φυτικά προϊόντα στα υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα για το έτος 2001** *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 4267]* 83

2001/895/ΕΚ:

⋆ **Απόφαση της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2001, όσον αφορά τη συνεισφορά της Κοινότητας στη χρηματοδότηση προγράμματος καταπολέμησης των οργανισμών που είναι επιβλαβείς για τα φυτά και τα φυτικά προϊόντα στη Μαδέρα για το 2001** *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 4268]* 89

2001/896/ΕΚ:

⋆ **Απόφαση της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, περί καθορισμού ρυθμίσεων για τις κοινοτικές συγκριτικές εξετάσεις και δοκιμές στο πολλαπλασιαστικό υλικό και το υλικό φύτευσης οπωροφόρων φυτών βάσει της οδηγίας 92/34/ΕΟΚ του Συμβουλίου** *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 4220]* 95

2001/897/ΕΚ:

⋆ **Απόφαση της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, περί καθορισμού ρυθμίσεων για τις κοινοτικές συγκριτικές εξετάσεις και δοκιμές σπόρων προς σπορά και πολλαπλασιαστικού υλικού ορισμένων φυτών υπαγόμενων στις οδηγίες 66/400/ΕΟΚ, 66/401/ΕΟΚ, 66/402/ΕΟΚ, 66/403/ΕΟΚ, 68/193/ΕΟΚ, 69/208/ΕΟΚ, 70/458/ΕΟΚ και 92/33/ΕΟΚ του Συμβουλίου** [1] *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 4222]* 97

2001/898/ΕΚ:

⋆ **Απόφαση της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, περί καθορισμού ρυθμίσεων για τις κοινοτικές συγκριτικές εξετάσεις και δοκιμές στο πολλαπλασιαστικό υλικό καλλωπιστικών φυτών βάσει της οδηγίας 98/56/ΕΟΚ του Συμβουλίου** *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 4224]* 101

[1] Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 2455/2001/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Νοεμβρίου 2001

για τη θέσπιση του καταλόγου ουσιών προτεραιότητος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων και τροποποίησης της οδηγίας 2000/60/ΕΚ

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [2],

αφού ζητήθηκε η γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης [3],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η οδηγία 76/464/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 4ης Μαΐου 2001, για τη ρύπανση που προκαλείται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες που εκχέονται στο υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας [4], και οι οδηγίες που θεσπίστηκαν στο πλαίσιό της, αντιπροσωπεύουν σήμερα το βασικό κοινοτικό εργαλείο ελέγχου μεμονωμένων και διάχυτων απορρίψεων επικινδύνων ουσιών.

(2) Οι κοινοτικοί έλεγχοι δυνάμει της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ έχουν αντικατασταθεί, εναρμονιστεί και περαιτέρω αναπτυχθεί με την οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για την θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων [5].

(3) Δυνάμει της οδηγίας 2000/60/ΕΚ πρέπει να θεσπισθούν, σε κοινοτικό επίπεδο, ειδικά μέτρα κατά της ρύπανσης των υδάτων από συγκεκριμένους ρύπους ή ομάδες ρύπων που παρουσιάζουν σημαντικό κίνδυνο για το υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού, περιλαμβανομένων και των κινδύνων για τα ύδατα που χρησιμοποιούνται στην παραγωγή πόσιμου νερού. Τα μέτρα αυτά αφορούν την προοδευτική μείωση και, για τις επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 30, δεύτερη πρόταση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, την παύση ή τη σταδιακή κατάργηση απορρίψεων, εκπομπών και διαρροών, εντός 20 ετών μετά την έγκρισή τους σε κοινοτικό επίπεδο και με απώτατο στόχο, όπως αναγνωρίζεται στο πλαίσιο της επίτευξης των στόχων σχετικών διεθνών συμφωνιών, την επίτευξη συγκεντρώσεων στο θαλάσσιο περιβάλλον οι οποίες για τις μεν φυσικώς απαντώμενες ουσίες να πλησιάζουν το φυσικό βασικό επίπεδο, για τις δε συνθετικές που παράγονται από ανθρώπινες δραστηριότητες να είναι σχεδόν μηδενικές. Εν όψει της έγκρισης αυτών των μέτρων, πρέπει να θεσπιστεί, ως παράρτημα X της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, ο κατάλογος των ουσιών προτεραιότητας, συμπεριλαμβανομένων των επικινδύνων ουσιών προτεραιότητας. Ο κατάλογος καταρτίστηκε λαμβάνοντας υπόψη τις συστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 5 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

(4) Όσον αφορά τις φυσικώς απαντώμενες ουσίες ή τις δημιουργούμενες διά φυσικών διαδικασιών, όπως, π.χ., το κάδμιο, ο υδράργυρος και οι πολυαρωματικοί υδρογονάνθρακες, δεν είναι δυνατό να επιτευχθεί πλήρως η σταδιακή κατάργηση απορρίψεων, εκπομπών και διαρροών. Κατά τη σύνταξη των σχετικών επιμέρους οδηγιών, πρέπει να ληφθεί δεόντως υπόψη αυτή η κατάσταση και τα μέτρα θα πρέπει να αποσκοπούν στην παύση των εκπομπών, απορρίψεων και διαρροών στο νερό των επικίνδυνων εκείνων ουσιών προτεραιότητας που παράγονται από ανθρώπινες δραστηριότητες.

(5) Η οδηγία 2000/60/ΕΚ εισάγει, στο άρθρο 16 παράγραφος 2, επιστημονικά τεκμηριωμένη μεθοδολογία επιλογής ουσιών προτεραιότητας με βάση τον σημαντικό κίνδυνο που συνεπάγονται για το υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού.

(6) Η μεθοδολογία της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, δίνει, ως ευκολότερη λύση, τη δυνατότητα εφαρμογής μιας απλοποιημένης διαδικασίας αξιολόγησης των κινδύνων ακολουθώντας επιστημονικές αρχές και λαμβάνοντας ιδίως υπόψη:

— ενδείξεις σχετικά με τους εγγενείς κινδύνους που παρουσιάζει δεδομένη ουσία και, ειδικότερα, την οικοτοξικότητά της στο νερό και την τοξικότητά της στον άνθρωπο μέσω της έκθεσής του στο υδάτινο περιβάλλον,

— ενδείξεις από παρακολούθηση της ευρύτερης περιβαλλοντικής μόλυνσης, και

— άλλους δοκιμασμένους παράγοντες οι οποίοι μπορεί να αποκαλύψουν ευρύτερη περιβαλλοντική μόλυνση, όπως η παραγωγή, οι όγκοι κατανάλωσης και η συνήθης χρήση της υπόψη ουσίας.

---

[1] ΕΕ C 177 E της 27.6.2000, σ. 74 και ΕΕ C 154 E της 29ης Μαΐου 2001, σ. 117.
[2] ΕΕ C 268 της 19.9.2000, σ. 11.
[3] Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Μαΐου 2001 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 8ης Οκτωβρίου 2001.
[4] ΕΕ L 129 της 18.5.1976, σ. 23· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/60/ΕΚ (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1).
[5] ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1.

(7) Η Επιτροπή ανέπτυξε πάνω στη βάση αυτή ένα σύστημα συνδυασμένου καθορισμού προτεραιοτήτων με βάση παρακολούθηση και προσομοιώσεις (COMMPS), σε συνεργασία με εμπειρογνώμονες των ενδιαφερομένων μερών, συμπεριλαμβανομένης της Επιστημονικής Επιτροπής Τοξικότητας, Οικοτοξικότητας και Περιβάλλοντος, των κρατών μελών, των χωρών ΕΖΕΣ, της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Περιβάλλοντος, Ευρωπαϊκών επιχειρηματικών ενώσεων, περιλαμβανομένων και εκείνων που εκπροσωπούν μικρομεσαίες επιχειρήσεις, καθώς και ευρωπαϊκών περιβαλλοντικών οργανώσεων.

(8) Η Επιτροπή θα πρέπει να φροντίσει για τη συμμετοχή των υποψηφίων για ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση κρατών στη διαδικασία COMMPS και, κατά προτεραιότητα, των κρατών το έδαφος των οποίων διασχίζεται από υδάτινες οδούς που διασχίζουν επίσης το έδαφος κράτους μέλους ή εκβάλλουν στο κράτος αυτό.

(9) Μετά από επιλογή με βάση τη διαδικασία (COMMPS) και δημόσιες και διαφανείς συζητήσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη, καταρτίστηκε ένας πρώτος κατάλογος 33 ουσιών ή ομάδων ουσιών προτεραιότητας.

(10) Η ταχεία θέσπιση του καταλόγου αυτού είναι επιθυμητή ώστε να γίνει δυνατή η έγκαιρη και συνεχής διενέργεια κοινοτικών ελέγχων για τις επικίνδυνες ουσίες, δυνάμει της στρατηγικής που προβλέπεται στο άρθρο 16 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, ιδίως στις προτάσεις περί ελέγχων, όπως ορίζονται στο άρθρο 16 παράγραφος 6, και στις προτάσεις για τα ποιοτικά πρότυπα, όπως ορίζονται στο άρθρο 16 παράγραφος 7, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της οδηγίας αυτής.

(11) Ο κατάλογος ουσιών προτεραιότητας που θεσπίζεται δυνάμει της παρούσας απόφασης θα αντικαταστήσει τον κατάλογο ουσιών που παρατίθεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο, της 22ας Ιουνίου 1982, για τις επικίνδυνες ουσίες, οι οποίες μπορούν να συμπεριληφθούν στον πίνακα I της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([1]).

(12) Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, ο προσδιορισμός των επικινδύνων ουσιών προτεραιότητας απαιτεί να ληφθεί υπόψη η επιλογή ανησυχητικών ουσιών η οποία επιχειρήθηκε στην οικεία κοινοτική νομοθεσία περί επικίνδυνων ουσιών ή στις οικείες διεθνείς συμφωνίες. Οι επικίνδυνες ουσίες χαρακτηρίζονται στην ανωτέρω οδηγία ως «ουσίες ή ομάδες ουσιών που είναι τοξικές, σταθερές και επιρρεπείς σε βιοσυσσώρευση, καθώς και άλλες ουσίες ή ομάδες ουσιών που δημιουργούν ανάλογο βαθμό ανησυχίας».

(13) Οι σχετικές διεθνείς συμφωνίες περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων τη σύμβαση OSPAR για την προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος στο Βορειοανατολικό Ατλαντικό, τη σύμβαση HELCOM για την προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος στη Βαλτική Θάλασσα, τη σύμβαση της Βαρκελώνης για την προστασία της Μεσογείου από τη ρύπανση, τις συμβάσεις του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού (IMO), τη σύμβαση του Περιβαλλοντικού Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών (UNEP) για τους ανθεκτικούς οργανικούς ρύπους και το πρωτόκολλο της σύμβασης της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη (UN-ECE) για την μεγάλης απόστασης διασυνοριακή ατμοσφαιρική ρύπανση από ανθεκτικούς οργανικούς ρύπους (POP).

(14) Η επιλογή των ουσιών προτεραιότητας και ο προσδιορισμός των επικινδύνων ουσιών προτεραιότητας που επιλέγονται για τη διενέργεια ελέγχων εκπομπής, απόρριψης και διαρροής, θα συμβάλει στην επίτευξη των στόχων αυτών και στην τήρηση των κοινοτικών υποχρεώσεων που απορρέουν από διεθνείς συμβάσεις για την προστασία των θαλασσίων υδάτων, ιδίως δε στην εφαρμογή της στρατηγικής περί επικινδύνων ουσιών που θεσπίστηκε στη διυπουργική διάσκεψη OSPAR 1998 στα πλαίσια της σύμβασης για την προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος του βορειοανατολικού Ατλαντικού, σύμφωνα με την απόφαση 98/249/ΕΚ του Συμβουλίου ([2]).

(15) Ο χαρακτηρισμός των «επικινδύνων ουσιών προτεραιότητας» στον πίνακα ουσιών προτεραιότητας πραγματοποιείται λαμβανομένων ιδιαιτέρως υπόψη των επικινδύνων ουσιών των οποίων προβλέπεται η σταδιακή εξάλειψη ή η παύση των απορρίψεων, εκπομπών και διαρροών σε διεθνείς συμφωνίες. Επικίνδυνες ουσίες η σταδιακή εξάλειψη των οποίων έχει αποφασισθεί σε διεθνή φόρα, συμπεριλαμβανομένων του IMO, της UNEP ή της UN-ECE. Επικίνδυνες ουσίες των οποίων η παύση των απορρίψεων, εκπομπών και διαρροών έχει αποφασισθεί κατά προτεραιότητα στη σύμβαση OSPAR, συμπεριλαμβανομένων των επικινδύνων ουσιών που προσδιορίζονται στον κατάλογο OSPAR DYNAMEC, Επιλογή I ([3]) ή Επιλογή III ([4]). Επικίνδυνες ουσίες που δημιουργούν «ισοδύναμο επίπεδο ανησυχιών» λόγω του ότι είναι δυσαποδόμητες, τοξικές και βιοσυσσωρεύσιμες (ΔΤΒ), όπως οι ουσίες που διαταράσσουν το ενδοκρινικό σύστημα οι οποίες αναγνωρίζονται στη στρατηγική OSPAR. Βαρέα μέταλλα που περιλαμβάνονται στο πρωτόκολλο περί βαρέων μετάλλων της σύμβασης UN-ECE για την μεγάλης ακτίνας διασυνοριακή ατμοσφαιρική ρύπανση, που έχουν επιλεγεί για μέτρα προτεραιότητας βάσει των συμφωνιών OSPAR 1998 και OSPAR 2000, και τα οποία δημιουργούν «ισοδύναμο επίπεδο ανησυχιών» με τις ουσίες ΔΤΒ.

(16) Προκειμένου να καταστήσει αποτελεσματικά τα μέτρα κατά της ρύπανσης των υδάτων, η Επιτροπή οφείλει να προωθεί τον συγχρονισμό των ερευνών και των πορισμάτων που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της σύμβασης OSPAR, καθώς και στο πλαίσιο της διαδικασίας COMMPS.

(17) Η διαδικασία COMMPS είναι ένα δυναμικό εργαλείο για τον καθορισμό προτεραιοτήτων σε επικίνδυνες ουσίες, δυνάμενο να υποστεί συνεχείς βελτιώσεις και εξελίξεις, με στόχο την αναθεώρηση και προσαρμογή του πρώτου καταλόγου ουσιών προτεραιότητας το αργότερο 4 έτη μετά τη θέση σε ισχύ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και εν συνεχεία τουλάχιστον κάθε τέσσερα έτη. Προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι κατά την επόμενη διαδικασία επιλογής θα ληφθούν υπόψη όλες οι εν δυνάμει ουσίες προτεραιότητας, επιβάλλεται να μην αποκλείεται συστηματικά καμία ουσία, να αξιοποιούνται οι βέλτιστες διαθέσιμες γνώσεις, και να περιληφθούν στη διαδικασία επιλογής όλες οι χημικές ουσίες και όλα τα ζιζανιοκτόνα στην αγορά της ΕΕ και όλες οι ουσίες που χαρακτηρίζονται από την OSPAR ως «επικίνδυνες».

([1]) ΕΕ C 176 της 14.7.1982, σ. 3.

([2]) ΕΕ L 104 της 3.4.1998, σ. 1.

([3]) Μη εγγενώς βιοαποδομήσιμες και log Kow (octanol-water coefficient) ≥ 5 ή BCF (bioconcentration factor) ≥ 5 000 και οξεία υδατική τοξικότητα ≤ 0,1 mg/l ή έχουσες καρκινογόνες, μεταλλαξιογόνες ή τοξικές για την αναπαραγωγή επιδράσεις για τα θηλαστικά.

([4]) Μη εγγενώς βιοαποδομήσιμες και log Kow ≥ 4 ή BCF ≥ 500 και οξεία υδατική τοξικότητα ≤ 1 mg/l ή έχουσες καρκινογόνες, μεταλλαξιογόνες ή τοξικές για την αναπαραγωγή επιδράσεις για τα θηλαστικά.

(18) Η αποτελεσματικότητα της διαδικασίας COMMPS εξαρτάται, σε μεγάλο βαθμό, από το κατά πόσον είναι διαθέσιμα τα απαιτούμενα δεδομένα. Η ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία για τις χημικές ουσίες διαπιστώθηκε ότι πάσχει από σοβαρή έλλειψη δεδομένων. Οι στόχοι της οδηγίας 2000/60/ΕΚ μπορούν να εκπληρωθούν πλήρως μόνον εάν εξασφαλισθεί η πλήρης διαθεσιμότητα των απαιτουμένων δεδομένων, πράγμα που προϋποθέτει την αναθεώρηση της κοινοτικής νομοθεσίας για τις χημικές ουσίες.

(19) Η αναφορά στη διαδικασία COMMPS δεν αφαιρεί από την Επιτροπή τη δυνατότητα να προσφεύγει σε τεχνικές αξιολόγησης του βλαβερού χαρακτήρα ορισμένων ουσιών, τεχνικές οι οποίες έχουν ήδη αναπτυχθεί ή και εφαρμοσθεί στο πλαίσιο άλλων μέτρων κατά της ρύπανσης.

(20) Σύμφωνα με το άρθρο 1 στοιχείο γ) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, οι μελλοντικές επανεξετάσεις του καταλόγου ουσιών προτεραιότητας που διενεργούνται βάσει του άρθρου 16 παράγραφος 4 της οδηγίας αυτής, θα να συμβάλλουν στην εξάλειψη, μέχρι το 2020, των εκπομπών, απορρίψεων και διαρροών όλων των επικινδύνων ουσιών, με την προοδευτική συμπλήρωση του καταλόγου αυτού με περαιτέρω ουσίες.

(21) Κατά την αναθεώρηση και προσαρμογή του καταλόγου ουσιών προτεραιότητας, θα πρέπει να λαμβάνονται δεόντως υπόψη, εκτός από την περαιτέρω εξέλιξη της διαδικασίας COMMPS, τα πορίσματα των επανεξετάσεων στο πλαίσιο της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων [1], του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1993, για την αξιολόγηση και τον έλεγχο των κινδύνων από τις υπάρχουσες ουσίες [2], και της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά [3] και, ενδεχομένως, περαιτέρω επιστημονικά στοιχεία από την αναθεώρηση ισχυουσών ή νέων οδηγιών, ιδίως στο πλαίσιο της νομοθεσίας για τις χημικές ουσίες. Πρέπει να αποφεύγονται οι επικαλύψεις ελέγχων, δεδομένου του υψηλού τους κόστους. Κατά την προσαρμογή των καταλόγων, πρέπει να είναι δυνατή η ταξινόμηση ουσιών τόσο σε χαμηλότερη όσο και σε υψηλότερη κατηγορία,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Θεσπίζεται ο κατάλογος ουσιών προτεραιότητας, συμπεριλαμβανομένων των ουσιών που επισημαίνονται ως επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας, ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 16 παράγραφοι 2 και 3 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Ο κατάλογος, όπως περιλαμβάνεται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης, καθίσταται παράρτημα X της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

Άρθρο 2

Ο κατάλογος ουσιών προτεραιότητας της παρούσας απόφασης αντικαθιστά τον κατάλογο ουσιών της ανακοίνωσης της Επιτροπής της 22ας Ιουνίου 1982.

Άρθρο 3

Προκειμένου να ληφθούν μετά βεβαιότητας υπόψη όλες οι ουσίες που θα μπορούσαν να χαρακτηρισθούν ως ουσίες προτεραιότητας, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα στοιχεία σχετικά με την κάθε ουσία και τις συνέπειες που έχει η έκθεση σε αυτήν, που χρειάζονται για την εφαρμογή της διαδικασίας COMMPS, είναι διαθέσιμα.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση τίθεται σε ισχύ την επομένη ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 20 Νοεμβρίου 2001.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Η Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*
N. FONTAINE	A. NEYTS-UYTTEBROECK

[1] ΕΕ L 230 της 19.8.1991, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 29.12.2001, σ. 61).
[2] ΕΕ L 84 της 5.4.1993, σ. 1.
[3] ΕΕ L 123 της 24.4.1998, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ X

Κατάλογος ουσιών προτεραιότητας στον τομέα της πολιτικής υδάτων (*)

	Αριθμός CAS (1)	Αριθμός ΕΕ (2)	Ουσία προτεραιότητας	Χαρακτηρισμός: επικίνδυνη ουσία προτεραιότητας
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alachlor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Αθρακένιο	(X) (***)
(3)	1912-24-9	217-617-8	Ατραζίνη	(X) (***)
(4)	71-43-2	200-753-7	Βενζόλιο	
(5)	n.a.	n.a.	Βρωμιούχοι διφαινυλαιθέρες (**)	X (****)
(6)	7440-43-9	231-152-8	Κάδμιο και παράγωγα	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Χλωροαλκάνια C_{10-13} (**)	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Chlorfenvinphos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Chlorpyrifos	(X) (***)
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-Διχλωροαιθάνιο	
(11)	75-09-2	200-838-9	Διχλωρομεθάνιο	
(12)	117-81-7	204-211-0	Φθαλικό δι (2-αιθυλεξύλιο) (DEHP)	(X) (***)
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	(X) (***)
(14)	115-29-7	204-079-4	Ενδοσουλφάνιο	(X) (***)
	959-98-8	n.a.	(άλφα-ενδοσουλφάνιο)	
(15)	206-44-0	205-912-4	Φλουορανθένιο (*****)	
(16)	118-74-1	204-273-9	Εξαχλωροβενζόλιο	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Εξαχλωροβουταδιένιο	X
(18)	608-73-1	210-158-9	Εξαχλωροκυκλοεξάνιο	X
	58-89-9	200-401-2	(Λινδάνιο, γ-ισομερές)	
(19)	34123-59-6	251-835-4	Isoproturon	(X) (***)
(20)	7439-92-1	231-100-4	Μόλυβδος και παράγωγα	(X) (***)
(21)	7439-97-6	231-106-7	Υδράργυρος και παράγωγα	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Ναφθαλένιο	(X) (***)
(23)	7440-02-0	231-111-4	Νικέλιο και παράγωγα	

	Αριθμός CAS (1)	Αριθμός ΕΕ (2)	Ουσία προτεραιότητας	Χαρακτηρισμός: επικίνδυνη ουσία προτεραιότητας
(24)	25154-52-3	246-672-0	Εννεϋλοφαινόλες	X
	104-40-5	203-199-4	(4-π-εννεϋλοφαινόλη)	
(25)	1806-26-4	217-302-5	Οκτυλοφαινόλες	(X) (***)
	140-66-9	n.a.	(para-ter-οκτυλοφαινόλες)	
(26)	608-93-5	210-172-5	Πενταχλωροβενζόλιο	X
(27)	87-86-5	201-778-6	Πενταχλωροφαινόλη	(X) (***)
(28)	n.a.	n.a.	Πολυαρωματικοί υδρογονάνθρακες	X
	50-32-8	200-028-5	(Βενζο (α) πυρένιο)	
	205-99-2	205-911-9	(Βενζο (b) φλουορανθένιο)	
	191-24-2	205-883-8	(Βενζο (g,h,i) περυλένιο)	
	207-08-9	205-916-6	(Βενζο (k) φλουορανθένιο)	
	193-39-5	205-893-2	(Ινδενο (1,2,3-cd) πυρένιο)	
(29)	122-34-9	204-535-2	Σιμαζίνη	(X) (***)
(30)	688-73-3	211-704-4	Παράγωγα τριβουτυλτίνης	X
	36643-28-4	n.a.	(Κατιόν τριβουτιλτίνης)	
(31)	12002-48-1	234-413-4	(Τριχλωροβενζόλια)	(X) (***)
	120-82-1	204-428-0	(1,2,4-Τριχλωροβενζόλιο)	
(32)	67-66-3	200-663-8	Τριχλωρομεθάνιο (χλωροφόρμιο)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Τριφθοραλίνη	(X) (***)

(*) Όπου έχουν επιλεγεί ομάδες ουσιών, τυπικοί μεμονωμένοι εκπρόσωποι καταγράφονται ως ενδεικτικές παράμετροι (σε παρενθέσεις και χωρίς αριθμό). Η διενέργεια ελέγχων θα επικεντρωθεί στις συγκεκριμένες αυτές ουσίες, με την επιφύλαξη ενσωμάτωσης και άλλων μεμονωμένων εκπροσώπων, ανάλογα με την περίπτωση.

(**) Οι ομάδες αυτές ουσιών κανονικά περιλαμβάνουν σημαντικό αριθμό μεμονωμένων ενώσεων. Επί του παρόντος, δεν μπορούν να δοθούν οι κατάλληλες ενδεικτικές παράμετροι.

(***) Αυτή η ουσία προτεραιότητας υπόκειται σε επανεξέταση για τον χαρακτηρισμό της ως πιθανής "επικίνδυνης ουσίας προτεραιότητας". Η Επιτροπή θα υποβάλει πρόταση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για την τελική της κατάταξη 12 μήνες το αργότερο μετά τη θέσπιση του παρόντος καταλόγου. Η επανεξέταση αυτή δεν επηρεάζει το χρονοδιάγραμμα για την υποβολή των προτάσεων της Επιτροπής για την εφαρμογή των ελέγχων που ορίζει το άρθρο 16 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

(****) Μόνο ο πενταβρωμοδιφαινυλαιθέρας (αριθμός CAS 32534-81-9).

(*****) Το φθορανθένιο περιλαμβάνεται στον κατάλογο ως ουσία ενδεικτική άλλων περισσότερο επικίνδυνων πολυαρωματικών υδρογονανθράκων.

(1) CAS: Chemical Abstract Services.

(2) Αριθμός ΕΕ: δηλαδή Ευρωπαϊκός κατάλογος χημικών ουσιών του εμπορίου (EINECS) ή Ευρωπαϊκός Κατάλογος Κοινοποιημένων Χημικών Ουσιών (ELINCS).»

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2456/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Δεκεμβρίου 2001

για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών ([1]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1498/98 ([2]), και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του.

(2) Σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφαίνεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 15 Δεκεμβρίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

([1]) ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 66.
([2]) ΕΕ L 198 της 15.7.1998, σ. 4.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2001, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(σε EUR/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας (1)	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 00	052	77,1
	204	82,8
	212	110,1
	999	90,0
0707 00 05	052	140,3
	628	207,8
	999	174,1
0709 90 70	052	152,4
	204	163,1
	999	157,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	52,9
	204	60,4
	388	15,5
	508	30,4
	528	31,0
	999	38,0
0805 20 10	052	52,5
	204	61,0
	999	56,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	59,9
	204	33,2
	464	141,8
	999	78,3
0805 30 10	052	56,9
	388	58,7
	600	58,7
	999	58,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	38,5
	400	93,4
	404	89,9
	720	125,4
	999	86,8
0808 20 50	052	99,6
	064	69,0
	400	102,7
	720	131,1
	999	100,6

(1) Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2032/2000 της Επιτροπής (ΕΕ L 243 της 28.9.2000, σ. 14). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2457/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Δεκεμβρίου 2001

για τον καθορισμό του ποσού της μείωσης που εφαρμόζεται στο πλαίσιο του καθεστώτος εισαγωγής σόργου στην Ισπανία

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, για κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα των σιτηρών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1666/2000 [2], και ιδίως το άρθρο 12 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Βάσει της συμφωνίας επί της γεωργίας που συνήφθη στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του γύρου της Ουρουγουάης, η Κοινότητα δεσμεύτηκε να εισάγει στην Ισπανία ορισμένη ποσότητα σόργου.

(2) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1839/95 της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής των δασμολογικών ποσοστώσεων για την εισαγωγή αραβοσίτου και σόργου στην Ισπανία και αραβοσίτου στην Πορτογαλία [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2235/2000 [4], περιλαμβάνει τις διατάξεις που ρυθμίζουν τη διαχείριση των εισαγωγών αυτών.

(3) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1706/98 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για το καθεστώς των γεωργικών προϊόντων και των προϊόντων μεταποίησης γεωργικών προϊόντων καταγωγής κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού (ΑΚΕ) και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 715/90 [5], προβλέπει κυρίως μείωση κατά 60 % του δασμού που εφαρμόζεται κατά την εισαγωγή σόργου μέχρις εξαντλήσεως ανωτάτου ορίου 100 000 τόνων κατά ημερολογιακό έτος και κατά 50 % πέραν του ανωτάτου αυτού ορίου. Ενδείκνυται να αποφευχθεί σώρευση των μειώσεων βάσει των διαφόρων καθεστώτων.

(4) Το ποσό της μείωσης που εφαρμόζεται στον εισαγωγικό δασμό σόργου στην Ισπανία πρέπει να καθοριστεί σε επίπεδο που να επιτρέπει, αφενός μεν την εισαγωγή των ποσοτήτων που προβλέπονται από τη συμφωνία επί της γεωργίας και αφετέρου να αποφευχθούν στρεβλώσεις της ισπανικής αγοράς των σιτηρών. Λαμβάνοντας υπόψη την παρούσα κατάσταση των διεθνών τιμών του σόργου και των τιμών των σιτηρών στην ισπανική αγορά, αυτό το ποσό μείσης μπορεί να καθοριστεί εις τρόπον ώστε να καταργεί το δασμό εισαγωγής που ισχύει έως το τέλος της περιόδου εισαγωγής που προβλέπεται στη συμφωνία επί της γεωργίας και για ανώτατη ολική ποσότητα 250 000 τόνων.

(5) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η μείωση κατά την εισαγωγή σόργου στην Ισπανία που προβλέπεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1839/95, ισούται με τον εισαγωγικό δασμό που ισχύει κατά τη δήλωση της θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία για συνολική ποσότητα 250 000 τόνων σόργου, εφόσον η δήλωση θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία έχει γίνει πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2001.

Άρθρο 2

Οι αιτήσεις των πιστοποιητικών εισαγωγής σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό γίνονται αποδεκτές έως την ποσότητα που αναφέρεται στο άρθρο 1 και, οπωσδήποτε, έως τις 20 Δεκεμβρίου 2001.

Στην περίπτωση κατά την οποία το σύνολο των ποσοτήτων για τις οποίες έχουν υποβληθεί αιτήσεις πιστοποιητικού εισαγωγής για μία ημέρα υπερβαίνει τη διαθέσιμη ποσότητα κατά την ημέρα αυτή, η αρμόδια ισπανική αρχή κατά την έκδοση των πιστοποιητικών εφαρμόζει συντελεστή μειώσεως, στις ποσότητες για τις οποίες έχουν υποβληθεί αιτήσεις.

Η αρμόδια ισπανική αρχή ενημερώνει την Επιτροπή για τις αιτήσεις πιστοποιητικού εισαγωγής βάσει του παρόντος κανονισμού που έγιναν κάθε μέρα και για τα πιστοποιητικά που εκδόθηκαν κάθε μέρα βάσει του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

[1] ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.
[2] ΕΕ L 193 της 29.7.2000, σ. 1.
[3] ΕΕ L 177 της 28.7.1995, σ. 4.
[4] ΕΕ L 256 της 10.10.2000, σ. 13.
[5] ΕΕ L 215 της 1.8.1998, σ. 12.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2458/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Δεκεμβρίου 2001

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 327/98 για το άνοιγμα και τον τρόπο διαχείρισης ορισμένων δασμολογικών ποσοστώσεων εισαγωγής ρυζιού και θραυσμάτων ρυζιού

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1095/96 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1996, περί εφαρμογής των παραχωρήσεων του καταλόγου CXL, καταρτισθέντος κατόπιν των διαπραγματεύσεων του άρθρου XXIV παράγραφος 6 της ΓΣΔΕ [1], και ιδίως το άρθρο 1,

την απόφαση 96/317/ΕΚ του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 1996, σχετικά με την ολοκλήρωση των αποτελεσμάτων των διαβουλεύσεων με την Ταϊλάνδη στο πλαίσιο του άρθρου XXIII της ΓΣΔΕ [2], και ιδίως το άρθρο 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 327/98 της Επιτροπής, της 10ης Φεβρουαρίου 1998, για το άνοιγμα και τον τρόπο διαχείρισης ορισμένων δασμολογικών ποσοστώσεων εισαγωγής ρυζιού και θραυσμάτων ρυζιού [3], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 648/98 [4], περιλαμβάνει, στο παράρτημα Ι, το πιστοποιητικό εξαγωγής της Ταϊλάνδης και, στο παράρτημα ΙΙΙ, υπόδειγμα των ανακοινώσεων των κρατών μελών προς την Επιτροπή.

(2) Επειδή η Ταϊλάνδη τροποποίησε το πιστοποιητικό εξαγωγής, θα πρέπει να αντικατασταθεί το παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 327/98.

(3) Από την πείρα που αποκτήθηκε στη διαχείριση των ποσοστώσεων αυτών απεδείχθη το πλεονέκτημα να προστεθεί ο αριθμός των πιστοποιητικών εξαγωγής στις ανακοινώσεις των κρατών μελών προς την Επιτροπή. Πρέπει, συνεπώς, να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 327/98 και να αντικατασταθεί το παράρτημα ΙΙΙ.

(4) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 327/98 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 8, η πρώτη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

   «— το αργότερο εντός δύο εργάσιμων ημερών μετά από την έκδοσή τους, τις ποσότητες κατανεμημένες ανά κωδικούς ΣΟ με οκτώ ψηφία και ανά χώρα καταγωγής για τις οποίες εκδόθηκαν τα πιστοποιητικά εισαγωγής, με την ημερομηνία έκδοσης, τον αριθμό του πιστοποιητικού εξαγωγής, τον αριθμό του εκδιδομένου πιστοποιητικού, καθώς επίσης και το όνομα και τη διεύθυνση του δικαιούχου του πιστοποιητικού.»

2. Τα παραρτήματα Ι και ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 327/98 αντικαθίστανται από τα κείμενα που εμφαίνονται στα παραρτήματα Ι και ΙΙ του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 146 της 20.6.1996, σ. 1.
[2] ΕΕ L 122 της 22.5.1996, σ. 15.
[3] ΕΕ L 37 της 11.2.1998, σ. 5.
[4] ΕΕ L 88 της 24.3.1998, σ. 3.

Export Certificate No .....

DEPARTMENT OF FOREIGN TRADE

MINISTRY OF COMMERCE

GOVERNMENT OF THAILAND

Export certificate subject to Regulation (EC) No

Special form either for semi-milled or milled rice (code No 1006 30), husked rice (code No 1006 20), or broken rice (code No 1006 40 00)

1. Exporter (name, address and country)	**2. Importer** (name, address and country)
Name: Address: Country:	Name: Address: Country:

3. Shipped per	**4. Country/Countries of destination in EC**
☐ Conventional ☐ Container	

5. Type of Thai rice/HS. Code No	**6. Weight metric tonnes**	**7. Packing**
	Gross weight: Net weight:	5 kg. or less Other

8. No and date of Invoice	**9. No and date of B/L**

ORIGINAL

We hereby certify that abovementioned products are produced in and are exported from Thailand

Department of Foreign Trade

.....

Name and Signature of authorized official and stamp

Date of issue .....

THIS CERTIFICATE IS VALID FOR 120 DAYS FROM THE DATE OF ISSUE AND IN ANY CASE ONLY UNTIL 31 DECEMBER OF THE YEAR OF ISSUE

For use of EC authorities

No 0001

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Ρύζι — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 327/98

Αίτηση πιστοποιητικού εισαγωγής [1]

Έκδοση πιστοποιητικού εισαγωγής [1]

Θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία [1]

Παραλήπτης: DG Agri-C-2 Φαξ: (32-2) 296 60 21
Αποστολέας:

Ημερομηνία	Αριθ. του πιστοποιητικού εξαγωγής	Αριθ. του πιστοποιητικού εισαγωγής	Κωδικός ΣΟ	Ποσότητα (τόνοι)	Χώρα καταγωγής	Όνομα και διεύθυνση αιτούντος/δικαιούχου	Συσκευασία ≤ 5 kg

[1] Να διαγραφεί η περιττή ένδειξη.»

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2459/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Δεκεμβρίου 2001

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 28/97 και την κατάρτιση προβλέψεων εφοδιασμού με ορισμένα φυτικά έλαια (εκτός του ελαιολάδου) που προορίζονται για τη βιομηχανία μεταποίησης στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1452/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2001, για ειδικά μέτρα που αφορούν ορισμένα γεωργικά προϊόντα, υπέρ των υπερπόντιων γαλλικών διαμερισμάτων, και για την τροποποίηση της οδηγίας 72/462/ΕΟΚ καθώς και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 525/77 και (ΕΟΚ) αριθ. 3763/91 (Poseidom) [1], και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 6,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 28/97 της Επιτροπής, της 9ης Ιανουαρίου 1997, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής των ειδικών μέτρων εφοδιασμού των γαλλικών υπερπόντιων διαμερισμάτων με ορισμένα φυτικά έλαια που προορίζονται για τη βιομηχανία μεταποίησης και την κατάρτιση προβλέψεων εφοδιασμού [2], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 127/2001 [3], κατάρτισε προβλέψεις εφοδιασμού γι' αυτά τα προϊόντα για το έτος 2001.

(2) Οι προβλέψεις εφοδιασμού για το έτος 2001 με φυτικά έλαια (εκτός του ελαιολάδου) προβλέπουν ποσότητα 8 908 τόνων για το διαμέρισμα της Ρεϊνιόν. Από την εξέταση των στοιχείων που παρασχέθηκαν από τις γαλλικές αρχές, μπορεί να προβλέψει ότι η ποσότητα αυτή δεν θα επαρκέσει για την κάλυψη των αναγκών της βιομηχανίας μεταποίησης της Ρεϊνιόν. Πρέπει, λοιπόν, η εν λόγω ποσότητα να αυξηθεί μέχρι τους 10 522 τόνους. Κατά συνέπεια, πρέπει να τροποποιηθεί το παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 28/97.

(3) Ο παρών κανονισμός θα τεθεί σε ισχύ μετά τη λήξη της προθεσμίας του τάσσεται για την υποβολή των αιτήσεων πιστοποιητικών κατά το Δεκέμβριο 2001. Προκειμένου να αποφευχθεί διακοπή του εφοδιασμού των γαλλικών υπερπόντιων διαμερισμάτων, πρέπει να προβλεφθεί παρέκκλιση από το άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 28/97 και να επιτραπεί, για το μήνα αυτό και μόνο, η υποβολή των αιτήσεων πιστοποιητικών στο διάστημα των πέντε εργάσιμων ημερών που ακολουθεί την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, και να καθορισθεί ως προθεσμία για την έκδοση των πιστοποιητικών το διάστημα των δέκα εργάσιμων ημερών που ακολουθεί την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

(4) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης λιπαρών ουσιών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 28/97 αντικαθίσταται από το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 28/97, κατά το Δεκέμβριο του 2001, οι αιτήσεις πιστοποιητικών υποβάλλονται στην αρμόδια αρχή εντός πέντε εργασίμων ημερών μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 28/97, κατά τον Δεκέμβριο του 2001, τα πιστοποιητικά εκδίδονται εντός δέκα εργάσιμων ημερών μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 198 της 21.7.2001, σ. 11.
[2] ΕΕ L 6 της 10.1.1997, σ. 15.
[3] ΕΕ L 22 της 24.1.2001, σ. 7.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Προβλέψεις εφοδιασμού των υπερπόντιων γαλλικών διαμερισμάτων με φυτικά έλαια (εκτός του ελαιολάδου) που προορίζονται για τη βιομηχανία μεταποίησης και υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1507 έως 1516 (εκτός 1509 και 1510) για το έτος 2001

Διαμέρισμα	Ποσότητα (σε τόνους)
Γουιάνα	311
Μαρτινίκα	1 549
Ρεϊνιόν	10 522
Γουαδελούπη	232
Σύνολο	12 614»

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2460/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Δεκεμβρίου 2001

για την έναρξη διαρκούς διαγωνισμού για την εξαγωγή κριθής που κατέχει ο γαλλικός οργανισμός παρέμβασης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, για κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των σιτηρών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1666/2000 του Συμβουλίου [2], και ιδίως το άρθρο 5,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 της Επιτροπής [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1630/2000 [4], καθορίζει τις διαδικασίες και τους όρους πώλησης των σιτηρών που κατέχουν οι οργανισμοί παρέμβασης.

(2) Στην παρούσα κατάσταση της αγοράς, πρέπει να ανοίξει διαρκής διαγωνισμός για την εξαγωγή 300 000 τόνων κριθής που κατέχει γαλλικός οργανισμός παρέμβασης.

(3) Οι ειδικές λεπτομέρειες πρέπει να καθοριστούν προκειμένου να εξασφαλιστεί ο κανονικός ρυθμός των εργασιών και των ελέγχων τους. Για το σκοπό αυτό, σκόπιμο είναι να προβλεφθεί ένα σύστημα εγγυήσεων που εξασφαλίζει την τήρηση των επιδιωκόμενων στόχων, αποφεύγοντας τα υπερβολικά βάρη για τους συναλλασσόμενους. Πρέπει, κατά συνέπεια, να θεσπιστεί παρέκκλιση από ορισμένους κανόνες, κυρίως του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93.

(4) Στην περίπτωση που η ανάληψη της κριθής έχει καθυστερήσει κατά περισσότερο από πέντε ημέρες, ή που η αποδέσμευση μιας από τις απαιτούμενες εγγυήσεις αναβάλλεται λόγω γεγονότων που καταλογίζονται στον οργανισμό παρέμβασης, το σχετικό κράτος μέλος θα πρέπει να καταβάλει αποζημιώσεις.

(5) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού ο γαλλικός οργανισμός παρέμβασης προβαίνει, υπό τους όρους που καθορίζονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93, σε διαρκή δημοπρασία για την εξαγωγή κριθής που βρίσκεται στην κατοχή του.

Άρθρο 2

1. Ο διαγωνισμός αφορά μέγιστη ποσότητα 300 000 τόνων κριθής για εξαγωγή προς όλες τις τρίτες χώρες εκτός από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, τον Καναδά και το Μεξικό.

2. Στο παράρτημα Ι αναφέρονται οι περιοχές στις οποίες είναι αποθηκευμένοι οι 300 000 τόνοι κριθής.

Άρθρο 3

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 16 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93, η τιμή που πρέπει να καταβάλλεται για την εξαγωγή είναι αυτή που αναφέρεται στην προσφορά.

2. Για τις εξαγωγές που πραγματοποιούνται βάσει του παρόντος κανονισμού, δεν εφαρμόζεται καμία επιστροφή ή φόρος στην εξαγωγή, ούτε μηνιαία προσαύξηση.

3. Το άρθρο 8 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 δεν εφαρμόζεται.

Άρθρο 4

1. Τα πιστοποιητικά εξαγωγής έχουν ισχύ από την ημερομηνία έκδοσής τους κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 ως το τέλος του τέταρτου μήνα από την ημερομηνία αυτή.

2. Οι προσφορές που υποβάλλονται στο πλαίσιο του παρόντος διαγωνισμού δεν μπορούν να συνοδεύονται από αιτήσεις για την έκδοση πιστοποιητικών εξαγωγής που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 49 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1291/2000 της Επιτροπής [5].

Άρθρο 5

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93, η προθεσμία για την υποβολή προσφορών για τον πρώτο μερικό διαγωνισμό λήγει στις 20 Δεκεμβρίου 2001, ώρα 9.00 (ώρα Βρυξελλών).

2. Η προθεσμία υποβολής προσφορών για τον επόμενο μερικό διαγωνισμό λήγει κάθε Πέμπτη, ώρα 9.00 (ώρα Βρυξελλών).

3. Η προθεσμία για τον τελευταίο μερικό διαγωνισμό λήγει στις 30 Μαΐου 2002, ώρα 9.00 (ώρα Βρυξελλών).

4. Οι προσφορές πρέπει να κατατεθούν στο γαλλικό οργανισμό παρέμβασης.

[1] ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.
[2] ΕΕ L 193 της 29.7.2000, σ. 1.
[3] ΕΕ L 191 της 31.7.1993, σ. 76.
[4] ΕΕ L 187 της 26.7.2000, σ. 24.
[5] ΕΕ L 152 της 24.6.2000, σ. 1.

Άρθρο 6

1. Ο οργανισμός παρέμβασης, ο προβαίνων στην αποθεματοποίηση και, εφόσον το επιθυμεί ο υπερθεματιστής, προβαίνουν, κατόπιν κοινής συμφωνίας, είτε πριν από την έξοδο είτε κατά την έξοδο από την αποθήκη με επιλογή του υπερθεματιστή, σε δειγματοληψία επανελέγχου με συχνότητα τουλάχιστον μία δειγματοληψία ανά 500 τόνους και στην ανάλυση των δειγμάτων αυτών. Ο οργανισμός παρέμβασης δύναται να εκπροσωπείται από πληρεξούσιο, υπό τον όρο ότι αυτός δεν είναι ο προβαίνων στην αποθεματοποίηση.

Τα αποτελέσματα των αναλύσεων ανακοινώνονται αμέσως στην Επιτροπή σε περίπτωση αμφισβητήσεως.

Η δειγματοληψία επανελέγχου και η ανάλυση των δειγμάτων πραγματοποιούνται εντός της προθεσμίας επτά εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης του υπερθεματιστή ή εντός τριών εργάσιμων ημερών εάν η δειγματοληψία διενεργείται κατά την έξοδο από την αποθήκη. Εάν από το τελικό αποτέλεσμα των πραγματοποιηθεισών αναλύσεων επί των δειγμάτων προκύπτει ποιότητα:

α) ανώτερη από εκείνη που αναφέρεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού, ο υπερθεματιστής θα πρέπει να αποδεχθεί την παρτίδα ως έχει·

β) ανώτερη από τα ελάχιστα χαρακτηριστικά που απαιτούνται στην παρέμβαση, αλλά κατώτερη από την ποιότητα που περιγράφεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού, παραμένοντας εντός των ορίων μιας αποκλίσεως που μπορεί να φθάσει έως:

— 2 χιλιόγραμμα ανά εκατόλιτρο για το ειδικό βάρος, χωρίς ωστόσο να είναι κατώτερο από 60 χιλιόγραμμα ανά εκατόλιτρο,

— μια ποσοστιαία μονάδα για την περιεκτικότητα σε υγρασία,

— μισή ποσοστιαία μονάδα για τις προσμείξεις που αναφέρονται στα σημεία Β.2 και Β.4 αντιστοίχως του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 824/2000 της Επιτροπής [1], και

— μισή ποσοστιαία μονάδα για τις προσμείξεις που αναφέρονται στο σημείο Β.5 του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 824/2000, χωρίς ωστόσο να τροποποιηθούν τα ποσοστά που είναι αποδεκτά για τους βλαβερούς σπόρους και την αίρα,

ο υπερθεματιστής πρέπει να αποδεχθεί την παρτίδα ως έχει·

γ) ανώτερη από τα ελάχιστα χαρακτηριστικά που απαιτούνται στην παρέμβαση, αλλά κατώτερη από την ποιότητα που περιγράφεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού και όταν διαπιστώνεται διαφορά πέραν της αποκλίσεως που αναφέρεται στο στοιχείο β) ο υπερθεματιστής μπορεί:

— είτε να αποδεχθεί την παρτίδα ως έχει,

— είτε να αρνηθεί να αναλάβει την εν λόγω παρτίδα. Εντούτοις, αποδεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις για την εν λόγω παρτίδα, συμπεριλαμβανομένων των εγγυήσεων, μόνον αφού ενημερώσει αμέσως την Επιτροπή και τον οργανισμό παρέμβασης, σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ· ωστόσο, εάν ζητήσει από τον οργανισμό παρέμβασης να του προμηθεύσει άλλη παρτίδα κριθής παρέμβασης της προβλεπόμενης ποιότητας και χωρίς συμπληρωματικές δαπάνες, δεν αποδεσμεύεται η εγγύηση. Η αντικατάσταση της παρτίδας πρέπει να επέλθει εντός τριών ημερών το πολύ μετά την αίτηση του υπερθεματιστή. Ο υπερθεματιστής ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή σχετικώς σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ·

δ) κατώτερη από τα ελάχιστα απαιτούμενα χαρακτηριστικά στην παρέμβαση, ο υπερθεματιστής δεν μπορεί να παραλάβει την εν λόγω παρτίδα. Εντούτοις, αποδεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις του όσον αφορά την εν λόγω παρτίδα, συμπεριλαμβανομένων των εν λόγω εγγυήσεων, μόνο εφόσον ενημερώσει αμέσως την Επιτροπή και τον οργανισμό παρέμβασης σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ. Ωστόσο, μπορεί να ζητήσει από τον οργανισμό παρέμβασης, να του προμηθεύσει άλλη παρτίδα κριθής παρέμβασης της προβλεπόμενης ποιότητας και χωρίς συμπληρωματικές δαπάνες· στην περίπτωση αυτή, η εγγύηση δεν αποδεσμεύεται. Η αντικατάσταση της παρτίδας θα πρέπει να επέλθει εντός τριών ημερών το πολύ μετά την αίτηση του υπερθεματιστή. Ο υπερθεματιστής ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή σχετικά σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ.

2. Εντούτοις, εάν η κριθή εξαχθεί πριν από τα αποτελέσματα των αναλύσεων, όλοι οι κίνδυνοι αποθεματοποίησης βαρύνουν τον υπερθεματιστή από τη στιγμή της παραλαβής της παρτίδας, με την επιφύλαξη των δυνατοτήτων προσφυγής που έχει στη διάθεσή του ο υπερθεματιστής έναντι του προβαίνοντος στην αποθεματοποίηση.

3. Εάν εντός ενός μηνός το πολύ από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης του υπερθεματιστή για αντικατάσταση και μετά από αλλεπάλληλες αντικαταστάσεις, ο υπερθεματιστής δεν έχει λάβει παρτίδα αντικαταστάσεως της προβλεπόμενης ποιότητας, αποδεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις του, συμπεριλαμβανομένων των εγγυήσεων, αφού ενημερώσει αμέσως την Επιτροπή και τον οργανισμό παρέμβασης σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ.

4. Οι σχετικές δαπάνες για τις δειγματοληψίες και τις αναλύσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, εκτός από εκείνες κατά τις οποίες από το τελικό αποτέλεσμα των αναλύσεων προκύπτει ποιότητα κατώτερη από τα ελάχιστα χαρακτηριστικά που απαιτούνται στην παρέμβαση, αναλαμβάνονται από το ΕΓΤΠΕ εντός ορίου μιας αναλύσεως ανά 500 τόνους, εκτός από τις δαπάνες μεταφοράς από ένα σιλό στο άλλο. Οι δαπάνες μεταφοράς από ένα σιλό στο άλλο και οι δαπάνες των συμπληρωματικών αναλύσεων που ενδεχομένως ζητούνται από τον υπερθεματιστή επιβαρύνουν τον ίδιο.

Άρθρο 7

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3002/92 της Επιτροπής [2], τα έγγραφα τα σχετικά με την πώληση κριθής, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και ιδίως το πιστοποιητικό εξαγωγής, η διατακτική απόσυρσης που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3002/92, η δήλωση εξαγωγής και, ενδεχομένως, το αντίτυπο ελέγχου Τ5, πρέπει να φέρουν τη μνεία:

— Cebada de intervención sin aplicación de restitución ni gravamen, Reglamento (CE) nº 2460/2001

— Byg fra intervention uden restitutionsydelse eller -afgift, forordning (EF) nr. 2460/2001

— Interventionsgerste ohne Anwendung von Ausfuhrerstattungen oder Ausfuhrabgaben, Verordnung (EG) Nr. 2460/2001

— Κριθή παρέμβασης χωρίς εφαρμογή επιστροφής ή φόρου, κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2460/2001

[1] ΕΕ L 100 της 20.4.2000, σ. 31.

[2] ΕΕ L 301 της 17.10.1992, σ. 17.

— Intervention barley without application of refund or tax, Regulation (EC) No 2460/2001
— Orge d'intervention ne donnant pas lieu à restitution ni taxe, règlement (CE) nº 2460/2001
— Orzo d'intervento senza applicazione di restituzione né di tassa, regolamento (CE) n. 2460/2001
— Gerst uit interventie, zonder toepassing van restitutie of belasting, Verordening (EG) nr. 2460/2001
— Cevada de intervenção sem aplicação de uma restituição ou imposição, Regulamento (CE) n.º 2460/2001
— Interventio-ohraa, johon ei sovelleta vientitukea eikä vientimaksua, asetus (EY) N:o 2460/2001
— Interventionskorn, utan tillämpning av bidrag eller avgift, förordning (EG) nr 2460/2001.

Άρθρο 8

1. Η εγγύηση που έχει συσταθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 13 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 πρέπει να αποδεσμευθεί μόλις χορηγηθούν στους υπερθεματιστές τα πιστοποιητικά εξαγωγής.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93, η υποχρέωση εξαγωγής καλύπτεται από εγγύηση που το ποσό της είναι ίσο με τη διαφορά μεταξύ της τιμής παρέμβασης που ισχύει την ημέρα του διαγωνισμού και της τιμής που κατακυρώθηκε και δεν είναι, σε καμία περίπτωση, χαμηλότερη από 10 ευρώ ανά τόνο. Το ήμισυ αυτού του ποσού συνιστάται κατά την έκδοση του πιστοποιητικού και το υπόλοιπο πριν από την παραλαβή των σιτηρών.

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 15 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3002/92:

— το τμήμα του ποσού αυτής της εγγύησης που έχει συσταθεί κατά την έκδοση του πιστοποιητικού, αποδεσμεύεται εντός προθεσμίας 20 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία ο υπερθεματιστής προσκομίζει την απόδειξη ότι το σιτηρό, του οποίου έχει γίνει η παραλαβή, εγκατέλειψε το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας.

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 17 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93:

— το ποσό που υπολείπεται πρέπει να απελευθερωθεί εντός προθεσμίας 15 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία ο υπερθεματιστής προσκομίζει τις αποδείξεις που αναφέρονται στο άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 800/1999 της Επιτροπής [1].

3. Εκτός ειδικής περιπτώσεως δεόντως αιτιολογημένης, κυρίως στην περίπτωση που κινείται διοικητική έρευνα, κάθε αποδέσμευση των εγγυήσεων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, η οποία πραγματοποιείται εκτός των προθεσμιών που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο, θα αποτελέσει αντικείμενο αποζημίωσης εκ μέρους του κράτους μέλους ίσης προς 0,015 ευρώ ανά 10 τόνους και ανά ημέρα καθυστέρησης.

Η αποζημίωση δεν αναλαμβάνεται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ).

Άρθρο 9

Ο γαλλικός οργανισμός παρέμβασης κοινοποιεί στην Επιτροπή, το αργότερο δύο ώρες μετά τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή των προσφορών, τις παραληφθείσες προσφορές, οι οποίες πρέπει να διαβιβάζονται σύμφωνα με το πρόγραμμα που αναφέρεται στο παράρτημα III, και στους αριθμούς κλήσεως που αναφέρονται στο παράρτημα IV.

Άρθρο 10

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 102 της 17.4.1999, σ. 11.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

(σε τόνους)

Τόπος αποθήκευσης	Ποσότητα
Amiens	41 000
Châlons	52 000
Lille	12 000
Nancy	37 000
Nantes	10 000
Orléans	70 000
Paris	30 000
Poitiers	8 000
Rouen	40 000

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Ανακοίνωση απόρριψης παρτίδων στο πλαίσιο διαρκούς διαγωνισμού για την εξαγωγή κριθής που βρίσκεται στην κατοχή του γαλλικού οργανισμού παρέμβασης

[Άρθρο 6 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2460/2001]

— Όνομα του υποβάλλοντος την προσφορά στον οποίο κατακυρώθηκε ο διαγωνισμός:

— Ημερομηνία του διαγωνισμού:

— Ημερομηνία απόρριψης της παρτίδας εκ μέρους εκείνου στον οποίο κατακυρώθηκε ο διαγωνισμός:

Αριθμός παρτίδας	Ποσότητα (σε τόνους)	Διεύθυνση του σιλό	Αιτιολόγηση άρνησης ανάληψης
			— Ελάχιστο ειδικό βάρος (kg/hl) — % θραυσμένοι σπόροι — % διάφορες ξένες προσμείξεις (Schwarzbesatz) — % στοιχεία βασικών σιτηρών που δεν είναι αμέμπτου ποιότητας — Άλλα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Διαρκής δαγωνισμός για την εξαγωγή κριθής που βρίσκεται στην κατοχή του γαλλικού οργανισμού παρέμβασης

[Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2460/2001]

1	2	3	4	5	6	7
Αύξων αριθμός των υποβαλλόντων προσφορά	Αριθμός παρτίδας	Ποσότητα (σε τόνους)	Τιμή προσφοράς (σε ευρώ/τόνο) (1)	Προσαυξήσεις (+) και μειώσεις (–) (σε ευρώ/τόνο π.υ)	Εμπορικές δαπάνες (σε ευρώ/τόνο)	Προορισμός
1						
2						
3						
κ.λπ.						

(1) Η τιμή αυτή περιλαμβάνει τις προσαυξήσεις ή τις μειώσεις σχετικά με την παρτίδα την οποία αφορά η υποβολή της προσφοράς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Οι αριθμοί κλήσεως που μπορείτε να χρησιμοποιήσετε στις Βρυξέλλες είναι (ΓΔ AGRI C-1):

— φαξ: (+32) 296 49 56,
(+32) 295 25 15.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2461/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Δεκεμβρίου 2001

για τον καθορισμό του ανωτάτου ποσού για την ενίσχυση στο συμπυκνωμένο βούτυρο για τη 260η ειδική δημοπρασία που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της διαρκούς δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 429/90

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1255/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1670/2000 [2], και ιδίως το άρθρο 10,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 429/90 της Επιτροπής, της 20ής Φεβρουαρίου 1990, σχετικά με τη χορήγηση βάσει της δημοπρασίας ενίσχυσης στο συμπυκνωμένο βούτυρο που προορίζεται για άμεση κατανάλωση στην Κοινότητα [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 124/1999 [4], οι οργανισμοί παρέμβασης προβαίνουν σε διαρκή δημοπρασία για τη χορήγηση ενίσχυσης στο συμπυκνωμένο βούτυρο. Στο άρθρο 6 του εν λόγω κανονισμού προβλέπεται ότι λαμβάνοντας υπόψη τις ληφθείσες προσφορές για την κάθε ειδική δημοπρασία καθορίζεται ανώτατο ποσό ενίσχυσης για το συμπυκνωμένο βούτυρο ελάχιστης περιεκτικότητας σε λιπαρές ουσίες 96 % ή αποφασίζεται να μη δοθεί συνέχεια στη δημοπρασία. Πρέπει συνεπώς να καθοριστεί το ποσό εγγύησης προορισμού.

(2) Πρέπει να καθοριστεί, βάσει των προσφορών που έχουν υποβληθεί, το ανώτατο ποσό ενίσχυσης στο επίπεδο που αναφέρεται κατωτέρω και να καθοριστεί κατά συνέπεια το ποσό της εγγύησης προορισμού.

(3) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τη 260η ειδική δημοπρασία στο πλαίσιο της διαρκούς δημοπρασίας που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 429/90, το ανώτατο ποσό ενίσχυσης καθώς και το ποσό της εγγύησης προορισμού καθορίζονται ως εξής:

— ανώτατο ποσό ενίσχυσης: 105 EUR/100 kg,

— εγγύηση προορισμού: 116 EUR/100 kg.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 15 Δεκεμβρίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 48.
[2] ΕΕ L 193 της 29.7.2000, σ. 10.
[3] ΕΕ L 45 της 21.2.1990, σ. 8.
[4] ΕΕ L 16 της 21.1.1999, σ. 19.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2462/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Δεκεμβρίου 2001

για καθορισμό των ελαχίστων τιμών πώλησης βουτύρου και των μεγίστων ποσών ενίσχυσης της κρέμας γάλακτος, του βουτύρου και του συμπυκνωμένου βουτύρου για την 88η ειδική δημοπρασία που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της διαρκούς δημοπρασίας που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2571/97

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1255/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων [1], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1040/2000 [2], και ιδίως το άρθρο 10,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2571/97 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με την πώληση σε μειωμένη τιμή βουτύρου και τη χορήγηση ενίσχυσης στην κρέμα γάλακτος, στο βούτυρο και στο συμπυκνωμένο βούτυρο, που προορίζονται για την παρασκευή προϊόντων ζαχαροπλαστικής, παγωτών και άλλων προϊόντων διατροφής [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 635/2000 [4], οι οργανισμοί προβαίνουν σε δημοπρασία στην πώληση ορισμένων ποσοτήτων βουτύρου που κατέχουν και στη χορήγηση ενίσχυσης στην κρέμα γάλακτος, στο βούτυρο και στο συμπυκνωμένο βούτυρο. Το άρθρο 18 του εν λόγω κανονισμού θεσπίζει ότι, λαμβάνοντας υπόψη τις προσφορές που θα ληφθούν για την κάθε ειδική δημοπρασία, καθορίζεται μια ελάχιστη τιμή πώλησης του βουτύρου καθώς και ένα ανώτατο ποσό για την ενίσχυση που χορηγείται στην κρέμα γάλακτος, στο βούτυρο και στο συμπυκνωμένο βούτυρο που μπορούν να διαφοροποιούνται ανάλογα με τον προορισμό, την περιεκτικότητα σε βουτυρική λιπαρά ουσία και τον τρόπο χρησιμοποίησης, ή αποφασίζεται να μη δοθεί συνέχεια στη δημοπρασία ότι πρέπει συνεπώς να καθοριστούν το ή τα ποσά των εγγυήσεων μεταποίησης.

(2) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για την 88η ειδική δημοπρασία στο πλαίσιο της διαρκούς δημοπρασίας που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2571/97, οι ελάχιστες τιμές πώλησης, το ανώτατο ποσό των ενισχύσεων καθώς και τα ποσά των εγγυήσεων μεταποίησης καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφαίνεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 15 Δεκεμβρίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

---

[1] ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 48.
[2] ΕΕ L 193 της 29.7.2000, σ. 10.
[3] ΕΕ L 350 της 20.12.1997, σ. 3.
[4] ΕΕ L 76 της 25.3.2000, σ. 9.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2001, για τον καθορισμό των ελαχίστων τιμών πώλησης βουτύρου και των μεγίστων ποσών ενίσχυσης της κρέμας γάλακτος, του βουτύρου και του συμπυκνωμένου βουτύρου για την 88η ειδική δημοπρασία που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της διαρκούς δημοπρασίας που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2571/97

(σε EUR/100 kg)

Υπόδειγμα			A		B	
Τρόπος χρησιμοποίησης			Με ιχνοθέτες	Χωρίς ιχνοθέτες	Με ιχνοθέτες	Χωρίς ιχνοθέτες
Ελάχιστη τιμή πώλησης	Βούτυρο ≥ 82 %	Ως έχει	—	—	—	—
		Συμπυκνωμένο	—	—	—	—
Εγγύηση μεταπώλησης		Ως έχει	—	—	—	—
		Συμπυκνωμένο	—	—	—	—
Ανώτατο ποσό ενίσχυσης	Βούτυρο ≥ 82 %		85	81	—	81
	Βούτυρο < 82 %		83	79	—	79
	Συμπυκνωμένο βούτυρο		105	101	105	101
	Κρέμα		—	—	36	34
Εγγύηση μεταποίησης	Βούτυρο		94	—	—	—
	Συμπυκνωμένο βούτυρο		116	—	116	—
	Κρέμα		—	—	40	—

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2463/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Δεκεμβρίου 2001

για την έγκριση των μεταφορών μεταξύ των ποσοτικών ορίων για τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα και τα είδη ένδυσης καταγωγής Ταϊβάν

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 47/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1998, για το καθεστώς εισαγωγής ορισμένων κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων καταγωγής Ταϊβάν [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2279/2001 [2], και ιδίως το άρθρο 4,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 47/1999, προβλέπει ότι μπορούν να συμφωνηθούν μεταφορές μεταξύ κατηγοριών.

(2) Η Ταϊβάν υπέβαλε αίτηση για μεταφορές μεταξύ κατηγοριών στις 9 Μαΐου 2001.

(3) Οι μεταφορές που ζήτησε η Ταϊβάν εμπίπτουν εντός των ορίων των διατάξεων ευελιξίας που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 47/1999, όπως έχει τροποποιηθεί.

(4) Είναι σκόπιμο να γίνει αποδεκτή η αίτηση.

(5) Θα ήταν σκόπιμο να τεθεί σε ισχύ ο παρών κανονισμός την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του, ώστε να μπορέσουν οι επιχειρηματικοί παράγοντες να επωφεληθούν το ταχύτερο δυνατό.

(6) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής κλωστοϋφαντουργικών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι μεταφορές μεταξύ των ποσοτικών ορίων για τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα στην Ταϊβάν που καθορίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 47/1999 επιτρέπονται για το έτος ποσόστωσης 2001 σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Pascal LAMY

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 12 της 16.1.1999, σ. 1.
[2] ΕΕ L 307 της 24.11.2001, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

736 Ταϊβάν				Προσαρμογή 1				Προσαρμογή 2			
Ομάδα	Κατηγορία	Μονάδα	Όριο 2001	Ποσότητα	% βάσει του ορίου 2001	Ευελιξία	Νέο προσαρμοσμένο επίπεδο	Ποσότητα	% βάσει του ορίου 2001	Ευελιξία	Νέο προσαρμοσμένο επίπεδο
IB	5	τεμάχια	21 510 000	247 833	1,2	Μεταφορά	21 757 833	860 400	4,0	Μεταφορά από την κατηγορία 8	22 618 233
IB	6	τεμάχια	5 799 000	405 930	7,0	Μεταφορά	6 204 930	231 960	4,0	Μεταφορά από την κατηγορία 8	6 436 890
IB	8	τεμάχια	9 332 000					– 1 479 953	– 15,9	Μεταφορά στις κατηγορίες 5 και 6	7 527 917

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2464/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Δεκεμβρίου 2001

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1623/2000 για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς, όσον αφορά τους μηχανισμούς της αγοράς

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2826/2000 [2], και ιδίως τα άρθρα 26, 33, 36 και 37,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Τα άρθρα 52 έως 57 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1623/2000 της Επιτροπής [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2047/2001 [4], προβλέπουν τις λεπτομέρειες του καθεστώτος που εφαρμόζεται στους οίνους που παράγονται από σταφύλια τα οποία έχουν ταξινομηθεί ταυτόχρονα ως οινοποιήσιμα σταφύλια και ως σταφύλια για άλλες χρήσεις. Καθίσταται αναγκαία η προσαρμογή του καθεστώτος αυτού στη σημερινή κατάσταση της αγοράς και ο εκσυγχρονισμός της λειτουργίας του.

(2) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 προβλέπει ότι το τμήμα των οίνων αυτών που δεν θεωρείται ως «ποσότητα που οινοποιείται υπό κανονικές συνθήκες» πρέπει να αποστάζεται. Για να αποφευχθεί κάθε αμφιβολία ως προς την εφαρμογή, πρέπει να επιβεβαιωθεί ρητώς ο ορισμός της ποσότητας αυτής.

(3) Όσον αφορά τους οίνους που παράγονται από σταφύλια που εμφαίνονται στην κατάταξη ταυτόχρονα ως ποικιλίες οινοποιήσιμων σταφυλιών και ως ποικιλίες που προορίζονται για την παραγωγή αποστάγματος οίνου ονομασίας προέλευσης, το τμήμα των οίνων αυτών που θεωρείται ως «ποσότητα που οινοποιείται υπό κανονικές συνθήκες» τροποποιείται σε ορισμένες περιφέρειες, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η σημαντική μείωση της παραγωγής αποστάγματος οίνου στις περιφέρειες αυτές. Ωστόσο, η τροποποίηση αυτή περιορίζεται σε δύο έτη περιόδου εμπορίας, διότι προβλέπεται εις βάθος εξέταση της λειτουργίας του εν λόγω συστήματος στις σχετικές περιφέρειες.

(4) Όσον αφορά τις περιφέρειες με υψηλή παραγωγή των οίνων αυτών και, επομένως την πιθανότητα απόσταξης σημαντικών ποσοτήτων, πρέπει για να διευκολυνθεί η λειτουργία και ο κοινοτικός έλεγχος του συστήματος, να προσδιορισθεί η ποσότητα οίνου προς απόσταξη στο επίπεδο της περιφέρειας και να εναπόκεινται στα κράτη μέλη οι λεπτομέρειες της σωστής εφαρμογής της υποχρέωσης απόσταξης όσον αφορά τους μεμονωμένους παραγωγούς. Στην περίπτωση αυτή πρέπει, αφενός να ενεργοποιείται η απόσταξη μόνο εφόσον η συνολική ποσότητα της σχετικής περιφέρειας, η οποία προορίζεται για οινοποίηση, υπερβαίνει τη συνολική ποσότητα της σχετικής περιφέρειας που οινοποιείται υπό κανονικές συνθήκες, και αφετέρου για να εξασφαλισθεί ότι το εν λόγω διαφορετικό σύστημα εφαρμόζεται από το κράτος μέλος, να επιτρέπεται απόκλιση μεταξύ του αθροίσματος των ατομικών υποχρεώσεων και της συνολικής περιφερειακής ποσότητας προς απόσταξη.

(5) Τελικώς, αποδεικνύεται αναγκαία η προσαρμογή της διατύπωσης ορισμένων άρθρων.

(6) Δεδομένου ότι τα προβλεπόμενα μέτρα δεν θίγουν τα δικαιώματα των σχετικών εμπορευομένων και πρέπει να καλύπτουν ολόκληρη την περίοδο, πρέπει να καταστεί δυνατή η θέση σε εφαρμογή τους από την έναρξη του έτους της τρέχουσας περιόδου.

(7) Η επιτροπή διαχείρισης οίνων δεν διετύπωσε γνώμη εντός της προθεσμίας που έταξε ο πρόεδρός της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα άρθρα 52 έως 57 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1623/2000 τροποποιούνται ως εξής:

«Άρθρο 52

Προσδιορισμός της ποσότητας που έχει οινοποιηθεί υπό κανονικές συνθήκες

1. Όσον αφορά τους οίνους που παράγονται από σταφύλια που εμφαίνονται στην κατάταξη ποικιλιών αμπέλου συγχρόνως ως οινοποιήσιμες ποικιλίες και ως ποικιλίες που προορίζονται για άλλη χρήση, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999, η συνολική ποσότητα που οινοποιείται υπό κανονικές συνθήκες καθορίζεται για κάθε σχετική περιφέρεια.

Η συνολική ποσότητα που οινοποιείται υπό κανονικές συνθήκες περιλαμβάνει:

— τα αμπελοοινικά προϊόντα που προορίζονται για την παραγωγή επιτραπέζιων οίνων και οίνων που είναι κατάλληλοι για την παραγωγή επιτραπέζιων οίνων,

— τα γλεύκη που προορίζονται για την παραγωγή συμπυκνωμένων γλευκών και ανακαθαρισμένων συμπυκνωμένων γλευκών με σκοπό τον εμπλουτισμό τους,

— τα γλεύκη που προορίζονται για την παραγωγή οίνων λικέρ ονομασίας προέλευσης,

— τα γλεύκη που προορίζονται για την παραγωγή αποσταγμάτων οίνων ονομασίας προέλευσης.

[1] ΕΕ L 179 της 14.7.1999, σ. 1.
[2] ΕΕ L 328 της 23.12.2000, σ. 2.
[3] ΕΕ L 194 της 31.7.2000, σ. 45.
[4] ΕΕ L 276 της 19.10.2001, σ. 15.

Η περίοδος αναφοράς ορίζεται ως ο μέσος όρος των εξής αμπελοοινικών περιόδων:

— 1974/75 έως 1979/80 για την Κοινότητα των Δέκα,

— 1978/79 έως 1983/84 για την Ισπανία και την Πορτογαλία,

— 1988/89 έως 1993/94 για την Αυστρία.

Ωστόσο, όσον αφορά τους οίνους που παράγονται από σταφύλια που εμφαίνονται στην κατάταξη ταυτόχρονα ως ποικιλίες οινοποιήσιμων οίνων καθώς και ποικιλίες που προορίζονται για την παρασκευή αποστάγματος οίνου ονομασίας προέλευσης, η συνολική περιφερειακή ποσότητα που οινοποιείται υπό κανονικές συνθήκες, η οποία προκύπτει από την εν λόγω περίοδο αναφοράς, μειώνεται κατά τις ποσότητες που αποτέλεσαν αντικείμενο απόσταξης εκτός εκείνης που προορίζεται για την παραγωγή αποστάγματος οίνου ονομασίας προέλευσης κατά τη διάρκεια της ιδίας περιόδου. Επιπλέον, στην περίπτωση που η συνολική ποσότητα της περιφέρειας που οινοποιείται υπό κανονικές συνθήκες είναι ανώτερη από 5 εκατ. εκατόλιτρα, η συνολική αυτή ποσότητα που οινοποιείται υπό κανονικές συνθήκες μειώνεται, για τα έτη 2001/02 και 2002/03, κατά 1,4 εκατ. εκατόλιτρα.

2. Στις περιφέρειες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η ποσότητα που οινοποιείται υπό κανονικές συνθήκες ανά εκτάριο, καθορίζεται από τα σχετικά κράτη μέλη προσδιορίζοντας, για την ίδια περίοδο αναφοράς που αναφέρεται στην προαναφερθείσα παράγραφο, τα μερίδια των οίνων που προέρχονται από τα σταφύλια που εμφαίνονται στην κατάταξη για την ίδια διοικητική ενότητα ταυτόχρονα ως ποικιλίες οινοποιήσιμων σταφυλιών και ως ποικιλίες που προορίζονται για άλλη χρήση.

Από την περίοδο 1998/99, όσον αφορά τους οίνους που παράγονται από σταφύλια που εμφαίνονται στην κατάταξη για την ίδια διοικητική μονάδα ταυτόχρονα ως ποικιλίες οινοποιήσιμων σταφυλιών και ως ποικιλίες που προορίζονται για την παραγωγή αποστάγματος οίνου ονομασίας προέλευσης, τα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα, όσον αφορά τον παραγωγό που έλαβε από την περίοδο 1997/98 πριμοδότηση οριστικής εγκατάλειψης η οποία αναφέρεται στο άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999, για μέρος της αμπελουργικής έκτασης της εκμετάλλευσης του, να διατηρήσει, κατά τη διάρκεια των πέντε περιόδων που έπονται της περιόδου εκρίζωσης, την ποσότητα που οινοποιείται υπό κανονικές συνθήκες στο επίπεδο που έφθανε πριν την εκρίζωση.

Άρθρο 53

Προσδιορισμός της ποσότητας του προς απόσταξη οίνου

1. Κάθε παραγωγός που υπόκειται στην υποχρέωση απόσταξης σύμφωνα με το άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 πρέπει να αναθέσει την απόσταξη της συνολικής ποσότητας της παραγωγής του, που προορίζεται για οινοποίηση, μειωμένη κατά την ποσότητα που οινοποιείται υπό κανονικές συνθήκες, όπως ορίζεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2 και κατά την ποσότητα των εξαγωγών του εκτός Κοινότητας κατά την υπόψη περίοδο.

Επιπλέον, ο παραγωγός μπορεί να αφαιρέσει από την προς απόσταξη ποσότητα, που προκύπτει από τον ανωτέρω υπολογισμό, μια μέγιστη ποσότητα 10 εκατόλιτρων.

2. Όταν η περιφερειακή ποσότητα που οινοποιείται υπό κανονικές συνθήκες είναι ανώτερη από 5 εκατόλιτρα, η συνολική προς απόσταξη ποσότητα σύμφωνα με το άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 καθορίζεται από το κράτος μέλος για κάθε σχετική περιφέρεια. Περιλαμβάνει τη συνολική ποσότητα που προορίζεται για οινοποίηση, μειωμένη κατά την ποσότητα που οινοποιείται υπό κανονικές συνθήκες, όπως ορίζεται στο άρθρο 52 και κατά την ποσότητα των εξαγωγών εκτός Κοινότητας κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου.

Στις περιφέρειες αυτές:

— το κράτος μέλος κατανέμει τη συνολική προς απόσταξη ποσότητα στη σχετική περιφέρεια μεταξύ των μεμονωμένων παραγωγών οίνου της περιφέρειας αυτής σύμφωνα με αντικειμενικά κριτήρια και χωρίς διακρίσεις. Το κράτος μέλος πληροφορεί σχετικά την Επιτροπή,

— η απόσταξη επιτρέπεται μόνο εάν η συνολική ποσότητα της σχετικής περιφέρειας, η οποία προορίζεται για οινοποίηση για την εν λόγω περίοδο, υπερβαίνει τη συνολική ποσότητα της σχετικής περιφέρειας που οινοποιείται υπό κανονικές συνθήκες,

— επιτρέπεται απόκλιση 200 000 εκατόλιτρων μεταξύ της περιφερειακής προς απόσταξη ποσότητας και του αθροίσματος των μεμονωμένων ποσοτήτων κατά έτος της αμπελουργικής περιόδου.

Άρθρο 54

Ημερομηνίες παράδοσης των οίνων

Ο οίνος πρέπει να παραδίδεται σε εγκεκριμένο οινοπνευματοποιό, το αργότερο στις 15 Ιουλίου της σχετικής αμπελουργικής περιόδου.

Στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 68 του παρόντος κανονισμού, ο οίνος πρέπει να παραδίδεται σε έναν αναγνωρισμένο παρασκευαστή αλκοολωμένου οίνου, το αργότερο στις 15 Ιουνίου της σχετικής περιόδου.

Για να αφαιρεθεί ο οίνος από την προς απόσταξη ποσότητα, πρέπει να έχει εξαχθεί εκτός Κοινότητας το αργότερο στις 15 Ιουλίου της σχετικής περιόδου.

Άρθρο 55

Τιμή αγοράς

1. Η τιμή αγοράς που αναφέρεται στο άρθρο 28 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 καταβάλλεται από τον οινοπνευματοποιό στον παραγωγό για την παραδοθείσα ποσότητα εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία παράδοσης στο οινοπνευματοποιείο. Η τιμή αυτή εφαρμόζεται σε εμπόρευμα "γυμνό", στη θύρα της εκμετάλλευσης του παραγωγού.

2. Για τους οίνους που εμφαίνονται στην κατάταξη ταυτόχρονα ως ποικιλίες οινοποιήσιμων σταφυλιών καθώς και ποικιλίες που προορίζονται για την παρασκευή αποστάγματος οίνου, η τιμή αγοράς μπορεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999, να επιμερισθεί από το κράτος μέλος μεταξύ των υποκειμένων στην υποχρέωση απόσταξης, σε συνάρτηση με την απόδοση ανά εκτάριο. Οι διατάξεις που εγκρίνει το κράτος μέλος πρέπει να εξασφαλίζουν ότι η μέση τιμή που καταβάλλεται πραγματικά για το σύνολο των αποσταζομένων οίνων είναι 1,34 ευρώ ανά εκατόλιτρο και ανά % vol.

Άρθρο 56

Ενίσχυση που καταβάλλεται στον οινοπνευματοποιό

Το ποσό της ενίσχυσης που αναφέρεται στο άρθρο 28 παράγραφος 5 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 καθορίζεται, ανά % vol αλκοόλης και ανά εκατόλιτρο του προϊόντος που προέρχεται από την απόσταξη:

α) ουδέτερη αλκοόλη 0,7728 ευρώ

β) απόσταγμα οίνου, ακατέργαστη αλκοόλη και προϊόν απόσταξης οίνου 0,6401 ευρώ.

Σε περίπτωση χρήσης της δυνατότητας διαμόρφωσης της τιμής αγοράς που αναφέρεται στο άρθρο 55 παράγραφος 2, το ποσό των ενισχύσεων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο πρέπει να διαμορφωθεί κατά τον ίδιο τρόπο.

Καμία ενίσχυση δεν οφείλεται για τις ποσότητες αλκοόλης που παράγονται από οίνο ο οποίος παραδίδεται για απόσταξη και ο οποίος υπερβαίνει κατά περισσότερο από 2 % την υποχρέωση του παραγωγού που αναφέρεται στο άρθρο 53 του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 57

Εξαιρέσεις στην απαγόρευση κυκλοφορίας οίνων

Κατ' εφαρμογή της παρέκκλισης του άρθρου 28 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999, οι οίνοι που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο μπορούν να κυκλοφορούν:

α) με προορισμό ένα τελωνείο, με σκοπό την τήρηση των τελωνειακών διατυπώσεων εξαγωγής και να εγκαταλείπουν κατόπιν το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, ή

β) με προορισμό εγκαταστάσεις εγκεκριμένου παρασκευαστή αλκοολωμένων οίνων, με σκοπό τη μεταποίησή τους σε αλκοολωμένους οίνους.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Αυγούστου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2465/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Δεκεμβρίου 2001

για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή λευκασμένου ρυζιού με στρογγυλούς κόκκους στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/2001

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3072/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί κοινής οργάνωσης της αγοράς της όρυζας [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1987/2001 [2], και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/2001 της Επιτροπής [3], προκηρύχθηκε δημοπρασία για την επιστροφή κατά την εξαγωγή του ρυζιού.

(2) Σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 584/75 της Επιτροπής [4], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 299/95 [5], βάσει των προσφορών που υποβλήθηκαν η Επιτροπή δύναται, κατά τη διαδικασία η οποία προβλέπεται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95, να αποφασίσει τον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή· για τον καθορισμό αυτό πρέπει να ληφθούν, κυρίως, υπόψη τα κριτήρια τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95· η δημοπρασία κατακυρούται στον υποβάλλοντα προσφορά η οποία ευρίσκεται στο επίπεδο της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή ή σε κάποιο κατώτερο επίπεδο.

(3) Η εφαρμογή των ανωτέρω κριτηρίων στην παρούσα κατάσταση της αγοράς του εν λόγω ρυζιού οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1.

(4) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή λευκασμένου ρυζιού με στρογγυλούς κόκκους προορισμού ορισμένων τρίτων χωρών, καθορίζεται βάσει προσφορών που έχουν υποβληθεί από τις 7 έως τις 13 Δεκεμβρίου 2001 σε 194,00 EUR/t στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/2001.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 15 Δεκεμβρίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

---

[1] ΕΕ L 329 της 30.12.1995, σ. 18.
[2] ΕΕ L 271 της 12.10.2001, σ. 5.
[3] ΕΕ L 272 της 13.10.2001, σ. 13.
[4] ΕΕ L 61 της 7.3.1975, σ. 25.
[5] ΕΕ L 35 της 15.2.1995, σ. 8.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2466/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Δεκεμβρίου 2001

για την εξαγωγή μεσόσπερμου και μακρόσπερμου Α λευκασμένου ρυζιού προορισμού ορισμένων τρίτων χωρών της Ευρώπης, στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2008/2001

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3072/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί κοινής οργάνωσης της αγοράς της όρυζας [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1987/2001 [2], και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2008/2001 της Επιτροπής [3], προκηρύχθηκε δημοπρασία για την επιστροφή κατά την εξαγωγή του ρυζιού.

(2) Σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 584/75 της Επιτροπής [4], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 299/95 [5], βάσει των προσφορών που υποβλήθηκαν η Επιτροπή δύναται, κατά τη διαδικασία η οποία προβλέπεται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95, να αποφασίσει τον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή· για τον καθορισμό αυτό, πρέπει να ληφθούν, κυρίως, υπόψη τα κριτήρια τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95· η δημοπρασία κατακυρούται στον υποβάλλοντα προσφορά η οποία ευρίσκεται στο επίπεδο της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή ή σε κάποιο κατώτερο επίπεδο.

(3) Η εφαρμογή των ανωτέρω κριτηρίων στην παρούσα κατάσταση της αγοράς του εν λόγω ρυζιού οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1.

(4) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή μεσόσπερμου και μακρόσπερμου Α λευκασμένου ρυζιού προορισμού ορισμένων τρίτων χωρών της Ευρώπης, καθορίζεται βάσει προσφορών που έχουν υποβληθεί από τις 7 έως τις 13 Δεκεμβρίου 2001, σε 214,00 EUR/t, στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2008/2001.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 15 Δεκεμβρίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

---

[1] ΕΕ L 329 της 30.12.1995, σ. 18.
[2] ΕΕ L 271 της 12.10.2001, σ. 5.
[3] ΕΕ L 272 της 13.10.2001, σ. 15.
[4] ΕΕ L 61 της 7.3.1975, σ. 25.
[5] ΕΕ L 35 της 15.2.1995, σ. 8.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2467/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Δεκεμβρίου 2001

για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στρογγυλόσπερμου, μεσόσπερμου και μακρόσπερμου Α λευκασμένου ρυζιού προορισμού ορισμένων τρίτων χωρών στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2009/2001

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3072/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί κοινής οργάνωσης της αγοράς της όρυζας [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία απο τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1987/2001 [2], και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2009/2001 της Επιτροπής [3], προκηρύχθηκε δημοπρασία για την επιστροφή κατά την εξαγωγή του ρυζιού.

(2) Σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 584/75 της Επιτροπής [4], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 299/95 [5], βάσει των προσφορών που υποβλήθηκαν η Επιτροπή δύναται, κατά τη διαδικασία η οποία προβλέπεται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95, να αποφασίσει τον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή. Για τον καθορισμό αυτό, πρέπει να ληφθούν, κυρίως, υπόψη τα κριτήρια τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95. Η δημοπρασία κατακυρούται στον υποβάλλοντα προσφορά η οποία ευρίσκεται στο επίπεδο της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή ή σε κάποιο κατώτερο επίπεδο.

(3) Η εφαρμογή των ανωτέρω κριτηρίων στην παρούσα κατάσταση της αγοράς του εν λόγω ρυζιού οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1.

(4) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή μεσόσπερμου και μακρόσπερμου Α λευκασμένου ρυζιού προορισμού ορισμένων τρίτων χωρών, καθορίζεται βάσει προσφορών που έχουν υποβληθεί από τις 7 έως τις 13 Δεκεμβρίου 2001 σε 194,00 EUR/t, στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2009/2001.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 15 Δεκεμβρίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

---

[1] ΕΕ L 329 της 30.12.1995, σ. 18.
[2] ΕΕ L 271 της 12.10.2001, σ. 5.
[3] ΕΕ L 272 της 13.10.2001, σ. 17.
[4] ΕΕ L 61 της 7.3.1975, σ. 25.
[5] ΕΕ L 35 της 15.2.1995, σ. 8.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2468/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Δεκεμβρίου 2001

για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή μακρόσπερμου λευκασμένου ρυζιού στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2010/2001

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3072/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί κοινής οργάνωσης της αγοράς της όρυζας ([1]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1987/2001 ([2]), και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2010/2001 της Επιτροπής ([3]), προκηρύχθηκε δημοπρασία για την επιστροφή κατά την εξαγωγή του ρυζιού.

(2) Σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 584/75 της Επιτροπής ([4]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 299/95 ([5]), βάσει των προσφορών που υποβλήθηκαν η Επιτροπή δύναται, κατά τη διαδικασία η οποία προβλέπεται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95, να αποφασίσει τον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή. Για τον καθορισμό αυτό, πρέπει να ληφθούν, κυρίως, υπόψη τα κριτήρια τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95. Η δημοπρασία κατακυρούται στον υποβάλλοντα προσφορά η οποία ευρίσκεται στο επίπεδο της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή ή σε κάποιο κατώτερο επίπεδο.

(3) Η εφαρμογή των ανωτέρω κριτηρίων στην παρούσα κατάσταση της αγοράς του εν λόγω ρυζιού οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1.

(4) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή μακρόσπερμου λευκασμένου ρυζιού προορισμού ορισμένων τρίτων χωρών, καθορίζεται βάσει προσφορών που έχουν υποβληθεί από τις 7 έως τις 13 Δεκεμβρίου 2001, σε 290,00 EUR/t, στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2010/2001.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 15 Δεκεμβρίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

([1]) ΕΕ L 329 της 30.12.1995, σ. 18.
([2]) ΕΕ L 271 της 12.10.2001, σ. 5.
([3]) ΕΕ L 272 της 13.10.2001, σ. 19.
([4]) ΕΕ L 61 της 7.3.1975, σ. 25.
([5]) ΕΕ L 35 της 15.2.1995, σ. 8.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2469/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Δεκεμβρίου 2001

για καθορισμό της μέγιστης επιδότησης κατά την αποστολή μακρόσπερμου αποφλοιωμένου ρυζιού προς τη νήσο Ρεϋνιόν, στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2011/2001

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3072/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί κοινής οργανώσεως αγοράς της όρυζας [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1987/2001 [2], και ιδίως το άρθρο 10 παράγραφος 1,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2692/89 της Επιτροπής, της 6ης Σεπτεμβρίου 1989, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής σχετικά με τις αποστολές ρυζιού στη Ρεϋνιόν [3], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1453/1999 [4], και ιδίως το άρθρο 9 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2011/2001 της Επιτροπής [5], προκηρύχθηκε δημοπρασία για την επιδότηση κατά την αποστολή ρυζιού προς τη νήσο Ρεϋνιόν.

(2) Σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2692/89, βάσει των προσφορών που υποβλήθηκαν, η Επιτροπή δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95, να αποφασίσει σχετικά με τον καθορισμό μιας μέγιστης επιδότησης.

(3) Για τον εν λόγω καθορισμό, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη ιδίως τα κριτήρια που προβλέπονται στα άρθρα 2 και 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2692/89. Η δημοπρασία κατακυρώνεται σε κάθε υποβάλλοντα προσφορά του οποίου η προσφορά βρίσκεται στο επίπεδο της μέγιστης επιδότησης ή σε κατώτερο επίπεδο.

(4) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Καθορίζεται μια μέγιστη επιδότηση κατά την αποστολή μακρόσπερμου αποφλοιωμένου ρυζιού του κωδικού ΣΟ 1006 20 98 προς τη νήσο Ρεϋνιόν, με βάση τις προσφορές που υποβλήθηκαν από τις 10 έως τις 13 Δεκεμβρίου 2001, σε 298,00 EUR/t, στο πλαίσιο της δημοπρασίας που αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2011/2001.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 15 Δεκεμβρίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

---

[1] ΕΕ L 329 της 30.12.1995, σ. 18.
[2] ΕΕ L 271 της 12.10.2001, σ. 5.
[3] ΕΕ L 261 της 7.9.1989, σ. 8.
[4] ΕΕ L 167 της 2.7.1999, σ. 19.
[5] ΕΕ L 272 της 13.10.2001, σ. 21.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2470/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Δεκεμβρίου 2001

για τον καθορισμό της ανώτατης τιμής αγοράς βουτύρου για την 41η δημοπρασία που πραγματοποιείται στα πλαίσια της διαρκούς δημοπρασίας που διέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2771/1999

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1255/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργάνωσης της αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1670/2000 της Επιτροπής [2], και ιδίως το άρθρο 10,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2771/1999 της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 1999, όσον αφορά τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1255/1999, του Συμβουλίου, για τα μέτρα παρέμβασης στην αγορά βουτύρου και κρέμας γάλακτος [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1614/2001 [4], προβλέπει, λαμβάνοντας υπόψη τις ληφθείσες προσφορές για κάθε δημοπρασία, τον καθορισμό μιας ανώτατης τιμής αγοράς σε συνάρτηση με την εφαρμοζόμενη τιμή παρέμβασης ή το ενδεχόμενο να μην δοθεί συνέχεια στη δημοπρασία.

(2) Λόγω των προσφορών που ελήφθησαν, πρέπει να καθοριστεί η μέγιστη τιμή αγοράς στο επίπεδο που αναγράφεται κατωτέρω.

(3) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για την 41η δημοπρασία που πραγματοποιείται δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2771/1999, και της οποίας η προθεσμία για την υποβολή προσφορών έληξε στις 11 Δεκεμβρίου 2001, η μέγιστη τιμή αγοράς καθορίζεται σε 295,38 ευρώ/100 kg.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 15 Δεκεμβρίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

---

[1] ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 48.
[2] ΕΕ L 193 της 29.7.2000, σ. 10.
[3] ΕΕ L 333 της 24.12.1999, σ. 11.
[4] ΕΕ L 214 της 8.8.2001, σ. 20.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2471/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Δεκεμβρίου 2001

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 668/2001 για την έναρξη διαρκούς διαγωνισμού για την εξαγωγή κριθής που κατέχει ο γερμανικός οργανισμός παρέμβασης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1666/2000 της Επιτροπής [2], και ιδίως το άρθρο 5,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 της Επιτροπής [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1630/2000 [4], καθορίζει τις διαδικασίες και τους όρους διάθεσης των σιτηρών που κατέχουν οι οργανισμοί παρέμβασης.

(2) Είναι αναγκαίο να καθοριστεί, σε μεταγενέστερη ημερομηνία, ο τελευταίος μερικός διαγωνισμός για τον διαγωνισμό που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 668/2001 της Επιτροπής [5].

(3) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η παράγραφος 3 του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 668/2001 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Ο τελευταίος μερικός διαγωνισμός λήγει στις 23 Μαΐου 2002, στις 9.00 (ώρα Βρυξελλών).»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.
[2] ΕΕ L 193 της 27.7.2000, σ. 1.
[3] ΕΕ L 191 της 31.7.1993, σ. 76.
[4] ΕΕ L 187 της 26.7.2000, σ. 24.
[5] ΕΕ L 93 της 3.4.2001, σ. 20.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2472/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Δεκεμβρίου 2001

για καθορισμό της ανώτατης τιμής αγοράς για το βόειο κρέας στο πλαίσιο του 16ου μερικού διαγωνισμού σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 690/2001

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1254/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2345/2001 της Επιτροπής [2], και ιδίως το άρθρο 38 παράγραφος 2,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 690/2001 της Επιτροπής, της 3ης Απριλίου 2001, για τη θέσπιση ειδικών μέτρων στήριξης της αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2155/2001 [4],και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Κατ' εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 690/2001, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 713/2001, της Επιτροπής [5], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2288/2001 [6], σχετικά με την αγορά βοείου κρέατος βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 690/2001, θεσπίζει τον κατάλογο των κρατών μελών στα οποία προκηρύσσεται διαδικασία για τον δέκατο έκτο μερικό διαγωνισμό στις 10 Δεκεμβρίου 2001.

(2) Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 690/2001, ενδεχομένως, καθορίζεται ανώτατη τιμή αγοράς για την κατηγορία αναφοράς βάσει των προσφορών που έχουν ληφθεί, λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού.

(3) Λόγω της ανάγκης στήριξης, με λογικό τρόπο, της αγοράς βοείου κρέατος, πρέπει να καθορισθεί ανώτατη τιμή αγοράς στα σχετικά κράτη μέλη σε κατάλληλο επίπεδο. Λόγω των διαφορετικών επιπέδων των τιμών της αγοράς στα εν λόγω κράτη μέλη, θα πρέπει να καθοριστούν διαφορετικές ανώτατες τιμές αγοράς.

(4) Λόγω του επείγοντος χαρακτήρα των μέτρων στήριξης, επιβάλλεται η άμεση θέση σε ισχύ του παρόντος κανονισμού.

(5) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρησης βοείου κρέατος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η ακόλουθη ανώτατη τιμή αγοράς καθορίζεται για το δέκατο έκτο μερικό διαγωνισμό της 10ης Δεκεμβρίου 2001, που βασίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 690/2001:

— Γερμανία: 152,98 ευρώ ανά 100 kg
— Ιρλανδία: 186,50 ευρώ ανά 100 kg
— Ισπανία: 156,25 ευρώ ανά 100 kg
— Γαλλία: 204,50 ευρώ ανά 100 kg
— Λουξεμβούργο: 170,00 ευρώ ανά 100 kg
— Βέλγιο: 160,70 ευρώ ανά 100 kg
— Πορτογαλία: 159,12 ευρώ ανά 100 kg.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 15 Δεκεμβρίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 21.
[2] ΕΕ L 315 της 1.12.2001, σ. 29.
[3] ΕΕ L 95 της 5.4.2001, σ. 8.
[4] ΕΕ L 289 της 6.11.2001, σ. 4.
[5] ΕΕ L 100 της 11.4.2001, σ. 3.
[6] ΕΕ L 307 της 24.11.2001, σ. 12.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2473/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Δεκεμβρίου 2001

για να μην δοθεί συνέχεια στις προσφορές που κατατέθηκαν για τη 280ή μερική δημοπρασία που πραγματοποιείται στο πλαίσιο γενικών μέτρων παρεμβάσεως σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1254/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος ([1]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2345/2001 της Επιτροπής ([2]), και ιδίως το άρθρο 27 παράγραφος 4, το άρθρο 41 και το άρθρο 47 παράγραφος 8,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 562/2000 της Επιτροπής της 15ης Μαρτίου 2000 για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά τα καθεστώτα αγοράς στη δημόσια παρέμβαση στον τομέα του βοείου κρέατος ([3]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1564/2001 ([4]), θεσπίζει τους κανόνες αγοράς στη δημόσια παρέμβαση. Σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω κανονισμού, ανοίχθηκε δημοπρασία, από το άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89 της Επιτροπής, της 9ης Ιουνίου 1989, για την αγορά βοείου κρέατος με διαγωνισμό ([5]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2395/2001 ([6]).

(2) Σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2000, καθορίστηκε μια ανώτατη τιμή αγοράς για την ποιότητα R3, κατά περίπτωση, για κάθε μερική δημοπρασία, λαμβανομένων υπόψη των προσφορών που υποβλήθηκαν. Σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2 μπορεί να αποφασιστεί να μη δοθεί συνέχεια στη δημοπρασία.

(3) Μετά από εξέταση των υποβληθεισών προσφορών για την 280ή μερική δημοπρασία και λαμβανομένων υπόψη, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999, των απαιτήσεων για λογική στήριξη της αγοράς, καθώς και της εποχικής εξέλιξης των σφαγών και των τιμών, θα πρέπει να μη δοθεί συνέχεια στη δημοπρασία.

(4) Με το άρθρο 1 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1209/2001 της Επιτροπής, της 20ής Ιουνίου 2001, για παρέκκλιση από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 562/2000 για λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά τα καθεστώτα αγοράς στη δημόσια παρέμβαση στον τομέα του βοείου κρέατος ([7]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1922/2001 ([8]), άνοιξε ομοίως η δυνατότητα δημόσιας παρέμβασης για τα σφάγια ή ημιμόρια σφαγίων ισχνών βοοειδών, θεσπίζοντας ειδικούς κανόνες συμπληρωματικούς προς εκείνους που προβλέπονται για την παρέμβαση άλλων προϊόντων. Μετά την εξέταση των υποβληθεισών προσφορών θα πρέπει να μη δοθεί συνέχεια στην εν λόγω δημοπρασία.

(5) Συνεκτιμώντας την εξέλιξη των γεγονότων, επιβάλλεται η άμεση έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

(6) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης βοείου κρέατος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Δεν δίδεται συνέχεια στη 280ή μερική δημοπρασία που ανοίχθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 15 Δεκεμβρίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

([1]) ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 21.
([2]) ΕΕ L 315 της 1.12.2001, σ. 29.
([3]) ΕΕ L 68 της 16.3.2000, σ. 22.
([4]) ΕΕ L 208 της 1.8.2001, σ. 14.
([5]) ΕΕ L 159 της 10.6.1989, σ. 36.
([6]) ΕΕ L 325 της 8.12.2001, σ. 9.
([7]) ΕΕ L 165 της 21.6.2001, σ. 15.
([8]) ΕΕ L 261 της 29.9.2001, σ. 52.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2474/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 14ης Δεκεμβρίου 2001
για τον καθορισμό των δασμών κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα των σιτηρών ([1]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1666/2000 ([2]),

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1249/96 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1996, περί λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά τους δασμούς κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών ([3]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2104/2001 ([4]), και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 προβλέπει ότι κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού, εισπράττονται οι δασμοί του κοινού δασμολογίου. Εντούτοις, για τα προϊόντα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού, ο δασμός κατά την εισαγωγή ισούται με την τιμή παρεμβάσεως που ισχύει για τα προϊόντα αυτά κατά την εισαγωγή προσαυξημένη κατά 55 % και μειωμένη κατά την τιμή cif κατά την εισαγωγή που εφαρμόζεται στην εν λόγω αποστολή. Εντούτοις, ο δασμός αυτός δεν είναι δυνατόν να υπερβαίνει το δασμό του κοινού δασμολογίου.

(2) Δυνάμει του άρθρου 10 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, οι τιμές cif κατά την εισαγωγή υπολογίζονται με βάση τις αντιπροσωπευτικές τιμές για το εν λόγω προϊόν στη διεθνή αγορά.

(3) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1249/96 έχει καθορίσει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 όσον αφορά τους δασμούς κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών.

(4) Οι δασμοί κατά την εισαγωγή εφαρμόζονται έως ότου ισχύει νέος καθορισμός. Εξακολουθούν επίσης να ισχύουν, εάν δεν διατίθεται καμία τιμή για το χρηματιστήριο αναφοράς που αναφέρεται στο παράρτημα ΙΙ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96 κατά τη διάρκεια των δύο εβδομάδων που προηγούνται του προσεχούς καθορισμού.

(5) Για να καταστεί δυνατή η κανονική λειτουργία του καθεστώτος των δασμών κατά την εισαγωγή, πρέπει, για τον υπολογισμό αυτό, να ληφθούν υπόψη οι αντιπροσωπευτικές τιμές της αγοράς που διαπιστώθηκαν κατά τη διάρκεια μιας περιόδου αναφοράς.

(6) Η εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96 οδηγεί στον καθορισμό των δασμών κατά την εισαγωγή, σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι δασμοί κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 καθορίζονται στο παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού, με βάση τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙ.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 16 Δεκεμβρίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

([1]) ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.
([2]) ΕΕ L 193 της 29.7.2000, σ. 1.
([3]) ΕΕ L 161 της 29.6.1996, σ. 125.
([4]) ΕΕ L 283 της 27.10.2001, σ. 8.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Δασμοί κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή των εμπορευμάτων	Δασμός κατά την εισαγωγή (2) (σε EUR/τόνο)
1001 10 00	Σιτάρι σκληρό υψηλής ποιότητας	0,00
	μέσης ποιότητας (1)	0,00
1001 90 91	Σιτάρι μαλακό που προορίζεται για σπορά	0,00
1001 90 99	Σιτάρι μαλακό, εκλεκτής ποιότητας εκτός από εκείνο που προορίζεται για σπορά (3)	0,00
	μέσης ποιότητας	0,00
	βασικής ποιότητας	6,08
1002 00 00	Σίκαλη	0,00
1003 00 10	Κριθάρι που προορίζεται για σπορά	0,00
1003 00 90	Κριθάρι εκτός από αυτό που προορίζεται για σπορά (4)	0,00
1005 10 90	Καλαμπόκι για σπορά εκτός από το υβρίδιο	32,66
1005 90 00	Καλαμπόκι εκτός από αυτό που προορίζεται για σπορά (5)	32,66
1007 00 90	Σόργο σε κόκκους εκτός από το υβρίδιο που προορίζεται για σπορά	0,00

(1) Για το σκληρό σιτάρι που δεν πληροί τις ελάχιστες ποιοτικές προδιαγραφές για το σκληρό σίτο μέσης ποιότητας που αναφέρονται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96, ο εφαρμοζόμενος δασμός είναι εκείνος που καθορίζεται για το μαλακό σιτάρι χαμηλής ποιότητας.

(2) Για τα εμπορεύματα που φθάνουν στην Κοινότητα από τον Ατλαντικό Ωκεανό ή μέσω της διώρυγας του Σουέζ [άρθρο 2 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96] ο εισαγωγέας μπορεί να επωφεληθεί μειώσεως των δασμών κατά:

— 3 EUR ανά τόνο εάν το λιμάνι βρίσκεται στην Μεσόγειο θάλασσα ή,

— 2 EUR ανά τόνο εάν το λιμάνι εκφόρτωσης βρίσκεται στην Ιρλανδία, στο Ηνωμένο Βασίλειο, στη Δανία, στη Σουηδία, στη Φινλανδία ή από την πλευρά του Ατλαντικού της Ιβηρικής χερσονήσου.

(3) Ο εισαγωγέας μπορεί να επωφεληθεί κατ' αποκοπή μειώσεως 14 EUR ανά τόνο όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96.

(4) Ο εισαγωγέας μπορεί να επωφεληθεί κατ' αποκοπή μειώσεως 8 EUR ανά τόνο όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96.

(5) Ο εισαγωγέας μπορεί να επωφεληθεί κατ' αποκοπή μειώσεως 24 EUR ανά τόνο όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Στοιχεία υπολογισμού των δασμών

(περίοδος από τις 30.11.2001 έως τις 13.12.2001)

1. Μέσοι όροι της περιόδου των δύο εβδομάδων που προηγούνται της ημέρας του καθορισμού:

Χρηματιστηριακές τιμές	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Προϊόν (% πρωτεΐνες έως 12 % υγρασία)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	μέσης ποιότητας (*)	US barley 2
Τιμή (EUR/τόνο)	126,03	118,54	116,88	95,68	206,86 (**)	196,86 (**)	148,84 (***)
Πριμοδότηση για τον Κόλπο του Μεξικού (EUR/τόνο)	32,14	23,86	17,81	12,43	—	—	—
Πριμοδότηση για τις Μεγάλες Λίμνες (EUR/τόνο)	32,14	—	—	—	—	—	—

(*) Αρνητική πριμοδότηση 10 EUR ανά τόνο [άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96].
(**) Fob Gulf.
(***) Fob ΗΠΑ.

2. Ναύλος/κόστος: Κόλπος του Μεξικού-Rotterdam: 19,13 EUR/τόνο. Μεγάλες Λίμνες-Rotterdam: 30,35 EUR/τόνο.

3. Επιδοτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96: 0,00 EUR/τόνο (HRW2)
0,00 EUR/τόνο (SRW2).

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 25ης Ιουλίου 2001
σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ
(COMP/C-1/36.915 — Deutsche Post AG — Παρακράτηση διασυνοριακού ταχυδρομείου)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 1934]

(Το κείμενο στη γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2001/892/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη,

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό του Συμβουλίου αριθ. 17 της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτο κανονισμό εφαρμογής των άρθρων 81 και 82 της συνθήκης [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1216/1999 [2], και ιδίως τα άρθρα 3 και 15 παράγραφος 2,

την καταγγελία που κατέθεσε η The British Post Office (Βρετανικά Ταχυδρομεία) στις 4 Φεβρουαρίου 1998, με την οποία καταγγέλλει εικαζόμενες παραβάσεις του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ από μέρους της Deutsche Post και ζητά από την Επιτροπή να θέσει τέλος σε αυτές,

την απόφαση της Επιτροπής της 25ης Μαΐου 2000 για την κίνηση διαδικασίας στην παρούσα υπόθεση,

αφού έδωσε στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις τη δυνατότητα να εκφράσουν τις απόψεις τους σχετικά με τις αιτιάσεις της Επιτροπής βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 17 και τον κανονισμό (ΕΚ) 2842/98 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με τις ακροάσεις των μερών σε ορισμένες διαδικασίες βάσει των άρθρων 81 και 82 της συνθήκης ΕΚ [3],

μετά από διαβούλευση με τη συμβουλευτική επιτροπή περιοριστικών πρακτικών και δεσποζουσών θέσεων,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Α. **Ο καταγγέλων**

(1) Η British Post Office (BPO) είναι ο δημόσιος ταχυδρομικός φορέας (ΔΤΦ) του Ηνωμένου Βασιλείου [4]. Η BPO δραστηριοποιείται κατά κύριο λόγο στην εγχώρια και διεθνή παράδοση επιστολών και πακέτων.

[1] ΕΕ 13 της 21.2.1962, σ. 204/62.
[2] ΕΕ L 148 της 15.6.1999, σ. 5.
[3] ΕΕ L 354 της 30.12.1998, σ. 18.
[4] Στις 26 Μαρτίου 2001, η BPO άλλαξε επωνυμία σε Consignia plc. Πρόκειται για ανώνυμη εταιρεία δημοσίου δικαίου που ανήκει εξ ολοκλήρου στο κράτος. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, ωστόσο, διατηρείται η επωνυμία «The British Post Office (BPO)».

Β. **Ο καθ' ου η καταγγελία**

(2) Η Deutsche Post AG (DPAG) είναι ο ΔΤΦ της Γερμανίας ([5]). Το 1995, η πρώην Deutsche Bundespost Postdienst μετατράπηκε σε κρατική ανώνυμη επιχείρηση υπό την επωνυμία DPAG. Το φθινόπωρο του 2000, το γερμανικό κράτος πώλησε το 33 % των μετοχών του στην DPAG με αρχική δημόσια προσφορά. Το 2000, ο συνολικός κύκλος εργασιών του ομίλου επιχειρήσεων DPAG ανερχόταν σε 32,7 δισεκ. ευρώ (22,4 δισεκ. ευρώ το 1999) ([6]). Το τμήμα ταχυδρομικών αποστολών της DPAG είναι εξαιρετικά επικερδές ([7]). Το 2000, τα κέρδη εκμεταλλεύσεως του τμήματος αυτού ανήλθαν περίπου σε 2 δισεκ. ευρώ (έναντι 1 δισεκ. ευρώ το 1998) ([8]). Ο συνολικός κύκλος εργασιών του τμήματος ταχυδρομικών αποστολών παρέμεινε σταθερός, φτάνοντας σε 11,73 δισεκ. ευρώ το 2000 έναντι 11,67 δισεκ. ευρώ το 1999 ([9]). Τα κέρδη εκμεταλλεύσεως του συνολικού ομίλου επιχειρήσεων DPAG ανήλθε κατά προσέγγιση σε 2,38 δισεκ. ευρώ το 2000 ([10]).

Γ. **Η καταγγελία**

(3) Στις 4 Φεβρουαρίου 1998, η BPO κατέθεσε καταγγελία κατά της DPAG δυνάμει του άρθρου 3 του κανονισμού αριθ. 17. Στην καταγγελία αναφέρεται ότι από το 1996 και ένθεν η BPO αντιμετώπιζε αυξανόμενο αριθμό περιπτώσεων στις οποίες η DPAG αρνείτο να προβεί στη διανομή μαζικών διασυνοριακών ταχυδρομικών αποστολών προερχόμενων από το Ηνωμένο Βασίλειο εάν η BPO δεν κατέβαλε προσαύξηση ίση προς τις εγχώριες γερμανικές τιμές μείον τα καταληκτικά τέλη. Η BPO ισχυρίζεται ότι το επίμαχο ταχυδρομείο αποτελεί κανονικό διασυνοριακό ταχυδρομείο ενώ η DPAG υποστηρίζει ότι οι αποστολές αυτές ανήκουν στην κατηγορία της λεγόμενης αναταχυδρόμησης A-B-A (βλέπε παρακάτω στο μέρος Δ).

(4) Η BPO κατηγόρησε την DPAG ότι καθυστέρησε επανειλημμένα την παράδοση των επίμαχων ταχυδρομικών αποστολών παρότι η BPO είχε συμφωνήσει —προκειμένου να αποδεσμευθούν οι αποστολές— να καταβάλει τη διαφορά μεταξύ καταληκτικών τελών (βλέπε μέρος Γ) για την παράδοση διασυνοριακού ταχυδρομείου και πλήρους εγχώριας τιμής. Δεδομένου ότι οι αποστολές της επίμαχης κατηγορίας συχνά έχουν ένα χρονικό όριο ισχύος, οι πρόσθετες καθυστερήσεις βλάπτουν την BPO και τους πελάτες της τόσο από εμπορική όσο και από οικονομική άποψη. Η BPO δήλωσε ότι η επανειλημμένη άρνηση της DPAG να παραδώσει διασυνοριακές αποστολές παρά μόνον μετά την καταβολή της σχετικής προσαύξησης εξαιτίας της εσφαλμένης αντίληψης ότι πρόκειται για υπηρεσίες αναταχυδρόμησης A-B-A, συνιστά κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης η οποία αντιβαίνει στο άρθρο 82 της συνθήκης ΕΚ. Πέραν αυτού, η καθυστερημένη παράδοση αποστολών που παρακρατήθηκαν προς έλεγχο παρά τη συμφωνία της BPO να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της DPAG εικάζεται ότι συνιστά περαιτέρω κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης.

Δ. **Ισχύουσα κατάσταση και κανονιστικό πλαίσιο**

Το ταχυδρομικό μονοπώλιο στη Γερμανία

(5) Η βασική δραστηριότητα της DPAG είναι η εγχώρια συγκέντρωση, ταξινόμηση και παράδοση επιστολικού ταχυδρομείου. Η DPAG υποχρεώνεται από τον νόμο να παρέχει βασικές και ομοιόμορφες ταχυδρομικές υπηρεσίες σε προσιτές τιμές σε ολόκληρη τη Γερμανία (υποχρέωση παροχής καθολικής υπηρεσίας) ([11]). Ορισμένες ταχυδρομικές υπηρεσίες στη Γερμανία υπάγονται σε θεσμοθετημένο μονοπώλιο το οποίο έχει ανατεθεί στην DPAG, ενώ ορισμένες άλλες υπηρεσίες παρέχονται από την DPAG σε ανταγωνισμό με ιδιωτικούς φορείς ([12]). Πέραν αυτού, η DPAG παρέχει υπηρεσίες διεθνούς ταχυδρομείου στο πλαίσιο διμερών ή πολυμερών διακανονισμών με άλλους ΔΤΦ. Οι τιμές εσωτερικού ταχυδρομείου που ισχύουν στη Γερμανία είναι οι υψηλότερες στην Κοινότητα ([13]).

([5]) Ο όμιλος επιχειρήσεων Deutsche Post ασκεί τώρα δραστηριότητες με την επωνυμία Deutsche Post World Net. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης θα χρησιμοποιηθεί η επωνυμία Deutsche Post AG (DPAG).

([6]) Ετήσια έκθεση της DP του 2000 που δημοσιεύτηκε στις 2 Μαΐου 2001. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης η Επιτροπή χρησιμοποιεί συστηματικά τη σταθερή συναλλαγματική ισοτιμία που υιοθέτησε το Συμβούλιο στις 31 Δεκεμβρίου 1998 κατά τη μετατροπή γερμανικών μάρκων σε ευρώ ακόμη και για ποσά που προηγούνται της ημερομηνίας εκείνης.

([7]) Το τμήμα ταχυδρομικών αποστολών της DPAG περιλαμβάνει τα τμήματα διαβίβασης αποστολών (επιστολές, πακέτα και δέματα εκτός των κατεπειγόντων), άμεσου μάρκετινγκ και διανομής Τύπου. Ετήσια έκθεση της DPAG του 2000.

([8]) Κέρδη από λειτουργικές δραστηριότητες πριν τις αποσβέσεις και την υπεραξία φήμης και πελατείας (EBITA). Ετήσια έκθεση της DPAG του 2000.

([9]) Ετήσια έκθεση της DPAG του 2000.

([10]) Κέρδη από λειτουργικές δραστηριότητες πριν τις αποσβέσεις και την υπεραξία φήμης και πελατείας (EBITA). Ετήσια έκθεση της DPAG του 2000.

([11]) Postgesetz, 22 Δεκεμβρίου 1997, Bundesgesetzblatt 1997, Teil I, Nr 88, 30 Δεκεμβρίου 1997.

([12]) Άρθρο 51 Postgesetz.

([13]) ΒλέπεTarifvergleich Briefpost — Inlandstarife έως 20 ζ, Ιούνιος 1999, Referat 212, Regulierungsbehörde für Telekommunikation und Post (RegTP — εθνική κανονιστική αρχή της Γερμανίας). Τα τρέχοντα τέλη για εγχώριες επιστολές 1ης κατηγορίας στο πρώτο κλιμάκιο βάρους είναι 0,56 ευρώ (DEM 1,10).

(6) Το μονοπώλιο που έχει η DPAG περιλαμβάνει τη συγκέντρωση, προώθηση και παράδοση εγχώριου ταχυδρομείου, την προώθηση και παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου και τη συγκέντρωση και προώθηση εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου. Όλες οι επιστολές και διευθυνσιοδοτημένοι κατάλογοι βάρους μικρότερου των 200 γραμ. των οποίων η χρέωση δεν υπερβαίνει το πενταπλάσιο της αντίστοιχης τιμής για την χαμηλότερη κατηγορία βάρους υπάγονται στο μονοπώλιο. Ωστόσο, το μονοπώλιο δεν καλύπτει μαζικές ταχυδρομικές αποστολές (τουλάχιστον 50 τεμάχια ταυτόσημου περιεχομένου που το καθένα ζυγίζει πάνω από 50 γραμ.) ή ορισμένες υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας ([14]). Η άδεια αποκλειστικής εκμετάλλευσης της DPAG λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2002 ([15]).

(7) Ο συνολικός κύκλος εργασιών σε ολόκληρη τη γερμανική αγορά επιστολικού ταχυδρομείου (εγχώριο συν διασυνοριακό) υπολογίζεται ότι το 1998 ανήλθε σε 9,7 δισεκ. ευρώ εκ των οποίων 2,6 δισεκ. ευρώ ήταν επισήμως ανοικτά στον ανταγωνισμό (δηλαδή ήταν εκτός των κρατημένων υπηρεσιών). Ωστόσο, οι περίπου 250 φορείς με άδεια εκμετάλλευσης που δραστηριοποιούνταν, πέραν της DPAG, στην γερμανική επιστολική αγορά το έτος εκείνο συγκέντρωσαν μόνον ένα κλάσμα του ποσού αυτού — 55 εκατ. ευρώ δηλαδή 2 % του τμήματος της αγοράς που θεωρητικά ήταν ανοικτό στον ανταγωνισμό ([16]). Τα στοιχεία αυτά επιβεβαιώθηκαν από την εθνική κανονιστική αρχή της Γερμανίας, η οποία υπολόγισε το μερίδιο αγοράς της DPAG σε 99,2 % το 1998 και σε 98,7 % το 1999 ([17]).

Διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο

(8) Το σύστημα με το οποίο οι ταχυδρομικές διοικήσεις αλληλοαποζημιώνονται για την παράδοση διασυνοριακού ταχυδρομείου εξ ονόματος αλλήλων είναι γνωστό ως σύστημα καταληκτικών τελών. Στο πλαίσιο του μηχανισμού αυτού, ο παραλήπτης ΔΤΦ αμείβεται για την παράδοση διασυνοριακού ταχυδρομείου από τον αποστέλλοντα ΔΤΦ. Τα ποσά που χρεώνονται για την παράδοση καλούνται καταληκτικά τέλη ([18]).

(9) Η συγκέντρωση και προώθηση εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου έχει ελευθερωθεί εκ του νόμου ή εκ των πραγμάτων στα περισσότερα κράτη μέλη της ΕΕ. Μολονότι σε διάφορα κράτη μέλη έχουν εισέλθει ανταγωνιστές στην αγορά αυτήν, οι ΔΤΦ εξακολουθούν να δεσπόζουν στις οικείες αγορές τους ([19]). Η αποδέσμευση του εξερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου διευκόλυνε την παροχή υπηρεσιών αναταχυδρόμησης. Σε αντίθεση με τους περισσότερους ΔΤΦ της Κοινότητας, η DPAG τήρησε σκληρή στάση έναντι των ταχυδρομικών φορέων που παρέχουν υπηρεσίες εξερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου στη Γερμανία. Η DPAG έχει σύρει τους φορείς αυτούς στα δικαστήρια και απεκόμισε αποφάσεις γερμανικών δικαστηρίων οι οποίες αναφέρουν ότι οι επιχειρήσεις που προσφέρουν υπηρεσίες εξερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου παραβαίνουν το γερμανικό ταχυδρομικό μονοπώλιο. Οι ανταγωνιστικοί φορείς διετάχθησαν από τα δικαστήρια να παύσουν να προσφέρουν υπηρεσίες του τύπου αυτού ([20]).

(10) Όσον αφορά την αγορά προώθησης και παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου, η κατάσταση είναι αρκετά διαφορετική. Σε όλα τα κράτη μέλη σχεδόν όλο το εισερχόμενο επιστολικό ταχυδρομείο διεκπεραιώνεται από τους εδραιωμένους ΔΤΦ ([21]). Με την οδηγία 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών (ταχυδρομική οδηγία), η οποία τέθηκε σε ισχύ το 1998, άνοιξε στον ανταγωνισμό μόνον ένα μικρό μέρος της αγοράς αυτής ([22]).

([14]) Το μονοπώλιο της DPAG περιορίσθηκε από την 1η Ιανουαρίου 1998 όταν το μονοπωλιακό όριο για ταυτόσημες μαζικές ταχυδρομικές αποστολές μειώθηκε από 100 γραμ. σε 50 γραμ.. Το άρθρο 51 παράγραφος 4 του Postgesetz απαλλάσσει ορισμένες υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας από το ταχυδρομικό μονοπώλιο.

([15]) Το άρθρο 47 του Postgesetz προβλέπει την ανά διετία υποβολή έκθεσης από την RegTP στα νομοθετικά σώματα της Γερμανίας. Μεταξύ άλλων, η έκθεση θα περιλαμβάνει τις παρατηρήσεις της RegTP σχετικά με την ανάγκη διατήρησης της ισχύος της αποκλειστικής άδειας του άρθρου 51 πέραν της ημερομηνίας που προβλέπεται στο νόμο αυτό (δηλαδή 31 Δεκεμβρίου 2002).

([16]) KEP Nachrichten, αριθ. 51/17, Δεκέμβριος 1999 (έγγραφο υπ' αριθ. 1146 στο φάκελο της Επιτροπής).

([17]) Έκθεση στα μέσα του 2000 της RegTP, σ. 62, όπως δημοσιεύθηκε στον δικτυακό της κόμβο (www.regtp.de).

([18]) Βλέπε απόφαση 1999/695/ΕΚ της Επιτροπής, REIMS II, υπόθεση COMP/36.748 (ΕΕ L 275 της 26.10.1999, σ.17). Η συμφωνία REIMS II τέθηκε σε ισχύ από 1ης Απριλίου 1999. Η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση δυνάμει του άρθρου 81 παράγραφος 3 της συνθήκης με την οποία η συμφωνία απαλλάσσεται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2001. Οι ΔΤΦ όλων των κρατών μελών εκτός της TPG των Κάτω Χωρών συνυπογράφουν τη συμφωνία αυτή, στην οποία τα καταληκτικά τέλη εκφράζονται ως ποσοστό των εγχώριων τελών της χώρας παραλαβής. Τα καταληκτικά τέλη αυξάνονται ετησίως υπό τον όρο ότι ο ΔΤΦ παραλαβής ανταποκρίνεται σε ορισμένα ποιοτικά κριτήρια όσον αφορά τις υπηρεσίες. Από 1ης Ιανουαρίου 2001, τα καταληκτικά τέλη αυξήθηκαν σε 70 %.

([19]) Αποδέσμευση εισερχομένου και εξερχόμενου ενδοκοινοτικού διασυνοριακού ταχυδρομείου, σ. 25. Στη μελέτη αυτή, επτά κοινοτικοί ΔΤΦ κλήθηκαν να εκτιμήσουν τα μερίδια που είχαν στην αγορά το 1996. Τα εκτιμώμενα μερίδια αγοράς για εξερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο κυμαίνονταν από 80 έως 100 %.

([20]) Βλέπε π.χ. Deutsche Post AG gegen TNT Mailfast GmbH, Az. 31 O 796/93, του Landgericht Köln, 14 Απριλίου 1994· TNT Mailfast GmbH gegen Deutsche Post AG, Az. U (Kart) 31/94, του Oberlandesgericht Düsseldorf, 23 Απριλίου 1996· DHL Worldwide Express GmbH gegen Deutsche Post AG, απόφαση του Oberlandesgericht Düsseldorf, 23 Απριλίου 1996.

([21]) Αποδέσμευση εισερχομένου και εξερχόμενου ενδοκοινοτικού διασυνοριακού ταχυδρομείου, σ. 22 και 38. Επτά κοινοτικοί ΔΤΦ εκτίμησαν τα μερίδια αγοράς τους για εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο σε 95-100 %.

([22]) ΕΕ L 15 της 21.1.1998, σ. 14. Η οδηγία άνοιξε περίπου το 3 % του συνολικού κύκλου εργασιών των ΔΤΦ στον ανταγωνισμό. Στην πράξη, οι ΔΤΦ διατήρησαν τα πάντα πλην ενός πολύ μικρού μεριδίου των δραστηριοτήτων τους που άνοιξε θεωρητικά στον ανταγωνισμό.

Αναταχυδρόμηση

(11) Η αναταχυδρόμηση μπορεί να περιγραφεί ως η αναδρομολόγηση ταχυδρομείου μεταξύ χωρών διαμέσου των συνήθων μεταφορών, ταχυμεταφορών και άλλων ταχυδρομικών υπηρεσιών. Οι εξειδικευμένες επιχειρήσεις αναταχυδρόμησης αναθέτουν με διαγωνισμό διεθνείς μαζικές αποστολές σε ταχυδρομικούς φορείς για λογαριασμό πελατών σε άλλες χώρες (εμπορική αναταχυδρόμηση). Μολονότι αρχικά υπηρεσίες αναταχυδρόμησης παρείχαν ιδιωτικές επιχειρήσεις, οι ΔΤΦ αναλαμβάνουν όλο και συχνότερα τέτοιες δραστηριότητες.

(12) Η αναταχυδρόμηση παρουσιάζει ενδιαφέρον από εμπορική άποψη όταν τα ταχυδρομικά τέλη διαφέρουν σημαντικά από χώρα σε χώρα, όπως συμβαίνει στο εσωτερικό της ΕΕ. Όσο μεγαλύτερη η διαφορά μεταξύ των υψηλών εγχώριων τιμών μιας χώρας και των χαμηλών καταληκτικών τελών που χρεώνει ο ΔΤΦ της για την παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου, τόσο μεγαλύτερα είναι τα περιθώρια για επικερδή αναταχυδρόμηση. Με άλλα λόγια, όταν τα καταληκτικά τέλη της χώρας παραλαβής είναι χαμηλά σε σχέση με τις εγχώριες τιμές, ο αποστέλλων ΔΤΦ μπορεί να χρεώνει διασυνοριακές τιμές κατά πολύ χαμηλότερες σε σχέση με τις κανονικές εγχώριες τιμές στη χώρα παραλαβής. Έτσι η μεταφορά ταχυδρομείου από τη χώρα Α στη χώρα Β και η αναταχυδρόμησή του στη χώρα Α ή σε τρίτη χώρα (χώρα Γ) είναι επικερδής.

(13) Όταν γερμανικές επιχειρήσεις αναδρομολογούν το εγχώριο ταχυδρομείο τους μέσω του Ηνωμένου Βασιλείου, ο κύκλος εργασιών των βρετανικών ταχυδρομικών φορέων αυξάνει εις βάρος της DPAG. Οι ΔΤΦ χωρών με υψηλά ταχυδρομικά τέλη (όπως η Γερμανία) έχουν συμφέρον να εμποδίζουν την αναταχυδρόμηση, ενώ οι ΔΤΦ χωρών με χαμηλά ταχυδρομικά τέλη —που μπορούν να χρησιμεύσουν ως ενδιάμεσοι σταθμοί αναταχυδρόμησης— έχουν εμπορικό συμφέρον να την ενθαρρύνουν.

(14) Δύο είδη αναταχυδρόμησης έχουν ενδιαφέρον για την αξιολόγηση της παρούσας υπόθεσης: η αναταχυδρόμηση Α-Β-Α και η αναταχυδρόμηση Α-Β-Γ. Το Δικαστήριο των ΕΚ στην απόφασή του της 10ης Φεβρουαρίου 2000, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C 147/97 και C 148/97 (Deutsche Post AG/ Gesellschaft für Zahlungssysteme mbh (GZS) και Citicorp Kartenservice GmbH) [23] περιέγραψε τις πρακτικές αυτές ως εξής:

Αναταχυδρόμηση Α-Β-Α:

οι επιστολές προέρχονται από το κράτος Α, αλλά ταχυδρομούνται στο κράτος Β για να διανεμηθούν στο κράτος Α,

Αναταχυδρόμηση Α-Β-Γ:

οι επιστολές προέρχονται από το κράτος Α, αλλά ταχυδρομούνται στο κράτος Β για να διανεμηθούν στο κράτος Γ.

Κεντρική διανομή ταχυδρομείου

(15) Ως αποτέλεσμα της συνεχιζόμενης ολοκλήρωσης των κοινοτικών αγορών, πολλές διεθνικές επιχειρήσεις ζητούν σήμερα ταχυδρομικές υπηρεσίες προσαρμοσμένες στις ανάγκες τους όσον αφορά το κόστος, την ταχύτητα παράδοσης και άλλα στοιχεία υπηρεσίας. Προκειμένου να ελαχιστοποιήσουν το κόστος παραγωγής και διανομής και να μεγιστοποιήσουν τις οικονομίες κλίμακας και εύρους, οι εταιρείες αυτές απαιτούν λύσεις «γενικού καταστήματος» για όλες τις ανάγκες τους όσον αφορά τη διανομή ταχυδρομείου. Όλο και περισσότερο, διεθνικές επιχειρήσεις συγκεντρώνουν τις ταχυδρομικές τους δραστηριότητες σε ορισμένα, περιορισμένα τον αριθμό, ταχυδρομικά κέντρα από τα οποία οι ομαδικές επιστολές διανέμονται στους πελάτες τους σε διάφορες χώρες.

(16) Οι περισσότεροι πελάτες εξακολουθούν να προτιμούν να συναλλάσσονται με πωλητές της δικής τους χώρας και στη δική τους γλώσσα. Η πείρα δείχνει ότι το ποσοστό ανταπόκρισης σε εμπορικές επιστολές είναι πολύ μεγαλύτερο όταν οι πελάτες μπορούν να απαντήσουν σε κάποιον που βρίσκεται στη χώρα της μόνιμης κατοικίας τους. Οι διεθνικές επιχειρήσεις λύνουν το πρόβλημα αυτό προσφέροντας κάποιο σημείο επαφών σε κάθε χώρα (π.χ. αναφέροντας δίνοντας τη διεύθυνση μιας εγχώριας θυγατρικής ή πράκτορά τους).

Διεθνείς ταχυδρομικές υπηρεσίες τις οποίες παρέχει η DPAG

(17) Η DPAG παρέχει κεντρικές ταχυδρομικές υπηρεσίες για διεθνικούς πελάτες που θέλουν να προμηθευθούν υπηρεσίες διανομής προσαρμοσμένες στις ανάγκες τους. Η DPAG αναγνωρίζει η ίδια ότι:

«Οι πελάτες διεθνούς εμβέλειας απαιτούν υπηρεσίες υψηλής ποιότητας και ευρέως φάσματος [sic] από μία και μόνον πηγή (υπηρεσίες γενικού καταστήματος) [24]»

[23] Συλλογή 2000, σ. I-825, παράγραφος 12. Προδικαστική απόφαση σχετικά με ερωτήματα που παραπέμφθηκαν στο Δικαστήριο των ΕΚ από το Oberlandesgericht Frankfurt am Main δυνάμει του άρθρου 234 της συνθήκης ΕΚ.

[24] Έγγραφο κοινής θέσης σχετικά με την αναθεώρηση της οδηγίας 97/67/ΕΚ που δημοσίευσαν οι DPAG, TNT Post Group N.V. και Sweden Post Ltd στις 14 Φεβρουαρίου 2000 (έγγραφο 1146 στο φάκελο της Επιτροπής).

(18) Η Deutsche Post Global Mail, θυγατρική της DPAG, παρέχει υπηρεσίες προσαρμοσμένες στις ειδικές ανάγκες του εκάστοτε πελάτη για επιχειρήσεις με διεθνές ταχυδρομείο, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών διεθνούς διανομής ονομαστικών μαζικών αποστολών. Παράδειγμα ταχυδρομικής υπηρεσίας σε κοινοτική κλίμακα την οποία προσφέρει η DPAG είναι η διανομή ταχυδρομικών αποστολών για λογαριασμό της Oracle Corporation, εταιρείας η οποία αποστέλει μεγάλες ποσότητες ταχυδρομικών αποστολών προς παραλήπτες σε 16 ευρωπαϊκές χώρες μέσω της DPAG στη Γερμανία. Οι παραλήπτες έχουν τη δυνατότητα να απαντήσουν τηλεφωνικά ή με φαξ δωρεάν ([25]).

(19) Η DPAG διαθέτει στην αγορά τις κεντρικές διεθνείς ταχυδρομικές της υπηρεσίες ως εξής:

«International Mail Service advises you on how to optimize international mail activities. (…)

Suppose for example a software company based in Germany is planning to send a mail shot with reply option to 30 000 recipients in 16 different countries simultaneously. Each mail piece consists of three elements: envelope, letter and brochure. International Mail Service will not only check and update the address file, but also personalize the mail shot in accordance with the conventions of each country — a significant factor for mail shot success.»

Η International Mail Service σας συμβουλεύει πως να βελτιώσετε τις διεθνείς ταχυδρομικές σας δραστηριότητες. (…)

Ας υποθέσουμε ότι μια εταιρεία λογισμικού με έδρα στη Γερμανία προγραμματίζει να πραγματοποιήσει μια μαζική ταχυδρομική αποστολή με δυνατότητα απάντησης σε 30 000 παραλήπτες σε 16 διαφορετικές χώρες ταυτόχρονα. Κάθε ταχυδρομικό αντικείμενο περιλαμβάνει τρία στοιχεία: φάκελο, επιστολή και ενημερωτικό έντυπο. Η International Mail Service όχι μόνον θα ελέγξει και θα επικαιροποιήσει το διευθυνσιολόγιο αλλά θα εξατομικεύσει τις επιστολές σύμφωνα με τις συνήθειες της εκάστοτε χώρας — πράγμα το οποίο αποτελεί σημαντικό παράγοντα επιτυχίας της αποστολής.] ([26]).

(20) Η DPAG εκτιμά ότι το μερίδιο αγοράς της στη Γερμανία για εξερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο ανέρχεται περίπου σε 75 % ([27]). Οι κυριότεροι στόχοι είναι οι διεθνείς επιχειρήσεις που αποστέλλουν μεγάλες ποσότητες εμπορικού και διαφημιστικού ταχυδρομείου, δημοσιευμάτων και αντικειμένων προστιθέμενης αξίας ([28]). Η DPAG ανταγωνίζεται άμεσα την BPO και άλλους φορείς στη βρετανική αγορά εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου. Δείγμα του ανταγωνισμού αυτού είναι η προσφορά της DPAG για την πανευρωπαϊκή σύμβαση της American Express, η οποία την εποχή εκείνη έκανε τη διανομή του ταχυδρομείου της προς όλους του ευρωπαίους πελάτες της από το κέντρο διανομής της στο Ηνωμένο Βασίλειο ([29]).

Η Σύμβαση της Universal Postal Union

(21) Η Universal Postal Union (UPU), είναι ειδικό όργανο των Ηνωμένων Εθνών και αποτελεί τον διεθνή οργανισμό αρμόδιο για θέματα ταχυδρομείου. Εν γένει, τα μέλη των Ηνωμένων Εθνών είναι και μέλη της UPU. Η σύμβαση της UPU προσφέρει ένα κανονιστικό πλαίσιο για τη διεθνή ανταλλαγή ταχυδρομείου. Ανά πενταετία, η UPU οργανώνει ένα συνέδριο για την ανασκόπηση και, εάν αποδειχθεί αναγκαίο, την αναθεώρηση της σύμβασης. Η σύμβαση UPU έχει το κύρος συνθήκης στην οποία συμμετέχουν οι κυβερνήσεις των κρατών μελών της UPU. Το πλέον πρόσφατο συνέδριο της UPU πραγματοποιήθηκε στο Πεκίνο τον Αύγουστο-Σεπτέμβριο του 1999. Η αναθεωρημένη Σύμβαση-UPU (UPU 1999) τέθηκε σε ισχύ από 1ης Ιανουαρίου 2001 ([30]). Στην προκειμένη υπόθεση λαμβάνονται υπόψη οι εκδοχές του 1989, 1994 και 1999 (UPU-1989, UPU-1994 και UPU-1999).

([25]) Η Deutsche Post Global Mail ονομαζόταν παλαιότερα International Mail Services GmbH. Φυλλάδιο της DPAG «Zum Beispiel — Oracle8 ConText Cartridge», που έχει προσαρτηθεί στην απάντηση της DPAG σε αίτημα παροχής πληροφοριών εκ μέρους της Επιτροπής της 23ης Απριλίου 1999 (έγγραφο 1122 στο φάκελο της Επιτροπής).
([26]) Υπογράμμιση από την Επιτροπή. Διαφημιστικό φυλλάδιο της DPAG «We Deliver», που κυκλοφόρησε την 1η Ιανουαρίου 1999, σ. 48 (έγγραφο 1140 στο φάκελο της Επιτροπής).
([27]) DPAG «Unvollständiger Verkaufsprospekt», 20 Οκτωβρίου 2000, σ. 140.
([28]) DPAG «Unvollständiger Verkaufsprospekt», 20 Οκτωβρίου 2000, σ. 146.
([29]) Επιστολή της American Express στην Επιτροπή στις 15 Απριλίου 1999 (έγγραφο 975 στο φάκελο της Επιτροπής).
([30]) Άρθρο 65 της UPU 1999.

(22) Το άρθρο 25 της σύμβασης UPU αναφέρει τις διοικητικές εξουσίες τις οποίες δύνανται να ασκούν οι χώρες μέλη σε σχέση με την αναταχυδρόμηση ([31]). Το άρθρο 25 της σύμβασης UPU 1994 ορίζει τα εξής:

«Αποστολή επιστολικών αντικειμένων στο εξωτερικό:

1. Τα κράτη μέλη δεν δεσμεύονται να προωθούν ή να παραδίδουν στους παραλήπτες επιστολικά αντικείμενα αποστολέων που έχουν την μόνιμη κατοικία τους σε αυτά και οι οποίοι πραγματοποιούν ή προκαλούν την αποστολή τους από ξένη χώρα με σκοπό να επωφεληθούν από τα εκεί ευνοϊκότερα ταχυδρομικά τέλη.

2. Οι διατάξεις του σημείου 1 ισχύουν αδιακρίτως τόσο για ταχυδρομικά αντικείμενα δημιουργούμενα στη χώρα στην οποία έχει την μόνιμη κατοικία του ο αποστολέας τα οποία στη συνέχεια μεταφέρονται πέραν των συνόρων της χώρας όσο και για επιστολικά αντικείμενα δημιουργούμενα σε ξένη χώρα.

3. Η διοίκηση της χώρας προορισμού δύναται να απαιτήσει από τον αποστολέα και, αντ' αυτού, από την διοίκηση της χώρας ταχυδρόμησης, την καταβολή των τελών εσωτερικού. Εάν ούτε ο αποστολέας, ούτε η διοίκηση της χώρας ταχυδρόμησης συμφωνήσουν να καταβάλουν τα τέλη αυτά εντός προθεσμίας την οποία ορίζει η διοίκηση της χώρας προορισμού, η τελευταία δύναται να επιστρέψει τα ταχυδρομικά αντικείμενα στην διοίκηση ταχυδρόμησης και δικαιούται να απαιτήσει την καταβολή των εξόδων αναδρομολόγησης (επιστροφής) ή να τα διαθέσει βάσει της οικείας νομοθεσίας.

4. Τα κράτη μέλη δεν δεσμεύονται να προωθούν ή να παραδίδουν στους παραλήπτες επιστολικά αντικείμενα αποστολέων που έχουν την μόνιμη κατοικία τους σε αυτά και οι οποίοι πραγματοποιούν ή προκαλούν την αποστολή τους σε μεγάλες ποσότητες από χώρα διαφορετική από εκείνη στην οποία διατηρούν την μόνιμη κατοικία τους, χωρίς την προσήκουσα αμοιβή. Η διοίκηση της χώρας προορισμού δύναται να απαιτήσει από τη διοίκηση της χώρας ταχυδρόμησης αμοιβή ανάλογη προς το κόστος η οποία δεν δύναται να υπερβαίνει το ανώτερο των εξής ποσών: 80 % των εγχώριων ταχυδρομικών τελών για ισοδύναμα ταχυδρομικά αντικείμενα ή 0,14 SDR ανά αντικείμενο συν ένα SDR/χλγρ.. Εάν η διοίκηση της χώρας ταχυδρόμησης δεν συμφωνήσει να καταβάλει το απαιτηθέν ποσό εντός προθεσμίας την οποία καθορίζει η διοίκηση της χώρας προορισμού, η τελευταία δύναται είτε να επιστρέψει τα αντικείμενα στη διοίκηση της χώρας ταχυδρόμησης και να απαιτήσει αποζημίωση για το κόστος αναταχυδρόμησης είτε να τα διεκπεραιώσει βάσει της οικείας νομοθεσίας.»

(23) Η DPAG προέβαλε το επιχείρημα ότι στην πλειοψηφία τους οι επίμαχες ομαδικές ταχυδρομήσεις στην προκειμένη περίπτωση, απεστάλησαν σε μια περίοδο κατά την οποία —σύμφωνα με την DPAG— εξακολουθούσε να ισχύει στη Γερμανία η UPU 1989. Το άρθρο 25 της UPU 1989 ήταν ανάλογο προς το άρθρο 25 της UPU 1994. Η κυριότερη ουσιαστική διαφορά ήταν το ότι το άρθρο 25 στην εκδοχή του 1989 της UPU, στην πρώτη παράγραφο, περιλάμβανε μια φράση η οποία διαγράφηκε στην εκδοχή του 1994. Το άρθρο 25, παράγραφος 1 της UPU 1989, συνεπώς, είχε ως εξής:

«1. Τα κράτη μέλη δεν δεσμεύονται να προωθούν ή να παραδίδουν στους παραλήπτες επιστολικά αντικείμενα αποστολέων που έχουν την μόνιμη κατοικία τους σε αυτά και οι οποίοι πραγματοποιούν ή προκαλούν την αποστολή τους από ξένη χώρα με σκοπό να επωφεληθούν από τα εκεί ευνοϊκότερα ταχυδρομικά τέλη. Το αυτό ισχύει για αντικείμενα τα οποία ταχυδρομούνται σε μεγάλες ποσότητες ανεξάρτητα από το εάν αυτό γίνεται για να επωφεληθεί ο αποστολέας από χαμηλότερα ταχυδρομικά τέλη ([32]).»

(24) Η DPAG υποστηρίζει ότι η μεταφορά της UPU 1994 στη γερμανική νομοθεσία τέθηκε σε ισχύ στις 9 Δεκεμβρίου 1998 και ότι αυτό τεκμηριώνεται από τη γερμανική νομολογία. Η BPO, όμως, αμφισβητεί το επιχείρημα της DPAG και υποστηρίζει ότι η UPU 1994 τέθηκε σε ισχύ σε προγενέστερη ημερομηνία ([33]). Σύμφωνα με τη σύμβαση του 1989, οι ΔΤΦ που λαμβάνουν ταχυδρομικές αποστολές μπορούν να επικαλεστούν το άρθρο 25 για τις μαζικές ταχυδρομικές αποστολές που έχουν ταχυδρομηθεί από το εξωτερικό από εγχώριους αποστολείς ανεξάρτητα από το σκοπό για τον οποίο το έπραξαν ενώ βάσει της εκδοχής του 1994, για να μπορέσουν οι ΔΤΦ να επικαλεστούν τη διάταξη αυτή θα πρέπει να αποδείξουν ότι οι αποστολές ταχυδρομήθηκαν στο εξωτερικό προκειμένου ο αποστολέας να επωφεληθεί από τα χαμηλότερα τέλη που ισχύουν στην ξένη χώρα.

([31]) Στην UPU 1999, το άρθρο 25 μετατράπηκε σε άρθρο 43.
([32]) Υπογράμμιση της Επιτροπής.
([33]) Αναφερόμενη σε απόφαση του Ομοσπονδιακού συνταγματικού δικαστηρίου της Γερμανίας (BverfGE 63, 343, 354 f.), η BPO υποστηρίζει ότι η σύμβαση UPU 1994 τέθηκε σε ισχύ αναδρομικά από 1ης Ιανουαρίου 1996.

Ο ορισμός του αποστολέα

(25) Η διαμάχη μεταξύ των μερών στην παρούσα υπόθεση προκύπτει από μια θεμελιώδη διαφωνία ως προς τον ορισμό του αποστολέα ενός ταχυδρομικού αντικειμένου. Καμία από τις προαναφερόμενες εκδοχές της σύμβασης UPU δεν προσδιορίζει τον όρο «αποστολέας». Προς τον σκοπό του άρθρου 25, οι ΔΤΦ δίδουν διαφορετική ερμηνεία ο καθένας στον όρο αυτόν. Ως εκ τούτου, τόσο η BPO όσο και η DPAG υποστηρίζουν ότι οι ερμηνείες που οι ίδιες δίνουν στον όρο «αποστολέας» ανταποκρίνονται στο άρθρο 25 της σύμβασης UPU.

Ορισμός του Αποστολέα στην Ταχυδρομική οδηγία

(26) Η ταχυδρομική οδηγία προσδιορίζει τον όρο «αποστολέας» ως εξής:

«αποστολέας: φυσικό ή νομικό πρόσωπο, από το οποίο προέρχονται τα ταχυδρομικά αντικείμενα ([34])»

(27) Στον ορισμό αυτό του αποστολέα στην ταχυδρομική οδηγία μπορούν να δοθούν πολύ διαφορετικές μεταξύ τους ερμηνείες. Τόσο η BPO όσο και η DPAG είναι της γνώμης ότι οι ερμηνείες τους είναι συνεπείς προς τον ορισμό του αποστολέα στην ταχυδρομική οδηγία.

Ορισμός του «ουσιαστικού αποστολέα»

(28) Η DPAG έχει δηλώσει επανειλημμένα ότι οι ενέργειές της όσον αφορά το εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο συμφωνούν απολύτως με τη γερμανική νομοθεσία. Ένας ορισμός τον οποίο η DPAG αποκαλεί «ορισμό του ουσιαστικού αποστολέα» («der materielle Absenderbegriff») έχει κατοχυρωθεί στη γερμανική νομολογία ([35]). Βάσει του ορισμού αυτού, η εκ πρώτης όψεως υπόθεση αφορά την ταυτότητα του αποστολέα. Το πρόσωπο που φέρεται ότι απευθύνεται στον παραλήπτη —από τη γενική εμφάνιση του ταχυδρομικού αντικειμένου συμπεριλαμβανομένου του περιεχομένου— θεωρείται ότι αποτελεί τον αποστολέα. Η συνάφεια του «ουσιώδους ορισμού του αποστολέα» και η ερμηνεία της DPAG τέθηκαν πρόσφατα υπό αμφισβήτηση από τα γερμανικά δικαστήρια ([36]). Η DPAG ερμηνεύει τον «ορισμό του ουσιαστικού αποστολέα» κατά εκτενέστατο τρόπο. Στην πράξη, όταν στο περιεχόμενο περιλαμβάνεται διασυνοριακό ταχυδρομικό υλικό αναφερόμενο σε κάποιον φορέα που εδρεύει στη Γερμανία (π.χ. υπό τη μορφή μιας γερμανικής διεύθυνσης για τις απαντήσεις), τότε θεωρείται ότι το ταχυδρομικό αντικείμενο έχει γερμανό αποστολέα, ανεξάρτητα από τη φυσική προέλευσή της αποστολής.

(29) Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της Επιτροπής, η DPAG υποστήριξε ότι η Επιτροπή είχε παρουσιάσει εσφαλμένα την εφαρμογή από την DPAG του «ουσιώδους ορισμού του αποστολέα». Σύμφωνα με τα λεγόμενά της, λαμβάνει υπόψη τα κάτωθι κριτήρια όταν εξετάζει μια ταχυδρομική αποστολή:

i) αν αναφέρεται εγχώριος (ήτοι γερμανός) αποστολέας,

ii) αν χρησιμοποιείται γραφική ύλη ανήκουσα σε εγχώρια εταιρεία,

iii) αν αναφέρεται εγχώρια διεύθυνση απάντησης,

iv) αν οι πελάτες έχουν τη δυνατότητα να επικοινωνήσουν με εγχώριο φορέα για την παραγγελία αγαθών ή για πληροφορίες,

v) αν οι πελάτες έχουν τη δυνατότητα να πραγματοποιήσουν πληρωμές εσωτερικού για τα αγαθά που παραγγέλλουν,

vi) αν υπογράφει εκπρόσωπος εγχώριας εταιρείας,

vii) αν με τον πελάτη επικοινωνεί εγχώρια εταιρεία ([37]).

([34]) Βλέπε υποσημείωση 22.

([35]) Η DPAG αναφέρεται στον ακόλουθο ορισμό του «ορισμού του ουσιαστικού αποστολέα» (materielle Absenderbegriff): Absender ist derjenige «der nach dem Gesamteindruck, den die Sendung Vermittelt, aus der Sicht eines verständingen Empfängers als derjenige zu erkennen ist, der sich mit einem unmittelbaren eigenen Mitteilungsintresse an den Adressaten wendet.», Oberlandesgericht Frankfurt am Main, απόφαση της 25ης Μαρτίου 1999, NJW-RR 1997, σ. 162,165.

([36]) Βλέπε απόφαση του Landgericht Berlin στην υπόθεση Az.:97.O.252/98 — DPAGAG/Franklin Mint GmbH της 27ης Νοεμβρίου 2000. Στην απόφασή του το δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η αυστηρή εφαρμογή του ορισμού του ουσιαστικού αποστολέα η οποία δεν λαμβάνει υπόψη την πραγματική προέλευση της εκάστοτε ταχυδρομικής αποστολής, δεν είναι ορθή· απόφαση του Landgericht Bonn στην υπόθεση Az.:1 O 487/99, Center Parcs N.V./DPAGAG της 22ας Σεπτεμβρίου 2000. Το δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η ερμηνεία που η DPAG δίνει στον «ουσιαστικό αποστολέα» ήταν λανθασμένη και ότι η Center Parcs N.V. των Κάτω Χωρών ήταν ο αποστολέας και όχι η γερμανική της θυγατρική Center Parcs GmbH & KG. Oberlandesgericht Düsseldorf στην υπόθεση Az.: U (Kart) 17/99, DPAGAG/Comfort Card της 20ης Σεπτεμβρίου 2000. Το δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η ερμηνεία του όρου «ουσιαστικός αποστολέας» από την DPAG ήταν εσφαλμένη και απέρριψε τις αξιώσεις της.

([37]) Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, σ. 32.

Ε. **Τα καταγγελλόμενα μέτρα**

(30) Προκειμένου να τεκμηριώσει την καταγγελία της η BPO κατέθεσε στοιχεία σχετικά με έναν μεγάλο αριθμό διασυνοριακών μαζικών ταχυδρομικών αποστολών τις οποίες η DPAG παρακράτησε και για τις οποίες απαίτησε την καταβολή συμπληρωματικών τελών προκειμένου να προβεί στην παράδοσή τους στους γερμανούς παραλήπτες. Ως παράδειγμα κατέθεσε λεπτομερή στοιχεία για μαζικές ταχυδρομικές αποστολές διαφόρων επιχειρήσεων τις οποίες η DPAG παρακράτησε, καθυστέρησε και χρέωσε με συμπληρωματικά τέλη. Τρεις περιπτώσεις — Ideas Direct, Fidelity Investments και Gant εξετάζονται αναλυτικά παρακάτω. Εκτός από την απαίτηση της καταβολής συμπληρωματικών τελών από την BPO, η DPAG, σε ορισμένες περιπτώσεις, απαίτησε την καταβολή συμπληρωματικών τελών όχι από τους αποστολείς στο Ηνωμένο Βασίλειο αλλά από τους εκπροσώπους τους στη Γερμανία.

(31) Μετά την κατάθεση της αρχικής καταγγελίας στην Επιτροπή τον Φεβρουάριο του 1998, η DPAG απαίτησε σε πολλές άλλες περιπτώσεις την καταβολή συμπληρωματικών τελών για μαζικές αποστολές για τις οποίες δεν είχε εγείρει απαιτήσεις στο παρελθόν. Κατόπιν αυτού, η BPO υπέβαλε περαιτέρω στοιχεία για περιπτώσεις στις οποίες η DPAG καθυστέρησε τη διεκπεραίωση διασυνοριακών μαζικών ταχυδρομικών αποστολών για παρατεταμένο χρονικό διάστημα. Παρακάτω εξετάζεται η περίπτωση της Multiple Zones.

Ideas Direct Ltd

(32) Η βρετανική Ideas Direct Ltd (Ideas Direct) είναι θυγατρική της Direct Group International Ltd η οποία έχει επίσης την έδρα της το Ηνωμένο Βασίλειο. Κύρια δραστηριότητα της Ideas Direct είναι η πώληση καταναλωτικών αγαθών σε πελάτες από το Ηνωμένο Βασίλειο, τη Γαλλία, το Βέλγιο, τις Κάτω Χώρες και τη Γερμανία. Στις περισσότερες περιπτώσεις αποστέλλεται ταυτόχρονα το ίδιο υλικό, στο οποίο περιλαμβάνεται διαφημιστικό υλικό όπως κατάλογοι, από το Ηνωμένο Βασίλειο προς τις χώρες αυτές ([38]).

Η μαζική ταχυδρομική αποστολή του Νοεμβρίου 1996

(33) Σύμφωνα με την καταγγέλλουσα επιχείρηση, μια ταχυδρομική αποστολή της Ideas Direct του Ηνωμένου Βασιλείου, που περιλάμβανε 173 338 ταχυδρομικά αντικείμενα, παρακρατήθηκαν από την DPAG το αργότερο στις 4 Νοεμβρίου 1996 ([39]). Η BPO υποστηρίζει ότι συμφώνησε στις 8 Νοεμβρίου 1996 να καταβάλει το ποσό που ζήτησε η DPAG ([40]). Σύμφωνα με την BPO, η αποστολή αποδεσμεύθηκε από την DPAG μόλις στις 14 Νοεμβρίου 1996, δηλαδή με συνολική καθυστέρηση τουλάχιστον 10 ημερών ([41]).

(34) Η αποστολή του Νοεμβρίου 1996 περιλάμβανε καταλόγους και επιστολές στα Γερμανικά που είχαν εκπονηθεί και τυπωθεί στο Ηνωμένο Βασίλειο. Οι παραλήπτες εκαλούντο να απαντήσουν στην επιστολή αποστέλλοντας ένα κουπόνι στον γερμανό αντιπρόσωπο της Ideas Direct ([42]). Η ταχυδρομική αποστολή εκπονήθηκε και τυπώθηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο. Ο γερμανός αντιπρόσωπος δεν συμμετείχε σε κανένα στάδιο της παραγωγής και της προπαρασκευής της αποστολής. Οι κύριες δραστηριότητες του αντιπροσώπου περιλαμβάνουν τη διαφήμιση σε περιοδικά και τη διαχείριση ενός ηλεκτρονικού συστήματος παραγγελιών εκ μέρους της εταιρείας. Στην περίπτωση της επίμαχης ταχυδρομικής εκστρατείας, ο αντιπρόσωπος θα ελάμβανε παραγγελίες από γερμανούς πελάτες τις οποίες στη συνέχεια θα διαβίβαζε στην εταιρεία στο Ηνωμένο Βασίλειο. Ακολούθως τα προϊόντα θα αποστέλλοντο απευθείας από την Ideas Direct του Ηνωμένου Βασιλείου, στους πελάτες από τη Γερμανία. Ο αντιπρόσωπος αυτός εκτελεί ανάλογες δραστηριότητες και για διάφορες άλλες επιχειρήσεις.

(35) Η DPAG δεν αποκάλυψε την ακριβή ημερομηνία της παρακράτησης της ταχυδρομικής αποστολής του Νοεμβρίου 1996 αλλά δεν αρνείται ότι αυτό συνέβη το αργότερο στις 4 Νοεμβρίου 1996. Η DPAG υποστηρίζει ότι η κοινοποίηση της BPO προς την DPAG, της 8ης Νοεμβρίου 1996 δεν περιελάμβανε δέσμευση της BPO να καταβάλει τα συμπληρωματικά τέλη. Σύμφωνα με την DPAG, η BPO συμφώνησε να καταβάλει το απαιτηθέν ποσό μόνον στις 12 Νοεμβρίου και η αποστολή αποδεσμεύθηκε την ίδια ημέρα ([43]). Η κοινοποίηση προς την BPO της 14ης Νοεμβρίου 1996 απλώς επιβεβαίωνε την αποδέσμευση της αποστολής η οποία είχε λάβει χώρα δύο ημέρες νωρίτερα ([44]). Η DPAG καταλήγει ότι η αποστολή καθυστέρησε επί οκτώ και όχι επί δέκα ημέρες.

([38]) Απαράλλακτο εκτός από τη γλώσσα και τις διευθύνσεις επαφών στις συνοδευτικές επιστολές.

([39]) Η DPAGAG ειδοποίησε την BP για την παρακράτηση με φαξ στις 4 Νοεμβρίου 1996 χωρίς να αναφέρει πότε ακριβώς διακόπηκε η πορεία της αποστολής (έγγραφο 38-41 στο φάκελο της Επιτροπής).

([40]) Φαξ της BPO προς την DPAG στις 8 Νοεμβρίου 1996, στο οποίο η BPO ζητά από την DPAG «να αποδεσμεύσει την αποστολή» και «να της γνωστοποιήσει το σχετικό κόστος» (έγγραφο 47 στο φάκελο της Επιτροπής).

([41]) Φαξ της DPAG προς την BPO στις 14 Νοεμβρίου 1996 με το οποίο την ειδοποιεί για την αποδέσμευση της αποστολής χωρίς να αναφέρει πότε ακριβώς έγινε (έγγραφο 52 στο φάκελο της Επιτροπής).

([42]) Ο πράκτορας χρησιμοποιεί την επωνυμία Framar International. Ωστόσο, η επίσημη επωνυμία είναι Werbung und Dienstleistungen für Versandhandel GmbH.

([43]) Φαξ της BPO στην DPAG της 12ης Νοεμβρίου 1996 περιλαμβανομένης της δήλωσης της «Royal Mail International με την οποία συμφωνεί να πληρώσει το κόστος της αποδέσμευσης της αποστολής της Ideas Direct, από τον λογαριασμό των καταληκτικών τελών» (έγγραφο 49 του φακέλου της Επιτροπής). Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, η DPAG κατέθεσε αντίγραφο ενός φαξ που εστάλη στην BPO στις 12 Δεκεμβρίου που φαίνεται ότι οι αποστολές αποδεσμεύθηκαν την ίδια ημέρα.

([44]) Πρέπει να σημειωθεί ότι η DPAG άλλαξε τη στάση της ως προς το θέμα αυτό κατά τη διάρκεια της διαδικασίας. Στην αρχική της απάντηση στην καταγγελία, η DPAG επιβεβαίωσε ότι η αποστολή αποδεσμεύθηκε στις 14 Νοεμβρίου 1996 (απάντηση της DPAG στην καταγγελία στις 20 Ιουλίου 1998, σ. 10 — έγγραφο176 στο φάκελο της Επιτροπής).

Εθνικές δικαστικές διαδικασίες κατά της Ideas Direct

(36) Στις 30 Δεκεμβρίου 1998, η DPAG ζήτησε την κλήτευση της Ideas Direct Ltd ενώπιον του Landgericht Hamburg ([45]). Η DPAG ζήτησε να της καταβληθούν προσαυξήσεις ύψους 866.394 ευρώ για 680.543 ταχυδρομικά αντικείμενα που απέστειλε η Ideas Direct το 1997. Το ποσό που ζητήθηκε ήταν αισθητά υψηλότερο από προηγούμενες απαιτήσεις που απευθύνθηκαν στην BPO σχετικά με ταχυδρομικές αποστολές της Ideas Direct στο Ηνωμένο Βασίλειο. Στις 29 Οκτωβρίου 1999, το Landgericht Hamburg διέταξε την Ideas Direct του Ηνωμένου Βασιλείου να καταβάλει στην DPAG το ποσό που είχε ζητηθεί (συν τόκους για τα δικαστικά έξοδα της DPAG) ([46]). Η Ideas Direct υπέβαλε έφεση κατά της απόφασης του Landgericht Hamburg. Η BPO εξέφρασε στην Επιτροπή τις έντονες ανησυχίες της σχετικά με την έκβαση της δίκης αυτής και τόνισε το γεγονός ότι η Ideas Direct είναι μικρή εταιρεία η οποία δεν είναι σε θέση να υποστεί την επιβάρυνση μιας νομικής διαμάχης με την DPAG.

Αναδρομικές απαιτήσεις για ταχυδρομικές αποστολές που απεστάλησαν πριν το 1998

(37) Η DPAG συνέχισε να χρεώνει συμπληρωματικά τέλη στις αποστολές της Ideas Direct. Σε επιστολή της 27ης Νοεμβρίου 1998, η DPAG ζήτησε από την BPO να καταβάλει συμπληρωματικά τέλη για 19 ταχυδρομικές αποστολές της Ideas Direct (συνολικά 258 067 αντικείμενα), τις οποίες η DPAG είχε λάβει μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 30 Σεπτεμβρίου 1998. Το ποσό της απαίτησης της DPAG ανερχόταν σε 323 900 ευρώ. Στο φαξ η DPAG υποστήριζε ότι:

«To avoid any disturbance of intra community mail services we recorded the circumstances and delivered the letters to the addressees.

After receiving reliable information about the sender and the contents of the mailing, we are now able to prove a case of Article 25 par. 1-3 UPU convention.»

[Για να αποφευχθούν οι διαταραχές στις ενδοκοινοτικές ταχυδρομικές υπηρεσίες καταγράψαμε το περιστατικό και παραδώσαμε τις επιστολές στους παραλήπτες.

Αποκτήσαμε αξιόπιστες πληροφορίες ως προς τον αποστολέα και το περιεχόμενο της ταχυδρομικής αποστολής και είμαστε πλέον σε θέση να αποδείξουμε ότι ισχύει το άρθρο 25 παράγραφοι 1-3 της σύμβασης 3 UPU] ([47]).

(38) Στις 3 Φεβρουαρίου 1999, η DPAG έστειλε φαξ στην BPO στο οποίο ανέφερε ότι μεταξύ 1ης Οκτωβρίου και 31 Δεκεμβρίου 1998 είχε λάβει συνολικά 156 435 ταχυδρομικά αντικείμενα από την Ideas Direct του Ηνωμένου Βασιλείου και ζητούσε από την BPO να καταβάλει συμπληρωματικά τέλη συνολικού ύψους 197 272 ευρώ. Στο ίδιο φαξ η DPAG ανέφερε τα εξής:

«To avoid any disturbance of intra community mail services we recorded the circumstances and delivered the letters to the addressees.

After receiving reliable information about the contents of the mailing, we are now able to prove a case of Article 25 par. 1-3.[…] In all cases the domestic address of [Ideas Direct] is printed on the covering letter as well as on the reply postcard which is added to the mailing.»

[Για να αποφευχθούν οι διαταραχές στις ενδοκοινοτικές ταχυδρομικές υπηρεσίες καταγράψαμε το περιστατικό και παραδώσαμε τις επιστολές στους παραλήπτες.

Λάβαμε αξιόπιστες πληροφορίες ως προς τον αποστολέα και το περιεχόμενο της ταχυδρομικής αποστολής και είμαστε πλέον σε θέση να αποδείξουμε ότι ισχύει το άρθρο 25 παράγραφοι 1-3 της σύμβασης 3 UPU.[…] Σε όλες τις περιπτώσεις η εγχώρια διεύθυνση της [Ideas Direct] είναι τυπωμένη στην συνοδευτική επιστολή καθώς και στην ταχυδρομική κάρτα απάντησης που περιλαμβάνεται στην ταχυδρομική αποστολή] ([48]).

(39) Το Μάρτιο του 1999, η Επιτροπή ζήτησε από την DPAG αναλυτικές πληροφορίες σχετικά με όλες τις μαζικές ταχυδρομικές αποστολές, μεταξύ άλλων από την Ideas Direct που παρακρατήθηκαν το 1997 και 1998, καθώς και τις ημερομηνίες παρακράτησης ([49]). Στην απάντησή της, η DPAG ισχυρίστηκε ότι καμία από τις ταχυδρομικές αυτές αποστολές δεν είχε παρακρατηθεί ή καθυστερήσει ([50]). Στις παρατηρήσεις που υπέβαλε στην Επιτροπή στις 2 Μαΐου 2001, η DPAG επανέλαβε τη δήλωσή της ότι καμία από τις ταχυδρομικές αποστολές της Ideas Direct που απεστάλησαν το 1997 και 1998 δεν είχε παρακρατηθεί ή καθυστερήσει από την DPAG ([51]). Εντούτοις, εν προκειμένω η DPAG εξήγησε για ποιο λόγο δεν το έπραξε.«…η Deutsche Post AG είχε στη διάθεσή της δείγματα αποστολών, και συνεπώς δεν υπήρχε ανάγκη να παρακρατηθούν οι αποστολές αυτές προκειμένου να τεκμηριωθούν οι απαιτήσεις της ([52]).»

([45]) Η κλήτευση εστάλη κατά λάθος στην «Ideas Direct Ltd, Osterbekstrasse 90a, Hamburg», που είναι η διεύθυνση της Framar International. Η κλήτευση ελήφθη από το δικαστήριο στις 5 Ιανουαρίου 1999. Παρά το γεγονός ότι δεν υπάρχει εταιρεία με την επωνυμία Ideas Direct στη διεύθυνση αυτή, η κλήτευση έγινε δεκτή από το γερμανικό δικαστήριο (έγγραφα 611-914 στο φάκελο της Επιτροπής).

([46]) Deutsche Post AG gegen Ideas Direct Ltd, υπόθεση Az.: 416 O 2/99, απόφαση του Landgericht Hamburg της 29ης Οκτωβρίου 1999.

([47]) Υπογράμμιση από την Επιτροπή. Επιστολή της DPAG προς την BPO στις 27 Νοεμβρίου 1998, με συνημμένα στοιχεία για 19 ταχυδρομικές αποστολές της Ideas Direct (έγγραφα 524-526 στο φάκελο της Επιτροπής).

([48]) Υπογράμμιση της Επιτροπής. Φαξ της DPAG προς την BPO στις 3 Φεβρουαρίου 1999 (έγγραφα 927-928 στο φάκελο της Επιτροπής).

([49]) Αίτηση παροχής πληροφοριών της Επιτροπής της 3ης Μαρτίου 1999 (έγγραφο 606 στο φάκελο της Επιτροπής.

([50]) Απάντηση της DPAG στην αίτηση παροχής πληροφοριών της 23ης Απριλίου 1999 (έγγραφο 991 στο φάκελο της Επιτροπής).

([51]) Παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν από την DPAG στην Επιτροπή στις 2 Μαΐου 2001, σ 2.

([52]) Επιστολή της DPAG στην Επιτροπή της 2ας Μαΐου 2001, σ 2.

(40) Μετά από αίτημα της Επιτροπής, η BPO επιβεβαίωσε το γεγονός ότι καμία από τις αποστολές εκ μέρους της Ideas Direct που εστάλησαν στη Γερμανία μέσω της BPO το 1998 δεν περιείχε δείγματα ταχυδρομικών αντικειμένων. ([53]) Στις 18 Μαΐου 2001 η DPAG επιβεβαίωσε, μετά από αίτημα της Επιτροπής, ότι είχε παρακρατήσει τις εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές της Ideas Direct ενώ είχε έρθει σε επαφή με τους παραλήπτες. Μόλις η DPAG λάμβανε μία δειγματοληπτική αποστολή από έναν από τους παραλήπτες, προωθούσε τις ταχυδρομικές αποστολές στους οργανισμούς προς τους οποίους απευθύνονταν χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση ([54]).

Fidelity Investments

(41) Η Fidelity Investments Services Ltd (Fidelity Investments) είναι διεθνική επιχείρηση δραστηριοποιούμενη στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών η οποία έχει την έδρα της στις Μπαχάμες. Η εταιρεία χαρτοφυλακίου στο Ηνωμένο Βασίλειο φέρει την επωνυμία Fidelity Investment Management Ltd. Ο όμιλος επιχειρήσεων Fidelity Investments διαθέτει γραφεία στο Παρίσι, την Φρανκφούρτη, το Άμστερνταμ, τη Μαδρίτη, τη Στοκχόλμη, το Λουξεμβούργο και τη Ζυρίχη. Τα γραφεία αυτά τα οποία προσφέρουν κατά κύριο λόγο πελατειακή υποστήριξη, εξυπηρετούν πελάτες από όλα τα κράτη μέλη. Το γραφείο της Φρανκφούρτης ανήκει στη γερμανική θυγατρική της εταιρείας, την Fidelity Investments Services GmbH. Μολονότι όλα τα γραφεία ταχυδρομούν υλικό σε τακτική βάση, η διαχείριση όλων των μαζικών αποστολών έχει συγκεντρωθεί στο European Service Centre του ομίλου στο Ηνωμένο Βασίλειο. Το 1997, η Fidelity Investments χρησιμοποίησε την BPO για τη διανομή διαφόρων ταχυδρομικών αποστολών της σε παραλήπτες στην Κοινότητα. Οι αποστολές περιλάμβαναν ενημερωτικό φυλλάδιο και συνοδευτική επιστολή στα Γερμανικά. Η συνοδευτική επιστολή ανέφερε ότι οι γερμανοί πελάτες μπορούσαν να στείλουν τις απαντήσεις τους στην Fidelity Investment GmbH στη Φρανκφούρτη.

(42) Διάφορες μαζικές ταχυδρομικές αποστολές που πραγματοποιήθηκαν τον Μάρτιο και τον Απρίλιο του 1997 παρακρατήθηκαν από την DPAG κατά την άφιξή τους στη Γερμανία. Στις 7 Απριλίου 1997, η DPAG ειδοποίησε την BPO σχετικά με την παρακράτηση μιας τέτοιας αποστολής ([55]). Στην ειδοποίηση που εστάλη στην BPO είχε επισυναφθεί αντίγραφο μιας επιστολής με ημερομηνία 25 Μαρτίου 1997 ([56]). Η BPO επικοινώνησε με την DPAG για το θέμα αυτό στις 16 Απριλίου 1997 μετά την παρακράτηση και άλλης αποστολής της Fidelity Investments ([57]) Η DPAG απάντησε την επομένη, δηλώνοντας ότι θα αποδέσμευε την πρόσφατη αποστολή και επανέλαβε την απαίτησή της για συμπληρωματικά τέλη ([58]). Η DPAG παρακράτησε διάφορες αποστολές της Fidelity Investments επί εβδομάδες ([59]). Η BPO υποστηρίζει ότι οι αποστολές αυτές δεν έπρεπε να είχαν καθυστερήσει καθόλου δεδομένου ότι είχε συμφωνήσει να καταβάλει τα συμπληρωματικά τέλη.

(43) Κατά το δεύτερο ήμισυ του 1997, η DPAG έλαβε 118 αποστολές —συνολικά 275 027 αντικείμενα— από την Fidelity Investments UK ([60]). Η DPAG υπέβαλε τις απαιτήσεις της για τις εν λόγω αποστολές για πρώτη φορά ένα χρόνο αργότερα με φαξ προς την BPO, στις 11 Δεκεμβρίου 1998 στο οποίο η DPAG ζητά την καταβολή συμπληρωματικών τελών ύψους 340 774 ευρώ. Στο φαξ η DPAG αναφέρει τα εξής:

«To avoid any disturbance of intra community mail services we recorded the circumstances and delivered the letters to the addressees.

After receiving reliable information about the contents of the mailing, we are now able to prove a case of Article 25 par. 1-3 UPU convention.[…] In all cases it is the address of this firm which is printed on the covering letter of the mailing.»

[Για να αποφευχθούν οι διαταραχές στις ενδοκοινοτικές ταχυδρομικές υπηρεσίες καταγράψαμε το περιστατικό και παραδώσαμε τις επιστολές στους παραλήπτες.

Λάβαμε αξιόπιστες πληροφορίες ως προς τον αποστολέα και το περιεχόμενο της ταχυδρομικής αποστολής και είμαστε πλέον σε θέση να αποδείξουμε ότι ισχύει το άρθρο 25 παράγραφοι 1-3 της σύμβασης 3 UPU.[…] Σε όλες τις περιπτώσεις στη συνοδευτική επιστολή αναφέρεται η διεύθυνση αυτής της επιχείρησης] ([61]).

([53]) Κοινοποίηση από την BPO στην Επιτροπή της 10ης Μαΐου 2001.
([54]) Επιστολή της DPAG στην Επιτροπή της 18ης Μαΐου 2001, σ. 1.
([55]) Έντυπο αναταχυδρόμησης, φαξ της DPAG προς την BPO of 7 April 1997 (έγγραφο 60 στο φάκελο της Επιτροπής).
([56]) Έγγραφα 61-62 στο φάκελο της Επιτροπής.
([57]) Φαξ της BPO προς την DPAG στις 16 Απριλίου 1997 (έγγραφο 55 στο φάκελο της Επιτροπής).
([58]) Φαξ της DPAG προς την BPO στις 17 Απριλίου 1997 (έγγραφο 56 στο φάκελο της Επιτροπής).
([59]) Επιστολή της BPO το DPAG στις 17 Απριλίου 1997 στην οποία η BPO υποστηρίζει τα εξής: «Από την Fidelity UK πληροφορηθήκαμε ότι θα συναντηθείτε σήμερα προκειμένου να αποφασίσετε αν θα αποδεσμεύσετε την αποστολή ή όχι. Για ποιο λόγο. Έδωσα προσωπικά εντολή για την αποδέσμευση της αποστολής εδώ και αρκετές εβδομάδες στο πλαίσιο της κανονικής διαδικασίας την οποία έχουν συμφωνήσει αμφότερες οι υπηρεσίες μας» (έγγραφο 58 στο φάκελο της Επιτροπής).
([60]) Εγγραφές της DPAG των αποστολών που έλαβε από την Fidelity Investments του Ηνωμένου Βασιλείου όπως εστάλησαν στην την BPO στις 11 Δεκεμβρίου 1998 (έγγραφα 506-507 στο φάκελο της Επιτροπής).
([61]) Υπογράμμιση της Επιτροπής. Φαξ της DPAG προς την BPO στις 11 Δεκεμβρίου 1998 (έγγραφα 493-494 στο φάκελο της Επιτροπής). Στην επιστολή είχε επισυναφθεί δείγμα των ταχυδρομικών αντικειμένων με το περιεχόμενό τους με την ημερομηνία 9 Οκτωβρίου 1997 (έγγραφα 495-505 στο φάκελο της Επιτροπής).

(44) Λίγο αργότερα, στις 28 Δεκεμβρίου 1998, η DPAG ζήτησε από τη γερμανική θυγατρική της Fidelity Investments να καταβάλει το συμπληρωματικό τέλος για τα προαναφερθέντα 275 027 ταχυδρομικά αντικείμενα. Ο λόγος για τον οποίο η DPAG αποφάσισε να απευθυνθεί στο πρόσωπο το οποίο θεωρούσε ως αποστολέα ήταν ότι κατά τους ισχυρισμούς της, η BPO δεν είχε απαντήσει εμπρόθεσμα ([62]).

(45) Η DPAG έστειλε δεύτερη επιστολή στην BPO την 1η Φεβρουαρίου 1999, στην οποία ανέφερε ότι είχε λάβει 1.035.837 ταχυδρομικά αντικείμενα από την Fidelity Investments του Ηνωμένου Βασιλείου μεταξύ 4ης Ιανουαρίου και 30ής Σεπτεμβρίου 1998. Το συνολικό ποσό των συμπληρωματικών τελών ανερχόταν σε 1 325 522 ευρώ ([63]). Στις 3 Φεβρουαρίου 1999, η DPAG έστειλε και τρίτη επιστολή στην BPO υποστηρίζοντας ότι —μεταξύ 1ης Οκτωβρίου και 31 Δεκεμβρίου 1998— είχε λάβει συνολικά 224 301 ταχυδρομικά αντικείμενα από την Fidelity Investments UK. Η DPAG απαιτούσε από την BPO συμπληρωματικά τέλη ύψους 285 704 ευρώ ([64]). Αμφότερες οι επιστολές περιλάμβαναν φράσεις που μοιάζουν πολύ με τις παραπάνω. Η ίδια η DPAG κατέθεσε στην Επιτροπή διάφορα δείγματα (καθώς και περιεχόμενα) ταχυδρομικών αποστολών της Fidelity Investments UK ([65]).

(46) Η BPO διαβίβασε στην Επιτροπή αντίγραφο επιστολής την οποία η DPAG απέστειλε στους παραλήπτες μιας ταχυδρομικής αποστολής της Fidelity Investments. Σε αυτήν η DPAG ζητά από τους παραλήπτες να παραιτηθούν από το δικαίωμα απορρήτου όσον αφορά το υλικό που περιείχαν οι αποστολές της Fidelity Investments. Η εξήγηση που δίνει η DPAG για το αίτημα αυτό είναι «η εικασία ότι ο αποστολέας των επιστολών αυτών εφαρμόζει διεθνείς κανόνες με καταχρηστικό τρόπο» ([66]). Η Fidelity Investments αντέδρασε έντονα στο γεγονός ότι η DPAG είχε επικοινωνήσει απευθείας με πελάτες της υπονοώντας ότι η Fidelity Investments έκανε κατάχρηση κάποιων αόριστων διεθνών κανόνων. Η εταιρεία, στη συνέχεια, ανέφερε τις ανησυχίες της τόσο στην BPO όσο και στην DPAG. Σε επιστολή της προς την BPO, η Fidelity Investments αναφέρει τα εξής:

«We are extremely anxious that our reputation be maintained at the highest level in every jurisdiction in which we operate and consider that communications of this nature have an extremely adverse impact on our reputation and image in the marketplace.»

[Ενδιαφερόμαστε όλως ιδιαιτέρως να διατηρήσουμε μια όσο το δυνατόν καλύτερη φήμη σε όλα τα μέρη του κόσμου στα οποία προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας και θεωρούμε ότι επιστολές του τύπου αυτού έχουν εξαιρετικά αρνητικό αντίκτυπο στη φήμη της εταιρείας μας και στην εικόνα που έχουμε στην αγορά.] ([67]).

(47) Η Fidelity Investments αποφάσισε πρόσφατα να σταματήσει να πραγματοποιεί ταχυδρομικές αποστολές προς τη Γερμανία από το Ηνωμένο Βασίλειο και σήμερα συγκροτεί μια νέα μονάδα εκτύπωσης και παραγωγής στη Γερμανία η οποία θα εξυπηρετεί τη γερμανική πελατεία ([68]).

(48) Η DPAG επιβεβαίωσε —στην αρχική της απάντηση στην κοινοποίηση των αιτιάσεων τον Ιούλιο του 1998— ότι είχε λάβει διάφορες αποστολές της Fidelity Investments μέσω της BPO τον Μάρτιο και τον Απρίλιο του 1997 ([69]). Βάσει του «ουσιώδους ορισμού του αποστολέα», η DPAG υποστήριζε ότι αποστολέας ήταν η γερμανική θυγατρική της Fidelity Investment ([70]).

(49) Τον Μάρτιο του 1999, η Επιτροπή ζήτησε από την DPAG να διαβιβάσει αναλυτικά στοιχεία σχετικά με όλες τις αποστολές, όπως της Fidelity Investment, τις οποίες παρακράτησε το 1997 και το 1998, καθώς και τις ημερομηνίες παρακράτησης ([71]). Την εποχή εκείνη η DPAG ισχυρίστηκε ότι δεν είχε παρακρατήσει ούτε καθυστερήσει καμία αποστολή ([72]).

([62]) Επιστολή της DPAG προς την Fidelity Investments Services GmbH, 28 Δεκεμβρίου 1998. Παράρτημα 9 του υπομνήματος της BPO της 17ης Νοεμβρίου 2000.
([63]) Επιστολή της DPAG προς την BPO, 1 Φεβρουαρίου 1999 (έγγραφα 931 και 932 στο φάκελο της Επιτροπής).
([64]) Επιστολή της DPAG προς την BPO, 3 Φεβρουαρίου 1999 (έγγραφα 929 και 930 στο φάκελο της Επιτροπής).
([65]) Επιστολές της Fidelity Investments προς γερμανούς πελάτες, 20 Μαρτίου 1997 και 15 Ιουνίου 1998 (έγγραφα 203-209 στο φάκελο της Επιτροπής).
([66]) Επιστολή της DPAG της 17ης Αυγούστου 1998 προς παραλήπτη ταχυδρομικής αποστολής της Fidelity Investments (έγγραφο 313 στο φάκελο της Επιτροπής). [Το κείμενο στα γερμανικά έχει ως εξής: «die Vermutung, daß der Absender dieser Sendungen internationale Regelungen mißbräuchlich verwendet.»]
([67]) Επιστολή της Fidelity Investments προς την BPO, 12 Οκτωβρίου 1998 (έγγραφα 311-312 στο φάκελο της Επιτροπής).
([68]) Η ακρόαση πραγματοποιήθηκε στις 23 Νοεμβρίου 2000. Υπόμνημα της BPO της 17ης Νοεμβρίου 2000, σ.31.
([69]) Απάντηση της DPAG στην καταγγελία, 20 Ιουλίου 1998, σ. 11 (έγγραφο 177 στο φάκελο της Επιτροπής).
([70]) Απάντηση της DPAG στην καταγγελία, 20 Ιουλίου 1998, σ. 13 (έγγραφο 179 στο φάκελο της Επιτροπής).
([71]) Αίτημα της Επιτροπής για πληροφορίες, 3 Μαρτίου 1999 (έγγραφο 606 στο φάκελο της Επιτροπής).
([72]) Απάντηση της DPAG στο αίτημα πληροφοριών της 23ης Απριλίου 1999, σ. 8 (έγγραφο 991 στο φάκελο της Επιτροπής).

(50) Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της Επιτροπής, η DPAG ισχυρίσθηκε ότι δεν μπορούσε πλέον να διαπιστώσει σε ποιες αποστολές αναφερόταν η BPO. Πρόσθεσε, δε, ότι το 1997 είχε λάβει 158 αποστολές από την Fidelity Investments οι οποίες —κατά την ίδια— υπάγονταν στις διατάξεις του άρθρου 25 UPU. Μόνον τον Απρίλιο του 1997, η DPAG «κατέγραψε» 24 τέτοιες περιπτώσεις ([73]). Είναι πρόδηλο από τα έγγραφα που διαβιβάσθηκαν στην Επιτροπή ότι η DPAG τηρεί αναλυτικές καταστάσεις όλων των αποστολών της Fidelity Investments από το Ηνωμένο Βασίλειο ([74]). Επιπλέον, η DPAG τόνισε ότι η αλληλογραφία της 16ης και 17ης Απριλίου 1997 αναφέρεται σε άλλη αποστολή της Fidelity Investments από εκείνη που κοινοποιήθηκε στη BPO στις 7 Απριλίου του έτους αυτού ([75]). Η DPAG ανέφερε ότι η δεύτερη αυτή αποστολή παρακρατήθηκε στις 16 Απριλίου 1997 και ότι αποδεσμεύθηκε την επόμενη ημέρα ([76]).

(51) Στις παρατηρήσεις που υπέβαλε στην Επιτροπή στις 2 Μαΐου 2001, η DPAG δήλωσε και πάλι ότι από το δεύτερο ήμισυ του 1997, η DPAG δεν είχε παρακρατήσει ή καθυστερήσεις οποιεσδήποτε ταχυδρομικές αποστολές της Fidelity Investments. Ωστόσο, η εξήγηση που δόθηκε από την DPAG ήταν η εξής:

«Εφόσον η Deutsche Post AG είχε τη διάθεσή της τις πληροφορίες που ήταν απαραίτητες για να τεκμηριώσει την καταβολή αποζημίωσης ενώπιον των γερμανικών δικαστηρίων, δεν υπήρχε πλέον λόγος, από την άποψη της Deutsche Post AG, να συλλέγει περαιτέρω πληροφορίες για να αποδείξει ότι πληρούντο τα κριτήρια του ορισμού του ουσιαστικού αποστολέα […] Οι ταχυδρομικές αποστολές προωθήθηκαν εντός μικρού χρονικού διαστήματος δεδομένου ότι έπρεπε να τεκμηριωθεί η καταβολή της αποζημίωσης ([77])»

(52) Μετά από αίτημα της Επιτροπής, η BPO επιβεβαίωσε το γεγονός ότι κατά τη διάρκεια του δεύτερου εξαμήνου του 1997 ή αργότερα, καμία από τις ταχυδρομικές αποστολές της Fidelity Investments που απεστάλη στη Γερμανία μέσω της BPO δεν περιείχε δείγματα ταχυδρομικών αντικειμένων ([78]). Στις 18 Μαΐου 2001, η DPAG επιβεβαίωσε, μετά από αίτημα της Επιτροπής, ότι είχε παρακρατήσει τις εν λόγω αποστολές της Fidelity Investments ενώ είχε έρθει σε επαφή με τους παραλήπτες. Μόλις η DPAG ελάμβανε δειγματοληπτική αποστολή από έναν από τους παραλήπτες, οι ταχυδρομικές αποστολές προωθούντο στους οργανισμούς προς τους οποίους απευθύνονταν χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση ([79]).

Gant

(53) Η Gant αποτελεί αμερικανικό σήμα ρουχισμού. Τα προϊόντα της διατίθενται σε περισσότερες από 30 χώρες. Μία εταιρεία με έδρα τη Σουηδία, η Pyramid Sportswear AB, έχει την άδεια εκμετάλλευσης του σήματος εκτός ΗΠΑ. Στην Ευρώπη τα ενδύματα Gant πωλούνται μέσω επιλεγμένων λιανοπωλητών και καταστημάτων με την επωνυμία «Gant Store». Gant Stores υπάρχουν σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες μεταξύ των οποίων και η Γερμανία. Το γερμανικό κατάστημα βρίσκεται στο Düsseldorf και ανήκει στην Pyramid Sportswear GmbH, η οποία με τη σειρά της ανήκει εξ ολοκλήρου στην Pyramid Sportswear AB.

(54) Η Gant αποστέλλει τακτικά καταλόγους με τα προϊόντα της σε συνδρομητές της από όλη την Ευρώπη. Κατάλογο μπορεί να ζητήσει επίσης κανείς επιστρέφοντας μια απαντητική κάρτα στο τοπικό Gant Store. Οι απαντήσεις αυτές προωθούνται στη Σουηδία. Μαζικές ταχυδρομικές αποστολές που περιλαμβάνουν διαφημιστικό υλικό όπως καταλόγους, ταχυδρομούνται από το Ηνωμένο Βασίλειο προς την ευρωπαϊκή πελατεία κυρίως για τον λόγο ότι 60-70 % των αιτήσεων αποστολής καταλόγου προέρχονται από το Ηνωμένο Βασίλειο. Οι μαζικές αυτές αποστολές παράγονται από την Pyramid Sportswear στη Σουηδία και κατόπιν μεταφέρονται στο Ηνωμένο Βασίλειο προς ταχυδρόμηση μέσω της BPO. Η μόνη εξαίρεση είναι οι αποστολές προς σουηδούς πελάτες οι οποίες δεν ταχυδρομούνται μέσω Ηνωμένου Βασιλείου.

([73]) Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, 22 Σεπτεμβρίου 2000, σ. 21.
([74]) Τα έγγραφα 506 και 507 στο φάκελο της Επιτροπής —τα οποία υπέβαλε η BPO— περιλαμβάνουν αντίγραφα βάσης δεδομένων της DPAG με αναλυτικά στοιχεία για κάθε παρακρατηθείσα αποστολή της Fidelity Investments (π.χ. αριθμός υπόθεσης, ημερομηνία παρακράτησης και αριθμός ταχυδρομικών αντικειμένων).
([75]) Βλέπε έγγραφα 55, 56 και 60 στο φάκελο της Επιτροπής.
([76]) Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, 22 Σεπτεμβρίου 2000, σ. 22. Στο φαξ της DPAG προς την BPO στις 17 Απριλίου 1997, η DPAG αναφέρει ότι η αποστολή θα αποδεσμευθεί (έγγραφο 56 στο φάκελο της Επιτροπής).
([77]) Παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή από την DPAG στις 2 Μαΐου 2001, σ. 2. [Da die Informationen, die zur Durchsetzung des Zahlungsanspruches vor deutschen Gerichten benötigt wurden, vorhanden waren, bestand aus Sicht der Deutschen Post AG keine Notwendigkeit, weitere Ermittlungen darüber anzustellen, ob die Voraussetzungen des materiellen Absenderbegriffes erfüllt waren. […] Die Sendungen waren zeitnah weitergeleitet worden. Es ging lediglich noch darum, die Zahlungsansprüche geltend zu machen.]
([78]) Κοινοποίηση από τη BPO στην Επιτροπή της 10ης Μαΐου 2001.
([79]) Επιστολή της DPAG στην Επιτροπή της 18ης Μαΐου 2001, σ. 2.

Ο φθινοπωρινός κατάλογος του 1996

(55) Η BPO αναφέρθηκε σε μια αποστολή φθινοπωρινών καταλόγων που αποτελούσε μέρος μιας διαφημιστικής εκστρατείας των Gant Store. Τα ταχυδρομικά αντικείμενα διανεμήθηκαν σε ευρωπαίους πελάτες τον Σεπτέμβριο του 1996. Στις 16 Σεπτεμβρίου 1996,η DPAG πληροφόρησε την BPO ότι είχε παρακρατήσει την αποστολή ([80]). Στις 25 Σεπτεμβρίου 1996, η BPO ζήτησε από την DPAG να αποδεσμεύσει αμέσως την αποστολή ([81]). Στην απάντησή της, την ίδια ημέρα, η DPAG επαναλάμβανε ότι θεωρούσε την αποστολή αυτή ως αναταχυδρόμηση A-B-A και κατέληγε ότι «… οι επιστολές θα μείνουν προς το παρόν στις εγκαταστάσεις μας στη Köln West» ([82]). Με ένα ακόμη φαξ της DPAG προς την BPO στις 26 Σεπτεμβρίου 1996 επιβεβαιώνεται ότι η αποστολή ήταν ακόμη στα χέρια της DPAG ([83]). Προκειμένου να εξασφαλισθεί η έγκαιρη αποδέσμευση της χρονικά ευαίσθητης αυτής αποστολής η BPO προθυμοποιήθηκε να καταβάλει το ζητούμενο ποσό. Η BPO δεν γνωρίζει την ακριβή ημερομηνία της παρακράτησης ούτε την ακριβή ημερομηνία της αποδέσμευσης της αποστολής.

(56) Σε επιστολή της προς την DPAG στις 31 Οκτωβρίου 1996, η γερμανική θυγατρική της Pyramid Sportswear AB κατήγγειλε το γεγονός ότι η αποστολή του φθινοπωρινού καταλόγου της Gant είχε καθυστερήσει επί έξι εβδομάδες και ότι η BPO δεν είχε ειδοποιηθεί σχετικά παρά 20 ημέρες μετά την παρακράτηση της αποστολής. Στην επιστολή της η Pyramid Sportswear GmbH υποστήριζε ότι η διαφημιστική εκστρατεία είχε αποτύχει εξαιτίας της υπερβολικής καθυστέρησης. Πολλά από τα διαφημιζόμενα στον κατάλογο προϊόντα δεν υπήρχαν πλέον στο κατάστημα του Düsseldorf. Η Pyramid Sportswear GmbH, συνεπώς, ζητούσε την καταβολή αποζημίωσης ύψους 20 500 ευρώ από την DPAG για το κόστος της χαμένης διαφημιστικής εκστρατείας και την απώλεια φήμης και πελατείας ([84]). Η DPAG αρνήθηκε να αποζημιώσει την Pyramid Sportswear GmbH.

(57) Η DPAG υποστήριξε —στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της 20ής Ιουλίου 1998— τη θέση της ότι ο ουσιαστικός αποστολέας της αποστολής του 1996 ήταν η γερμανική θυγατρική Pyramid Sportswear GmbH. Η εκτίμηση αυτή βασιζόταν, μεταξύ άλλων, στο γεγονός ότι στους καταλόγους υπήρχαν συνημμένα απαντητικά δελτία που έφεραν τη διεύθυνση του Gant Store του Düsseldorf. Η DPAG επιβεβαίωσε ότι η BPO ενημερώθηκε σχετικά στις 16 Σεπτεμβρίου 1996 αλλά δεν αποκάλυψε την ημερομηνία παρακράτησης της αποστολής. Εκτός αυτού, η DPAG υποστηρίζει ότι οι καθυστερήσεις οφείλονταν αποκλειστικά στην απροθυμία της BPO να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις της ([85]). Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, η DPAG αναφέρει ότι η Επιτροπή δεν διέθετε αποδείξεις σχετικά με την ημερομηνία παρακράτησης της αποστολής από την DPAG και υποστηρίζει ότι δεν γνώριζε ακριβώς πότε η BPO συμφώνησε να καταβάλει τα συμπληρωματικά τέλη ([86]). Τελικά όμως η DPAG αποκάλυψε την ημερομηνία —4 Οκτωβρίου 1996— κατά την οποία ισχυρίζεται ότι αποδέσμευσε την αποστολή ([87]).

Ο φθινοπωρινός κατάλογος του 1998

(58) Η BPO κατέθεσε στην Επιτροπή αντίγραφα επιστολής και ενός εντύπου ελέγχου αναταχυδρόμησης της DPAG —αμφότερα με ημερομηνία 17 Σεπτεμβρίου 1998— με τα οποία η BPO ειδοποιήθηκε για την παρακράτηση δύο ταχυδρομικών αποστολών της Gant. Η επιστολή και το έντυπο αναφέρουν, αμφότερα, ότι οι αποστολές που συνολικά περιλάμβαναν 2 571 αντικείμενα παρακρατήθηκαν στις 27 και στις 28 Αυγούστου 1998. Στην επιστολή της 17ης Σεπτεμβρίου 1998, η DPAG δήλωσε τα εξής.

«In the absence of sufficient information about the contents and the real sender we recorded the circumstances and delivered the letters to the addressees.»

[Δεδομένου ότι δεν υπήρχαν επαρκείς πληροφορίες σχετικά με το περιεχόμενο και τον πραγματικό αποστολέα, καταγράψαμε τις περιστάσεις και παραδώσαμε τις επιστολές στους παραλήπτες.] ([88]).

([80]) Φαξ της DPAG προς την BPO, 16 Σεπτεμβρίου 1996 (έγγραφα 66-68 στο φάκελο της Επιτροπής). Στο φαξ η DPAG ισχυρίζεται ότι ανακάλυψε μια περίπτωση αναταχυδρόμησης A-B-A της Pyramid Sportswear GmbH με 6.076 αντικείμενα. Η DPAG δεν ανέφερε αριθμό υπόθεσης για την εν λόγω αποστολή. Αντίγραφο ενός δείγματος φακέλου χωρίς, όμως, τον κατάλογο επισυνάφθηκε στο φαξ.

([81]) Φαξ της BPO προς την DPAG, 25 Σεπτεμβρίου 1996 (έγγραφο 69 στο φάκελο της Επιτροπής).

([82]) Φαξ της DPAG προς την BPO, 25 Σεπτεμβρίου 1996 (έγγραφο 71 στο φάκελο της Επιτροπής).

([83]) Φαξ της DPAG προς την BPO, 26 Σεπτεμβρίου 1996 (έγγραφο 77 στο φάκελο της Επιτροπής).

([84]) Επιστολή της Pyramid Sportswear GmbH προς την DPAG, 31 Οκτωβρίου 1996 (έγγραφα 64-65 στο φάκελο της Επιτροπής). Στην επιστολή η Pyramid Sportswear GmbH καθιστά σαφές ότι η διανομή των καταλόγων Gant για όλα τα Gant Stores της Ευρώπης γίνεται κεντρικά από το Ηνωμένο Βασίλειο.

([85]) Απάντηση της DPAG στην καταγγελία, 20 Ιουλίου 1998 σ. 15-16 (έγγραφα 181-182 στο φάκελο της Επιτροπής).

([86]) Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, 22 Σεπτεμβρίου 2000.

([87]) Αντίγραφο εσωτερικού εγγράφου που εστάλη με φαξ εντός της DPAG στις 4 Οκτωβρίου 1996. Σε αυτό εγκρίνεται η προώθηση της αποστολής στους παραλήπτες μετά από συμφωνία της BPO να καταβάλει τα συμπληρωματικά τέλη. Το έγγραφο δεν αναφέρει αν η αποστολή όντως αποδεσμεύθηκε την ίδια ημέρα. Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, 22 Σεπτεμβρίου 2000, παράρτημα 12.

([88]) Επιστολή και έντυπο αναταχυδρόμησης της DPAG, 17 Σεπτεμβρίου 1998 (έγγραφα 317-319 στο φάκελο της Επιτροπής).

(59) Στην ίδια επιστολή η DP αναφέρει ότι «αφού είχε λάβει αξιόπιστες πληροφορίες σχετικά με το περιεχόμενο» — απαίτησε την καταβολή συμπληρωματικών τελών ύψους 2 827 ευρώ από την BPO. ([89]) Οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές αφορούσαν τη διανομή του φθινοπωρινού καταλόγου 1998 του Gant Store στους γερμανούς πελάτες της εταιρείας. Η παραγωγή και η διανομή του καταλόγου αυτού είχε γίνει κατά τον ίδιο τρόπο όπως και του καταλόγου του 1996. Επιστρέφοντας το έντυπο αναταχυδρόμησης στην DPAG, η BPO πρόσθεσε τα εξής:

«It is incredible that it has taken DPAG nearly one month to notify us of this stopping to which we do not agree at all!»

[Είναι απίστευτο ότι η DPAGAG χρειάσθηκε σχεδόν ένα μήνα για να μας ειδοποιήσει για την παρακράτηση της αποστολής αυτής η οποία μας βρίσκει σε πλήρη διαφωνία.] ([90]).

(60) Σε ένα πολύ μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας —στο πλαίσιο των παρατηρήσεων που υπέβαλε στην Επιτροπή στις 2 Μαΐου 2001— η DPAG δήλωσε ότι η ταχυδρομική αποστολή αποδεσμεύτηκε πριν την αποστολή του εντύπου ελέγχου αναταχυδρόμησης και της επιστολής στην BPO στις 17 Σεπτεμβρίου 1998. Στις παρατηρήσεις που διαβίβασε η DPAG δεν περιέχονται οποιεσδήποτε πληροφορίες σχετικά με την πραγματική ημερομηνία αποδέσμευσης της ταχυδρομικής αποστολής. Αντίθετα, η DPAG ισχυρίστηκε ότι δεδομένου ότι η ταχυδρομική αποστολή είχε ήδη προωθηθεί προς τους παραλήπτες, η DPAG δεν χρειαζόταν πλέον να ενημερώσει επειγόντως την BPO ([91]). Όταν η Επιτροπή ζήτησε τη διευκρίνιση του θέματος, η DPAG ανέφερε ότι, στις 18 Μαΐου 2001, η ταχυδρομική αποστολή είχε προωθηθεί στις 8 Σεπτεμβρίου 1998 ([92]).

Multiple Zones

(61) Τον Φεβρουάριο του 1999 η BPO κατέθεσε περαιτέρω αποδείξεις σχετικά με ταχυδρομικές αποστολές από το Ηνωμένο Βασίλειο οι οποίες είχαν παρακρατηθεί, καθυστερήσει και χρεωθεί με συμπληρωματικά τέλη από την DPAG. Μία από τις περιπτώσεις αυτές αφορούσε αποστολή της Multiple Zones, η οποία ανήκει στον όμιλο επιχειρήσεων American Extensis Corporation. Η υπόψη ταχυδρομική αποστολή, που περιλάμβανε συνολικά 14 166 αντικείμενα — προερχόταν από τα ευρωπαϊκά κεντρικά γραφεία του ομίλου, Plantijn Groep BV, στις Κάτω Χώρες. Στις επιστολές υπήρχαν οι εξής πληροφορίες:

«If undeliverable please return to:/HOL000119E/FS P.O Box 456/London/EC1A 1QR/United Kingdom»

[Σε περίπτωση που δεν πραγματοποιηθεί η παράδοση παρακαλούμε να επιστραφεί στη διεύθυνση:/HOL000119E/FS P.O Box 456/London/EC1A 1QR/United Kingdom] ([93]).

(62) Με φαξ η BPO πληροφορήθηκε στις 11 Φεβρουαρίου 1999 ότι η εν λόγω αποστολή της Multiple Zones είχε παρακρατηθεί από την DPAG στις 4 Φεβρουαρίου, δηλαδή επτά ημέρες ενωρίτερα. Η DPAG απαιτούσε συμπληρωματικά τέλη ύψους 18 547 ευρώ ([94]). Η BPO επέστρεψε το έντυπο αναταχυδρόμησης και απάντησε την ίδια ημέρα ότι συμφωνεί να καταβάλει τα συμπληρωματικά τέλη. Στο έντυπο, η BPO προσέθεσε τις εξής παρατηρήσεις:

«As with all previous cases it is without prejudice to our contention that you do not have the right to stop and surcharge this mail that the British Post Office is prepared to undertake to settle the surcharge levied by Deutsche Post AG in order to secure the immediate release of the mail. We do however reserve the right to recover from you any payments which you have wrongfully demanded.»

[Όπως και σε προηγούμενες περιπτώσεις επιφυλασσόμεθα της άποψής μας ότι δεν δικαιούσθε να παρακρατείτε και να χρεώνετε συμπληρωματικά τέλη για την αποστολή αυτή για την οποία η British Post Office προθυμοποιείται να προβεί σε διακανονισμό των συμπληρωματικών τελών που απαιτεί η Deutsche Post AG προκειμένου να εξασφαλισθεί η άμεση αποδέσμευσή της. Δικαιούμαστε, ωστόσο, να απαιτήσουμε την από μέρους σας επιστροφή των πληρωμών τις οποίες απαιτήσατε παρανόμως] ([95]).

(63) Παρά το γεγονός ότι η BPO είχε συμφωνήσει να πληρώσει τα συμπληρωματικά τέλη, η αποστολή αποδεσμεύθηκε στις 18 Φεβρουαρίου, δηλαδή επτά ημέρες μετά τη συμφωνία της BPO να πληρώσει και 14 ημέρες μετά την αρχική παρακράτηση της ταχυδρομικής αποστολής. Ο πελάτης έκτοτε πληροφόρησε την BPO ότι ο ρυθμός απάντησης από παραλήπτες του ταχυδρομείου της εταιρείας είναι πολύ χαμηλός στη Γερμανία.

(64) Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της Επιτροπής η DPAG υποστήριξε ότι οι φάκελοι της αποστολής αυτής δεν περιείχαν καμία πληροφορία σχετικά με τον αποστολέα ([96]). Κατά την άποψή της, η αναφερόμενη στην πίσω πλευρά του φακέλου βρετανική διεύθυνση δεν πρέπει να θεωρηθεί ως πληροφορία του τύπου αυτού. Με βάση το περιεχόμενο της επιστολής, η DPAG υποστήριξε ότι ο «ουσιαστικός» αποστολέας ήταν η γερμανική Multiple Zones GmbH. Η DPAG παραδέχθηκε ότι η ολλανδική Extensis Europe πράγματι εμφανίζεται στο περιεχόμενο της αποστολής, αλλά υποστήριξε ότι το γεγονός ότι η επωνυμία της Multiple Zones GmbH ήταν τυπωμένη με μεγαλύτερα γράμματα ήταν καθοριστικό για να θεωρηθεί ότι υπήρχε γερμανός αποστολέας ([97]).

([89]) Επιστολή και έντυπο αναταχυδρόμησης της DPAG, 17 Σεπτεμβρίου 1998 (έγγραφα 317-319 στο φάκελο της Επιτροπής).
([90]) Έντυπο αναταχυδρόμησης της DPAG, 17 Σεπτεμβρίου 1998 (έγγραφο 317 στο φάκελο της Επιτροπής).
([91]) Επιστολή της DPAG στην Επιτροπή της 2ας Μαΐου 2001, σ. 3.
([92]) Επιστολή της DPAG στην Επιτροπή της 18ης Μαΐου 2001, σ. 3. Ωστόσο, η DPAG δεν υπέβαλε οποιαδήποτε στοιχεία που να επιβεβαιώνουν την ημερομηνία της αποδέσμευσης.
([93]) Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της 22ας Σεπτεμβρίου 2000, παράρτημα 13.
([94]) Έντυπο αναταχυδρόμησης της DPAG προς την BPO, 11 Φεβρουαρίου 1999 (έγγραφο 991, παράρτημα 2-1 στο φάκελο της Επιτροπής).
([95]) Υπογράμμιση της Επιτροπής. Έντυπο αναταχυδρόμησης που επεστράφη στην DPAG από την BPO στις 11 Φεβρουαρίου 1999 (έγγραφο 992 στο φάκελο της Επιτροπής).
([96]) Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, 22 Σεπτεμβρίου 2000, σ. 25-26.
([97]) Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, 22 Σεπτεμβρίου 2000, σ. 25-26.

(65) Πέραν αυτού, η DPAG υποστήριξε ότι το γεγονός ότι η BPO δεν συμφώνησε να πληρώσει άνευ όρων και ότι δεν ενήργησε παρά μετά από άλλες επτά ημέρες ήταν ο λόγος για τον οποίο η DPAG καθυστέρησε την αποστολή μέχρι τις 18 Φεβρουαρίου 1999. Εάν η BPO δεν αργούσε τόσο η DPAG θα είχε αποδεσμεύσει νωρίτερα την αποστολή, ισχυρίσθηκε η DPAG ([98]) η οποία επιβεβαίωσε την αποδέσμευση της αποστολής της Multiple Zones σε φαξ με ημερομηνία 18 Φεβρουαρίου 1999. Η DPAG προσέθεσε την εξής παρατήρηση:

«Since Royal Mail refuses payment or links payment to certain conditions, which are tantamount to a refusal, we reserve the right to claim payment direct [sic] from the sender.»

[Δεδομένου ότι η Royal Mail αρνείται να πληρώσει ή εξαρτά την πληρωμή από ορισμένους όρους που ισοδυναμούν με άρνηση, διατηρούμε το δικαίωμα να ζητήσουμε την καταβολή των συμπληρωματικών τελών απευθείας από τον αποστολέα] ([99]).

(66) Σε άλλο φαξ προς την BPO, με ημερομηνία 20 Φεβρουαρίου 1999, η DPAG παρατήρησε τα εξής:

«We take note of the fact that your priority is not to safeguard the interests of Deutsche Post's customers.

[…]

The items of the company Multiple Zones Germany GmbH […] were released on 18.02.99. This regrettable delay was due to the surprising statement of Royal Mail's reservations. We had to change our response procedures in order to safeguard our claims vis-à-vis the senders. We thus tried to contact the senders with a view to clarifying whether the items had been produced in Great Britain or whether they had been transferred there simply for posting.»

[Σημειώνουμε το γεγονός ότι προτεραιότητά σας δεν είναι η προστασία των πελατών της Deutsche Post

…

Τα ταχυδρομικά αντικείμενα της Multiple Zones Germany GmbH […] αποδεσμεύθηκαν στις 18.02.1999. Η λυπηρή αυτή καθυστέρηση οφείλεται στην εκπληκτική δήλωση επιφυλάξεων από μέρους Royal Mail. Χρειάσθηκε να αλλάξουμε τις διαδικασίες μας προκειμένου να προστατεύσουμε τις απαιτήσεις μας έναντι των αποστολέων. Στο πλαίσιο αυτό προσπαθήσαμε να έλθουμε σε επαφή με τους αποστολείς ούτως ώστε να διευκρινισθεί αν τα ταχυδρομικά αντικείμενα είχαν παραχθεί στη Μεγάλη Βρετανία ή αν είχαν σταλεί εκεί μόνον για την ταχυδρόμησή τους] ([100]).

(67) Στις παρατηρήσεις που υπέβαλε στην Επιτροπή στις 2 Μαΐου 2001, η DPAG δήλωσε ότι η άρνηση της BPO να πληρώσει άνευ όρων υποχρέωσε την DPAG να τεκμηριώσει την απαίτησή της έναντι του αποστολέα ερχόμενη σε επαφή με τους παραλήπτες και ζητώντας δείγματα του περιεχομένου των επιστολών. Αφ' ης στιγμής η DPAG απέκτησε τα αποδεικτικά στοιχεία που θεωρούσε απαραίτητα, οι ταχυδρομικές αποστολές προωθήθηκαν στους παραλήπτες στις 18 Φεβρουαρίου 1999 ([101]).

Οι διαδικασίες της DPAG για εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο από το Ηνωμένο Βασίλειο

(68) Ο όγκος του διασυνοριακού ταχυδρομείου που φθάνει στη Γερμανία που κατά την άποψη της DPAG υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου 25 UPU είναι πολύ μεγάλος. Η DPAG υπολόγισε ότι το 18 % του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου το 1999 μπορούσε να χαρακτηρισθεί ως αναταχυδρόμηση υπαγόμενη στο άρθρο 25 UPU ([102]). Η DPAG ισχυρίζεται ότι κάθε χρόνο διεκπεραιώνει περίπου […] (*) περιπτώσεις μαζικών ταχυδρομικών αποστολών υπαγόμενων στις διατάξεις του εν λόγω άρθρου. Ο συνολικός αριθμός των ταχυδρομικών αντικειμένων που η DPAG χαρακτήρισε ως αναταχυδρόμηση ανήλθε σε […] εκατομμύρια το 1998 και […] εκατομμύρια το 1999 ([103]). Μόνο το 1996 και 1997, υπήρξαν […] περιπτώσεις στις οποίες η DPAG επικαλέστηκε το άρθρο 24 της UPU 1989 κατά της BPO ([104]).

(69) Η διαδικασία με την οποία η DP εξετάζει το εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο από το Ηνωμένο Βασίλειο μπορεί να συνοψιστεί ως εξής ([105]).

(70) Οι εισερχόμενες αποστολές εξετάζονται από το αρμόδιο κέντρο διαλογής προκειμένου να διαπιστωθεί, από την εξωτερική εμφάνιση των ταχυδρομικών αντικειμένων, αν υπάρχει εγχώριος αποστολέας. Οι ταχυδρομικές αποστολές ως προς τις οποίες είναι σαφές για την DPAG ότι ο αποστολέας έχει την έδρα του στο Ηνωμένο Βασίλειο προωθούνται πάντοτε χωρίς καμία καθυστέρηση στους παραλήπτες. Το ίδιο ισχύει για αποστολές τις οποίες η DPAG θεωρεί ότι είναι χρονικά ευαίσθητες.

([98]) Παρατηρήσεις που υπέβαλε η DPAG στις 23 Απριλίου 1999 (έγγραφο 991, σ. 7, στο φάκελο της Επιτροπής) και απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, 22 Σεπτεμβρίου 2000.

([99]) Στο πλαίσιο αυτό ο «αποστολέας» στον οποίο αναφέρεται η DPAG είναι ο φορέας στη Γερμανία τον οποίο η DPAG θεωρεί «ουσιαστικό» αποστολέα. Φαξ της DPAG προς την BPO, 18 Φεβρουαρίου 1999 με την επικεφαλίδα «Remailingfallbearbeitung» (έγγραφο 992, παράρτημα 2-3 στο φάκελο της Επιτροπής).

([100]) Υπογράμμιση της Επιτροπής. Φαξ της DPAG προς την BPO, 20 Φεβρουαρίου 1999 (έγγραφο 992, παράρτημα 2-3, στο φάκελο της Επιτροπής).

([101]) Παρατηρήσεις που υπέβαλε η DPAG στην Επιτροπή στις 2 Μαΐου 2001, σ. 3.

([102]) DPAG Magazine «Post Forum Spezial», Νοέμβριος 1999, σ. 6 (έγγραφο 1199 στο φάκελο της Επιτροπής).

(*) Τα εμπορικά απόρρητα ([…]) έχουν διαγραφεί από το κείμενο.

([103]) Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της 22ας Σεπτεμβρίου 2000, σ. 31.

([104]) Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της 22ας Σεπτεμβρίου 2000, σ. 24.

([105]) Απάντηση της DPAG στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής βάσει του άρθρου 11 της 24ης Απριλίου 1999 (έγγραφο αριθ. 991 στο φάκελο της Επιτροπής). Επιπλέον, η DPAG έθιξε το ίδιο ζήτημα στην απάντηση της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της Επιτροπής στις 22 Σεπτεμβρίου 2000 και κατά την ακρόαση στις 23 Νοεμβρίου 2000.

(71) Όταν η DPAG έχει την υπόνοια ότι η αποστολή έχει εγχώριο αποστολέα (σύμφωνα με τον δικό της ορισμό του «ουσιαστικού» αποστολέα), η αποστολή παρακρατείται και σε δέκα παραλήπτες αποστέλλεται ταχυδρομικά επιστολή με την οποία η DPAG του ζητά να της δώσουν δείγμα της αποστολής ([106]). Η DPAG επιβεβαίωσε ότι η διαδικασία ταχυδρομικής επικοινωνίας με τους παραλήπτες μέσω του ταχυδρομείου και η λήψη της γραπτής τους συγκατάθεσης για το άνοιγμα της αλληλογραφίας τους απαιτεί κατά μέσο όρο 5-6 εργάσιμες ημέρες ([107]). Το γεγονός ότι η διαδικασία αυτή απαιτεί συχνά μία ολόκληρη εβδομάδα επιβεβαιώνεται από τη δήλωση της DPAG σε φαξ προς την BPO το 1996, όπου η DPAG αναφέρει ότι:

«the above-mentioned mail was stopped on December 10th.We checked it by asking some adressees [sic] about the contents. This checking lasted one week and we informed you on December 17th.»

[Το προαναφερθέν ταχυδρομείο παρακρατήθηκε στις 10 Δεκεμβρίου. Το ελέγξαμε ρωτώντας ορισμένους από τους παραλήπτες [sic] σχετικά με το περιεχόμενο. Ο έλεγχος αυτός διήρκησε μία βδομάδα και αυτός ήταν ο λόγος για τον οποίο σας ειδοποιήσαμε στις 17 Δεκεμβρίου] ([108]).

(72) Μόλις η DPAG βεβαιωθεί για την ύπαρξη αυτού που η ίδια θεωρεί ως εγχώριο αποστολέα, διαβιβάζει στην BPO ένα έντυπο αναταχυδρόμησης με φαξ ([109]). Το έντυπο αυτό αναφέρει μεταξύ άλλων τον αριθμό υπόθεσης της DPAG, την ημερομηνία παρακράτησης της αποστολής, το όνομα του εικαζόμενου εγχώριου αποστολέα και το ποσό των απαιτητών συμπληρωματικών τελών. Στη συνέχεια η BPO καλείται να επιστρέψει το έντυπο αναφέροντας τις παρατηρήσεις της σχετικά με την προέλευση της αποστολής. Μόνον αφού συμφωνήσει η BPO να καταβάλει τα σχετικά συμπληρωματικά τέλη η DPAG αποδεσμεύει τις παρακρατηθείσες αποστολές.

(73) Η Επιτροπή ζήτησε από την DPAG να εκτιμήσει τη μέση καθυστέρηση που προκαλούν οι διαδικασίες που εφαρμόζει (δηλαδή τον χρόνο που απαιτείται για τη παρακράτηση, την εξέταση του περιεχομένου, την ειδοποίηση της BPO, τη λήψη της συμφωνίας για τα συμπληρωματικά τέλη από μέρους της BPO και την αποδέσμευση της αποστολής). Στην απάντησή της προς την Επιτροπή, στις 24 Απριλίου 1999, η DPAG δήλωσε ότι, λόγω της υποτιθέμενης ανικανότητας της BPO να απαντήσει σύντομα στις απαιτήσεις της DPAG, ο μέσος χρόνος απάντησης εκ μέρους της BPO ήταν μια εβδομάδα, πράγμα που παρέτεινε τη συνολική καθυστέρηση των ταχυδρομικών αποστολών που είχαν παρακρατηθεί ([110]). Οι ταχυδρομικές αποστολές για τις οποίες η DPAG δεν έχει συγκεντρώσει αποδείξεις ότι ο αποστολέας είναι βρετανός δεν προωθούνται μέχρις ότου ο ταχυδρομικός φορέας προέλευσης —ή ο φορέας που εδρεύει στη Γερμανία τον οποίο η DPAG θεωρεί ως αποστολέα— αναλάβει τη δέσμευση να καταβάλει τα συμπληρωματικά τέλη. Στις περιπτώσεις αυτές οι αποστολές μπορεί να καθυστερήσουν μια επιπλέον εβδομάδα ([111]).

(74) Στο δεύτερο εξάμηνο του 1997, η DPAG άρχισε να εφαρμόζει διαφορετική μέθοδο για τη διεκπεραίωση περιπτώσεων εικαζόμενης αναταχυδρόμησης A-B-A. Αντί να χρησιμοποιεί το έντυπο ελέγχου αναταχυδρόμησης η DPAG «κατέγραφε τις περιστάσεις» της αποστολής και μετά την προωθούσε στους αποστολείς. Σύμφωνα με την DPAG, αυτή η διαδικασία καταγραφής περιλαμβάνει την καταγραφή της ημερομηνίας αύξησης, του αριθμού των ταχυδρομικών αντικειμένων στην ταχυδρομική αποστολή και του βάρους και του μεγέθους των αντικειμένων αυτών ([112]). Στην απάντησή της στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής της 23ης Απριλίου 1999, η DPAG υποστήριξε ότι όλες οι αποστολές τις οποίες είχε διεκπεραιώσει κατ' αυτόν τον τρόπο ήταν περιπτώσεις της λεγόμενης μη υλικής αναταχυδρόμησης οι οποίες προωθούνταν και παραδίδονταν στους παραλήπτες χωρίς καμία καθυστέρηση ([113]). Ωστόσο, η αλληλογραφία της DPAG προς την BPO στο πλαίσιο αυτό δείχνει ότι ανοίχθηκαν και εξετάσθηκαν δειγματοληπτικά τα αντικείμενα των αποστολών αυτών πριν την προώθησή τους. Φαίνεται ότι η DPAG εφάρμοζε παράλληλα και τις δύο μεθόδους για κάποιο χρονικό διάστημα ([114]).

([106]) Στην ακρόαση της 23ης Νοεμβρίου 2000, η DPAG αποκάλυψε τον κατά προσέγγιση αριθμό των παραληπτών με τους οποίους επικοινωνεί δειγματοληπτικά μετά την παρακράτηση μιας ταχυδρομικής αποστολής προς έλεγχο, πράγμα το οποίο δεν είχε πράξει νωρίτερα.

([107]) Δήλωση της DPAG κατά την ακρόαση που πραγματοποιήθηκε στις 23 Νοεμβρίου 2000 ως απάντηση σε άμεση ερώτηση.

([108]) Φαξ της DPAG στη BPO της 18ης Δεκεμβρίου 1996 σχετικά με την εταιρεία Super Foto (υπόμνημα BPO της 17ης Νοεμβρίου 2000, παράρτημα 1).

([109]) Το έντυπο αναταχυδρόμησης άρχισε να χρησιμοποιείται από τον Οκτώβριο του 1996. Υπόμνημα της BPO της 22ας Φεβρουαρίου 1999, σ. 2 (έγγραφο 548 στο φάκελο της Επιτροπής).

([110]) Απάντηση της DPAG στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής στις 26 Απριλίου 1999 (έγγραφο 991 στο φάκελο της Επιτροπής).

([111]) Απάντηση της DPAG στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής στις 26 Απριλίου 1999 (έγγραφο 991 στο φάκελο της Επιτροπής). Σημείωση: Εφαρμόζοντας τη διαδικασία αυτή η DPAG μεταθέτει το βάρος της απόδειξης στον ΔΤΦ προέλευσης και το πρόσωπο που εδρεύει στη Γερμανία το οποίο αυτή θεωρεί ως αποστολέα. Η DPAG παραδίδει ταχυδρομείο με βάση τα ισχύοντα διεθνή ταχυδρομικά τέλη μόνον όταν αποδεικνύεται η ύπαρξη ξένου αποστολέα.

([112]) Παρατηρήσεις που υπέβαλε η DPAG στην Επιτροπή στις 2 Μαΐου 2001, σ. 2. Σημείωση: Τα έντυπα ελέγχου αναταχυδρόμησης που χρησιμοποιούνται από τη DPAG δεν αναφέρουν την ημερομηνία άφιξης αλλά πάντοτε «την ημερομηνία παρακράτησης».

([113]) Απάντηση της DPAG στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής στις 23 Απριλίου 1999, σ. 8 (έγγραφο 991 στο φάκελο της Επιτροπής).

([114]) Υπόμνημα της BPO της 22ας Φεβρουαρίου 1999, σ. 2.

(75) Μόνον το 1997, η DPAG παρακράτησε και ήλεγξε […] ταχυδρομικά αντικείμενα προερχόμενα από το Ηνωμένο Βασίλειο. Το επόμενο έτος, ο αριθμός αυτός αυξήθηκε σε […]* αντικείμενα δηλαδή κατά […] περίπου. Η κάθετη άνοδος του αριθμού των παρακρατηθέντων αντικειμένων εξηγείται από το γεγονός ότι, όπως ισχυρίζεται η DPAG, η BPO είχε προβεί σε μια μεγάλη διαφημιστική εκστρατεία που απευθυνόταν σε γερμανικές εταιρείες τις οποίες ενεθάρρυνε να αναδρομολογούν το εγχώριο ταχυδρομείο τους μέσω Βρετανίας. Κατά την άποψη της DPAG οι εν λόγω διαφημιστικές ενέργειες της BPO στη Γερμανία, ανάγκασαν την DPAG να εντείνει τους ελέγχους στο εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο από το Ηνωμένο Βασίλειο ([115]).

ΣΤ. **Οικονομικός διακανονισμός**

(76) Στις 17 Οκτωβρίου 2000, η BPO και η DPAG ανακοίνωσαν ότι είχαν καταλήξει σε συμβιβασμό όσον αφορά τις οικονομικές πτυχές των διαφορών τους με τη σύναψη Μνημονίου Συμφωνίας ([116]). Την εποχή του διακανονισμού αυτού η BPO κατέβαλε στην DPAG ποσό ύψους […] ευρώ ([117]). Σύμφωνα με την BPO, το συνολικό ποσό που απαιτούσε η DPAG είχε αυξηθεί σε […] εκατομμύρια ευρώ ([118]). Στο Μνημόνιο τα μέρη συμφώνησαν, μεταξύ άλλων, τα εξής:

i) […],

ii) […],

iii) […].

(77) Τα μέρη αναγνώρισαν ότι θα συνεχίσουν να ερμηνεύουν κατά διαφορετικό τρόπο το άρθρο 25 UPU και την εφαρμογή του στο εσωτερικό της ΕΕ και ότι η BPO θα έδινε συνέχεια όσον αφορά την καταγγελία της στην Επιτροπή. ([119])

Ζ. **Δεσμεύσεις**

(78) Την 1η Ιουνίου 2001, η DPAG ανέλαβε τις ακόλουθες δεσμεύσεις έναντι της Επιτροπής.

«i) Η Deutsche Post AG δεν θα επικαλείται τα δικαιώματα που ορίζονται στο άρθρο 25 της UPU 1994 ή στο άρθρο 43 της UPU 1999 αντίστοιχα, σχετικά με οποιεσδήποτε ταχυδρομικές αποστολές που ανταποκρίνονται στο είδος που περιγράφεται στην απόφαση της Επιτροπής (παράγραφοι 32, 34, 41, 53, 54, 61, 110 και 114-117) που έχουν παραχθεί εκτός της Γερμανίας και παραδόθηκαν στη Deutsche Post AG από χώρες των οποίων οι ταχυδρομικοί φορείς καταβάλλουν τερματικά τέλη τα οποία είναι τουλάχιστον ίσα με εκείνα που ορίζονται ως το τυπικό ποσό — κατά το χρόνο παράδοσης κάθε ταχυδρομικής αποστολής — στην παρούσα και τις μελλοντικές εκδοχές της συμφωνίας REIMS II.

ii) Κατά συνέπεια, όσον αφορά τη διεκπεραίωση του επιστολικού ταχυδρομείου του είδους περιγράφηκε στην παράγραφο i), η Deutsche Post AG δηλώνει ότι δεν θα προβάλει απαιτήσεις για την πληρωμή των εσωτερικών τελών σύμφωνα με το άρθρο 25 της UPU 1994 ή το άρθρο 43 της UPU 1999, και ότι το επιστολικό αυτό ταχυδρομείο δεν θα επιστραφεί. Αν προκύψουν αμφιβολίες σχετικά με τη δυνατότητα εφαρμογής αυτής της δέσμευσης σε μία συγκεκριμένη περίπτωση, η Deutsche Post θα επισυνάπτει —στο εξωτερικό 50 επιστολικών αντικειμένων κατ' ανώτατο όριο— συνοδευτική επιστολή προς τον παραλήπτη, στην οποία ζητείται από τον παραλήπτη —για λόγους συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων— να χορηγήσει στην Deutsche Post AG το ανοιγμένο ταχυδρομικό αντικείμενο. Η Deutsche Post θα προωθεί αυτά τα ταχυδρομικά αντικείμενα χωρίς καθυστέρηση.

iii) Ως εναλλακτική δυνατότητα της διαδικασίας που περιγράφηκε στην παράγραφο ii), η Deutsche Post θα προωθεί και θα παραδίδει αμέσως στους εγχώριους παραλήπτες το σύνολο του επιστολικού ταχυδρομείου του είδους που περιγράφηκε στην παράγραφο i), εάν ο ξένος ταχυδρομικός φορέας αποστολής θέσει στη διάθεση της Deutsche Post AG τουλάχιστον ένα ανοιγμένο δείγμα ταχυδρομικού αντικειμένου του οποίου το περιεχόμενο αντιστοιχεί στο περιεχόμενο των επιστολικών αντικειμένων της ταχυδρομικής αποστολής.

iv) Οι δεσμεύσεις αυτές αρχίζουν να ισχύουν 3 μήνες μετά την κοινοποίηση της απόφασης της Επιτροπής στην υπόθεση αριθ. COMP/36.915 —Deutsche Post AG— Παρακράτηση διασυνοριακού ταχυδρομείου ([120]).»

([115]) Απάντηση της DPAG στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής της 26ης Απριλίου 1999 (έγγραφο 991 στο φάκελο της Επιτροπής). Όταν ερωτήθηκε από την Επιτροπή, η BPO απάντησε ότι: Η BPO διαθέτει οκταμελές προσωπικό στη Γερμανία το οποίο ασχολείται με το μάρκετινγκ των υπηρεσιών της σε πελάτες που έχουν την έδρα τους στη Γερμανία. Προσφέρει μόνον τις υπηρεσίες που επιτρέπονται από τη γερμανική νομοθεσία. Δεν επιτρέπει σε γερμανούς πελάτες της των οποίων το ταχυδρομείο παράγεται στη Γερμανία να το αποστέλλουν, εν γνώσει της, μέσω του Ηνωμένου Βασιλείου προς την Γερμανία. Η εταιρεία αρνείται συστηματικά την παροχή της υπηρεσίας αυτής. Η BPO αρνείται την κατηγορία ότι ενθαρρύνει γερμανούς πελάτες να κάνουν αναταχυδρόμηση A-B-A.

([116]) Αχρονολόγητο μνημόνιο συμφωνίας μεταξύ BPO και DPAG. Οι διατάξεις της εν λόγω συμφωνίας τέθηκαν σε ισχύ από την 1η Οκτωβρίου 2000. Μετά από 12 μήνες τα μέρη συμφώνησαν να αναθεωρήσουν τους όρους της συμφωνίας η οποία θα παύσει να ισχύει αν η αναθεώρηση δεν οδηγήσει σε αμοιβαία συμφωνία.

([117]) […] GBP. Μέση ισοτιμία το 2000 όπως τη δημοσίευσε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Επιστολή της BPO προς την Επιτροπή, 7 Μαρτίου 2001.

([118]) […] DEM. Επιστολή της BPO προς την Επιτροπή, 7 Μαρτίου 2001.

([119]) Αχρονολόγητο μνημόνιο συμφωνίας· επιστολή της BPO προς την Επιτροπή, 17 Οκτωβρίου 2000.

([120]) Ανακοίνωση της DPAG προς την Επιτροπή της 1ης Ιουνίου 2001.

Η. **Διαδικαστικά θέματα**

Χρονικό της διαδικασίας

(79) Τα κυριότερα σημεία της εξέτασης της υπόθεσης από την Επιτροπή και της επίσημης διαδικασίας συνοψίζονται ως εξής (όσον αφορά την αλληλογραφία που αφορά ειδικότερα τα διαδικαστικά μέρη της παρούσας υπόθεσης, υπάρχει σχετική υποσημείωση με συνοπτική περιγραφή).

— 4-2-1998: Υποβολή της καταγγελίας.

— 20-7-1998: Απάντηση της DPAG στην καταγγελία.

— 21-10-1998: Υποβολή στοιχείων από την BPO.

— 8-12-1998: Αίτημα πληροφοριών προς την BPO.

— 21-1-1999: Απάντηση της BPO στο αίτημα πληροφοριών.

— 22-2-1999: Υποβολή στοιχείων από την BPO.

— 1-3-1999: Αίτημα πληροφοριών προς την DPAG.

— 2-3-1999: Αίτημα πληροφοριών προς την American Express Services Europe Ltd.

— 23-4-1999: Απάντηση της DPAG στο αίτημα πληροφοριών.

— 16-4-1999: Υποβολή στοιχείων από την DPAG.

— 27-4-1999: Απάντηση της American Express Services Europe Ltd στο αίτημα πληροφοριών.

— 2-6-1999: Συμπληρωματική απάντηση της American Express στο αίτημα πληροφοριών.

— 25-5-2000: Έκδοση της δήλωσης αιτιάσεων.

— 30-5-2000: Επιστολή της DPAG προς τον αρμόδιο σε θέματα ανταγωνισμού Επίτροπο.

— 9-6-2000: Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή ([121]).

— 14-6-2000: Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή.

— 21-6-2000: Επιστολή της Επιτροπής προς την DPAG ([122]).

— 26-6-2000: Άδεια στην DPAG για την πρόσβαση σε ορισμένους φακέλους.

— 13-7-2000: Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή ([123]).

— 20-7-2000: Επιστολή της BPO προς την Επιτροπή.

— 24-7-2000: Επιστολή της BPO προς την Επιτροπή.

— 27-7-2000: Επιστολή του επιτρόπου προς την DPAG.

— 27-7-2000: Επιστολή της Επιτροπής προς την DPAG ([124]).

— 4-8-2000: Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή ([125]).

— 8-8-2000: Επιστολή της Επιτροπής προς την DPAG ([126]).

— 16-8-2000: Επιστολή της Επιτροπής προς την DPAG ([127]).

— 22-9-2000: Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων.

— 17-10-2000: Επιστολή της BPO προς την Επιτροπή ([128]).

— 17-11-2000: Υποβολή στοιχείων από την BPO.

— 23-11-2000: Ακρόαση.

— 11-12-2000: Υποβολή στοιχείων από την DPAG.

— 11-12-2000: Υποβολή στοιχείων από την PTT Post B.V. ([129]).

— 11-12-2000: Υποβολή στοιχείων από την Center Parcs N.V. ([130]).

([121]) Στην επιστολή ζήτησε τετράμηνη προθεσμία για να απαντήσει στην κοινοποίηση των αιτιάσεων.

([122]) Η Επιτροπή αρνήθηκε να δώσει παράταση στην προθεσμία των 13 εβδομάδων που ήδη είχε δώσει στην DPAG (δηλαδή την κανονική προθεσμία των οκτώ εβδομάδων συν ένα μήνα διακοπών τον Αύγουστο).

([123]) Σε επιστολή προς τον Γενικό Διευθυντή Ανταγωνισμού, η DPAG ζήτησε από την Επιτροπή να κλείσει τη διαδικασία κατ' αυτής καταγγέλλοντας τις διαδικαστικές μεθόδους.

([124]) Η Επιτροπή απάντησε στις κατηγορίες της DPAG ότι είχαν γίνει διαδικαστικά λάθη.

([125]) Στην επιστολή της η DPAG κατηγγειλε και άλλα εικαζόμενα διαδικαστικά λάθη, επανέλαβε το αίτημά της για κλείσιμο της διαδικασίας καθώς και το αίτημά της για πρόσθετη παράταση για να απαντήσει στην κοινοποίηση των αιτιάσεων.

([126]) Στην απάντησή του προς την DPAG ο αρμόδιος για την ακρόαση χορήγησε παράταση τριών εβδομάδων (ήτοι 16 εβδομάδες συνολικά).

([127]) Η Επιτροπή απάντησε στις κατηγορίες της DPAG ότι είχαν γίνει διαδικαστικά λάθη.

([128]) Με την επιστολή αυτή η Επιτροπή πληροφορήθηκε ότι η DPAG και η BPO είχαν συμφωνήσει έναν οικονομικό συμβιβασμό.

([129]) Η PTT Post B.V. συμμετείχε στην ακρόαση ως ενδιαφερόμενος τρίτος δυνάμει του άρθρου 19, παράγραφος 2, εδάφιο 1 του κανονισμού 17 και του άρθρου 9 παράγραφος 3 του κανονισμού της Επιτροπής (ΕΚ) αριθ. 2842/98.

([130]) Η Center Parcs N.V. συμμετείχε στην ακρόαση ως ενδιαφερόμενος τρίτος δυνάμει του άρθρου 19, παράγραφος 2, εδάφιο 2 του κανονισμού 17 και του άρθρου 9 παράγραφος 3 του κανονισμού της Επιτροπής (ΕΚ) αριθ. 2842/98.

— 19-1-2001: Επιστολή της BPO προς την Επιτροπή ([131]).

— 29-1-2001: Επιστολή της Επιτροπής προς την DPAG.

— 5-2-2001: Επιστολή της Επιτροπής προς την DPAG. ([132])

— 6-2-2001: Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή.

— 13-2-2001: Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή.

— 14-2-2001: Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή.

— 27-2-2001: Επιστολή της Επιτροπής προς την DPAG.

— 2-3-2001: Επιστολή της Επιτροπής προς την DPAG ([133]).

— 12-3-2001: Επιστολή της BPO προς την Επιτροπή.

— 14-3-2001: Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή.

— 16-3-2001: Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή ([134]).

— 27-3-2001: Επιστολή της Επιτροπής προς την DPAG ([135]).

— 9-4-2001: Επιστολή της Επιτροπής προς την DPAG ([136]).

— 26-4-2001: Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή.

— 2-5-2001: Υποβολή παρατηρήσεων από την DPAG ([137]).

— 18-5-2001: Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή ([138]).

— 1-6-2001: Υποβολή δεσμεύσεων εκ μέρους της DP προς την Επιτροπή.

Δικαίωμα υπεράσπισης

(80) Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, η DPAG ισχυρίσθηκε ότι παραβιάσθηκε το δικαίωμα υπεράσπισής της. Η κατηγορία αυτή —που έγινε με σειρά επιστολών προς την Επιτροπή, σε απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων και στην ακρόαση— περιλάμβανε τα εξής στοιχεία:

i) Πολλά έγγραφα έλλειπαν από τον φάκελο στον οποίο η DPAG απέκτησε πρόσβαση στις 26 Ιουνίου 2000.

ii) Το υπόμνημα της BPO προς την Επιτροπή, της 21ης Οκτωβρίου 1998 δεν διαβιβάσθηκε αμέσως στην DPAG.

iii) Απαλλακτικά έγγραφα έλειπαν εσκεμμένα από τον φάκελο στον οποίο απέκτησε πρόσβαση η DPAG ([139]).

iv) Δεν δόθηκε επαρκής χρόνος στην DPAG για την προετοιμασία της υπεράσπισής της έναντι των αιτιάσεων της Επιτροπής.

(81) Όσον αφορά τις παραπάνω κατηγορίες η Επιτροπή θεωρεί ότι:

i) Η Επιτροπή επαλήθευσε ότι σε όλες τις περιπτώσεις πλην μιας, τα υποτιθέμενα απόντα έγγραφα ευρίσκοντο στο φάκελο την εποχή που δόθηκε η άδεια στην DPAG να τον συμβουλευθεί. Συνεπώς επρόκειτο για λάθη κατά την αντιγραφή των εγγράφων από τους εκπροσώπους της DPAG. Πέραν αυτού, ορισμένα από τα απουσιάζοντα έγγραφα προέρχονταν από την ίδια την DPAG ή είχαν ληφθεί από την ίδια. Μόνον ένα έγγραφο αφαιρέθηκε κατά λάθος από τον φάκελο την εποχή της πρόσβασης και επρόκειτο για ένα εξασέλιδο φαξ της DPAG προς την Επιτροπή με ημερομηνία 16 Απριλίου 1999. Η DPAG, όχι μόνον έπρεπε να είχε πλήρη γνώση του περιεχομένου ενός δικού της εγγράφου αλλά όλα τα επιχειρήματά της στο φαξ εκείνο αναφέρονταν από την Επιτροπή στην κοινοποίηση των αιτιάσεων. Αυτό σημαίνει ότι αποτελούσε αναπόσπαστο μέρος του φακέλου στον οποίο η Επιτροπή είχε στηρίξει τις αιτιάσεις της.

([131]) Μια μη εμπιστευτική εκδοχή της κατάθεσης της DPAG της 11ης Δεκεμβρίου 2000 επισυνάφθηκε στην εν λόγω επιστολή.
([132]) Μια μη εμπιστευτική εκδοχή της κατάθεσης της BPO της 17ης Νοεμβρίου 2000 επισυνάφθηκε στην εν λόγω επιστολή.
([133]) Αποσπάσματα από το σχέδιο απόφασης της Επιτροπής με πρόσθετα στοιχεία είχαν επισυναφθεί στην εν λόγω επιστολή.
([134]) Η DPAG ζήτησε συνολικά προθεσμία δύο μηνών για να υποβάλει τις παρατηρήσεις στα αποσπάσματα του σχεδίου απόφασης που της εστάλησαν στις 2 Μαρτίου 2001.
([135]) Η Επιτροπή χορήγησε στην DPAG πρόσθετη παράταση δύο εβδομάδων (ήτοι συνολικά πέντε εβδομάδες) για να υποβάλει τις παρατηρήσεις της σχετικά με τα αποσπάσματα του σχεδίου απόφασης.
([136]) Μετά από αίτημα της DPAG, η Επιτροπή χορήγησε στη DPAG μία δεύτερη περίοδο δύο εβδομάδων (δηλαδή επτά εβδομάδες συνολικά) για την υποβολή των παρατηρήσεών της σχετικά με τα αποσπάσματα του σχεδίου απόφασης.
([137]) Στις παρατηρήσεις περιλαμβάνονται σχόλια της DPAG σχετικά με τα αποσπάσματα του σχεδίου απόφασης της Επιτροπής που απεστάλη στη DPAG στις 2 Μαρτίου 2001.
([138]) Η επιστολή περιέχει διευκρινίσεις, που ζητήθηκαν από την Επιτροπή, σχετικά με ορισμένα θέματα που αναφέρονται στις παρατηρήσεις που διαβιβάστηκαν στις 2 Μαΐου 2001.
([139]) Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, σ. 4.

ii) Το υπόμνημα της BPO της 21ης Οκτωβρίου 1998 διαβιβάσθηκε στην DPAG την εποχή που είχε πρόσβαση στο φάκελο της υπόθεσης. Η Επιτροπή δεν έχει καμία υποχρέωση να διαβιβάζει έγγραφα στους ενδιαφερομένους προτού κινηθεί η επίσημη διαδικασία ([140]).

iii) Παρά το γεγονός ότι ζητήθηκε ειδικά από την DPAG να τεκμηριώσει τη σοβαρή της κατηγορία ότι απαλλακτικά έγγραφα είχαν εσκεμμένα αφαιρεθεί από τον φάκελο, αυτή δεν το έπραξε.

iv) Για την προετοιμασία της απάντησής της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της Επιτροπής, δόθηκε στην DPAG διορία δεκαέξι εβδομάδων, αντί της κανονικής περιόδου των οκτώ εβδομάδων. Μετά από αίτημα της DP, η ημερομηνία της ακρόασης αναβλήθηκε για τέσσερις εβδομάδες. Δόθηκε στη DPAG μία πρόσθετη περίοδος τεσσάρων εβδομάδων (εκτός από τις τρεις εβδομάδες που δόθηκαν αρχικά) για την προετοιμασία των παρατηρήσεών της για τα αποσπάσματα από το σχέδιο απόφασης.

(82) Λαμβάνοντας υπόψη τις ανωτέρω παρατηρήσεις, η Επιτροπή θεωρεί ότι το δικαίωμα υπεράσπισης της DPAG δεν εθίγη στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

II. **ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ**

A. **Εφαρμογή του άρθρου 82 της συνθήκης**

(83) Οι ΔΤΦ όπως η DPAG υπόκεινται στις διατάξεις του άρθρου 82 της συνθήκης, δεδομένου ότι είναι επιχειρήσεις που ασκούν οικονομική δραστηριότητα, και συγκεκριμένα την παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών, έναντι αμοιβής.

B. **Η σχετική αγορά**

Η αγορά του σχετικού προϊόντος

(84) Η παρούσα υπόθεση αφορά την διεκπεραίωση κανονικού —σε αντίθεση με το κατεπείγον— διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου που αποστέλλεται από το Ηνωμένο Βασίλειο σε παραλήπτες που διαμένουν στη Γερμανία ([141]). Η διαδικασία αυτή μπορεί να χωριστεί σε δυο χωριστές αγορές προϊόντων:

i) την αγορά εξερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου στην οποία οι ταχυδρομικοί φορείς συγκεντρώνουν το ταχυδρομείο από αποστολείς που διαμένουν σε ένα κράτος μέλος προκειμένου να το παραδώσουν σε παραλήπτες σε ένα άλλο κράτος μέλος, και

ii) την αγορά εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου σε ένα κράτος μέλος στο οποίο ο ΔΤΦ και οι άλλοι ταχυδρομικοί φορείς που το παραλαμβάνουν προσφέρουν υπηρεσίες παράδοσης.

(85) Η παρούσα υπόθεση αφορά τη συμπεριφορά στη δεύτερη αγορά. Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι υπάρχει πολύ περιορισμένος ανταγωνισμός για την παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου που εμπίπτει εκτός του πεδίου εφαρμογής του ταχυδρομικού μονοπωλίου, δεν υπάρχει λόγος να προσδιοριστεί πιο στενά η αγορά του σχετικού προϊόντος. Κατά συνέπεια, η αγορά σχετικού προϊόντος είναι η αγορά για την προώθηση και την παράδοση του εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου.

Σχετική γεωγραφική αγορά

(86) Οι ταχυδρομικές αγορές είναι κατά κύριο λόγο εθνικές. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα στα στάδια παράδοσης της διαδικασίας διεκπεραίωσης, λόγω της ύπαρξης τα περισσότερα κράτη μέλη εκτεταμένων μονοπωλίων που κατέχουν οι παραδοσιακοί φορείς. Όσον αφορά το εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο, η απουσία εναλλακτικών λύσεων παράδοσης καθιστά την κατάσταση του ανταγωνισμού παρόμοια και πέραν του ορίου του μονοπωλίου. Η παρούσα υπόθεση αφορά τη συμπεριφορά της DPAG στη γερμανική αγορά. Συνεπώς, η σχετική γεωγραφική αγορά είναι η εθνική αγορά.

Συμπέρασμα

(87) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η αγορά για την προώθηση και την παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου στη Γερμανία είναι η σχετική αγορά στην παρούσα υπόθεση ([142]).

([140]) Ανακοίνωση της Επιτροπής στον εσωτερικό κανονισμό που διέπει τη διεκπεραίωση αιτήσεων πρόσβασης στα αρχεία για υποθέσεις των άρθρων 65 και 66 της συνθήκης ΕΚ και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου, ΕΕ C 23, της 23.1.1997, σ. 3.

([141]) Όπως περιγράφηκε ανωτέρω, ορισμένες από τις σχετικές ταχυδρομικές αποστολές είχαν αποσταλεί από άλλο κράτος μέλος στο Ηνωμένο Βασίλειο από όπου προωθήθηκαν από την BPO στους γερμανούς παραλήπτες (δηλαδή Αναταχυδρόμηση Α-Β-Γ). Ωστόσο, το δεύτερο σκέλος αυτής της δρομολόγησης (από τη χώρα Β στη χώρα Γ) δεν διαφέρει από ένα κανονικό διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο Α-Β.

([142]) Αυτός ο ορισμός της αγοράς συμπίπτει με προηγούμενες αποφάσεις της Επιτροπής, π.χ. REIMS II, βλέπε υποσημείωση 18.

Γ. **Δεσπόζουσα θέση**

(88) Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάνθηκε επανειλημμένα ότι μια εταιρεία που κατέχει μονοπώλιο εκ του νόμου σε σημαντικό τμήμα της Κοινότητας μπορεί να θεωρηθεί ότι κατέχει τη δεσπόζουσα θέση κατά την έννοια του άρθρου 82 της συνθήκης ([143]). Η DPAG είχε λάβει εκτεταμένη και αποκλειστική άδεια εκμετάλλευσης για την προώθηση και την παράδοση του εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου στη Γερμανία. Λόγω των αποκλειστικών δικαιωμάτων που της χορηγήθηκαν, η DPAG είναι ο μόνος φορέας που ελέγχει το δημόσιο ταχυδρομικό δίκτυο που καλύπτει το σύνολο της γερμανικής επικράτειας.

(89) Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της Επιτροπής, η DPAG ισχυρίστηκε ότι η εκτίμηση της Επιτροπής όσον αφορά την θέση στην αγορά της DPAG ήταν ανεπαρκής και ότι η Επιτροπή δεν είχε κατορθώσει να αποδείξει την ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης εκ μέρους της DPAG. Η DPAG ισχυρίστηκε ότι το γερμανικό ταχυδρομικό μονοπώλιο είναι μόνο μερικό ([144]). Δεδομένου ότι το μονοπώλιο της DPAG δεν καλύπτει μαζικές αποστολές όταν κάθε αντικείμενο έχει βάρος μεγαλύτερο από 50 γραμμάρια, οι ταχυδρομικές αποστολές στην παρούσα υπόθεση ανήκουν σε ένα τμήμα της αγοράς στο οποίο το μονοπώλιο δεν έχει «καμία ή ελάχιστη σημασία», δήλωσε η DPAG. Επιπλέον, δηλώνει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τη θέση των ανταγωνιστών της DPAG, τις δυνατότητες παράκαμψης του μονοπωλίου της DPAG και την αντισταθμιστική ισχύ στην αγορά της BPO ([145]).

(90) Η DPAG δεν υπέβαλε στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με τη θέση της στη γερμανική αγορά εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου. Περίπου 27 % (σε αξία) της συνολικής επιστολικής αγοράς στη Γερμανία —της οποίας αποτελεί μέρος η σχετική αγορά— είναι θεωρητικά ανοικτή στον ανταγωνισμό ([146]). Ωστόσο, το 1998 οι ανταγωνιστές της DPAG αντιστοιχούσαν σε μόνο 2 % του «ανταγωνιστικού» τμήματος της αγοράς. Έτσι, το μερίδιο της DPAG στο σύνολο της επιστολικής αγοράς (συμπεριλαμβανομένων των μονοπωλιακών υπηρεσιών) υπερέβη το 99 % κατά το έτος αυτό ([147]). Το ποσό αυτό επιβεβαιώθηκε από την εθνική κανονιστική αρχή της Γερμανίας, η οποία εκτιμά ότι το μερίδιο αγοράς της DPAG στην αγορά αυτή ανήλθε σε 99,2 % το 1998 και σε 98,7 % το 1999 ([148]).

(91) Ο ισχυρισμός της DPAG ότι τα είδη των ταχυδρομικών αποστολών που συνδέονται με την παρούσα υπόθεση ανήκουν σε τμήμα της αγοράς στο οποίο το μονοπώλιο της DPAG «δεν έχει καμία ή ελάχιστη σημασία» είναι ανακριβής.

(92) Πρώτον, ένα μεγάλο μέρος των επίμαχων ταχυδρομικών αποστολών απεστάλη πριν την 1η Ιανουαρίου 1998 (δηλαδή την ημερομηνία κατά την οποία το όριο του μονοπωλίου μαζικών αποστολών στη Γερμανία μειώθηκε από 100 σε 50 γραμμάρια). Το συντριπτικό τμήμα των εσόδων στον ταχυδρομικό τομέα προέρχεται από αντικείμενα κατηγοριών χαμηλότερου βάρους. Κατά μέσο όρο, το όριο των 100 γραμμαρίων που προβλέπει το μονοπώλιο αφήνει περίπου 88 % των εσόδων που προέρχονται από επιστολές εντός του μονοπωλίου, ενώ το όριο των 50 γραμμαρίων αφήνει περίπου 77 % των εσόδων εντός του μονοπωλίου ([149]). Αν εκφραστεί σε όγκο, ο παλιός μονοπωλιακός φορέας έχει την αποκλειστική εκμετάλλευση ενός ακόμη μεγαλύτερου μεριδίου της αγοράς επιστολών ([150]). Συνεπώς, ένα ελάχιστο μόνο τμήμα όλου του εισερχόμενου μαζικού επιστολικού ταχυδρομείου βρίσκεται εκτός των ορίων που προβλέπει το μονοπώλιο.

(93) Δεύτερον, μόνο μαζικές αποστολές με ταυτόσημο περιεχόμενο δεν εμπίπτουν στο μονοπώλιο της DPAG. Σύμφωνα με το γερμανικό νόμο περί ταχυδρομείων, μόνο ένας πολύ περιορισμένος αριθμός χαρακτηριστικών μπορεί να διαφέρει στο περιεχόμενο έτσι ώστε να χαρακτηριστεί ταυτόσημο ([151]). Η διάταξη αυτή εμποδίζει την υπαγωγή ενός μεγάλου μέρους των ταχυδρομικών αντικειμένων με βάρος μεγαλύτερο των 50 γραμμαρίων (ή 100 γραμμαρίων πριν από 1998) εκτός του μονοπωλίου. Συνεπώς, ένα σημαντικό τμήμα των σχετικών ταχυδρομικών αποστολών στην εξεταζόμενη υπόθεση εμπίπτουν εντός του μονοπωλίου της DPAG.

([143]) Βλέπε π.χ. απόφαση της 10ης Δεκεμβρίου 1991 στην υπόθεση C-179/90 Merci Convenzionali Porto di Genoa SpA κατά Siderurgica Gabrielli SpA, (1991) Συλλογή, σ. I-5889, παράγραφος. 14· απόφαση της 23ης Απριλίου 1991 στην υπόθεση C-41/90, Klaus Höfner και Fritz Elser κατά Mactrotron GmbH, [1991] Συλλογή σ. I-1979, παράγραφος 14· απόφαση της 19ης Μαΐου 1993 στην υπόθεση C-320/91, Paul Corbeau, (1993) Συλλογή σ. I-2533, παράγραφος 9.

([144]) Τα ακόλουθα τμήματα της αγοράς εμπίπτουν εκτός του πεδίου της αποκλειστικής άδειας της DPAG: ταχυδρομικά αντικείμενα με βάρος μεγαλύτερο των 200 γραμμαρίων, ταχυδρομικά αντικείμενα των οποίων η χρέωση υπερβαίνει το πενταπλάσιο της βασικής τιμής, μαζικές αποστολές ταυτόσημου περιεχομένου βάρους άνω των 50 γραμμαρίων και υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας. Παράγραφος 51 του Postgesetz, της 22ας Δεκεμβρίου 1997, Bundesgesetzblatt 1997, Teil I, αριθ. 88, 30 Δεκεμβρίου 1997.

([145]) Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, σ. 27-28.

([146]) KEP Nachrichten, αριθ. 51/17, Δεκέμβριος 1999 (έγγραφο 1146 του φακέλου της Επιτροπής).

([147]) KEP Nachrichten.

([148]) Ενδιάμεση έκθεση 2000 της RegTP, σ. 62, όπως δημοσιεύθηκε στην ιστοσελίδα της (στη διεύθυνση www.regtp.de).

([149]) «Study on the Weight and Price Limits of the Reserved Area in the Postal Sector», μελέτη εκ μέρους της CT Con, δημοσιεύθηκε από την Επιτροπή το Νοέμβριο του 1998, σ. 33-34.

([150]) Το σχετικό μερίδιο των εσόδων που απορρέουν από κατηγορίες υψηλότερου βάρους είναι μεγαλύτερο από το αντίστοιχο μερίδιο του όγκου.

([151]) παράγραφος 51(2) Postgesetz.

(94) Τρίτον, το μεγαλύτερο τμήμα των μαζικών ταχυδρομικών αντικειμένων με βάρος μεγαλύτερο των 50 γραμμαρίων (ή 100 γραμμαρίων πριν το 1998) με ταυτόσημο περιεχόμενο στην πραγματικότητα προωθούνται και παραδίδονται από την DPAG, δεδομένου ότι η DPAG είναι ο μόνος ταχυδρομικός φορέας στη Γερμανία που προσφέρει υπηρεσίες παράδοσης που καλύπτουν όλη την επικράτεια σε χαμηλή τιμή. Αυτός είναι ένας από τους λόγους που εξηγεί γιατί η DPAG κατόρθωσε να διατηρήσει περίπου 99 % του συνολικού κύκλου εργασιών της επιστολικής αγοράς, παρά το μερικό άνοιγμα της αγοράς αυτής. Στην πράξη, οι περισσότεροι αποστολείς μαζικών ταχυδρομικών αποστολών δεν έχουν άλλη εναλλακτική δυνατότητα εκτός από τη χρησιμοποίηση των υπηρεσιών παράδοσης της DPAG. Συνεπώς, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, ουσιαστικά, το σύνολο του εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου στη Γερμανία προωθείται και παραδίδεται από τον παλαιό μονοπωλιακό φορέα ([152]).

(95) Λόγω της ύπαρξης του εκτεταμένου μονοπωλίου και της απουσίας εναλλακτικών δικτύων παράδοσης που καλύπτουν το σύνολο της επικράτειας, η BPO είναι στην πράξη υποχρεωμένη να χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες της DPAG προκειμένου να παραδοθούν στους παραλήπτες οι μαζικές ταχυδρομικές αποστολές της με προορισμό τη Γερμανία. Τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης δείχνουν σαφέστατα την απουσία εναλλακτικών λύσεων παράδοσης για την BPO και τη δυνατότητα της DPAG να ενεργεί κατά τρόπο που είναι ανεξάρτητος όχι μόνο από την BPO αλλά και από ανταγωνιστές της DPAG στη σχετική αγορά.

(96) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η DPAG κατέχει δεσπόζουσα θέση στη γερμανική αγορά για την προώθηση και την παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου.

(97) Η Γερμανία αποτελεί σημαντικό τμήμα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ([153]).

Δ. **Εικαζόμενη αδυναμία εφαρμογής του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ**

(98) Στην αρχική της απάντηση στην καταγγελία στις 20 Ιουλίου 1998, η DPAG δεν αμφισβήτησε το εφαρμόσιμο του άρθρου 82 στην προκειμένη περίπτωση ([154]). Σε μεταγενέστερη κατάθεσή της όμως η DPAG επικαλέστηκε το επιχείρημα ότι το άρθρο 82 δεν ισχύει στην προκειμένη περίπτωση δεδομένου ότι η επιχείρηση δεν ήταν ο πρωταίτιος των μέτρων που λήφθηκαν κατά της BPO ([155]). Η DPAG ισχυρίστηκε ότι εξαναγκάστηκε να λάβει τα μέτρα αυτά δεδομένου ότι τα καταληκτικά τέλη που έλαβε από την BPO για το ταχυδρομείο αυτό δεν κάλυπταν το κόστος παράδοσης της DPAG και ότι η υποτιθέμενη εκστρατεία μάρκετινγκ της BPO απευθυνόταν σε γερμανούς αποστολείς. Η DPAG αναφέρεται στη νομολογία του Δικαστηρίου των ΕΚ η οποία ορίζει ότι το άρθρο 82 ισχύει μόνο για αντιανταγωνιστικά μέτρα τα οποία λαμβάνουν οι επιχειρήσεις ιδία πρωτοβουλία. Το άρθρο 82 δεν ισχύει όταν κάποιος διεθνής κανονισμός στερεί από μια επιχείρηση κάθε δυνατότητα να συμπεριφερθεί με ανταγωνιστικό τρόπο.

(99) Η DPAG αναφέρθηκε στην εξής δήλωση του Δικαστηρίου των ΕΚ:

«Πράγματι, τα άρθρα 85 και 86 της συνθήκης αφορούν μόνον ενέργειες θίγουσες τον ανταγωνισμό στις οποίες προβαίνουν οι επιχειρήσεις εξ ιδίας πρωτοβουλίας... Αν η θίγουσα τον ανταγωνισμό συμπεριφορά επιβάλλεται στις επιχειρήσεις από την εθνική νομοθεσία ή αν η τελευταία διαμορφώνει ένα νομικό πλαίσιο το οποίο, από μόνο του, αποκλείει κάθε δυνατότητα ανταγωνιστικής συμπεριφοράς των επιχειρήσεων, τα άρθρα 85 και 86 δεν έχουν εφαρμογή ([156]).»

(100) Ωστόσο, η DPAG δεν ανέφερε τη δήλωση του Δικαστηρίου των ΕΚ που ακολουθεί στην επόμενη παράγραφο της ίδιας απόφασης και η οποία έχει ως εξής:

«Αντιθέτως, τα άρθρα 85 και 86 της συνθήκης μπορούν να εφαρμοστούν αν προκύπτει ότι η εθνική νομοθεσία αφήνει τη δυνατότητα ανταγωνισμού, ο οποίος ενδέχεται να εμποδίζεται, να περιορίζεται ή να στρεβλώνεται από αυτόβουλη συμπεριφορά των επιχειρήσεων … ([157]).»

([152]) Το συμπέρασμα αυτό είναι συνεπές με τα αποτελέσματα πρόσφατης έρευνας. Βλέπε Liberalisation of Incoming and Outgoing Intra-Community Cross-border Mail, 1998, σ. 38.
([153]) Απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 1983 στην υπόθεση 322/81, Michelin, [1983] Συλλογή 3461, παράγραφοι 102-104.
([154]) Απάντηση της DPAG στην καταγγελία της 20ης Ιουλίου 1998 (έγγραφο 163-249 στο φάκελο της Επιτροπής).
([155]) Απάντηση της DPAG στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής της 26ης Απριλίου 1999, σ. 5-6 (έγγραφο 991 στο φάκελο της Επιτροπής).
([156]) Απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 1997 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-359/95 και C-379/95 (1997), Επιτροπή και Γαλλία κατά Ladbroke Racing, Συλλογή I-6225, παράγραφος 33.
([157]) Ladbroke Racing, παράγραφος 34. Βλέπε επίσης απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 1999 στην υπόθεση T-228/97, Irish Sugarplc κατά Επιτροπής, παράγραφος 130.

(101) Στην πραγματικότητα, όλα τα σχετικά μέτρα λήφθηκαν από την DPAG με δική της πρωτοβουλία. Ούτε η σύμβαση UPU, ούτε η γερμανική νομοθεσία περιλαμβάνουν διατάξεις οι οποίες υποχρεώνουν την DPAG να παρακρατεί, να χρεώνει συμπληρωματικά τέλη και να καθυστερεί εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο ([158]). Το άρθρο 25 UPU επιτρέπει στα κράτη που συμμετέχουν στη σύμβαση UPU να παρακρατούν ταχυδρομείο του τύπου αυτού εφόσον πληρούνται ορισμένα κριτήρια. Τα κράτη μέλη της σύμβασης UPU είναι σε μεγάλο βαθμό ελεύθερα να αποφασίσουν αν θα παρακρατούν ή όχι εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο το οποίο πληροί τα κριτήρια του άρθρου 25 UPU. Η γερμανική νομοθεσία η οποία περιλαμβάνει ταυτόσημες διατάξεις με εκείνες του άρθρου 25 UPU, δεν επιβάλλει καμία υποχρέωση στην DPAG να παρακρατεί και να καθυστερεί εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο. Τα συμπεράσματα αυτά ισχύουν ανεξάρτητα από την εκδοχή της UPU που είχε επικαλεστεί η DP τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή (δηλαδή το άρθρο 25 της UPU 1989, το άρθρο 25 της UPU 1994 ή το άρθρο 43 της UPU 1999) ([159]).

(102) Το νομικό πλαίσιο δεν καταργεί τη δυνατότητα ανταγωνιστικής συμπεριφοράς από μέρους της DPAG ούτε την εμποδίζει να τηρήσει αφ' εαυτής αντιανταγωνιστική στάση. Συνάγεται λοιπόν ότι η DPAG διατήρησε την αυτονομία συμπεριφοράς στην προκειμένη περίπτωση. Το επιχείρημα της DPAG ότι οι ενέργειες της «είχαν ως αφορμή» την εικαζόμενη αντιανταγωνιστική συμπεριφορά της BPO δεν ευσταθεί. Ακόμη και αν αυτό συνέβαινε, η συμπεριφορά ενός ανταγωνιστή δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να αποκλείει την εφαρμογή του άρθρου 82 από μια επιχείρηση.

Ε. **Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης**

Εισαγωγή

(103) Μια επιχείρηση που κατέχει δεσπόζουσα θέση έχει την ιδιαίτερη ευθύνη να μη θίγει με τη συμπεριφορά της την άσκηση του πραγματικού και ανόθευτου ανταγωνισμού στην κοινή αγορά. Το καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής της ειδικής ευθύνης που βαρύνει την επιχείρηση πρέπει να εκτιμηθεί σε σχέση με το πόσο ισχυρή είναι η δεσπόζουσα θέση που κατέχεται από την επιχείρηση αυτή και τα ειδικά χαρακτηριστικά της αγοράς που ενδέχεται να επηρεάσουν την κατάσταση του ανταγωνισμού ([160]).

(104) Η Επιτροπή ανέλυσε τα μέτρα που έλαβε η DPAG περισσότερο ως χαρακτηριστικά μιας συμπεριφοράς παρά ως μια σειρά χωριστών μέτρων που πρέπει να εκτιμηθούν μεμονωμένα. Η συμπεριφορά της DPAG περιλαμβάνει τα ακόλουθα βασικά στοιχεία:

i) συχνή παρακράτηση εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου,

ii) επιβολή προσαύξησης στο εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο, και

iii) συχνή καθυστέρηση, για παρατεταμένες χρονικές περιόδους, της αποδέσμευσης του εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου που έχει παρακρατηθεί.

(105) Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, η DPAG ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν διερεύνησε την εν γένει συμπεριφορά της DPAG και χρησιμοποίησε μόνο τα στοιχεία που υποβλήθηκαν εκ μέρους της BPO. Σύμφωνα με την DPAG, η καταγγελία και η κοινοποίηση των αιτιάσεων παρείχαν έναν πολύ περιορισμένο αριθμό περιπτώσεων που δεν είναι επαρκής για να αποδειχθεί η ύπαρξη πολιτικής εκ μέρους μιας επιχείρησης. Η DPAG ισχυρίζεται ότι, για να αποδειχθεί αυτό, η Επιτροπή θα έπρεπε να έχει έρθει σε επαφή με έναν αντιπροσωπευτικό αριθμό πελατών της BPO ([161]).

([158]) Το άρθρο 25 της σύμβασης UPU 1989 υιοθετήθηκε ως εσωτερική γερμανική νομοθεσία το 1992: Gesetz zu den Verträgen vom 14. December 1989 des Weltpostvereins, 31 August 1992, Bundesgesetzblatt 1992, Teil-II, p. 749. Τον νόμο αυτόν διαδέχθηκε η μεταφορά της σύμβασης UPU 1994 το 1998. Ratifizierungsgesetz, 26 August 1998, Bundesgesetzblatt 1999, Teil-II, Nr. 4, 10 Februar 1999.

([159]) Βλέπε τμήμα Ι.Δ, μέρος «The Convention of the Universal Postal Union», ανωτέρω.

([160]) Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Οκτωβρίου 1994 στην υπόθεση T-83/91, Tetra Pak International SA κατά Επιτροπής («Tetra Pak II»), [1994] Συλλογή σ. II-755, παράγραφοι 114, 115 και 155, όπως επιβεβαιώθηκε από το Δικαστήριο με την απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 1996 στην υπόθεση C-333/94 P, [1996] Συλλογή σ. I-5951.

([161]) Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, σσ. 30-31.

(106) Στην πραγματικότητα, η εκτίμηση της Επιτροπής όσον αφορά την παρούσα υπόθεση στηρίζεται σε πολύ μεγάλο βαθμό σε αποδεικτικά στοιχεία (επιστολές, φαξ και έντυπα ελέγχου αναταχυδρόμησης) που προέρχονται από την ίδια την DPAG καθώς και δηλώσεις στις οποίες προέβη η DPAG κατά τη διάρκεια της διαδικασίας. Τα αποδεικτικά στοιχεία της υπόθεσης περιλαμβάνουν ένα επαρκώς μεγάλο αριθμό ενδείξεων που επιτρέπουν τον προσδιορισμό των χαρακτηριστικών της συμπεριφοράς εκ μέρους της DPAG. Πρέπει να σημειωθεί ότι ορισμένες από τις «περιπτώσεις» που αναφέρονται από την DP ανωτέρω περιλαμβάνουν έναν μεγάλο αριθμό μεμονωμένων ταχυδρομικών αποστολών, αν και από έναν περιορισμένο αριθμό ονομαστικών αποστολέων. Ο φάκελος της υπόθεσης συμπεριλαμβάνει διάφορα παραδείγματα αντιδράσεων εκ μέρους αποστολέων ταχυδρομικών αποστολών τις οποίες η DPAG παρακράτησε, επέβαλε προσαύξηση και καθυστέρησε ([162]). Επιπλέον, απλώς και μόνο το γεγονός ότι η DPAG είχε κινήσει διαδικασίες ενώπιον των δικαστηρίων στη Γερμανία κατά οργανισμών με μόνιμη κατοικία στη Γερμανία τους οποίους η DPAG θεωρεί ότι αποτελούν τους «ουσιώδεις» αποστολείς του εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου, αποτελεί σαφή ένδειξη της ύπαρξης μιας επιχειρηματικής πολιτικής στον τομέα αυτό ([163]).

Ορισμός του αποστολέα

Επιχειρήματα που προβλήθηκαν από την DPAG

(107) Η DPAG ισχυρίστηκε ότι η έννοια του «ορισμού του ουσιαστικού αποστολέα» έχει επιβεβαιωθεί από τα γερμανικά δικαστήρια και ότι η συμπεριφορά που προκύπτει από την εφαρμογή του ορισμού αυτού συμπίπτει με τη γερμανική νομολογία. Επιπλέον, η DP ισχυρίστηκε ότι το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θα έπρεπε να έχει παραβλέψει έμμεσα τον «ορισμό του ουσιαστικού αποστολέα» στην απόφασή του στην υπόθεση GZS & Citicorp.

Εκτίμηση

(108) Η DPAG προσπαθεί να δικαιολογήσει την αντιμετώπιση που επιφυλάσσει στο εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο χρησιμοποιώντας την εθνική νομολογία. Δεν εναπόκειται στην Επιτροπή να κρίνει κατά πόσο η συμπεριφορά της DP στην παρούσα υπόθεση συμβιβάζεται ή όχι με την εθνική νομοθεσία. Ακόμη και αν συμβαίνει αυτό, η εξεταζόμενη συμπεριφορά μπορεί να παραβιάζει την κοινοτική νομοθεσία. Συνεπώς, η Επιτροπή πρέπει να εκτιμήσει κατά πόσο ή σε ποιο βαθμό ο «ορισμός του ουσιαστικού αποστολέα» —όπως ερμηνεύεται από την DP και οι ενέργειες που αναλήφθηκαν από την DP με αυτό το πρόσχημα— συμβιβάζονται με την κοινοτική νομοθεσία.

(109) Στην υπόθεση GZS & Citicorp το δικαστήριο εξέτασε τη δυνατότητα:«… ένα κράτος μέλος να παρέχει νομοθετικά στις ταχυδρομικές υπηρεσίες του το δικαίωμα να επιβάλλουν την καταβολή ταχυδρομικών τελών εσωτερικού, στην περίπτωση κατά την οποία αποστολείς που είναι εγκατεστημένοι εντός του κράτους αυτού παραδίδουν, οι ίδιοι ή μέσω τρίτου προσώπου, στις ταχυδρομικές υπηρεσίες άλλου κράτους μέλους ταχυδρομικά αντικείμενα σε μεγάλες ποσότητες, προκειμένου τα αντικείμενα αυτά να αποσταλούν στο πρώτο κράτος μέλος ([164]).»

(110) Συνεπώς, είναι σαφές ότι τα ταχυδρομικά αντικείμενα προέρχονταν από τη Γερμανία και ότι οι αποστολείς ήταν μόνιμοι κάτοικοι της χώρας αυτής. Ωστόσο, στην παρούσα υπόθεση η κατάσταση είναι διαφορετική.

(111) Στην υπόθεση GZS & Citicorp, το Δικαστήριο αναγνώρισε ότι οι ΔΤΦ θα μπορούσαν —κατ' αρχήν— να χρεώσουν ταχυδρομικά τέλη εσωτερικού για αναταχυδρομούμενα αντικείμενα A-B-A επικαλούμενοι το άρθρο 25 της UPU 1989 ([165]). Το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι το άρθρο 25 της UPU 1989 θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί μόνο βάσει ορισμένων συγκεκριμένων όρων. Ωστόσο, το Δικαστήριο δεν εξέτασε —είτε άμεσα είτε έμμεσα— το ερώτημα του συμβιβάσιμου του «ορισμού του ουσιαστικού αποστολέα» με την κοινοτική νομοθεσία. Η υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου αφορούσε αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 234 της συνθήκης σχετικά με ένα αριθμό νομικών θεμάτων που παραπέμφθηκαν στο Δικαστήριο από εθνικό δικαστήριο της Γερμανίας. Το γερμανικό δικαστήριο δεν ζήτησε από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να εξετάσει το θέμα του «ορισμού του ουσιαστικού αποστολέα», το οποίο δεν χρειάστηκε να εξετάσει τον ορισμό του αποστολέα που εφάρμοζε η DPAG προκειμένου να απαντήσει στα ερωτήματα που του τέθηκαν.

([162]) Βλέπε παραδείγματος χάρη ανωτέρω τα αντίστοιχα τμήματα των πραγματικών περιστατικών σχετικά με τη Fidelity Investments και την Gant.
([163]) Βλέπε απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, σσ. 12-13. Στην απάντησή της, η DPAG παραθέτει ένα μεγάλο αριθμό υποθέσεων των εθνικών δικαστηρίων στις οποίες έχει χρησιμοποιηθεί ο ορισμός του «ουσιαστικού» αποστολέα.
([164]) Υπογράμμιση της Επιτροπής. GZS & Citicorp, βλέπε υποσημείωση 23, σημείο 54.
([165]) Η σύμβαση UPU αναθεωρήθηκε στη συνέχεια δύο φορές, το 1994 και το 1999.

(112) Τα κριτήρια αξιολόγησης που εφαρμόζονται από την DP στην παρούσα υπόθεση δεν μπορούν να γίνουν αποδεκτά βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας. Όλα τα κριτήρια αξιολόγησης που παραθέτει η DPAG αφορούν την εμφάνιση και το περιεχόμενο ενός ταχυδρομικού αντικειμένου. Για να προσδιοριστεί ο αποστολέας ενός ταχυδρομικού αντικειμένου θα πρέπει να βρεθεί το πρόσωπο που παρήγαγε το ταχυδρομικό αντικείμενο και το πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για αυτό. Οι πληροφορίες δεν μπορούν να διαπιστωθούν με βεβαιότητα με την εξέταση του περιεχομένου ενός ταχυδρομικού αντικειμένου. Σύμφωνα με τον ορισμό της DPAG, για να χαρακτηριστεί μια αποστολή ως αναταχυδρόμηση, δεν χρειάζεται να υπάρχει οποιαδήποτε μεταφορά πληροφοριών (είτε υλική είτε μη υλική) από τη χώρα Α στη χώρα Β. Η μόνη σύνδεση με τη Γερμανία είναι το γεγονός ότι συμπεριλαμβάνεται στο περιεχόμενο της ταχυδρομικής αποστολής αναφορά σε οργανισμό που είναι κάτοικος της χώρας αυτής. Η σύνδεση αυτή είναι εξ ολοκλήρου εικονική και οδηγεί στη λανθασμένη ταξινόμηση εκ μέρους της DP του κανονικού διασυνοριακού ταχυδρομείου ως «οιονεί» ανά ταχυδρόμηση Α-Β-Α. Η συμπεριφορά που απορρέει από την ταξινόμηση αυτή εμποδίζει την ελεύθερη ροή των ταχυδρομικών υπηρεσιών μεταξύ των κρατών μελών της Κοινότητας.

(113) Μετά από εξέταση των σχετικών στοιχείων, η Επιτροπή κατέληξε στο εξής συμπέρασμα όσον αφορά την ταυτότητα των αποστολέων των επίμαχων ταχυδρομικών αποστολών, που παρέχονται ως παραδείγματα της εικαζόμενης αντιανταγωνιστικής συμπεριφοράς της DPAG.

(114) *Ideas Direct*: Όλες οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές είχαν παραχθεί και ταχυδρομηθεί από την Ideas Direct στο Ηνωμένο Βασίλειο και η εταιρεία αυτή ήταν εκείνη που συνήψε συμβατική σχέση με τον ταχυδρομικό φορέα αποστολής. Ούτε οι επιστολές ούτε οι πληροφορίες που περιέχονταν σε αυτές προήλθαν από τη Γερμανία προκειμένου να ταχυδρομηθούν στη Γερμανία μέσω του Ηνωμένου Βασιλείου. Συνεπώς, η Ideas Direct πρέπει να θεωρηθεί ως ο αποστολέας αυτών των ταχυδρομικών αποστολών. Ο αποστολέας και οι γερμανοί παραλήπτες δεν είναι κάτοικοι του ιδίου κράτους μέλους. Δεν υπάρχουν λόγοι που θα στήριζαν τον ισχυρισμό της DPAG ότι οι ταχυδρομικές αποστολές της Ideas Direct αποτελούν περιπτώσεις αναταχυδρόμησης Α-Β-Α. Συνεπώς, οι ταχυδρομικές αποστολές της Ideas Direct πρέπει να θεωρηθούν ως κανονικό διασυνοριακό ταχυδρομείο.

(115) *Fidelity Investments*: Οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές δεν προήλθαν από τη Γερμανία προκειμένου να ταχυδρομηθούν σε γερμανούς παραλήπτες μέσω του Ηνωμένου Βασιλείου. Οι ταχυδρομικές αποστολές παράχθηκαν και ταχυδρομήθηκαν από την Fidelity Investments στο Ηνωμένο Βασίλειο. Η γερμανική θυγατρική της Fidelity Investments δεν συμμετείχε σε οποιοδήποτε στάδιο της παραγωγής ή της ταχυδρόμησης αυτών των ταχυδρομικών αποστολών. Η Fidelity Investments στο Ηνωμένο Βασίλειο ήταν η εταιρεία που συνήψε τη συμβατική σχέση με τον ταχυδρομικό φορέα αποστολής. Κατά συνέπεια, η Fidelity Investments στο Ηνωμένο Βασίλειο πρέπει να θεωρηθεί ως αποστολέας των επίμαχων ταχυδρομικών αποστολών. Ο αποστολέας και οι παραλήπτες είναι κάτοικοι διαφορετικών κρατών μελών. Δεν υπάρχουν οποιοιδήποτε λόγοι που θα στήριζαν τον ισχυρισμό της DPAG ότι οι ταχυδρομικές αποστολές της Fidelity Investments αποτελούν περιπτώσεις αναταχυδρόμησης Α-Β-Α. Οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές θα πρέπει επίσης να θεωρηθούν ως κανονικό διασυνοριακό ταχυδρομείο.

(116) *Gant*: Οι σχετικές ταχυδρομικές αποστολές δεν προήλθαν από τη Γερμανία προκειμένου να ταχυδρομηθούν σε γερμανούς παραλήπτες μέσω του Ηνωμένου Βασιλείου. Οι ταχυδρομικές αποστολές παράχθηκαν και προετοιμάστηκαν για ταχυδρόμηση από την Pyramid Sportswear AB στη Σουηδία, μεταφέρθηκαν στο Ηνωμένο Βασίλειο και ταχυδρομήθηκαν στη Γερμανία (καθώς και σε ορισμένες άλλες ευρωπαϊκές χώρες) μέσω της BPO. Η Pyramid Sportswear AB της Σουηδίας πρέπει να θεωρηθεί ο αποστολέας των επίμαχων ταχυδρομικών αποστολών. Ο αποστολέας και οι παραλήπτες κατοικούν σε διαφορετικά κράτη μέλη. Συνεπώς, αυτές οι ταχυδρομικές αποστολές μπορούν να θεωρηθούν ως αναταχυδρόμηση Α-Β-Γ. Δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι το ταχυδρομικό μονοπώλιο της χώρας Γ παραβιάζεται από αυτό το είδος των ταχυδρομικών αποστολών. Δεδομένου ότι οι ΔΤΦ της Σουηδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου είναι και οι δύο μέλη της REIMS II, τα καταληκτικά τέλη που εισπράττονται από την DPAG πρέπει να είναι τα ίδια είτε οι επιστολές αποστέλλονται απευθείας από τον σουηδό αποστολέα είτε μέσω του Ηνωμένου Βασιλείου. Κατά συνέπεια, όταν η αναταχυδρόμηση Α-Β-Γ μεταφέρεται από τη χώρα Β στη χώρα Γ, η νομική κατάσταση δεν διαφέρει από τους κανόνες που εφαρμόζονται στο κανονικό διασυνοριακό ταχυδρομείο.

(117) *Multiple Zones*: Οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές δεν προήλθαν από τη Γερμανία προκειμένου να ταχυδρομηθούν στη Γερμανία μέσω του Ηνωμένου Βασιλείου. Οι ταχυδρομικές αποστολές παράχθηκαν από τα ευρωπαϊκά κεντρικά γραφεία της Extensis Corporation — Plantijn Groep BV των Κάτω Χωρών, μεταφέρθηκαν στο Ηνωμένο Βασίλειο όπου ταχυδρομήθηκαν και εν συνεχεία προωθήθηκαν στη Γερμανία από την BPO. Συνεπώς, η Plantijn Groep BV θα πρέπει να θεωρηθεί ως αποστολέας των ταχυδρομικών αποστολών, που αποτελούν περίπτωση αναταχυδρόμησης Α-Β-Γ.

Συμπέρασμα

(118) Ο «ορισμός του ουσιαστικού αποστολέα» —όπως ερμηνεύεται από την DPAG στην παρούσα υπόθεση— δεν λαμβάνει υπόψη τη συμβασιακή και οικονομική πραγματικότητα πίσω από αυτές τις ταχυδρομικές αποστολές και συνεπάγεται την λανθασμένη αναταξινόμηση του κανονικού διασυνοριακού ταχυδρομείου ως «οιονεί» αναταχυδρόμηση Α-Β-Α. Η αποδοχή της ερμηνείας της DPAG όσον αφορά «τον ορισμό του ουσιαστικού αποστολέα» θα επέτρεπε στην DPAG να προσδιορίζει η ίδια την ταυτότητα του αποστολέα με βάση μη ουσιώδη κριτήρια. Δεν εναπόκειται στην DPAG —ή σε οποιοδήποτε άλλο ταχυδρομικό φορέα— να προσδιορίσει πώς οι πελάτες τους θα οργανώνουν τις δραστηριότητές τους, πώς θα παρουσιάζονται στους παραλήπτες ή πώς θα προετοιμάζουν τις ταχυδρομικές αποστολές τους.

(119) Η Επιτροπή θεωρεί ότι «ο ορισμός του ουσιαστικού αποστολέα» —όπως εφαρμόζεται από την DPAG στην παρούσα υπόθεση— είναι ασυμβίβαστη με την κοινοτική νομοθεσία.

Κατάχρηση

(120) Η συμπεριφορά της DPAG στην παρούσα υπόθεση, δηλαδή η παρακράτηση, η επιβολή συμπληρωματικών τελών και η καθυστέρηση στο κανονικό —εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο— μπορεί να χαρακτηριστεί ως παραβίαση του άρθρου 82 της συνθήκης με βάση τέσσερα διαφορετικά νομικά επιχειρήματα. Τα επιχειρήματα αυτά παρατίθενται στη συνέχεια.

Άσκηση διακρίσεων

(121) Η DPAG επιφυλάσσει διαφορετική αντιμετώπιση στο εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο που θεωρεί ως «γνήσιο» διεθνές ταχυδρομείο (δηλαδή επιστολικό ταχυδρομείο στο οποίο δε γίνεται οποιαδήποτε αναφορά σε οργανισμούς που είναι κάτοικοι της Γερμανίας) αφενός, και στο εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο που θεωρεί ότι είναι «οιονεί» αναταχυδρόμηση A-B-A, λόγω της μνείας που υπάρχει σε οργανισμό που είναι κάτοικος της Γερμανίας, αφετέρου. Ένας τέτοιος οργανισμός μπορεί να είναι θυγατρική ή υποκατάστημα που βρίσκεται στη Γερμανία. Στην πρώτη περίπτωση, η DPAG επιβάλλει στην BPO τα καταληκτικά τέλη που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ των αντίστοιχων ΔΤΦ. Η BPO χρεώνει στους αποστολείς του Ηνωμένου Βασιλείου την κανονική διασυνοριακή τιμή, που υπολογίζεται με βάση τα καταληκτικά τέλη. Στη δεύτερη περίπτωση, η DPAG χρεώνει την BPO ή τους αποστολείς με το πλήρες τέλος εσωτερικού που εφαρμόζεται στη Γερμανία και το οποίο είναι υψηλότερο ([166]). Και στις δυο περιπτώσεις η DPAG παρέχει ακριβώς την ίδια υπηρεσία, δηλαδή συλλέγει σάκους εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου σε ένα σημείο υποδοχής, μεταφέρει τις ταχυδρομικές αποστολές στο κέντρο διαλογής όπου ταξινομούνται και εν συνεχεία προωθούνται και παραδίδονται σε παραλήπτες που κατοικούν στη Γερμανία.

Επιχειρήματα που προβλήθηκαν από την DPAG

(122) Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, η DPAG αρνήθηκε ότι εισήγαγε διακρίσεις με τη συμπεριφορά της. Με βάση τα προαναφερθέντα κριτήρια αξιολόγησης, η DPAG θεωρεί ότι εφαρμόζει το άρθρο 25 της UPU κατά τρόπο ομοιόμορφο και αντικειμενικό. Η DPAG ισχυρίζεται ότι η συμπεριφορά της καλύπτεται από το άρθρο 25 της UPU. Κατά την άποψη της DPAG, το άρθρο 25 της UPU επιτρέπει σιωπηρά στους ΔΤΦ να παρακρατούν και να καθυστερούν ταχυδρομικές αποστολές. Δεδομένου ότι όλες οι ταχυδρομικές αποστολές υπόκεινται στην ίδια αξιολόγηση, η DPAG θεωρεί ότι δεν ασκεί διακρίσεις μεταξύ των συναλλασσομένων. Επιπλέον, οι ταχυδρομικές αποστολές οι οποίες κατά την άποψη της DPAG, εμπίπτουν στο άρθρο 25 της UPU και οι ταχυδρομικές αποστολές οι οποίες δεν εμπίπτουν στο άρθρο αυτό, δεν αποτελούν ισοδύναμες συναλλαγές. Οι ταχυδρομικές αποστολές που εμπίπτουν στο άρθρο 25 της UPU πρέπει να προσδιοριστούν και να υποστούν περαιτέρω επεξεργασία, γεγονός, που κατά τους ισχυρισμούς της DPAG, παρέχει στην DPAG το δικαίωμα να επιβάλει υψηλότερη τιμή ([167]).

(123) Επιπλέον, η DPAG ισχυρίστηκε ότι «τα άτομα που παραδίδουν τις ταχυδρομικές αποστολές για ταχυδρόμηση στην BPO» δεν αποτελούν συναλλασσόμενα μέρη της DPAG. Το μόνο μέρος με το οποίο η DPAG συναλλάσσεται εμπορικώς στην περίπτωση αυτή είναι η BPO και η DPAG δεν ασκεί διάκριση κατά της BPO. Τέλος, η DPAG ισχυρίζεται ότι η συμπεριφορά της δεν συνεπάγεται οποιεσδήποτε άμεσες αρνητικές επιπτώσεις για τους καταναλωτές, ανεξάρτητα από το αν οι καταναλωτές αυτοί θεωρούνται ως οι παραλήπτες ή «τα πρόσωπα που παραδίδουν τις ταχυδρομικές αποστολές στην BPO για ταχυδρόμηση» ([168]).

Εκτίμηση

(124) Ως επιχείρηση στην οποία έχει χορηγηθεί μονοπώλιο εκ του νόμου για την προώθηση και την παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου, η Επιτροπή θεωρεί ότι η DPAG έχει εκ πρώτης όψεως την υποχρέωση να εξασφαλίσει ότι η υπηρεσία αυτή παρέχεται κατά τρόπο που δεν εισάγει διακρίσεις ([169]).

(125) Το Δικαστήριο αποφάνθηκε πρόσφατα —στην απόφασή του στην υπόθεση GZS & Citicorp— ότι συμπεριφορά παρόμοια με την κατάσταση στην εξεταζόμενη υπόθεση συνιστά ιδίως παραβίαση του άρθρου 82, παράγραφος γ. Στην απόφασή του το Δικαστήριο δήλωσε τα εξής:

«Πράγματι, για να αποφευχθεί η εκ μέρους ενός φορέα όπως η Deutsche Post άσκηση του δικαιώματος επιστροφής των ταχυδρομικών αντικειμένων στον τόπο προελεύσεως, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 25, παράγραφος 3 της συμβάσεως ΠΤΕ, οι αποστολείς των αντικειμένων αυτών δεν έχουν άλλη δυνατότητα παρά να εξοφλήσουν ολόκληρο το ποσό τωνισχυόντων ταχυδρομικών τελών εσωτερικού.

([166]) 70 % των τελών εσωτερικού το 2001, 65 % το 2000, 55 % από τον Απρίλιο ως το Δεκέμβριο του 1999. Πριν από την έναρξη ισχύος της συμφωνίας REIMS II την 1η Απριλίου 1999, τα καταληκτικά τέλη καθορίζονταν σύμφωνα με προηγούμενη συμφωνία που είχε συναφθεί μεταξύ των ΔΤΦ — τη συμφωνία CEPT το 1987. Η DPAG απαιτεί συμπληρωματικά τέλη που αντιστοιχούν στα πλήρη τέλη εσωτερικού μείον τα καταληκτικά τέλη. Έτσι, η συνολική επιβάρυνση ισούται με τα τέλη εσωτερικού.

([167]) Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, σ. 33-35.

([168]) Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, σ. 35-36.

([169]) Βλέπε απόφαση της Επιτροπής της 20ης Ιουλίου 1999 στην υπόθεση IV/36.888, 1998 Football World Cup, ΕΕ 2000 L-5/55, παράγραφος 87.

Όπως επισήμανε το Δικαστήριο σε σχέση με άρνηση πωλήσεων που είχε προβάλει η εταιρεία κατέχουσα δεσπόζουσα θέση υπό την έννοια του άρθρου 86 της συνθήκης, η συμπεριφορά αυτή είναι αντίθετη προς το σκοπό που διακηρύσσεται στο άρθρο 3, στοιχείο στ), της συνθήκης ΕΚ [...], και αναλύεται στο άρθρο 86, ιδίως στα στοιχεία ββ) και γγ) του άρθρου αυτού… ([170])»

(126) Η κατάσταση στην εξεταζόμενη υπόθεση είναι συγκρίσιμη με την υπόθεση που παραπέμφθηκε στο Δικαστήριο, και στην οποία το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η διάκριση μεταξύ διαφόρων κατηγοριών εσωτερικού ταχυδρομείου —δηλαδή κανονικού εσωτερικού ταχυδρομείου και παρακαμπτόμενου εσωτερικού ταχυδρομείου (αναταχυδρόμηση A-B-A)— μπορεί να αποτελέσει παραβίαση του άρθρου 82 της συνθήκης. Ωστόσο, στην παρούσα υπόθεση η DPAG ασκεί διακρίσεις μεταξύ διαφόρων κατηγοριών διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου, ανάλογα με το αν οι αλλοδαποί αποστολείς αναφέρονται σε οργανισμό που είναι κάτοικος Γερμανίας ή όχι.

(127) Με την επιβολή διαφορετικών τιμών για ισοδύναμες συναλλαγές —δηλαδή την προώθηση και την παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου— η DPAG συμπεριφέρεται κατά τρόπο που εισάγει διακρίσεις. Οι διαφορετικές τιμές που χρεώνει η DPAG δεν μπορούν να δικαιολογηθούν με βάση αντικειμενικούς οικονομικούς παράγοντες. Η DPAG ισχυρίζεται ότι υποβάλλεται σε πρόσθετες δαπάνες για τον προσδιορισμό και την επεξεργασία των ταχυδρομικών αποστολών όταν τις αναταξινομεί ως οιονεί αναταχυδρόμηση A-B-A. Η DPAG δεν διευκρίνισε ούτε προσδιόρισε ποσοτικά αυτές τις πρόσθετες δαπάνες. Δεδομένου ότι αυτή η αναταξινόμηση στηρίζεται σε μια λανθασμένη υπόθεση, οι πρόσθετες δαπάνες στις οποίες υποβάλλεται —εφόσον υφίστανται— θα πρέπει να επιβάλλονται σε όλους τους αποστολείς εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου χωρίς να εισάγονται διακρίσεις.

(128) Η άσκηση διακρίσεων δεν περιορίζεται στη χρέωση διαφορετικών τιμών. Οι πελάτες οι οποίοι στις ταχυδρομικές αποστολές τους αναφέρονται σε ένα οργανισμό που είναι κάτοικος Γερμανίας διατρέχουν επίσης μεγαλύτερο κίνδυνο καθυστέρησης των ταχυδρομικών αποστολών τους εκ μέρους της DPAG για παρατεταμένες χρονικές περιόδους.

(129) Όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — στην απόφασή του στην υπόθεση GZS & Citicorp — κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η άσκηση διακρίσεων όσον αφορά την αντιμετώπιση διαφόρων κατηγοριών ταχυδρομικών αποστολών μπορεί να συνιστά κατάχρηση βάσει του άρθρου 82 της συνθήκης. Το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα αυτό χωρίς να εξετάσει το ερώτημα του κατά πόσον ο αποστολέας ήταν συναλλασσόμενο μέρος της DPAG ή όχι.

(130) Λόγω της ύπαρξης του ταχυδρομικού μονοπωλίου στη Γερμανία, θα πρέπει να δοθεί μια ελαφρά διαφορετική ερμηνεία στον όρο «συναλλασσόμενο μέρος», ο οποίος κανονικά αναφέρεται σε μια εθελούσια εμπορική σχέση μεταξύ δυο επιχειρήσεων. Το ταχυδρομικό μονοπώλιο επιβάλλει στους αλλοδαπούς αποστολείς μια εμπορική αν όχι άμεση συμβατική σχέση με την DPAG. Ο αποστολέας στο Ηνωμένο Βασίλειο που συναλλάσσεται με την BPO για την αποστολή των ταχυδρομικών αποστολών του στη Γερμανία γνωρίζει εκ των προτέρων ότι οι ταχυδρομικές αποστολές θα παραδοθούν από τη DP σε γερμανούς παραλήπτες. Η ενέργειες της DPAG στη γερμανική αγορά για το εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο μπορεί να επηρεάζουν άμεσα τις εμπορικές δραστηριότητες των αποστολέων του Ηνωμένου Βασιλείου. Αυτό που μπορεί τουλάχιστον να λεχθεί είναι ότι υπάρχει μία έμμεση σχέση μεταξύ των αποστολέων του Ηνωμένου Βασιλείου που συναλλάσσονται με τη BPO και της DPAG. Κάτω από αυτές τις συνθήκες, οι αποστολείς θα πρέπει να θεωρηθούν ως μέρη με τα οποία συναλλάσσεται εμπορικώς η DPAG κατά την έννοια του άρθρου 82 παράγραφος γ).

(131) Μεταξύ αυτών των αποστολέων του Ηνωμένου Βασιλείου στους οποίους η DP συμπεριφέρεται κατά τρόπο που εισάγει διακρίσεις, υπάρχουν εταιρείες που βρίσκονται σε άμεσο ανταγωνισμό μεταξύ τους. Ένα παράδειγμα μιας τέτοιας ανταγωνιστικής σχέσης θα ήταν δυο εταιρείες ταχυδρομικών παραγγελιών που ασκούν δραστηριότητες από το Ηνωμένο Βασίλειο και πωλούν το ίδιο είδος προϊόντων σε γερμανούς καταναλωτές. Οι εταιρείες αυτές θα αντιμετωπίζονταν διαφορετικά ανάλογα με το αν στο περιεχόμενο των ταχυδρομικών αποστολών τους αναφέρονται σε οργανισμό που είναι κάτοικος Γερμανίας ή όχι. Συνεπώς, η συμπεριφορά της DPAG θα έθετε σε μειονεκτική θέση από πλευράς ανταγωνισμού τους εμπορικώς συναλλασσόμενους των οποίων οι ταχυδρομικές αποστολές παρακρατούνται, καθυστερούν και τους επιβάλλονται πρόσθετα τέλη.

(132) Η DPAG κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η BPO είναι ένα από τα μέρη με τα οποία συναλλάσσεται εμπορικώς αλλά αρνήθηκε ότι επιφυλάσσει άνιση μεταχείριση στην BPO. Ωστόσο, η DPAG βρίσκεται σε άμεσο ανταγωνισμό με την BPO, όχι στη σχετική αγορά αλλά στην αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου για το εξερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο ([171]). Οι πρόσθετες δαπάνες στις οποίες υποβάλλεται η BPO λόγω των συμπληρωματικών τελών που απαιτεί η DPAG σε συνδυασμό με τις συχνές διαταραχές του ταχυδρομείου που διεκπεραιώνεται από την BPO από το Ηνωμένο Βασίλειο προς τη Γερμανία, θέτει σαφώς την BPO σε μειονεκτική θέση από απόψεως ανταγωνισμού σε σχέση με την DPAG. Δεδομένου ότι η DPAG ασκεί δραστηριότητες στην αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου για το εξερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο, οι πελάτες του Ηνωμένου Βασιλείου που αντιμετώπισαν προβλήματα στις συναλλαγές τους με την BPO, θα καταλήξουν να χρησιμοποιούν άμεσα τις υπηρεσίες της DPAG στο Ηνωμένο Βασίλειο για το σύνολο της αλυσίδας διανομής προκειμένου να εξασφαλίσουν μία ταχεία και χωρίς διακοπές διεκπεραίωση των ταχυδρομικών αποστολών τους για τη Γερμανία.

([170]) Υπογράμμιση της Επιτροπής. GZS & Citicorp, βλέπε υποσημείωση 23, παράγραφοι 59 και 60.

([171]) Η προσφορά της DPAG για τη σύμβαση American Express είναι ένα παράδειγμα αυτής της ανταγωνιστικής σχέσης. Βλέπε ανωτέρω στο μέρος που αφορά τα πραγματικά περιστατικά, το τμήμα για τις διεθνείς ταχυδρομικές υπηρεσίες που παρέχονται από την DPAG.

(133) Σε κάθε περίπτωση, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ανέφερε ότι ο κατάλογος των πιθανών καταχρήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 82 δεν είναι εξαντλητικός και χρησιμεύει μόνο ως παράδειγμα των πιθανών τρόπων με τους οποίους μία επιχείρηση που κατέχει δεσπόζουσα θέση μπορεί να εκμεταλλευτεί καταχρηστικά την ισχύ της στην αγορά ([172]). Το άρθρο 82 μπορεί να εφαρμοστεί ακόμη και όταν δεν υπάρχει άμεση επίπτωση στον ανταγωνισμό μεταξύ των επιχειρήσεων σε μια δεδομένη αγορά. Η διάταξη αυτή μπορεί επίσης να εφαρμόζεται σε καταστάσεις στις οποίες η συμπεριφορά μιας επιχείρησης που κατέχει δεσπόζουσα θέση ζημιώνει άμεσα τους καταναλωτές ([173]). Οι αποστολείς των επίμαχων ταχυδρομικών αποστολών είναι καταναλωτές ταχυδρομικών υπηρεσιών. Λόγω της συμπεριφοράς της DPAG αυτοί οι καταναλωτές επηρεάζονται αρνητικά δεδομένου ότι είναι υποχρεωμένοι να πληρώνουν για τις υπηρεσίες αυτές τιμές που είναι υψηλότερες από εκείνες που χρεώνονται σε άλλους αποστολείς, ενώ παράλληλα καθυστερούν σημαντικά οι ταχυδρομικές αποστολές τους. Επίσης, οι γερμανοί παραλήπτες θα πρέπει να θεωρηθούν ως καταναλωτές οι οποίοι επηρεάζονται αρνητικά από τη συμπεριφορά της DPAG. Η καθυστερημένη άφιξη της εισερχόμενης αλληλογραφίας των παραληπτών μπορεί να τους στερήσει τη δυνατότητα να επωφεληθούν από εμπορικές προσφορές που πραγματοποιούν οι αποστολείς ([174]).

Συμπέρασμα

(134) Η Επιτροπή θεωρεί ότι η πολιτική της DPAG όσον αφορά την παρακράτηση, την επιβολή πρόσθετων τελών και την καθυστέρηση ενός μέρους του εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου συνιστά εφαρμογή άνισων όρων επί ισοδυνάμων συναλλαγών. Η DPAG εκμεταλλεύεται καταχρηστικά τη δεσπόζουσα θέση της στη γερμανική αγορά εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου, με αποτέλεσμα να περιέρχονται οι άλλοι εμπορικώς συναλλασσόμενοι σε μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό. Σε αυτό πλαίσιο, οι εμπορικώς συναλλασσόμενοι είναι οι αποστολείς των επίμαχων ταχυδρομικών αποστολών και η BPO. Ακόμη και αν δεν υπήρχαν σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις σε αυτούς τους συναλλασσόμενους, η συμπεριφορά της DPAG έχει άμεσες αρνητικές επιπτώσεις στους καταναλωτές. Οι καταναλωτές αυτοί είναι οι αποστολείς των επίμαχων ταχυδρομικών αποστολών ή/και οι γερμανοί παραλήπτες. Συνεπώς, η συμπεριφορά της DPAG συνιστά παραβίαση του άρθρου 82 της συνθήκης και ιδίως του στοιχείου γ) της δεύτερης παραγράφου.

Άρνηση παροχής υπηρεσίας

(135) Για το εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο το οποίο έχει αναταξινομήσει ως «οιονεί» αναταχυδρόμηση A-B-A, η DPAG εξαρτά την παροχή της υπηρεσίας προώθησης και παράδοσης από τον όρο ότι ο ταχυδρομικός φορέας αποστολής, ή ο οργανισμός στη Γερμανία τον οποίο η DPAG θεωρεί ότι αποτελεί τον εγχώριο αποστολέα, θα συμφωνήσει να καταβάλει πρόσθετη επιβάρυνση που αντιστοιχεί στο πλήρες τέλος εσωτερικού μείον τα ισχύοντα καταληκτικά τέλη. Στις περιπτώσεις που ο ταχυδρομικός φορέας δεν είχε συμφωνήσει, η DPAG παρακράτησε επανειλημμένα ταχυδρομικές αποστολές για παρατεταμένες χρονικές περιόδους.

(136) Η αντιμετώπιση που επιφυλάσσει η DPAG στο εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο δεν συνιστά μια απόλυτη και οριστική άρνηση παροχής των υπηρεσιών προώθησης και παράδοσης. Ωστόσο, η DPAG αρνείται να παραδώσει το ταχυδρομείο με όρους που είναι αποδεκτοί για τον αποστολέα ή/και τον ταχυδρομικό φορέα αποστολής. Λόγω της έλλειψης εναλλακτικών λύσεων παράδοσης, η DPAG θέτει τον αποστολέα και τον ταχυδρομικό φορέα αποστολής σε μια κατάσταση στην οποία —προκειμένου να διεκπεραιωθούν οι ταχυδρομικές αποστολές τους χωρίς περαιτέρω καθυστερήσεις— δεν έχουν άλλη επιλογή από την καταβολή του πρόσθετου τέλους που απαιτεί η DPAG.

Επιχειρήματα που προβλήθηκαν από την DPAG

(137) Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της Επιτροπής, η DPAG αναφέρθηκε στην απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση GZS & Citicorp και ισχυρίστηκε ότι οι ταχυδρομικές αποστολές στην παρούσα υπόθεση είναι παρόμοιες με τις ταχυδρομικές αποστολές που εξετάστηκαν από το Δικαστήριο. Η επιβολή του πλήρους τέλους εσωτερικού μείον τα καταληκτικά τέλη βάση του άρθρου 25 της UPU δεν θα πρέπει, συνεπώς, να θεωρηθεί ως παραβίαση του άρθρου 82 της συνθήκης.

([172]) Βλέπε Tetra Pak II· απόφαση της 16ης Μαρτίου 2000, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-395/96 P και C-396/96 P, Compagnie Maritime Belge Transport S.A., Συλλογή 2000, σ. I-1365, παράγραφος 112.
([173]) Απόφαση 2000/12/ΕΚ βλέπε ανωτέρω.
([174]) Βλέπε παραδείγματος χάρη ανωτέρω, το I.E τμήμα που αναφέρεται στην Gant (η καθυστέρηση των ταχυδρομικών αποστολών του 1996).

(138) Η DPAG ισχυρίζεται επίσης ότι δεν αρνήθηκε την παροχή των υπηρεσιών παράδοσης δεδομένου ότι εντέλει οι ταχυδρομικές αποστολές παραδόθηκαν. Αναφερόμενη και πάλι στη νομολογία του Δικαστηρίου, η DPAG υποστηρίζει ότι δεν μπορεί να υπάρχει άρνηση παροχής υπηρεσίας εφόσον πραγματοποιείται η παράδοση ([175]). Κατά την άποψη της DPAG, οι δυο τύποι κατάχρησης, δηλαδή «η άρνηση παροχής υπηρεσίας» και «η επιβολή αθέμιτων όρων συναλλαγών» αλληλοαποκλείονται. Αν δενπραγματοποιείται η προμήθεια, δεν είναι δυνατόν να επιβάλλονται αθέμιτοι όροι συναλλαγών. Αντίστοιχα, αν επιβάλλονται αθέμιτοι όροι συναλλαγών και πραγματοποιείται η προμήθεια, δεν είναι δυνατόν να υπάρχει άρνηση παροχής της υπηρεσίας. Κατά συνέπεια, τα αποτελέσματα μιας άρνησης παροχής υπηρεσίας δεν μπορεί να ενισχύονται αν υπάρχει μεγάλη καθυστέρηση πριν λάβει χώρα η παροχή της υπηρεσίας (στην προκειμένη περίπτωση η παράδοση της ταχυδρομικής αποστολής). Σε κάθε περίπτωση, δεν υπήρχε «καμία καθυστέρηση» στην περίπτωση των Ideas Direct, Fidelity Investments και Gant, ισχυρίζεται η DPAG. Σε μια μόνο περίπτωση —την Interval International— από περίπου 7 000 εικαζόμενες υποθέσεις αναταχυδρόμησης το έτος αυτό, παρουσιάστηκε καθυστέρηση ([176]).

(139) Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της Επιτροπής, η DPAG ισχυρίστηκε ότι δεν έχει κανένα απολύτως συμφέρον να καθυστερεί σκόπιμα τις εισερχόμενες διασυνοριακές ταχυδρομικές αποστολές και δήλωσε ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη οποιουδήποτε τέτοιου συμφέροντος εκ μέρους της DPAG. Ως μέλος της συμφωνίας REIMS II, η DPAG υπόκειται σε αυστηρούς όρους όσον αφορά την παράδοση και οι επιδόσεις των μερών της REIMS II, ισχυρίζεται η DPAG, ελέγχονται αυστηρά ([177]).

Εκτίμηση

(140) Όπως προαναφέρθηκε, οι επίμαχες ταχυδρομικές αποστολές στην παρούσα υπόθεση πρέπει να θεωρηθούν ως κανονικό διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο. Στην υπόθεση GZS & Citicorp, το Δικαστήριο εξέτασε ειδικά το θέμα της άρνησης παροχής υπηρεσίας όταν ο ΔΤΦ παρακρατά, επιβάλλει πρόσθετα τέλη και καθυστερεί τις ταχυδρομικές αποστολές που παραλαμβάνει ([178]). Το Δικαστήριο θεώρησε ότι:

«Πράγματι, για να αποφευχθεί η εκ μέρους ενός φορέα όπως η Deutsche Post άσκηση του δικαιώματος επιστροφής των ταχυδρομικών αντικειμένων στον τόπο προελεύσεως, το οποίο προβλέπεται από το άρθρο 25, παράγραφος 3 της συμβάσεως ΠΤΕ, οι αποστολείς των αντικειμένων αυτών δεν έχουν άλλη δυνατότητα παρά να εξοφλήσουν ολόκληρο το ποσό των ισχυόντων ταχυδρομικών τελών εσωτερικού.

Όπως επισήμανε το Δικαστήριο σε σχέση με άρνηση πωλήσεως που είχε προβάλει η εταιρεία κατέχουσα δεσπόζουσα θέση υπό την έννοια του άρθρου 86 της συνθήκης, η συμπεριφορά αυτή είναι αντίθετη προς το σκοπό που διακηρύσσεται στο άρθρο 3, στοιχείο στ), της συνθήκης ΕΚ […], και αναλύεται στο άρθρο 86, ιδίως στα στοιχεία ββ) και γγ) του άρθρου αυτού… ([179])»

(141) Η έννοια της άρνησης παροχής υπηρεσίας δεν περιλαμβάνει μόνο την απόλυτη άρνηση αλλά και καταστάσεις στις οποίες οι δεσπόζουσες επιχειρήσεις εξαρτούν την παροχή υπηρεσίας από όρους που αντικειμενικά δεν είναι εύλογοι. Οι όροι αυτοί μπορεί να είναι η άρνηση παροχής υπηρεσίας με όρους άλλους από αυτούς που ο προμηθευτής γνωρίζει, για αντικειμενικούς λόγους, ότι είναι απαράδεκτοι —τεκμαρτή άρνηση— ή άρνηση προμήθειας βάσει θεμιτών όρων ([180]).

(142) Η αντιμετώπιση που επιφυλάσσει η DPAG στο εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο δεν συνιστά απόλυτη άρνηση παροχής των υπηρεσιών της για την προώθηση και την παράδοση του ταχυδρομείου. Για το εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο που έχει αναταξινομηθεί ως «οιονεί» αναταχυδρόμηση A-B-A, η DPAG εξαρτά την παροχή της υπηρεσίας προώθησης και παράδοσης από τον όρο ο ταχυδρομικός φορέας αποστολής, ο αποστολέας ή ο οργανισμός που έχει την έδρα του στη Γερμανία και τον οποίο η DPAG θεωρεί ως αποστολέα, να συμφωνήσει να καταβάλει το πλήρες τέλος εσωτερικού.

(143) Στην ουσία, όλο σχεδόν το εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο προωθείται και παραδίδεται από την DPAG. Οι αποστολείς που κατοικούν στο Ηνωμένο Βασίλειο δεν έχουν, στην πράξη, άλλη επιλογή εκτός από τη χρησιμοποίηση του παλαιού μονοπωλιακού ταχυδρομικού φορέα για την παράδοση του ταχυδρομείου τους. Σύμφωνα με τις απόψεις που διατύπωσε το Δικαστήριο, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι πελάτες της DPAG βρίσκονται σε μια τέτοια θέση ώστε, προκειμένου να «διασφαλίσουν» τις ταχυδρομικές αποστολές τους, δεν έχουν άλλη επιλογή από το να καταβάλουν το πλήρες τέλος εσωτερικού. Η άρνηση παροχής των υπηρεσιών προώθησης και παράδοσης με όρους που είναι αποδεκτοί στον αποστολέα και/ή τον ταχυδρομικό φορέα αποστολής ισοδυναμεί με εποικοδομητική άρνηση πώλησης. Συνέπεια αυτής της άρνησης της DPAG είναι η καθυστέρηση των ταχυδρομικών αποστολών για παρατεταμένες χρονικές περιόδους. Οι αντιανταγωνιστικές επιπτώσεις μιας εποικοδομητικής άρνησης πώλησης ενισχύονται αισθητά λόγω αυτών των σημαντικών καθυστερήσεων.

([175]) Η DPAG αναφέρθηκε στις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 3ης Οκτωβρίου 1985 στις υποθέσεις 311/84 CBEM/CLT και IPB, Συλλογή 1985, σ. 3261, παράγραφος 26 και της 14ης Φεβρουαρίου 1978 στην υπόθεση 27/76 United Brands/Commission, Συλλογή 1978, σ. 207, παράγραφοι 163, 168 και 203.
([176]) Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων σ. 37-38.
([177]) Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, σ. 15-16.
([178]) Το σκεπτικό του Δικαστηρίου αφορούσε την «άυλη» αναταχυδρόμηση A-B-A και όχι το κανονικό διασυνοριακό ταχυδρομείο A-B. Ωστόσο, στην εξεταζόμενη υπόθεση μπορεί να εφαρμοστεί η ανάλυση σχετικά με την άρνηση παροχής υπηρεσίας.
([179]) Υπογραμμίσεις της Επιτροπής. DPAG κατά GZS & Citicorp, παράγραφοι 59-60.
([180]) Βλέπε απόφαση της Επιτροπής 1999/243/ΕΚ στην υπόθεση αριθ. COMP/35.134 — Trans-Atlantic Conference Agreement (TACA), ΕΕ L 95 της 9.4.1999, παράγραφος 553.

(144) Οι ακόλουθες περιπτώσεις —με βάση αποδεικτικά στοιχεία και δηλώσεις από την ίδια DPAG— αποδεικνύουν ότι η DP έχει καθυστερήσει επανειλημμένα την παράδοση κανονικών διασυνοριακών ταχυδρομικών αποστολών ([181]).

(145) *Ideas Direct*: Από αποδεικτικά στοιχεία που υπάρχουν στην υπόθεση αυτή, είναι σαφές ότι η DPAG κρατούσε λεπτομερή αρχεία σχετικά με όλες τις ταχυδρομικές αποστολές της Ideas Direct που διεκπεραίωσε το 1997 και 1998 ([182]). Με βάση τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή, μπορούν να συναχθούν τα εξής συμπεράσματα.

i) Η ταχυδρομική αποστολή του Νοεμβρίου 1996 παρακρατήθηκε από την DPAG το αργότερο στις 4 Νοεμβρίου 1996 και αποδεσμεύθηκε στις 12 Νοεμβρίου 1996 το νωρίτερο, ήτοι με συνολική καθυστέρηση τουλάχιστον οκτώ ημερών ([183]).

ii) Στις 27 Νοεμβρίου 1998, η DPAG απαίτησε την καταβολή συμπληρωματικών τελών από την BPO για 19 ταχυδρομικές αποστολές (συνολικά 258.067 ταχυδρομικά αντικείμενα) της Ideas Direct. Οι αποστολές αυτές είχαν παρακρατηθεί από την DPAG για το χρονικό διάστημα μεταξύ Ιανουαρίου και Σεπτεμβρίου 1998. Όπως προκύπτει από αποδεικτικά στοιχεία, είναι πρόδηλο ότι η DPAG εξέτασε δειγματοληπτικά το περιεχόμενο των ταχυδρομικών αντικειμένων όλων των εν λόγω αποστολών. Η DP —σε ένα πολύ μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας— επιβεβαίωσε ότι οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές παρακρατήθηκαν από την DPAG ενώ ήρθε σε επαφή με τους παραλήπτες και το περιεχόμενο των ταχυδρομικών αποστολών επιστράφηκαν στη DPAG από τους παραλήπτες ([184]). Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, η διαδικασία αυτή διαρκεί κατά μέσο όρο τουλάχιστον 5-6 ημέρες. Επίσης απαιτείται πρόσθετος χρόνος για την επεξεργασία και την ενδεχόμενη αποδέσμευση των ταχυδρομικών αποστολών. Συνεπώς, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι εν λόγω 19 ταχυδρομικές αποστολές παρακρατήθηκαν για μία περίοδο τουλάχιστον 7 ημερών.

iii) Στις 3 Φεβρουαρίου 1999, η DPAG ζήτησε την καταβολή και άλλων συμπληρωματικών τελών από την BPO. Σύμφωνα με την DPAG, παρακρατήθηκαν από την ίδια συνολικά 156.435 ταχυδρομικά αντικείμενα της Ideas Direct κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ Οκτωβρίου και Δεκεμβρίου 1998 ([185]). Από τα αποδεικτικά στοιχεία προκύπτει ότι η DPAG εξέτασε το περιεχόμενο όλων των εν λόγω ταχυδρομικών αποστολών ([186]). Η DPAG επιβεβαίωσε ότι οι ταχυδρομικές αυτές αποστολές παρακρατήθηκαν ενόσω η DPAG ερχόταν σε επαφή δειγματοληπτικά με ορισμένους από τους παραλήπτες και τα περιεχόμενα της εκάστοτε αποστολής επιστρέφονταν στην DPAG από τους παραλήπτες ([187]). Δεδομένου ότι η διαδικασία αυτή διαρκεί τουλάχιστον 5-6 ημέρες κατά μέσο όρο, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές παρακρατήθηκαν για περίοδο τουλάχιστον 7 ημερών.

(146) *Fidelity Investments*: Από τις πληροφορίες που διαβίβασε η DPAG η BPO το 1999, είναι σαφές ότι η DPAG τηρούσε αναλυτικά αρχεία για όλες τις αποστολές της Fidelity Investments τις οποίες διεκπεραίωσε το 1997 και 1998 ([188]). Με βάση τα αποδεικτικά στοιχεία και τις δηλώσεις που πραγματοποίησε η DPAG κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, συνάγονται τα ακόλουθα συμπεράσματα:

i) Η Επιτροπή δεν μπόρεσε να διαπιστώσει τον αριθμό των αποστολών και τις ακριβείς ημερομηνίες στις οποίες παρακρατήθηκαν και αποδεσμεύτηκαν από τη DPAG οι αποστολές της Fidelity Investments που εστάλησαν τον Μάρτιο και τον Απρίλιο του 1997. Ο ισχυρισμός τον οποίο η DPAG προέβαλε σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας ότι δεν είναι πλέον σε θέση να γνωρίζει επακριβώς για ποιες αποστολές πρόκειται δεν είναι πιστευτός, δεδομένου ότι είναι γνωστό ότι τηρούσε αναλυτικά στοιχεία για άλλες αποστολές της Fidelity Investments. Ωστόσο, η DPAG παραδέχθηκε ότι τον Απρίλιο του 1997 έλαβε συνολικά 24 αποστολές της Fidelity Investments και ότι κατά την γνώμη της όλες υπάγονταν στο άρθρο 25 UPU ([189]). Σε μια από τις περιπτώσεις αυτές, σύμφωνα με αποδεικτικά στοιχεία του φακέλου, η DPAG χρησιμοποίησε το έντυπο αναταχυδρόμησης για να ειδοποιήσει σχετικά την BPO ([190]). Η χρησιμοποίηση του εντύπου αυτού συνεπάγεται αναγκαστικά τον έλεγχο του περιεχομένου της αποστολής προτού καταστεί δυνατό να αναφερθεί το πρόσωπο στη Γερμανία το οποίο η DPAG θεωρεί ότι αποτελεί τον αποστολέα. Όπως προαναφέρεται η διαδικασία αυτή διαρκεί τουλάχιστον 5-6 μέρες κατά μέσο όρο. Απαιτείται δε πρόσθετος χρόνος για τη διεκπεραίωση και την τελική αποδέσμευση του ταχυδρομείου. Η Επιτροπή συνεπώς καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η υπόψη αποστολή παρακρατήθηκε για περίοδο τουλάχιστον 7 ημερών.

([181]) Σημείωση: Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας η DPAG έδωσε επανειλημμένα αντιφατικές πληροφορίες στις διάφορες παρατηρήσεις που υπέβαλε στην Επιτροπή. Όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά στην υπόθεση αυτή (π.χ. ημερομηνίες αποδέσμευσης και παρακράτησης) η Επιτροπή προσδιόρισε τις ελάχιστες καθυστερήσεις που μπορούν να αποδειχθούν με βάση τα αποδεικτικά στοιχεία και τις δηλώσεις της DPAG στην παρούσα υπόθεση.

([182]) Βλέπε το σημείο σχετικά με την Ideas Direct, στο τμήμα I.E ανωτέρω.

([183]) Βλέπε το σημείο σχετικά με την Ideas Direct, στο τμήμα I.E ανωτέρω.

([184]) Επιστολή της DPAG στην Επιτροπή της 18ης Μαΐου 2001, σ. 1.

([185]) Η Επιτροπή δεν έχει υπόψη της τον αριθμό των αποστολών οι οποίες αναφέρονταν σε παράρτημα της επιστολής της DPAG. Το παράρτημα αυτό δεν διαβιβάστηκε στην Επιτροπή.

([186]) Βλέπε σημείο σχετικά με την Ideas Direct — Αναδρομικές απαιτήσεις παραπάνω στο μέρος που ασχολείται με τα πραγματικά περιστατικά.

([187]) Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή της 18ης Μαΐου 2001, σ. 1

([188]) Βλέπε κατάλογος των ταχυδρομικών αποστολών της Fidelity Investments που είχαν παρακρατηθεί από την DPAG (έγγραφα 506 και 507 στο φάκελο της Επιτροπής).

([189]) Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, σ. 21.

([190]) Φαξ της DPAG προς την BPO της 7 Απριλίου 1997 (έγγραφο 60 στο φάκελο της Επιτροπής).

ii) Στις 11 Δεκεμβρίου 1998 η DPAG έστειλε επιστολή προς την BPO με την οποία απαιτούσε την καταβολή συμπληρωματικών τελών για 118 αποστολές (που περιλάμβαναν συνολικά 275.027 ταχυδρομικά αντικείμενα) της Fidelity Investments οι οποίες λήφθηκαν κατά το δεύτερο εξάμηνο το 1997. Η BPO ειδοποιήθηκε από την DPAG έντεκα μήνες μετά τη λήψη της τελευταίας των εν λόγω ταχυδρομικών αποστολών. Από τα έγγραφα του φακέλου της υπόθεσης προκύπτει σαφώς ότι ελέγχθηκε το περιεχόμενο όλων των εν λόγω αποστολών από την DPAG ([191]). Η DPAG επιβεβαίωσε, σε πολύ μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας, ότι αυτές οι ταχυδρομικές αποστολές παρακρατήθηκαν από τη DPAG ενόσω η DPAG ερχόταν σε επαφή δειγματοληπτικά με ορισμένους από τους παραλήπτες και τα περιεχόμενα της εκάστοτε αποστολής επιστρέφονταν στη DPAG από τους παραλήπτες ([192]). Όπως προαναφέρθηκε, η διαδικασία επαφής με τους παραλήπτες διαρκεί τουλάχιστον 5-6 ημέρες κατά μέσον όρο. Απαιτείται πρόσθετος χρόνος για την επεξεργασία και την ενδεχόμενη αποδέσμευση των ταχυδρομικών αποστολών. Συνεπώς, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές παρακρατήθηκαν για μία περίοδο τουλάχιστον 7 ημερών.

iii) Στις 3 Φεβρουαρίου 1999 η DPAG απαίτησε την καταβολή περαιτέρω συμπληρωματικών τελών από την BPO, αυτή τη φορά για 224.301 ταχυδρομικά αντικείμενα τα οποία είχε λάβει μεταξύ Οκτωβρίου και Δεκεμβρίου 1998. ([193]) Από έγγραφα στο φάκελο της υπόθεσης προκύπτει ότι η DPAG ήλεγξε δειγματοληπτικά το περιεχόμενο όλων των εν λόγω ταχυδρομικών αποστολών. ([194]) Η DPAG επιβεβαίωσε ότι οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές παρακρατήθηκαν από τη DPAG ενόσω η DPAG ερχόταν σε επαφή δειγματοληπτικά με ορισμένους από τους παραλήπτες και τα περιεχόμενα της εκάστοτε αποστολής επιστρέφονταν στη DPAG από τους παραλήπτες. ([195]) Δεδομένου ότι η διαδικασία αυτή διαρκεί τουλάχιστον 5-6 ημέρες κατά μέσον όρο, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές παρακρατήθηκαν για περίοδο τουλάχιστον 7 ημερών.

iv) Την 1η Μαρτίου 1999, η DPAG έστειλε και άλλη επιστολή προς την BPO, αξιώνοντας την καταβολή συμπληρωματικών τελών για 1 035 837 ταχυδρομικά αντικείμενα της Fidelity Investments τα οποία είχαν ληφθεί από την DPAG μεταξύ Ιανουαρίου και Σεπτεμβρίου 1998. Η BPO ειδοποιήθηκε έξι μήνες μετά τη λήψη της τελευταίας από τις εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές. Από τα αποδεικτικά στοιχεία που υπάρχουν στο φάκελο της Επιτροπής απορρέει ότι η DPAG ήλεγξε δειγματοληπτικά τα περιεχόμενα όλων των εν λόγω ταχυδρομικών αποστολών ([196]). Η DPAG επιβεβαίωσε ότι οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές παρακρατήθηκαν από τη DPAG ενόσω η DPAG ερχόταν σε επαφή δειγματοληπτικά με ορισμένους από τους παραλήπτες και τα περιεχόμενα της εκάστοτε αποστολής επιστρέφονταν στη DPAG από τους παραλήπτες ([197]). Δεδομένου ότι η διαδικασία αυτή διαρκεί τουλάχιστον 5-6 ημέρες κατά μέσον όρο, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές παρακρατήθηκαν για περίοδο τουλάχιστον 7 ημερών.

(147) *Gant*: Με βάση τα αποδεικτικά στοιχεία που έχουν συγκεντρωθεί στο φάκελο της υπόθεσης και δηλώσεις της ίδιας της DPAG κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, συνάγονται τα εξής συμπεράσματα ως προς τα πραγματικά περιστατικά:

i) Η παρακράτηση από την DPAG το 1996 της ταχυδρομικής αποστολής με τον φθινοπωρινό κατάλογο της Gant κοινοποιήθηκε στην BPO στις 16 Σεπτεμβρίου 1996. Η DPAG δεν αποκάλυψε στην Επιτροπή την πραγματική ημερομηνία της παρακράτησης αλλά ισχυρίζεται ότι η εν λόγω αποστολή αποδεσμεύθηκε στις 4 Οκτωβρίου 1996. Δύναται λοιπόν να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η DPAG καθυστέρησε την εν λόγω ταχυδρομική αποστολή τουλάχιστον επί 18 ημέρες.

ii) Η ίδια η DPAG ανέφερε στα έντυπα αναταχυδρόμησης ότι δυο αποστολές της Gant (συνολικά 2.571 αντικείμενα) που περιείχαν τον φθινοπωρινό κατάλογο του 1998 παρακρατήθηκαν στις 27 και 28 Αυγούστου του 1998. Η BPO ειδοποιήθηκε στις 17 Σεπτεμβρίου 1998, δηλαδή μετά από 20 ημέρες ([198]). Η DPAG αποκάλυψε, σε πολύ μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας, ότι οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές προωθήθηκαν στις 8 Σεπτεμβρίου 1998 ([199]). Συνεπώς, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι δύο ταχυδρομικές αποστολές παρακρατήθηκαν για τουλάχιστον 11 και 12 ημέρες αντίστοιχα.

(148) *Multiple Zones*: Βάσει των εγγράφων στο φάκελο της Επιτροπής συνάγεται το εξής συμπέρασμα σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά:

Στις 11 Φεβρουαρίου 1999 η DPAG ειδοποίησε την BPO για την παρακράτηση ταχυδρομικής αποστολής στις 4 Φεβρουαρίου, δηλαδή επτά ημέρες ενωρίτερα. Παρά το γεγονός ότι η BPO συμφώνησε την ίδια ημέρα να καταβάλει το σχετικό ποσό η DPAG αποδέσμευσε την αποστολή στις 18 Φεβρουαρίου. Συνεπώς η καθυστέρηση ήταν 14 ημέρες.

([191]) Φαξ από την DPAG προς την BPO, 11 Δεκεμβρίου 1998 (έγγραφα 493-494 στο φάκελο της Επιτροπής).
([192]) Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή της 18ης Μαΐου 2001, σ. 2.
([193]) Η Επιτροπή δεν έχει υπόψη της τον αριθμό των αποστολών οι οποίες αναφέρονταν σε παράρτημα της επιστολής της DPAG. Το παράρτημα αυτό δεν διαβιβάστηκε στην Επιτροπή.
([194]) Φαξ της DPAG προς την BPO, 3 Φεβρουαρίου 1999 (έγγραφο 929-930 στο φάκελο της Επιτροπής).
([195]) Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή της 18ης Μαΐου 2001, σ. 2.
([196]) Φαξ της DPAG προς την BPO, 1 Μαρτίου 1999 (έγγραφο 931-932 στο φάκελο της Επιτροπής).
([197]) Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή της 18ης Μαΐου 2001, σ. 2
([198]) Βλέπε σημείο σχετικά με την Gant — Φθινοπωρινός κατάλογος του 1998 παραπάνω στο μέρος που ασχολείται με τα πραγματικά περιστατικά.
([199]) Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή της 18ης Μαΐου 2001, σ. 3.

(149) Όσον αφορά τις μαζικές ταχυδρομικές αποστολές, ο εύλογος χρόνος παράδοσης έχει αποφασιστική σημασία για τους αποστολείς. Οι αποστολείς εξαρτώνται από την αξιοπιστία των ταχυδρομικών φορέων προκειμένου να «κανονίσουν» την παράδοση των ταχυδρομικών αντικειμένων ούτως ώστε να συμπέσει με άλλες εμπορικές δραστηριότητες. Ως εκ τούτου, οι εμπορικές ταχυδρομικές αποστολές είναι κατά κάποιο τρόπο «αναλώσιμες» δεδομένου ότι μια παρατεταμένη καθυστέρηση μπορεί να μειώσει έως και να ακυρώσει τον εμπορικό αντίκτυπό τους ([200]). Ο «αναλώσιμος» χαρακτήρας των αποστολών τονίζει περαιτέρω την υποχρέωση του μονοπωλιακού φορέα να μη καθυστερεί την παράδοσή τους.

(150) Ο ταχυδρομικός φορέας προέλευσης στον οποίο ο αποστολέας εμπιστεύεται το πρώτο σκέλος της διασυνοριακής υπηρεσίας (ήτοι τη συλλογή, διαλογή και προώθηση του εξερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου) μπορεί να υποστεί οικονομική και εμπορική ζημία εάν ο παραλαμβάνων ταχυδρομικός φορέας καθυστερεί την παράδοση του εισερχόμενου ταχυδρομείου για παρατεταμένα χρονικά διαστήματα. Ο αποστέλλων ταχυδρομικός φορέας μπορεί να αναγκαστεί να αποζημιώσει τους πελάτες του ενώ η αξιοπιστία του όσον αφορά τις διασυνοριακές υπηρεσίες τίθεται υπό αμφισβήτηση.

(151) Δεδομένου ότι η DPAG και η BPO βρίσκονται σε άμεσο μεταξύ τους ανταγωνισμό στην αγορά του Ηνωμένου Βασίλειου για εξερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο, η DPAG έχει σαφώς συμφέρον να εμποδίζει την έγκαιρη παράδοση αποστολών της BPO προς παραλήπτες στη Γερμανία. Εάν γίνει γνωστό ότι οι υπηρεσίες της BPO είναι αναξιόπιστες και ανακριβείς εξαιτίας των συχνών διαταραχών και της επιβολής συμπληρωματικών τελών, οι αποστολείς από το Ηνωμένο Βασίλειο είναι πολύ πιθανό να στραφούν στους εκπροσώπους της DPAG στο Ηνωμένο Βασίλειο οι οποίοι είναι σε θέση να προσφέρουν φθηνότερη και περισσότερο αξιόπιστη υπηρεσία. Επιπλέον, οι διεθνικές επιχειρήσεις που διαθέτουν κέντρα ταχυδρόμησης σε κοινοτική κλίμακα θα έχουν κίνητρο να μεταφέρουν τα ευρωπαϊκά κέντρα διανομής στη Γερμανία ή εναλλακτικά να στέλνουν το ταχυδρομείο που απευθύνεται σε γερμανούς παραλήπτες από τη Γερμανία ([201]).

(152) Ο ισχυρισμός της DPAG ότι οι ποιοτικοί στόχοι και το καθεστώς ελέγχου της συμφωνίας REIMS II καθιστούν αδύνατο για την DPAG να καθυστερήσει εσκεμμένα την παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου δεν είναι πιστευτός. Πρώτον, οι στόχοι παράδοσης της συμφωνίας REIMS II ισχύουν μόνο για το ταχυδρομείο προτεραιότητας και ένα μεγάλο μέρος των διασυνοριακών ταχυδρομικών ροών αποκλείεται από μαζικές ταχυδρομικές αποστολές. Εμπορικές ταχυδρομικές αποστολές όπως οι περί ων ο λόγος, σπάνια αποστέλλονται με προτεραιότητα. Δεύτερον, η ποιότητα των υπηρεσιών παράδοσης των μελών της REIMS II ελέγχεται κατ έτος με την αποστολή ορισμένων ταχυδρομικών αντικειμένων ελέγχου που περιέχουν αναμεταδότη ο οποίος επιτρέπει την ιχνηλάτησή τους. Το 1999 εστάλησαν συνολικά 1 224 ταχυδρομικά αντικείμενα ελέγχου από το Ηνωμένο Βασίλειο στη Γερμανία και το 2000 άλλα 1 290, κατά τα λεγόμενα της DPAG ([202]). Συγκρίνοντας τον περιορισμένο αριθμό των ταχυδρομικών αντικειμένων ελέγχου με τον συνολικό όγκο του διασυνοριακού ταχυδρομείου που αποστέλλεται από το Ηνωμένο Βασίλειο προς τη Γερμανία κάθε χρόνο, προκύπτει ότι οι καθυστερήσεις που περιγράφονται στην προκειμένη περίπτωση θα είχαν μόνον οριακό αντίκτυπο στους ποιοτικούς στόχους που θεσπίζει η συμφωνία REIMS II. Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το καθεστώς της συμφωνίας REIMS II θα είχε πολύ περιορισμένο αντίκτυπο στη συμπεριφορά της DPAG από την άποψη αυτή.

Συμπέρασμα

(153) Όσον αφορά τις ταχυδρομικές αποστολές των τεσσάρων εταιρειών ως προς τις οποίες αποδείχθηκε ότι οι αποστολείς τους είχαν την έδρα τους εντός της Γερμανίας (Ideas Direct, Fidelity Investments, Gant και Multiple Zones), η DPAG δεν είχε λόγους να καθυστερεί την αποδέσμευσή τους πέραν του απολύτως αναγκαίου χρόνου που απαιτείται για την εξακρίβωση του αποστολέα. Το αντεπιχείρημα της DPAG ότι οι εν λόγω καθυστερήσεις οφείλονται κατά ένα μέρος στην αδυναμία της BPO να ανταποκριθεί στις αξιώσεις της DPAG δεν ισχύει στην προκειμένη περίπτωση δεδομένου ότι οι αξιώσεις ήταν καθαυτές, αδικαιολόγητες. Οι όροι με τους οποίους η DPAG θα παρέχει τις υπηρεσίες προώθησης και παράδοσης αυτών των ταχυδρομικών αποστολών ισοδυναμεί με τεκμαρτή άρνηση παροχής υπηρεσιών από πλευράς της. Ο αρνητικός αντίκτυπος της κατάστασης αυτής επιβαρύνθηκε από τις επακόλουθες καθυστερήσεις. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι καθυστερήσεις αυτές διήρκεσαν αρκετά ούτως ώστε να εξασθενήσουν σε μεγάλο βαθμό τον εμπορικό αντίκτυπο των υπόψη ταχυδρομικών αποστολών.

([200]) Βλέπε σημείο σχετικά με τις Gant και Multiple Zones παραπάνω στο τμήμα I.E ανωτέρω.
([201]) Βλέπε σημείο σχετικά με την Fidelity Investments παραπάνω στο τμήμα I.E ανωτέρω.
([202]) Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή, 11 Δεκεμβρίου 2000, σ. 7.

(154) Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η DPAG καταχράστηκε τη δεσπόζουσα θέση της στη γερμανική αγορά προώθησης και παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου αρνούμενη να παραδώσει τις εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές παρά μόνον εφόσον ο αποστολέας ή ο αποστέλλων ταχυδρομικός φορέας συμφωνούσε να καταβάλει στο ακέραιο τα ταχυδρομικά τέλη εσωτερικού. Με τον τρόπο αυτό, η DPAG de facto αρνείτο να παράσχει υπηρεσίες προώθησης και παράδοσης. Τα αρνητικά αποτελέσματα της καταχρηστικής αυτής συμπεριφοράς ενισχύθηκαν από το γεγονός ότι η DPAG καθυστερούσε την παράδοση του ταχυδρομείου για χρονικά διαστήματα αρκετά παρατεταμένα ούτως ώστε να εξασθενεί σημαντικά ο εμπορικός αντίκτυπος των ταχυδρομικών αποστολών. Η Επιτροπή κρίνει ότι η συμπεριφορά αυτή συνιστά παράβαση του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ.

Επιβολή μη δίκαιων τιμών πώλησης

(155) Το Δικαστήριο των ΕΚ αποφάνθηκε ότι μια τιμή η οποία διαπιστώνεται ότι είναι υπερβολική σε σχέση με την οικονομική αξία ενδέχεται να παραβαίνει το άρθρο 82 εφόσον έχει ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση του παράλληλου εμπορίου ή την αθέμιτη εκμετάλλευση των πελατών ([203]).

(156) Τα τέλη εσωτερικού στη Γερμανία για ταχυδρομείο προτεραιότητας στο πρώτο κλιμάκιο βάρους ανέρχονται σήμερα σε 0,56 ευρώ ([204]). Η τρέχουσα τιμή άρχισε να ισχύει από 1ης Σεπτεμβρίου 1997. Η προηγούμενη τιμή, 0,51 ευρώ, ίσχυσε επί οκτώ έτη ([205]). Ως μέλος της συμφωνίας REIMS II η DPAG υποστήριξε ότι το μέσο κόστος παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομικού αντικειμένου στον παραλήπτη για την αντίστοιχη κατηγορία υπολογίζεται σε 80 % των τελών εσωτερικού. Βάσει της τρέχουσας τιμής και του εκτιμώμενου κόστους που υπέβαλε η DPAG ως μέλος της συμφωνίας REIMS II, το μέσο κόστος υπολογίζεται σε 0,45 ευρώ ([206]). Για το εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο το οποίο η DPAG θεωρεί ως «οιονεί» αναταχυδρόμηση A-B-A η DPAG χρεώνει τα πλήρη τέλη εσωτερικού (0,56 ευρώ) — τιμή η οποία υπερβαίνει το εκτιμώμενο μέσο κόστος κατά 25 %.

Επιχειρήματα που προβλήθηκαν από την DPAG

(157) Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, η DPAG αναφέρθηκε στην απόφαση της υπόθεσης GZS & Citicorp υποστηρίζοντας ότι η χρέωση των πλήρων τελών εσωτερικού μείον τα καταληκτικά τέλη για την προώθηση και παράδοση αναταχυδρόμησης A-B-A δεν αντιβαίνει το άρθρο 82 της συνθήκης. Η DPAG επανέλαβε την άποψή της ότι οι ταχυδρομικές αποστολές στην προκειμένη περίπτωση παραλληλήζονται με εκείνες που εξέτασε το Δικαστήριο των ΕΚ. Δεδομένου ότι όλες οι υπόψη ταχυδρομικές αποστολές έχουν κατά την άποψη της DPAG γερμανούς αποστολείς, δεν είναι δυνατόν να υφίσταται παράβαση του άρθρου 82 ([207]).

(158) Η DPAG υποστήριξε ότι, για την ίδια, το μέσο κόστος παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου ανέρχεται τουλάχιστον στο 80 % των τελών εσωτερικού. Το ποσοστό αυτό το οποίο η DPAG και τα άλλα μέλη της συμφωνίας REIMS II αναφέρουν στην κοινοποίησή τους προς την Επιτροπή, αντιπροσωπεύει το μέσο όρο του εκτιμώμενου κόστους όλων των μερών της εν λόγω συμφωνίας. Η DPAG ισχυρίζεται ότι ο μέσος αυτός όρος δεν μπορεί να χρησιμεύσει για τον υπολογισμό του κόστους της.

Εκτίμηση

(159) Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου των ΕΚ, το κατά πόσο μια τιμή είναι δίκαιη διαπιστώνεται με τη σύγκριση της τιμής με την οικονομική αξία του παρεχόμενου αγαθού ή υπηρεσίας.. Μια τιμή που καθορίζεται σε επίπεδο το οποίο δεν βρίσκεται σε λογική σχέση με την οικονομική αξία της παρεχόμενης υπηρεσίας πρέπει να θεωρηθεί καθεαυτή ως υπερβολική δεδομένου ότι έχει ως αποτέλεσμα την αθέμιτη εκμετάλλευση των πελατών ([208]). Σε μια αγορά ανοικτή στον ανταγωνισμό ο έλεγχος αυτός γίνεται με τη σύγκριση της τιμής του δεσπόζοντα φορέα με τις τιμές που χρεώνουν οι ανταγωνιστές. Εξαιτίας του εκτενούς μονοπωλίου της DPAG, η σύγκριση αυτή δεν είναι δυνατή στην προκειμένη περίπτωση. Επιπλέον, η DPAG μόλις πρόσφατα εισήγαγε ένα διαφανές λογιστικό σύστημα εσωτερικής κοστολόγησης με αποτέλεσμα να μην υπάρχουν αξιόπιστα στοιχεία για την περίοδο στην οποία αναφέρεται η παρούσα υπόθεση. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να προβεί σε αναλυτική ανάλυση του μέσου κόστους της DPAG για τις υπόψη υπηρεσίες κατά το υπό εξέταση χρονικό διάστημα ([209]). Συνεπώς πρέπει να χρησιμοποιηθεί διαφορετικό μέτρο.

([203]) Απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 1975 στην υπόθεση 26/75, General Motors κατά Επιτροπής, Συλλογή 1975, σ. 367.
([204]) DEM 1,10.
([205]) DEM 1,00. Πηγή: Δελτίο Τύπου της DPAG της 1ης Αυγούστου 1997 όπως δημοσιεύθηκε στον ιστοκόμβο της DPAG.
([206]) DEM 0,88.
([207]) Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, σ. 38-39.
([208]) General Motors, βλέπε ανωτέρω· United Brandskατά Επιτροπής, βλέπε ανωτέρω.
([209]) REIMS II. Τα μέρη ανέλαβαν τη δέσμευση να εισαγάγουν, μέχρι τα τέλη του 1999, ένα διαφανές σύστημα κοστολόγησης.

(160) Στην κοινοποίηση της συμφωνίας REIMS II προς την Επιτροπή, η DPAG και τα άλλα μέρη της συμφωνίας υποστήριξαν ότι το μέσο κόστος προώθησης και παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου (συν ένα λογικό περιθώριο κέρδους) είναι κατά προσέγγιση 80 % των τελών εσωτερικού ([210]). Στην απόφαση της σχετικά με τη συμφωνία REIMS II, η Επιτροπή δέχθηκε —απουσία αξιόπιστων στοιχείων κόστους— την αρχή της σύνδεσης των καταληκτικών τελών με τα τέλη εσωτερικού και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι —υπό τις συνθήκες που επικρατούσαν την εποχή εκείνη— τα τέλη εσωτερικού αντιπροσώπευαν το καταλληλότερο μέτρο αξιολόγησης του κόστους παράδοσης ([211]).

(161) Η DPAG δεν τεκμηρίωσε τον ισχυρισμό της ότι το μέσο κόστος παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου, κατά την εκτίμησή της, στην πραγματικότητα υπερβαίνει το 80 % το οποίο η DPAG ως μέλος της συμφωνίας REIMS II είχε παλαιότερα υποβάλει στην Επιτροπή, ούτε ανέφερε το ποσοστό το οποίο η ίδια θεωρεί ως ακριβέστερο για τη Γερμανία.

(162) Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης και απουσία αξιόπιστων στοιχείων κοστολόγησης, η Επιτροπή κρίνει ότι το εκτιμώμενο μέσο κόστος παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου ως ποσοστό των τελών εσωτερικού σύμφωνα με τα στοιχεία που υπέβαλαν η DPAG και τα υπόλοιπα μέρη της συμφωνίας REIMS II στην κοινοποίησή τους προς την Επιτροπή, δύναται να χρησιμεύσει ως μέτρο για την εκτίμηση του κόστους της DPAG στην προκειμένη περίπτωση. Όπως προαναφέρεται η DPAG χρεώνει την πλήρη τιμή εσωτερικού (0,56 ευρώ) για αντικείμενα τα οποία η ίδια κατέταξε στην κατηγορία της αναταχυδρόμησης A-B-A, δηλαδή τιμή η οποία υπερβαίνει κατά 25 % το εκτιμώμενο μέσο κόστος καθώς και την εκτιμώμενη οικονομική αξία της εν λόγω υπηρεσίας. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να υπογραμμιστεί ότι οι ταχυδρομικές υπηρεσίες και ιδίως οι μαζικές αποστολές που εξετάζονται εν προκειμένω περιλαμβάνουν την επεξεργασία και την αποστολή μεγάλων όγκων, για τους οποίους το περιθώριο κέρδους ανά αντικείμενο είναι περιορισμένο. Το 1997 το περιθώριο κέρδους ανά αντικείμενο ήταν 3 % ([212]).

(163) Τα μέρη της συμφωνίας REIMS II δεν υπέβαλαν πιστευτά στοιχεία ότι το 80 % των τελών εσωτερικού αποτελεί αξιόπιστη προσέγγιση του μέσου κόστους παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου. Από άλλες συμφωνίες για τα καταληκτικά τέλη απορρέει ότι το μέσο κόστος είναι στην πραγματικότητα χαμηλότερο. Η σκανδιναβική συμφωνία καταληκτικών τελών καθώς και η διμερής συμφωνία για τα καταληκτικά τέλη μεταξύ του ολλανδικού και του σουηδικού ΔΤΦ, καθορίζουν αμφότερες τα καταληκτικά τέλη στο 70 % των τελών εσωτερικού ([213]). Συνεπώς, η Επιτροπή τήρησε επιφυλακτική στάση και δήλωσε ότι τα μέρη δεν είχαν καταθέσει πειστικές αποδείξεις που να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι τα καταληκτικά τέλη πρέπει να καθοριστούν στο 80 % των τελών εσωτερικού. Η Επιτροπή ανέφερε ότι:

«Το ανώτατο επίπεδο καταληκτικών τελών που επιτρέπεται δυνάμει της παρούσας απόφασης δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το 70 % των εγχώριων τιμών, ποσοστό το οποίο δε φαίνεται να είναι παράλογο ([214])»

(164) Εάν ως μέτρο της οικονομικής αξίας της υπό εξέταση υπηρεσίας ληφθεί το ποσοστό 70 %, η τιμή που χρεώνει η DPAG (0,56 ευρώ) υπερβαίνει κατά 43 % συνεκτιμώμενη οικονομική αξία της υπηρεσίας (0,39 ευρώ) ([215]).

(165) Η Sweden Post, όπως η DPAG, είναι ταχυδρομικός φορέας που εφαρμόζει υψηλές τιμές και αναπτύσσει δραστηριότητα σε ένα ακριβό κράτος μέλος. Οι γεωγραφικές συνθήκες που επικρατούν στη Σουηδία (δηλαδή μια μεγάλη αλλά μη πυκνοκατοικημένη χώρα) σε σχέση με εκείνες που επικρατούν στη Γερμανία αποτελούν ένδειξη ότι το κόστος παράδοσης πρέπει να είναι υψηλότερο στη Σουηδία από ό,τι στη Γερμανία. Παρά το γεγονός αυτό, τα καταληκτικά τέλη που ανέρχονται στο 70 % των τελών εσωτερικού στη Σουηδία αρκούν για να καλύψουν το κόστος παράδοσης της Sweden Post. Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός αυτό, ο ατεκμηρίωτος ισχυρισμός της DPAG ότι το κόστος παράδοσης που έχει για το εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο πρέπει να υπερβαίνει το 80 % των τελών εσωτερικού που χρεώνει, δεν είναι πιστευτός.

Συμπέρασμα

(166) Ελλείψει άλλων ουσιαστικών αποδείξεων ότι η μέση οικονομική αξία της παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου στους γερμανούς παραλήπτες υπερβαίνει τα 0,45 ευρώ (80 % των τελών εσωτερικού, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η τιμή που χρεώνει η DPAG για εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο το οποίο θεωρεί ότι συνιστά «οιονεί» αναταχυδρόμηση A-B-A(0,56 ευρώ) υπερβαίνει τη μέση οικονομική αξία της υπηρεσίας αυτής τουλάχιστον κατά 25 %.

([210]) REIMS II.
([211]) REIMS II, παράγραφος 86.
([212]) Modelling and Quantifying Scenarios for Liberalisation, μελέτη της MMD για την Επιτροπή, Φεβρουάριος 1999, σ. 44.
([213]) Η Σκανδιναβική συμφωνία κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή στις 30 Μαρτίου 2000 (υπόθεση COMP/37.848). Η διμερής συμφωνία για τα καταληκτικά τέλη κοινοποιήθηκε από τις Sweden Post και PTT Post στις 8 Ιουλίου 1998 (υπόθεση COMP/37.142). Η υπόθεση έκλεισε με την αποστολή διοικητικής επιστολής προς τα μέρη σχετικά με την αδυναμία εφαρμογής του άρθρου 81, στις 18 Σεπτεμβρίου 1998.
([214]) REIMS II, παράγραφος 88.
([215]) DEM 0,77.

(167) Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη το μονοπωλιακό καθεστώς της DPAG καθώς και τις ιδιαιτερότητες των ταχυδρομικών υπηρεσιών, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι τα τέλη που χρεώνει η DPAG δεν έχουν επαρκή ή λογική σχέση με το πραγματικό κόστος ή την πραγματική αξία της παρεχόμενης υπηρεσίας. Συνεπώς, με την τιμολογιακή πολιτική της η DPAG εκμεταλλεύεται σε υπερβολικό βαθμό τους πελάτες της και συνεπώς πρέπει να θεωρηθεί ότι εφαρμόζει μια μη δίκαιη τιμή πώλησης, κατά την έννοια του άρθρου 82. Τέλος, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η DPAG καταχράστηκε τη δεσπόζουσα θέση της στη γερμανική αγορά για την προώθηση και παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου επιβάλλοντας στους πελάτες της μη δίκαιη τιμή πώλησης ίση προς τα πλήρη ταχυδρομικά τέλη εσωτερικού. Η επιβολή των τιμών αυτών δεν δικαιολογείται αντικειμενικά. Ως εκ τούτου η DPAG παραβαίνει το άρθρο 82 της συνθήκης και ιδιαίτερα την υποπαράγραφο (α) της δευτέρας παραγράφου.

Περιορισμός της παραγωγής, των αγορών και της τεχνικής ανάπτυξης

(168) Η κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης μιας επιχείρησης μπορεί να συνίσταται στον περιορισμό της παραγωγής, των αγορών ή της τεχνικής ανάπτυξης εις βάρος των καταναλωτών. Συνεπάγεται ότι μια δεσπόζουσα επιχείρηση η οποία περιορίζει την παροχή μιας συγκεκριμένης υπηρεσίας, εις βάρος εκείνων που επιθυμούν να την έχουν, δύναται να παραβαίνει το άρθρο 82 ([216]). Η διάταξη αυτή δεν ισχύει μόνο στις περιπτώσεις που η δεσπόζουσα επιχείρηση, με μονοπωλιακό τρόπο, μειώνει τη δική της παραγωγή προκειμένου να αυξήσει τα έσοδά της από την επακόλουθη αύξηση των τιμών, αλλά επίσης και στις περιπτώσεις που οι ενέργειες της δεσπόζουσας επιχείρησης περιορίζουν τις δραστηριότητες άλλων επιχειρήσεων ([217]).

Επιχειρήματα που προβλήθηκαν από την DPAG

(169) Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, η DPAG αρνήθηκε ότι περιόρισε την παροχή των υπηρεσιών της καθ οιονδήποτε τρόπο και αντέταξε το επιχείρημα ότι η Επιτροπή δεν είχε υποβάλει αποδείξεις προς τούτο. Η DPAG ζητά μόνο τα ποσά τα οποία δικαιούται βάσει του άρθρου 25 της UPU 1989 και του άρθρου 25 της UPU 1994. Ακόμη και αν προέκυψαν περιορισμοί στη βρετανική αγορά εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου ως αποτέλεσμα της συμπεριφοράς της, οι ενέργειες της, ωστόσο, ήταν δικαιολογημένες βάσει του προαναφερθέντος άρθρου και των διαδικασιών που είχαν συμφωνηθεί μεταξύ της ιδίας και της BPO ([218]).

Εκτίμηση

(170) Το Δικαστήριο των ΕΚ σε παλαιότερη υπόθεση αποφάνθηκε ότι ορισμένοι διακανονισμοί ενδέχεται να περιορίζουν τις αγορές εις βάρος των καταναλωτών υπό την έννοια του άρθρου 82, εφόσον περιορίζουν τις δυνατότητες των ανταγωνιστών να ασκήσουν ανταγωνισμό στη δεσπόζουσα επιχείρηση ([219]). Στην απόφασή της στην υπόθεση British Telecommunications —η οποία αφορούσε διατάξεις που περιόριζαν την αναμετάδοση μηνυμάτων τηλετύπου— η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι εν λόγω διατάξεις συνιστούσαν κατάχρηση του άρθρου 82 δεδομένου ότι:«περιόριζε τις δραστηριότητες των φορέων μεταδόσεως μηνυμάτων βλάπτοντας τους πελάτες που βρίσκονταν σε άλλα Κράτη μέλη της ΕΟΚ… ([220])»

(171) Η Επιτροπή συνέχισε ότι ένας τέτοιος περιορισμός:«…διότι περιορίζει και την εξέλιξη μιας νέας αγοράς και τη χρήση νέας τεχνολογίας, βλάπτοντας τους χειριστές αναμεταδόσεως και τους πελάτες τους, οι οποίοι, με τον τρόπο αυτό εμποδίζονται να χρησιμοποιούν με επαρκέστερο τρόπο τα συστήματα τηλεπικοινωνιών που υπάρχουν ([221]).»

(172) Η Επιτροπή σε παλαιότερη περίπτωση αποφάνθηκε ότι η άσκηση, από μέρους μιας δεσπόζουσας επιχείρησης, έμμεσων πιέσεων επί ενός ανταγωνιστή να αυξήσει τις τιμές του δύναται να ληφθεί ως επιθυμία της δεσπόζουσας επιχείρησης να περιορίσει την παραγωγή, τη διάθεση ή την τεχνολογική ανάπτυξη επί ζημία των καταναλωτών ([222]).

(173) Όπως προαναφέρεται, το Δικαστήριο των ΕΚ κατέληξε στο εξής συμπέρασμα στην απόφαση που εξέδωσε για την υπόθεση GZS & Citicorp.

«Όπως επισήμανε το Δικαστήριο σε σχέση με άρνηση πωλήσεως που είχε προβάλει η εταιρία κατέχουσα δεσπόζουσα θέση υπό την έννοια του άρθρου 86 της συνθήκης, η συμπεριφορά αυτή είναι αντίθετη προς τον σκοπό που διακηρύσσεται στο άρθρο 3, στοιχείο στ, της συνθήκης ΕΚ […] και αναλύεται στο άρθρο 86, ιδίως στα στοιχεία β) και γ) του άρθρου αυτού … ([223])»

([216]) Höfner und Elser, όπως ανωτέρω, παράγραφος 30.
([217]) Βλέπε απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 1975, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 40-48, 50, 54-56, 111, 113 και 114-173, Coöperative Vereniging (Suiker Unie) UA και λοιποί κατά Επιτροπής, Συλλογή 1975, σ. 1663, παράγραφοι 398, 526· απόφαση της 6ης Απριλίου 1995, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-241/91 P και C-242/91 P, Radio Telefis Eirann («RTE») και Independent Television Publications Ltd (ITP) κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. I-0743.
([218]) Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, σ. 39.
([219]) Suiker Unie, όπως ανωτέρω, παράγραφος 526.
([220]) Απόφαση 82/861/ΕΟΚ της Επιτροπής, British Telecommunications, υπόθεση COMP/29.877, ΕΕ L 360 της 21.12.1982, σ. 36, παράγραφος 30.
([221]) British Telecommunications, όπως ανωτέρω, παράγραφος 34.
([222]) Απόφαση της Επιτροπής, London European/Sabena, υπόθεση COMP/32.318, ΕΕ L 317 της 24.11.1988, σ. 47, παράγραφοι 29-30.
([223]) Υπογράμμιση από την Επιτροπή. GZS & Citicorp, όπως ανωτέρω, παράγραφοι 59-60.

(174) Με τον τρόπο αυτόν, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατέστησε σαφές ότι ο περιορισμός της παράδοσης ταχυδρομείου ο οποίος έχει ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση των εμπορικών δραστηριοτήτων των αποστολέων στην επικράτεια του παραλαμβάνοντος ταχυδρομικού φορέα καθώς και των δραστηριοτήτων του αποστέλλοντος ταχυδρομικού φορέα ενδέχεται να συνιστά κατάχρηση κατά την έννοια του άρθρου 82 της συνθήκης.

(175) Όπως προαναφέρεται, οι επίμαχες αποστολές από την Ideas Direct, Fidelity Investments, την Gant και την Multiple Zones προέρχονταν όλες από αποστολείς που είχαν την έδρα τους εντός της Γερμανίας. Το επιχείρημα της DPAG ότι οι καθυστερήσεις οφείλονταν εν μέρει στις διαδικασίες που είχαν συμφωνηθεί μεταξύ DPAG και BPO δεν ισχύει στην προκειμένη περίπτωση. Πρώτον, οι κανονισμοί αυτοί ήταν άμεση απόρροια της εμμονής της DPAG σε αδικαιολόγητες αξιώσεις. Δεύτερον, η DPAG ήταν εκείνη που επέβαλε τους διακανονισμούς αυτούς στην BPO. Εξαιτίας του γεγονότος ότι η DPAG αρνείτο να παραδώσει το ταχυδρομείο αν δεν εκπληρούντο οι παράλογες απαιτήσεις της, η BPO δεν είχε άλλη λύση από το να ενδώσει στις απαιτήσεις της DPAG.

(176) Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων η Επιτροπή θεωρεί ότι βραχυπρόθεσμα οι παρακρατήσεις, τα συμπληρωματικά τέλη και οι καθυστερήσεις περιορίζουν άμεσα την παραγωγή στη γερμανική αγορά προώθησης και παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου. Τα συμπληρωματικά τέλη που επιβάλλονται στους αποστέλλοντες ταχυδρομικούς φορείς και —άμεσα ή έμμεσα— στους αποστολείς οδηγούν σε αδικαιολόγητη αύξηση του κόστους. Συνεπώς, η συμπεριφορά της DPAG επηρεάζει αρνητικά τους αποστολείς, τον αποστέλλοντα ταχυδρομικό φορέα και, σε τελική ανάλυση, τους καταναλωτές.

(177) Μακροπρόθεσμα, οι μη ικανοποιημένοι πελάτες αποθαρρύνονται από τη χρήση ταχυδρομικών φορέων στη Βρετανία για ταχυδρομείο που απευθύνεται σε τελικούς προορισμούς στη Γερμανία, εξαιτίας των συχνών διαταραχών και την επακόλουθη χειροτέρευση της ποιότητας της εξυπηρέτησης. Η DPAG ασκεί έμμεσες πιέσεις στους ταχυδρομικούς φορείς της Γερμανίας να αυξήσουν τις τιμές τους. Προκειμένου να αντισταθμίσουν την αύξηση του κόστους, οι ταχυδρομικοί φορείς του Ηνωμένου Βασιλείου θα πρέπει να αυξήσουν σημαντικά τις τιμές τους για διασυνοριακό ταχυδρομείο μεταξύ Ηνωμένου Βασιλείου και Γερμανίας. Ως εκ τούτου, η DPAG περιορίζει την παραγωγή υπηρεσιών εξερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου από το Ηνωμένο Βασίλειο.

Συμπέρασμα

(178) Όσον αφορά τη διεκπεραίωση από μέρους της DPAG διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου προερχόμενου από το Ηνωμένο Βασίλειο, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η DPAG: i) περιορίζει την παραγωγή υπηρεσιών στη γερμανική αγορά προώθησης και παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου εις βάρος των καταναλωτών και ii) περιορίζει τις δυνατότητες των ταχυδρομικών φορέων να ανταγωνιστούν στη βρετανική αγορά εξερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου που προορίζεται για τη Γερμανία εις βάρος των καταναλωτών. Συνεπώς από την άποψη αυτή, η συμπεριφορά της DPAG συνιστά παράβαση του άρθρου 82 της συνθήκης και ιδίως της υποπαραγράφου β) της δεύτερης παραγράφου.

ΣΤ. **Επιπτώσεις στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών**

(179) Οι εμπορικές συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών επηρεάζονται εξαιτίας του διεθνούς χαρακτήρα του διασυνοριακού ταχυδρομείου.

Ζ. **Άρθρο 86 παράγραφος 2 της συνθήκης**

(180) Στο βαθμό που οι ταχυδρομικοί φορείς υπέχουν καταστατική υποχρέωση να παρέχουν ορισμένες υπηρεσίες δύνανται να θεωρηθούν ότι είναι επιχειρήσεις επιφορτισμένες με την παροχή υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 86, παράγραφος 2 της συνθήκης. Όταν συμβαίνει αυτό, οι κανόνες ανταγωνισμού ισχύουν μόνο στο βαθμό που αυτό δεν εμποδίζει την άσκηση των συγκεκριμένων καθηκόντων που της έχουν ανατεθεί. Ωστόσο, η παρέκκλιση του άρθρου 86 παράγραφος 2 δεν ισχύει όταν η ανάπτυξη του εμπορίου επηρεάζεται σε βαθμό που αντιβαίνει τα συμφέροντα της Κοινότητας.

Επιχειρήματα που προβλήθηκαν από την DPAG

(181) Πριν εκδοθεί η δήλωση αιτιάσεων της Επιτροπή στις 25 Μαΐου 2000, η DPAG δεν, σε καμία περίπτωση, επικαλέσθηκε την παρέκκλιση του άρθρου 86 παράγραφος 2 ως δικαιολογία για τη συμπεριφορά της στην προκειμένη περίπτωση. Ωστόσο, στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της Επιτροπής η DPAG άλλαξε στάση και ισχυρίστηκε ότι η DPAG πάντοτε επικαλείται τη διάταξη αυτή σε σχετικές περιπτώσεις. Τη διάταξη αυτή επικαλέσθηκε η DPAG και στην υπόθεση GZS/Citicorp και ιδιαίτερα στην περίπτωση των ταχυδρομικών αποστολών της Citicorp οι οποίες, κατά τη γνώμη της DPAG, δεν διέφεραν από τις ταχυδρομικές αποστολές τις οποίες αφορά η παρούσα υπόθεση.

(182) Στην απόφασή του στην υπόθεση GZS/Citicorp το Δικαστήριο των ΕΚ καταλήγει ότι εφόσον δεν υπάρχει σύστημα καταληκτικών τελών που να καλύπτει το κόστος του παραλαμβάνοντα ΒΡΟ, η εφαρμογή του άρθρου 25 UPU 1989 παραμένει ένα χρήσιμο εργαλείο το οποίο η DPAG δύναται να χρησιμοποιήσει προκειμένου να παράσχει τις υπηρεσίες της οι οποίες έχουν γενικό οικονομικό συμφέρον. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν δύναται να χρησιμοποιήσει το άρθρο 82 κατά τρόπο που να περιορίζει τις δυνατότητες της DPAG να χρεώνει τα πλήρη τέλη εσωτερικού επικαλούμενη το άρθρο 25 UPU ([224]).

Εκτίμηση

(183) Η DPAG πρέπει να θεωρηθεί ως επιχείρηση επιφορτισμένη με την παροχή υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 86 παράγραφος 2 της συνθήκης. Όπως προαναφέρεται, οι αποστολείς των επίμαχων ταχυδρομικών αποστολών στην προκειμένη περίπτωση δεν εδρεύουν στη Γερμανία. Συνεπώς, το σκεπτικό του Δικαστηρίου των ΕΚ στην απόφαση GZS/Citicorp όσον αφορά το άρθρο 86 παράγραφος 2 δεν σχετίζεται με την παρούσα υπόθεση. Η παρούσα απόφαση δεν περιορίζει το δικαίωμα της DPAG να επικαλείται δικαιολογημένα το άρθρο 25 της UPU 1994 ή το άρθρο 43 της UPU 1999.

(184) Η Επιτροπή θεωρεί ότι η DPAG θα μπορούσε να βασιστεί στο άρθρο 86 παράγραφος 2 εάν ήταν σε θέση να αποδείξει, με διαφανή, αναλυτική και αξιόπιστη εσωτερική κοστολόγηση καθώς και με αντικειμενικά και αξιόπιστα στοιχεία όσον αφορά την αγορά, ότι η εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού στην προκειμένη περίπτωση θα παρεμπόδιζε τις δραστηριότητές της σε βαθμό που θα υπονόμευε την οικονομική ισορροπία της παρεχόμενης καθολικής υπηρεσίας. Η DPAG δεν απέδειξε με ποιο τρόπο και σε ποιο βαθμό θα επηρεαζόταν η οικονομική της ισορροπία.

(185) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η ικανότητα της DPAG να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει όσον αφορά την παροχή οικονομικής υπηρεσίας δεν θα υπονομεύονταν από την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού στην προκειμένη περίπτωση. Πρώτον, το εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο από τη Βρετανία παράγει μόνον ένα κλάσμα των συνολικών εσόδων της DPAG. Δεύτερον, τα ταχυδρομικά τέλη στη Γερμανία είναι υψηλά και το τμήμα επιστολικών υπηρεσιών της DPAG είναι εξαιρετικά κερδοφόρο ([225]).Τρίτον, η συνολική οικονομική ισχύς της DPAG είναι αξιόλογη.

(186) Σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή κρίνει ότι η καταχρηστική συμπεριφορά της DPAG έχει τέτοια έκταση που επηρεάζει την ανάπτυξη του εμπορίου σε βαθμό που αντιβαίνει το συμφέρον της Κοινότητας. Για τον λόγο αυτόν και μόνο, δεν μπορεί να ισχύσει η παρέκκλιση του άρθρου 86 παράγραφος 2.

Η. **Άρθρο 3 του κανονισμού αριθ. 17**

(187) Δυνάμει του άρθρου 3 του κανονισμού αριθ. 17 εάν η Επιτροπή διαπιστώσει, κατόπιν αιτήσεως ή αυτεπαγγέλτως, ότι υφίσταται παράβαση των διατάξεων του άρθρου 82 της συνθήκης, δύναται να υποχρεώσει με απόφαση τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις να παύσουν τη διαπιστωθείσα παράβαση.

(188) Ο «ορισμός του "ουσιαστικού" αποστολέα» όπως τον ερμηνεύει η DPAG στην προκειμένη υπόθεση καθώς και τα μέτρα που έλαβε για την εφαρμογή του ορισμού αυτού, δεν συμβιβάζονται με την κοινοτική νομοθεσία. Η καταχρηστική συμπεριφορά που περιγράφηκε ανωτέρω άρχισε να εφαρμόζεται τουλάχιστον από τον Σεπτέμβριο του 1996, χρονικό σημείο κατά το οποίο υπάρχουν αποδείξεις στην παρούσα υπόθεση ότι η DP παρακράτησε, καθυστέρησε και επέβαλε συμπληρωματικά τέλη στο κανονικό διασυνοριακό ταχυδρομείο ([226]). Το μνημόνιο συμφωνίας μεταξύ των μερών του Οκτωβρίου 2000 δεν ικανοποιητική λύση για τη μελλοντική διεκπεραίωση του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου από μέρους της DPAG ([227]). Παρόλο που οι καθυστερήσεις είναι πιθανό να είναι λιγότερο συχνές στο μέλλον λόγω του μνημονίου συμφωνίας, η DPAG εξακολουθεί να αξιώνει την καταβολή συμπληρωματικών τελών για ταχυδρομικές αποστολές τις οποίες χαρακτηρίζει η ίδια ως «οιονεί» αναταχυδρόμηση A-B-A. Οι δεσμεύσεις που υποβλήθηκαν από την DPAG την 1η Ιουνίου 2001 δεν θέτουν άμεσο τέρμα στην παραβίαση που περιγράφηκε ανωτέρω ([228]). Συνεπώς, η κατάχρηση πρέπει να θεωρηθεί ότι συνεχίζεται.

([224]) Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, σ. 40.
([225]) Βλέπε σημείο I.B ανωτέρω.
([226]) Βλέπε τμήμα I.E., μέρος «Gant — Ο κατάλογος του φθινοπώρου 1996», ανωτέρω.
([227]) Βλέπε τμήμα I.ΣΤ ανωτέρω.
([228]) Βλέπε τμήμα I.Z — «Δεσμεύσεις», ανωτέρω. Σύμφωνα με το σημείο iv.) των δεσμεύσεων της DPAG, αυτές θα αρχίσουν να ισχύουν τρεις μήνες μετά την κοινοποίηση της απόφασης της Επιτροπής στη DPAG.

(189) Η Επιτροπή πρέπει να εξασφαλίσει με βεβαιότητα ότι η DPAG θα δώσει πραγματικά και οριστικά τέλος στις παραβάσεις που περιγράφονται στο μέρος II. (Ε). Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι η DPAG θα απόσχει μελλοντικά από κάθε ενέργεια που μπορεί να έχει το ίδιο ή παρόμοιο αποτέλεσμα ή σκοπό, η Επιτροπή κρίνει απαραίτητο να εκδώσει σχετική απόφαση.

Θ. **Άρθρο 15 του κανονισμού αριθ. 17**

(190) Βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού αριθ. 17, για παραβιάσεις του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ δύναται να επιβληθούν πρόστιμα ύψους μέχρις 1 εκατ. ευρώ ή 10 % του κύκλου εργασιών τον οποίο πραγματοποίησε η επιχείρηση κατά το προηγούμενο διαχειριστικό έτος, ανάλογα με το ποιο ποσό είναι το υψηλότερο.

(191) Η DPAG πρέπει να γνώριζε το γεγονός ότι η εν λόγω συμπεριφορά —δηλαδή, η παρακράτηση, η επιβολή συμπληρωματικών τελών και η καθυστέρηση ενός μεγάλου αριθμού επιστολικών αντικειμένων διασυνοριακού ταχυδρομείου από ένα άλλο κράτος μέλος— παρεμπόδιζε αισθητά την ελεύθερη ροή των ταχυδρομικών υπηρεσιών μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Γερμανίας και ότι η συμπεριφορά αυτή είχε αρνητικά αποτελέσματα στον ανταγωνισμό εις βάρος της BPO και των αποστολέων. Έχοντας υπόψη το γεγονός αυτό, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η DPAG διέπραξε την παραβίαση αυτή τουλάχιστον εξ αμελείας.

(192) Σε μία παραβίαση των κανόνων ανταγωνισμού όπως η παρούσα θα έπρεπε κανονικά να επιβληθούν πρόστιμα ανάλογα με τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της παραβίασης. Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να επιβάλει ένα συμβολικό μόνο πρόστιμο στην επιχείρηση που διέπραξε την παραβίαση. Για τους ακόλουθους λόγους, η Επιτροπή θεωρεί σκόπιμο να επιβάλει στη DPAG μόνο ένα συμβολικό πρόστιμο ύψους 1 000 ευρώ.

(193) Η DPAG συμπεριφέρθηκε κατά τρόπο ο οποίος —τουλάχιστον εν μέρει— είναι σύμφωνος με τη νομολογία των γερμανικών δικαστηρίων. Παρά το γεγονός ότι η Επιτροπή θεωρεί ότι η συμπεριφορά της DPAG υπερβαίνει από ορισμένες πτυχές τα όρια που μπορούν να προσδιοριστούν με βεβαιότητα από τη γερμανική νομοθεσία, στην προκειμένη περίπτωση, η ανωτέρω νομολογία οδήγησε στη διαμόρφωση μιας ασαφούς νομικής κατάστασης. Επιπλέον, κατά το χρόνο που έλαβαν χώρα οι περισσότερες παρακρατήσεις, επιβολές συμπληρωματικών τελών και καθυστερήσεις στην παρούσα υπόθεση, δεν υπήρχε κοινοτική νομολογία που αφορούσε το συγκεκριμένο πλαίσιο των υπηρεσιών διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου. Τέλος, οι δεσμεύσεις που υποβλήθηκαν από την DPAG καθιερώνουν μία λεπτομερή διαδικασία για την επεξεργασία του εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου με την οποία θα αποφεύγονται οι πρακτικές δυσχέρειες και θα διευκολύνεται η εντόπιση μελλοντικών παραβιάσεων, εφόσον προκύψουν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η Deutsche Post AG παραβίασε το άρθρο 82 της συνθήκης ΕΚ με την παρακράτηση, επιβολή συμπληρωματικών τελών και καθυστέρηση του διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου που εισερχόταν από το Ηνωμένο Βασίλειο από αποστολείς εκτός της Γερμανίας, αλλά στο περιεχόμενο του οποίου υπήρχε αναφορά σε φορέα που κατοικούσε στη Γερμανία.

Άρθρο 2

Η Deutsche Post AG θα τερματίσει πάραυτα τις αναφερόμενες στο άρθρο 1 παραβιάσεις εφόσον δεν το έχει ήδη πράξει και, μελλοντικά, θα φροντίσει να μην επαναλάβει τις ενέργειες ή τη συμπεριφορά που περιγράφεται στο άρθρο 1.

Άρθρο 3

Για τις παραβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1, επιβάλλεται στην Deutsche Post AG πρόστιμο ύψους […] ευρώ.

Το πρόστιμο πρέπει να καταβληθεί, εντός τριών μηνών από την ημερομηνία της κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, στον τραπεζικό λογαριασμό αριθ. 642-0029000-95 (Code IBAN BE 76 6420 0290 0095, Code SWIFT: BBVABEBB) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, στην τράπεζα Banco Bilbao Vizcaya Argentaria BBVA Avenue des Arts 4, B-1040 Brussels. Μετά την παρέλευση της περιόδου αυτής θα χρεωθούν αυτομάτως τόκοι με βάση το επιτόκιο που εφάρμοζε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις κύριες αναχρηματοδοτήσεις της την πρώτη εργάσιμη ημέρα του μήνα κατά τον οποίο λήφθηκε η παρούσα απόφαση συν 8,05 ποσοστιαίες μονάδες, ήτοι […] %.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην:

Deutsche Post AG
Heinrich-von-Stephan-Strasse 1,
D-53175 BONN

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση είναι εκτελεστός τίτλος σύμφωνα με το άρθρο 256 της συνθήκης ΕΚ.

Βρυξέλλες, 25 Ιουλίου 2001.

Για την Επιτροπή
Mario MONTI
Μέλος της Επιτροπής

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Δεκεμβρίου 2001

για τις αρχές σχετικά με τη χρήση του «SOLVIT» — του δικτύου επίλυσης προβλημάτων στην εσωτερική αγορά

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 3901]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2001/893/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 211,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 3 της συνθήκης ορίζει το στόχο της εξάλειψης όλων των εμποδίων για την ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων, προσώπων, υπηρεσιών και κεφαλαίου μεταξύ των κρατών μελών για να δημιουργηθεί αυτό που είναι γνωστό ως εσωτερική αγορά. Θα ήταν προς όφελος τόσο των πολιτών όσο και των επιχειρήσεων, ιδίως των μικρών επιχειρήσεων, αν υπήρχε ένας τρόπος άτυπης επίλυσης των προβλημάτων που ανακύπτουν όταν δεν εφαρμόζονται σωστά οι κανόνες που αποσκοπούν στην επίτευξη του στόχου αυτού.

(2) Το πρόγραμμα δράσης για την ενιαία αγορά του 1997 ([1]) καλούσε τα κράτη μέλη να δημιουργήσουν «σημεία επαφής για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις» στα οποία να μπορούν να διοχετεύονται συγκεκριμένα προβλήματα της εσωτερικής αγοράς. Τα κράτη μέλη δημιούργησαν επίσης «κέντρα συντονισμού» για να συνεργάζονται στενά για την επίλυση διασυνοριακών προβλημάτων, τα οποία οφείλονται στην κακή εφαρμογή των κανόνων για την εσωτερική αγορά εκ μέρους των δημοσίων διοικήσεων («το δίκτυο επίλυσης προβλημάτων»).

(3) Το δίκτυο επίλυσης προβλημάτων υπάρχει εδώ και τρία χρόνια. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή, μέσω της συμβουλευτικής επιτροπής για την εσωτερική αγορά, εξέτασαν πόσο αποτελεσματικό είναι. Κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι μια από τις κύριες αδυναμίες του είναι ότι δεν δίνεται σε όλες τις υποθέσεις η ίδια σημασία και ότι όσοι είναι απ' έξω δεν μπορούν να δουν πώς λειτουργεί.

(4) Η Επιτροπή παρουσίασε τις ιδέες της για την επίλυση προβλημάτων στην ανακοίνωσή της της αποτελεσματική επίλυση προβλημάτων στην εσωτερική αγορά («SOLVIT») ([2]). Πρότεινε μια νέα προσέγγιση που καλείται «SOLVIT» για να καταστεί το δίκτυο πιο αποτελεσματικό μέσω της δημιουργίας μιας βάσης δεδομένων κοινής χρήσης online. Τα συντονιστικά κέντρα στα κράτη μέλη θα καταγράφουν και θα παρακολουθούν υποθέσεις, πράγμα που θα είναι πιο αποτελεσματικό και θα διευκολύνει τους πολίτες να βλέπουν πώς λειτουργεί.

(5) Θα πρέπει να οριστούν κοινές αρχές για να εξασφαλιστεί ότι το SOLVIT θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες των πολιτών και των επιχειρήσεων και ότι οι προσπάθειες που καταβάλλονται σε ένα κράτος μέλος θα επαναλαμβάνονται σε όλα τα άλλα κράτη μέλη. Επιπλέον, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίσουν ότι υπάρχουν διαθέσιμοι επαρκείς ανθρώπινοι και χρηματοοικονομικοί πόροι έτσι ώστε τα συντονιστικά κέντρα να είναι σε θέση να καλύπτουν έναν αυξανόμενο αριθμό υποθέσεων, να παρέχουν υπηρεσία υψηλής ποιότητας στους χρήστες και να προωθούν τη συνειδητοποίησή τους.

(6) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο ([3]), η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή ([4]) και η Επιτροπή των Περιφερειών ([5]) έχουν τονίσει την ανάγκη για πιο αποτελεσματικούς τρόπους επίλυσης προβλημάτων.

(7) Η Λευκή Βίβλος για την Ευρωπαϊκή Διακυβέρνηση ([6]) αποτελεί μέρος μιας προσπάθειας να καταστεί η Ένωση πιο απτή για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις της. Επιβεβαιώνει επίσης την ευθύνη των εθνικών διοικήσεων και των δικαστηρίων για τη σωστή επιβολή και εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας.

(8) Εφόσον το SOLVIT είναι ένα δίκτυο για την άτυπη επίλυση προβλημάτων, θα πρέπει να ασχολείται μόνο με υποθέσεις που δεν αποτελούν αντικείμενο νομικών διαδικασιών σε εθνικό ή κοινοτικό επίπεδο. Οι αιτούντες εξακολουθούν να έχουν τη δυνατότητα να κινήσουν τέτοιες διαδικασίες όποτε επιθυμούν, και τότε θα καταχωρίζεται στη βάση δεδομένων ότι το πρόβλημα έκλεισε. Όπου υπάρχουν άλλοι αποτελεσματικοί μηχανισμοί επίλυσης διασυνοριακών προβλημάτων και λειτουργούν αποτελεσματικά, το SOLVIT δεν έχει σκοπό να τους αντικαταστήσει, αλλά να παραπέμπει τις σχετικές υποθέσεις σ' αυτούς τους μηχανισμούς.

(9) Για την επιτυχή επίλυση των προβλημάτων, προϋπόθεση είναι να συνεργάζονται τα συντονιστικά κέντρα των κρατών μελών. Το συντονιστικό κέντρο στο κράτος μέλος του αιτούντος πρέπει να εξασφαλίζει ότι η υπόθεση είναι έγκυρη και ότι είναι διαθέσιμες όλες οι σχετικές πληροφορίες. Τότε, εναπόκειται στο συντονιστικό κέντρο στο κράτος μέλος όπου εμφανίζεται το πρόβλημα να λάβει μέτρα για την επίλυσή του.

([1]) CSE(97) 1 τελικό της 4ης Ιουνίου 1997.
([2]) COM(2001) 702 τελικό της 27ης Νοεμβρίου 2001.
([3]) Συμπέρασμα του Συμβουλίου της 31ης Μαΐου 2001.
([4]) CES 702/2001 της 30ής και 31ης Μαΐου 2001.
([5]) CdR 200/2001 Αναθ. 2 της 14ης και 15ης Νοεμβρίου 2001.
([6]) COM(2001) 428 της 25ης Απριλίου 2001.

(10) Και τα δύο συντονιστικά κέντρα θα πρέπει να επιβεβαιώσουν ότι μια υπόθεση είναι έγκυρη και ότι θα καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια να την επιλύσουν μέσα σε καθορισμένη προθεσμία, που μπορεί να παρατείνεται σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

(11) Οι αιτούντες θα πρέπει να πληροφορούνται εκ των προτέρων με ποιο τρόπο αντιμετωπίζονται οι υποθέσεις και ποιες προθεσμίες ισχύουν. Θα πρέπει να τους υπενθυμίζεται ότι έχουν επίσης στη διάθεσή τους άλλα, πιο επίσημα μέτρα επανόρθωσης, όπως οι δικαστικές διαδικασίες. Για να επωφεληθεί κάποιος από αυτά τα επίσημα μέσα, ίσως χρειάζεται να κατατεθεί προσφυγή εντός ορισμένων προθεσμιών, οι οποίες δεν αίρονται όταν χρησιμοποιείται το SOLVIT. Οι αιτούντες δεν είναι υποχρεωμένοι να δέχονται τις προτεινόμενες λύσεις. Δεδομένου ότι το SOLVIT είναι ένας άτυπος μηχανισμός επίλυσης προβλημάτων, δεν παρέχει στον αιτούντα τρόπους αμφισβήτησης των προτεινόμενων λύσεων.

(12) Όλες οι προτεινόμενες λύσεις θα πρέπει να είναι απολύτως σύμφωνες με την κοινοτική νομοθεσία. Η Επιτροπή διατηρεί το δικαίωμα να κινήσει τη σχετική διαδικασία κατά των κρατών μελών εάν κρίνει ότι δεν συμβαίνει αυτό.

(13) Θα πρέπει να λαμβάνονται όλα τα κατάλληλα μέτρα για την προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών.

(14) Οι αρχές που ορίζονται στην παρούσα σύσταση θα πρέπει να εφαρμόζονται από τη στιγμή που θα τεθεί σε λειτουργία η βάση δεδομένων online,

ΣΥΝΙΣΤΑ:

I. ΓΕΝΙΚΑ

A. **Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής**

Η παρούσα σύσταση, ορίζει τις αρχές που πρέπει να ακολουθούν τα συντονιστικά κέντρα των κρατών μελών όταν ασχολούνται με διασυνοριακά προβλήματα σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων της εσωτερικής αγοράς στο πλαίσιο του δικτύου SOLVIT.

Δεν εφαρμόζεται για προβλήματα που αποτελούν αντικείμενο νομικών διαδικασιών σε εθνικό ή κοινοτικό επίπεδο.

B. **Ορισμοί**

Για τους σκοπούς της παρούσας σύστασης, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. «συντονιστικό κέντρο»: τμήμα της διοίκησης ενός κράτους μέλους με ευθύνη για το χειρισμό διασυνοριακών προβλημάτων που υποβάλλονται σε αυτό από άτομα ή επιχειρήσεις·

2. «συντονιστικό κέντρο της χώρας καταγωγής»: το συντονιστικό κέντρο στο κράτος μέλος στο οποίο ανακινείται ένα διασυνοριακό πρόβλημα·

3. «επικεφαλής συντονιστικό κέντρο»: το συντονιστικό κέντρο στο κράτος μέλος στο οποίο εμφανίστηκε το διασυνοριακό πρόβλημα·

4. «διασυνοριακό πρόβλημα»: πρόβλημα που αντιμετωπίζει ένα άτομο ή μια επιχείρηση σε ένα κράτος μέλος το οποίο συνδέεται με την εφαρμογή των κανόνων της εσωτερικής αγοράς από μια δημόσια αρχή σε άλλο κράτος μέλος· εδώ περιλαμβάνονται περιπτώσεις στις οποίες ένας πολίτης ή μια επιχείρηση που έχει μια διοικητική σχέση (π.χ. εθνικότητα, τυπικά προσόντα, εγκατάσταση) με ένα κράτος μέλος βρίσκεται ήδη στο δεύτερο κράτος μέλος στο οποίο εμφανίζεται το πρόβλημα·

5. «κανόνες της εσωτερικής αγοράς»: διατάξεις που διέπουν τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς κατά την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ·

6. «νομικές διαδικασίες»: επίσημες διαδικασίες για την επίλυση μιας διαφοράς ενώπιον ενός δικαστικού ή οιονεί δικαστικού οργάνου·

7. «αιτών»: ένα άτομο ή μια επιχείρηση που θέτει υπέβαλε ένα διασυνοριακό πρόβλημα υπόψη ενός συντονιστικού κέντρου.

II. **ΑΡΧΕΣ**

A. **Συντονιστικό κέντρο της χώρας καταγωγής**

1. Το συντονιστικό κέντρο της χώρας καταγωγής πρέπει να καταχωρίσει το διασυνοριακό πρόβλημα στη βάση δεδομένων SOLVIT.

2. Πριν από την εισαγωγή μιας υπόθεσης στη βάση δεδομένων, το συντονιστικό κέντρο της χώρας καταγωγής θα πρέπει:

   α) να βεβαιωθεί για το βάσιμο της υποθέσεως,

   β) να επαληθεύσει εάν η υπόθεση μπορεί να επιλυθεί καλύτερα με άλλα μέσα, όπως για παράδειγμα μέσω του δικτύου ευρωπαϊκών κέντρων πληροφόρησης·

   γ) να ελέγξει αν θα ήταν πιο κατάλληλη η δικαστική οδός.

   Δεν θα πρέπει να καταχωρίζει μια υπόθεση στη βάση δεδομένων αν αυτή αποτελεί ήδη αντικείμενο νομικών διαδικασιών. Αν ένας αιτών αποφασίσει, σε οποιοδήποτε στάδιο, να κινήσει επίσημες νομικές διαδικασίες, η υπόθεση θα πρέπει να αφαιρεθεί από τη βάση δεδομένων.

3. Όταν εισάγει μια υπόθεση στη βάση δεδομένων, το συντονιστικό κέντρο της χώρας καταγωγής θα πρέπει να διαθέτει στο επικεφαλής συντονιστικό κέντρο όλες τις κατάλληλες πληροφορίες, για να είναι δυνατή η γρήγορη επίλυση της υπόθεσης, μέσα στα όρια της διαφύλαξης της εμπιστευτικότητας που αναφέρονται στο σημείο Η.

4. Θα πρέπει να διατηρεί επαφή με τον αιτούντα μέχρι να λυθεί το πρόβλημα.

Β. **Επικεφαλής συντονιστικό κέντρο**

1. Το επικεφαλής συντονιστικό κέντρο θα πρέπει να επιβεβαιώνει την αποδοχή της υπόθεσης μέσα σε μια εβδομάδα και να την προωθήσει στο κατάλληλο τμήμα της διοίκησής του για ενέργεια. Εάν χρειάζεται πρόσθετες πληροφορίες, θα πρέπει να τις ζητήσει από το συντονιστικό κέντρο της χώρας καταγωγής το ταχύτερο δυνατόν. Αν το επικεφαλής συντονιστικό κέντρο δεν δεχθεί μια υπόθεση, αυτό θα πρέπει να εμφανίζεται αυτόματα στη βάση δεδομένων και να παρουσιάζονται οι λόγοι για την απόρριψη. Το συντονιστικό κέντρο της χώρας καταγωγής θα πρέπει να πληροφορήσει σχετικά τον αιτούντα, ο οποίος μπορεί τότε να προωθήσει την υπόθεση μέσω πιο επίσημων διαδικασιών.

2. Το επικεφαλής συντονιστικό κέντρο θα πρέπει να αναλαμβάνει την ευθύνη για την επίλυση του διασυνοριακού προβλήματος.

Γ. **Πληροφόρηση του αιτούντος**

1. Το συντονιστικό κέντρο της χώρας καταγωγής θα πρέπει να πληροφορεί εκ των προτέρων τους αιτούντες σχετικά με τις διαδικασίες και τις προθεσμίες. Εδώ θα πρέπει να περιλαμβάνονται πληροφορίες ότι είναι ενδεχομένως διαθέσιμα πιο επίσημα μέσα προσφυγής σε εθνικό και κοινοτικό επίπεδο. Θα πρέπει να τονίζεται ότι υπό την εθνική νομοθεσία πρέπει ίσως να τηρηθούν ορισμένες προθεσμίες για να διαφυλαχθούν τα νόμιμα δικαιώματα και ότι το SOLVIT δεν επηρεάζει τις προθεσμίες αυτές.

2. Οι αιτούντες θα πρέπει επίσης να πληροφορούνται ότι δεν είναι υποχρεωμένοι να δεχθούν τις προτεινόμενες λύσεις. Εν τούτοις, οι προτεινόμενες λύσεις δεν μπορούν να αμφισβητηθούν στο πλαίσιο του SOLVIT. Αν ένα πρόβλημα δεν μπορεί να επιλυθεί μέσω του SOLVIT, ή αν μια προτεινόμενη λύση θεωρείται απαράδεκτη, ο αιτών εξακολουθεί να έχει τη δυνατότητα να κινήσει επίσημες διαδικασίες, εάν επιθυμεί. Εάν κινηθούν επίσημες διαδικασίες κατά τη διάρκεια της φάσης επίλυσης του προβλήματος, αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα τη διαγραφή του προβλήματος από το SOLVIT.

Δ. **Πρόσβαση στη βάση δεδομένων SOLVIT**

1. Το συντονιστικό κέντρο της χώρας καταγωγής και το επικεφαλής συντονιστικό κέντρο θα πρέπει να είναι σε θέση να καταχωρίσουν πληροφορίες στη βάση δεδομένων SOLVIT και να κλείσουν την υπόθεση.

2. Τα άλλα συντονιστικά κέντρα θα πρέπει να έχουν πρόσβαση μόνο για ανάγνωση σ' αυτές τις πληροφορίες, που θα γίνεται ανωνύμως. Οι αιτούντες θα πρέπει να έχουν πρόσβαση μόνο για ανάγνωση της υπόθεσής τους.

Ε. **Προθεσμίες**

1. Μόλις το επικεφαλής συντονιστικό κέντρο επιβεβαιώσει την αποδοχή μιας υπόθεσης, η βάση δεδομένων θα πρέπει να αναφέρει την ημερομηνία μέχρι την οποία το πρόβλημα θα πρέπει να έχει επιλυθεί. Η προθεσμία για την επίλυση προβλημάτων θα πρέπει να είναι δέκα εβδομάδες.

2. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, το συντονιστικό κέντρο της χώρας καταγωγής και το επικεφαλής συντονιστικό κέντρο μπορούν να συμφωνήσουν για παράταση της προθεσμίας μέχρι τέσσερις εβδομάδες, εάν θεωρούν πιθανό ότι θα βρεθεί μια λύση σ' αυτήν την περίοδο.

ΣΤ. **Ανταλλαγή πληροφοριών και επικοινωνία**

1. Το επικεφαλής συντονιστικό κέντρο θα πρέπει να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την επίλυση της υπόθεσης σε στενή συνεργασία με άλλα τμήματα της διοίκησής του.

2. Θα πρέπει να γίνεται όσο το δυνατόν μεγαλύτερη χρήση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και άλλων γρήγορων μέσων επικοινωνίας.

3. Το επικεφαλής συντονιστικό κέντρο θα πρέπει να ενημερώνει το συντονιστικό κέντρο της χώρας καταγωγής σχετικά με την πρόοδο. Θα πρέπει να ενημερώνει τις πληροφορίες στη βάση δεδομένων όποτε σημειώνονται αλλαγές ή τουλάχιστον μία φορά τον μήνα.

4. Το επικεφαλής συντονιστικό κέντρο και το συντονιστικό κέντρο της χώρας καταγωγής θα πρέπει να συμφωνούν μεταξύ τους ποια γλώσσα θα χρησιμοποιούν για τη μεταξύ τους επικοινωνία, έχοντας υπόψη το στόχο της επίλυσης προβλημάτων μέσω άτυπων επαφών όσο το δυνατόν πιο γρήγορα και αποτελεσματικά, προς το συμφέρον του αιτούντος.

5. Το επικεφαλής συντονιστικό κέντρο θα πρέπει να είναι υπεύθυνο για την παροχή των μεταφράσεων των εγγράφων που υποβάλλει ο αιτών, όταν είναι απαραίτητο.

Ζ. **Έκβαση μιας υπόθεσης**

1. Όλες οι προτεινόμενες λύσεις θα πρέπει να είναι απολύτως σύμφωνες με την κοινοτική νομοθεσία. Η Επιτροπή διατηρεί το δικαίωμα να κινήσει τη σχετική διαδικασία κατά των κρατών μελών όποτε κρίνει ότι δεν συμβαίνει αυτό.

2. Όταν βρεθεί εμπρόθεσμα μια λύση σε ένα διασυνοριακό πρόβλημα, το επικεφαλής συντονιστικό κέντρο και το συντονιστικό κέντρο της χώρας καταγωγής θα πρέπει να επιβεβαιώνουν τη συμφωνία τους ότι το πρόβλημα λύθηκε και να καταχωρίζουν αυτό το γεγονός στη βάση δεδομένων. Το επικεφαλής συντονιστικό κέντρο θα πρέπει να πληροφορεί το συντονιστικό κέντρο της χώρας καταγωγής σχετικά με το πώς μπορεί ο αιτών να επωφεληθεί από τη λύση αυτή.

3. Αν το επικεφαλής συντονιστικό κέντρο συμπεράνει ότι το οικείο κράτος μέλος έχει συμμορφωθεί με τη νομοθεσία για την εσωτερική αγορά και ότι η υπόθεση είναι αβάσιμη, θα πρέπει να το καταχωρίσει στη βάση δεδομένων. Το συντονιστικό κέντρο της χώρας καταγωγής θα πρέπει να πληροφορήσει τον αιτούντα σχετικά με τους λόγους. Ο αιτών μπορεί, αν επιθυμεί, να προωθήσει την υπόθεση μέσω πιο επίσημων διαδικασιών.

Η. **Εμπιστευτικότητα**

1. Το συντονιστικό κέντρο της χώρας καταγωγής θα πρέπει κανονικά να αποκαλύπτει την ταυτότητα του αιτούντος στο επικεφαλής συντονιστικό κέντρο για να διευκολύνεται η επίλυση προβλημάτων. Ο αιτών θα πρέπει να πληροφορείται σχετικά κατά την έναρξη της διαδικασίας και να του προσφέρεται η ευκαιρία να προβάλλει αντιρρήσεις, οπότε η ταυτότητα του αιτούντος δεν πρέπει να αποκαλυφθεί.

2. Οι πληροφορίες που παρέχει ο αιτών θα πρέπει να χρησιμοποιούνται από το επικεφαλής συντονιστικό κέντρο μόνο για την επίλυση της υπόθεσης.

3. Θα πρέπει να λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα για τη διαφύλαξη δεδομένων που είναι ευαίσθητα για εμπορικούς λόγους ή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ανά πάσα στιγμή και ιδιαίτερα κατά τη διαβίβαση δεδομένων στο πλαίσιο του δικτύου.

III. **ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ**

Η παρούσα σύσταση εφαρμόζεται από την 1η Ιουνίου 2002.

Η παρούσα σύσταση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 7 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή
Frederik BOLKESTEIN
Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 13ης Δεκεμβρίου 2001

σχετικά με τη συνεισφορά της Κοινότητας στη χρηματοδότηση ενός προγράμματος καταπολέμησης οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά και τα φυτικά προϊόντα στα υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα για το έτος 2001

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 4267]

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(2001/894/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1452/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2001, περί ειδικών μέτρων όσον αφορά ορισμένα γεωργικά προϊόντα υπέρ των Υπερπόντιων Γαλλικών Διαμερισμάτων [1], και για την τροποποίηση της οδηγίας 72/462/ΕΟΚ καθώς και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 525/77 και (ΕΟΚ) αριθ. 3763/91 (Poseidon), και ιδίως το άρθρο 20 παράγραφος 3,

τα προγράμματα που υπέβαλε η Γαλλία για την καταπολέμηση των επιβλαβών οργανισμών για τα φυτά και τα φυτικά προϊόντα στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με την απόφαση 93/522/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 1993, περί καθορισμού μέτρων επιλέξιμων για κοινοτική χρηματοδότηση στο πλαίσιο των προγραμμάτων καταπολέμησης των οργανισμών που είναι επιβλαβείς για τα φυτά και τα φυτικά προϊόντα στα υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα και στις νήσους Αζόρες και Μαδέρα [2], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 96/633/ΕΚ της Επιτροπής [3], ορίζονται τα μέτρα που είναι επιλέξιμα για κοινοτική χρηματοδότηση στο πλαίσιο των προγραμμάτων καταπολέμησης των οργανισμών που είναι επιβλαβείς για τα φυτά και τα φυτικά προϊόντα στα υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα και στις νήσους Αζόρες και Μαδέρα.

(2) Οι συγκεκριμένες συνθήκες καλλιέργειας στα υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα απαιτούν ιδιαίτερη προσοχή. Πρέπει να ληφθούν μέτρα, ή να ενισχυθούν τα ήδη ληφθέντα, στον τομέα της φυτικής παραγωγής, και ιδίως σε ό,τι αφορά τον φυτοϋγειονομικό τομέα στα εν λόγω διαμερίσματα.

(3) Το κόστος των μέτρων που πρέπει να ληφθούν ή να ενισχυθούν στον τομέα της φυτοϋγειονομικής προστασίας είναι ιδιαίτερα υψηλό.

(4) Το πρόγραμμα των μέτρων αυτών έχει υποβληθεί στην Επιτροπή από τις αρμόδιες γαλλικές αρχές· ότι στο πρόγραμμα αυτό διευκρινίζονται ιδίως οι προς επίτευξη στόχοι, οι προς υλοποίηση ενέργειες, η διάρκεια καθώς και το κόστος τους, προκειμένου η Κοινότητα να συμμετάσχει ενδεχομένως στη χρηματοδότησή τους.

(5) Η χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας μπορεί να καλύψει μέχρι 60 % των επιλέξιμων δαπανών, χωρίς όμως η χρηματοδοτική αυτή συμμετοχή να καλύπτει την προστασία της μπανάνας.

(6) Οι ενέργειες για την προστασία των φυτών στα υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα, οι οποίες προβλέπονται στα ενιαία έγγραφα προγραμματισμού για την περίοδο 2000 έως 2006 κατ' εφαρμογή των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 [4] και 1260/1999 [5], δεν μπορούν να είναι ίδιες με αυτές που περιέχονται στο παρόν πρόγραμμα.

(7) Οι ενέργειες που προβλέπονται στο πρόγραμμα-πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη δεν μπορούν να είναι ίδιες με αυτές που περιέχονται στο παρόν πρόγραμμα.

(8) Τα τεχνικά στοιχεία που υποβλήθηκαν από τη Γαλλία επέτρεψαν στη μόνιμη φυτοϋγειονομική επιτροπή να πραγματοποιήσει μια ακριβή και συνολική ανάλυση της κατάστασης.

(9) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης φυτοϋγειονομικής επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Εγκρίνεται χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας στο επίσημο πρόγραμμα καταπολέμησης των επιβλαβών για τα φυτά και τα φυτικά προϊόντα οργανισμών στα υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα, το οποίο υποβλήθηκε από τη Γαλλία για το έτος 2001.

Άρθρο 2

Το επίσημο πρόγραμμα περιλαμβάνει τρία υποπρογράμματα:

1. υποπρόγραμμα το οποίο έχει εκπονηθεί για τη Γουαδελούπη και αφορά τις ακόλουθες τρεις ενέργειες:
   — φυτοϋγειονομικό κέντρο της Γουαδελούπης που πραγματοποιεί δοκιμές, μελέτες και έρευνα·
   — καταπολέμηση των επιβλαβών οργανισμών στις βασικές καλλιέργειες·
   — σχέδιο παρακολούθησης για τα κατάλοιπα φυτοφαρμάκων στα οπωροκηπευτικά·

[1] ΕΕ L 198 της 21.7.2001, σ. 11.
[2] ΕΕ L 251 της 8.10.1993, σ. 35.
[3] ΕΕ L 283 της 5.11.1996, σ. 58.
[4] ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80.
[5] ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1.

2. υποπρόγραμμα το οποίο έχει εκπονηθεί για τη Γουιάνα και αφορά τις ακόλουθες δύο ενέργειες:
   — διάγνωση των φυτοϋγειονομικών κινδύνων και καλές γεωπονικές μέθοδοι·
   — βιολογικός έλεγχος και περιβάλλον·
3. υποπρόγραμμα το οποίο έχει εκπονηθεί για τη Μαρτινίκα και αφορά τις ακόλουθες τρεις ενέργειες:
   — αξιολόγηση των μεθόδων φυτοπροστασίας και διάγνωση·
   — παρακολούθηση της φυτοϋγειονομικής κατάστασης, ιδίως όσον αφορά το Anthurium·
   — ανάπτυξη ολοκληρωμένης καταπολέμησης των επιβλαβών οργανισμών.

Άρθρο 3

Η κοινοτική συμμετοχή στη χρηματοδότηση του προγράμματος που υπέβαλε η Γαλλία για το 2001 ανέρχεται σε 60 % για τις δαπάνες που αφορούν επιλέξιμα μέτρα, όπως ορίζονται στην απόφαση 93/522/ΕΟΚ, με ανώτατο όριο 200 000 ευρώ (μη συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ).

Ο προγραμματισμός και το σχέδιο χρηματοδότησης των δαπανών αναφέρονται στο παράρτημα Ι της εν λόγω απόφασης.

Άρθρο 4

Στη Γαλλία καταβάλλεται προκαταβολή 100 000 ευρώ.

Άρθρο 5

Η κοινοτική ενίσχυση αφορά τις δαπάνες επιλέξιμων μέτρων που συνδέονται με τις ενέργειες που καλύπτονται από το παρόν πρόγραμμα, για το οποίο θα προβλεφθούν, στη Γαλλία, διατάξεις για τις οποίες τα αναγκαία χρηματοδοτικά μέσα πρέπει να έχουν δεσμευθεί μεταξύ 1ης Οκτωβρίου και 31ης Δεκεμβρίου 2001. Η προθεσμία για το κλείσιμο των πληρωμών σχετικά με τις εν λόγω ενέργειες λήγει στις 30 Σεπτεμβρίου 2002 με κίνδυνο απώλειας του δικαιώματος κοινοτικής χρηματοδότησης σε περίπτωση αδικαιολόγητης καθυστέρησης.

Στην περίπτωση κατά την οποία θα εθεωρείτο αναγκαία παράταση της προθεσμίας πληρωμής, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να υποβάλει το αίτημα αυτό πριν από τον καθορισμό της ημερομηνίας λήξης, παρουσιάζοντας τα σχετικά αναγκαία δικαιολογητικά.

Άρθρο 6

Οι διατάξεις για τη χρηματοδότηση του προγράμματος, οι διατάξεις σχετικά με την τήρηση των κοινοτικών πολιτικών και οι πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται από τη Γαλλία στην Επιτροπή παρατίθενται στο παράρτημα ΙΙ.

Άρθρο 7

Οι ενδεχόμενες δημόσιες συμβάσεις για τις επενδύσεις που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας απόφασης, υπόκεινται στις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου.

Άρθρο 8

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 13 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή
David BYRNE
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΣΧΕΔΙΟ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ 2001

(σε ευρώ)

	Επιλέξιμες δαπάνες για το 2001		
	ΕΚ	Εθνικές	Σύνολο
Γουαδελούπη	68 400	45 600	114 000
Γουιάνα	53 351	35 568	88 919
Μαρτινίκα	78 249	52 165	130 414
Σύνολο	200 000	133 333	333 333

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

I. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Α. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Η Επιτροπή προτίθεται να συνεργαστεί ουσιαστικά με τις αρμόδιες αρχές για την εκτέλεση του προγράμματος. Σύμφωνα με το πρόγραμμα αυτό, οι εν λόγω αρχές είναι εκείνες που αναφέρονται κατωτέρω.

Ανάληψη υποχρεώσεων και πληρωμές

2. Η Γαλλία εγγυάται ότι, για τις ενέργειες που συγχρηματοδοτούνται από την Κοινότητα, όλοι οι δημόσιοι και ιδιωτικοί φορείς που εμπλέκονται στη διαχείριση και υλοποίηση του προγράμματος, τηρούν κατάλληλα λογιστικά στοιχεία για όλες τις σχετικές πράξεις, γεγονός που θα διευκολύνει την επαλήθευση των δαπανών εκ μέρους της Κοινότητας και των αρμόδιων ελεγκτικών εθνικών αρχών.

3. Η αρχική δημοσιονομική ανάληψη υποχρεώσεων βασίζεται σε ένα ενδεικτικό χρηματοδοτικό σχέδιο και καλύπτει ένα έτος.

4. Η ανάληψη υποχρεώσεων λαμβάνει χώρα όταν η απόφαση για έκριση της χρηματοδοτικής συνδρομής εγκριθεί από την Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 18 της οδηγίας 2000/29/ΕΚ [1] του Συμβουλίου.

5. Μετά την ανάληψη υποχρεώσεων, καταβάλλεται αρχική προκαταβολή 100 000 ευρώ.

6. Το υπόλοιπο της ανάληψης υποχρεώσεων των 100 000 ευρώ καταβάλλεται αφού υποβληθεί στην Επιτροπή και αφού εγκριθεί από αυτήν τελική έκθεση δραστηριοτήτων καθώς και αναλυτική καταγραφή των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν.

Αρχές αρμόδιες για την εφαρμογή του προγράμματος:

— Για την κεντρική διοίκηση:

Ministère de l'Agriculture et de la Pêche
Sous Direction de la Protection des Végétaux
251, rue de Vaugirard
P-75732 Paris Cedex 15

— Για τις τοπικές αρχές:

Γουαδελούπη:

Ministère de l'Agriculture et de la Pêche
Direction de l'Agriculture et de la Forêt
Jardin Botanique
P-97109 Basse-Terre Cedex

Μαρτινίκα:

Ministère de l'Agriculture et de la Pêche
Direction de l'Agriculture et de la Forêt
Jardin Desclieux
B.P. 642
P-97262 Fort-de-France Cedex

Γουιάνα:

Ministère de l'Agriculture et de la Pêche
Direction de l'Agriculture et de la Forêt
Cité Rebard
Route de Baduel
B.P. 746
P-97305 Cayenne Cedex

7. Οι πραγματικές δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν, υποβάλλονται στην Επιτροπή κατανεμημένες ανά τύπο ενέργειας ή υποπρόγραμμα, έτσι ώστε να φαίνεται η σχέση ανάμεσα στο ενδεικτικό χρηματοδοτικό σχέδιο και τις όντως πραγματοποιηθείσες δαπάνες. Αν η Γαλλία διαθέτει κατάλληλο μηχανογραφημένο λογιστικό σύστημα, αυτό γίνεται δεκτό.

8. Όλες οι πληρωμές της ενίσχυσης που χορηγείται από την Κοινότητα στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης καταβάλλονται στην υποδεικνυόμενη από την Γαλλία αρχή, η οποία και έχει την ευθύνη απόδοσης στην Κοινότητα κάθε πλεονασματικού ποσού.

[1] ΕΕ L 169 της 10.7.2000, σ. 1.

9. Όλες οι αναλήψεις υποχρεώσεων και οι πληρωμές πραγματοποιούνται σε ευρώ.

Τα χρηματοδοτικά σχέδια των κοινοτικών πλαισίων στήριξης και τα ποσά της κοινοτικής συνδρομής εκφράζονται σε ευρώ. Τα ποσά καταβάλλονται στον λογαριασμό:

Ministère du Budget
Direction de la Comptabilité Publique
Agence Comptable Centrale du Trésor
139, rue de Bercy
P-75572 Paris Cedex 12
Nº E 478 98 Divers

Δημοσιονομικός έλεγχος

10. Η Επιτροπή ή το Ελεγκτικό Συνέδριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μπορούν να ζητήσουν τη διενέργεια ελέγχων. Η Γαλλία και η Επιτροπή ανταλλάσσουν αμοιβαίως και χωρίς καθυστέρηση κάθε πρόσφορη πληροφορία σχετικά με τα αποτελέσματα των εν λόγω ελέγχων.

11. Επί τρία έτη μετά την καταβολή της τελευταίας πληρωμής, η αρμόδια για την εφαρμογή του προγράμματος αρχή τηρεί στη διάθεση της Επιτροπής όλα τα αποδεικτικά έγγραφα που αφορούν τις δαπάνες οι οποίες πραγματοποιήθηκαν για την ενέργεια.

12. Κατά την υποβολή των αιτήσεων πληρωμής, η Γαλλία θέτει στη διάθεση της Επιτροπής όλες τις επίσημες εκθέσεις που αφορούν τον έλεγχο της συγκεκριμένης μορφής ενέργειας.

Μείωση, αναστολή και κατάργηση της συνδρομής

13. Η Γαλλία δηλώνει ότι η κοινοτική χρηματοδότηση χρησιμοποιείται για τους προβλεπόμενους σκοπούς. Εάν η υλοποίηση μιας ενέργειας ή ενός μέτρου δεν φαίνεται να δικαιολογεί παρά μέρος μόνο της χρηματοδοτικής συνδρομής που χορηγήθηκε σε αυτά, η Επιτροπή ανακτά αμέσως το οφειλόμενο ποσό. Σε περίπτωση διαφοράς, η Επιτροπή προβαίνει σε κατάλληλη εξέταση της περίπτωσης στο πλαίσιο της εταιρικής σχέσης, ζητώντας κυρίως από τη Γαλλία ή από τις αρχές που αυτή έχει ορίσει για την υλοποίηση της ενέργειας, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους εντός διμήνου.

14. Μετά την εξέταση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να μειώσει ή να αναστείλει τη συνδρομή για τη συγκεκριμένη ενέργεια ή μέτρο εάν κατά την εξέταση επιβεβαιωθεί ότι υπάρχει κάποια παρατυπία, κυρίως δε κάποια σημαντική τροποποίηση, η οποία επηρεάζει τη φύση και τους όρους υλοποίησης της ενέργειας ή του μέτρου, για την οποία δεν είχε ζητηθεί η έγκριση της Επιτροπής.

Απαίτηση ανάκτησης των αχρεωστήτως καταβληθέντων

15. Κάθε ποσό, το οποίο δίνει δικαίωμα απαίτησης ανάκτησης ως αχρεωστήτως καταβληθέν, πρέπει να αποδίδεται στην Κοινότητα από την αρμόδια αρχή η οποία ορίζεται στο σημείο 8. Τα ποσά που δεν αποδίδονται, ενδέχεται να προσαυξάνονται με τόκους υπερημερίας. Εάν για οποιοδήποτε λόγο, η αρχή που ορίζεται στο σημείο 8 δεν αποδώσει στην Κοινότητα τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά, τα ποσά αποδίδονται στην Επιτροπή από τη Γαλλία.

Πρόληψη και εντοπισμός παρατυπιών

16. Οι εταίροι συμμορφώνονται προς ένα κώδικα συμπεριφοράς που καταρτίζεται από την Γαλλία προκειμένου να εξασφαλιστεί ο εντοπισμός κάθε παρατυπίας. Η Γαλλία μεριμνά κυρίως:

— για την ανάληψη κατάλληλης δράσης,

— για ενδεχόμενη ανάκτηση κάθε αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού εφόσον διαπιστωθεί παρατυπία,

— για την ανάληψη δράσης ώστε να προλαμβάνονται οι παρατυπίες.

Β. ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Β.Ι. **Επιτροπή παρακολούθησης**

1. Συγκρότηση

Ανεξάρτητα από τη χρηματοδότηση της παρούσας ενέργειας, συγκροτείται επιτροπή παρακολούθησης του προγράμματος από τη Γαλλία και την Επιτροπή· έργο της εν λόγω επιτροπής παρακολούθησης είναι να συντάσσει τακτικό απολογισμό σχετικά με την εκτέλεση του προγράμματος και να προτείνει ενδεχομένως τη λήψη αποφάσεων για τις αναγκαίες προσαρμογές.

2. Η επιτροπή παρακολούθησης καταρτίζει τον εσωτερικό κανονισμό της το αργότερο ένα μήνα μετά την ανακοίνωση της παρούσας απόφασης στη Γαλλία.

3. Αρμοδιότητες της επιτροπής παρακολούθησης

Η επιτροπή παρακολούθησης:

— έχει τη γενική ευθύνη για την ορθή εκτέλεση του προγράμματος ώστε να επιτυγχάνονται οι καθορισμένοι στόχοι. Η επιτροπή ασκεί τις αρμοδιότητές της στο πλαίσιο των μέτρων του προγράμματος και εντός των ορίων της παρεχόμενης κοινοτικής ενίσχυσης. Η επιτροπή μεριμνά ιδιαιτέρως για την τήρηση των κανονιστικών διατάξεων, καθώς και των κριτηρίων με βάση τα οποία επιλέγονται για χρηματοδότηση οι ενέργειες και τα έργα,

— με βάση σχετικές πληροφορίες εκφράζει άποψη σε ό,τι αφορά την επιλογή των έργων που έχουν ήδη εγκριθεί και πραγματοποιηθεί, όσον αφορά την εφαρμογή των κριτηρίων επιλογής των καθορισμένων στο πρόγραμμα,

— προτείνει κάθε μέτρο που είναι αναγκαίο για την επιτάχυνση της εκτέλεσης του προγράμματος σε περίπτωση που, σύμφωνα με τα αποτελέσματα που παρέχονται ανά τακτά χρονικά διαστήματα από τους δείκτες παρακολούθησης και από τις ενδιάμεσες αξιολογήσεις, προκύψουν καθυστερήσεις,

— μπορεί να προβαίνει, κατόπιν συμφωνίας με τον εκπρόσωπο ή τους εκπροσώπους της Επιτροπής, σε αναπροσαρμογές των σχεδίων χρηματοδότησης μέχρι ποσοστού 15 % της κοινοτικής συμμετοχής για ένα υποπρόγραμμα ή ένα μέτρο και για ολόκληρη την περίοδο, ή 20 % για το οικονομικό έτος, υπό τον όρο ότι δεν σημειώνεται υπέρβαση του συνολικού ποσού που προβλέπεται στο πρόγραμμα. Ταυτοχρόνως πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα ώστε να μην σημειώνεται απομάκρυνση από τους βασικούς στόχους του προγράμματος,

— γνωμοδοτεί στην Επιτροπή σχετικά με τις προτεινόμενες αναπροσαρμογές,

— εκδίδει γνώμη σχετικά με τα έργα τεχνικής βοήθειας που προβλέπονται στο πρόγραμμα,

— γνωμοδοτεί επί του σχεδίου τελικής έκθεσης,

— υποβάλλει κατά τακτά διαστήματα, και τουλάχιστον δύο φορές κατά την υπό εξέταση περίοδο, έκθεση στη μόνιμη φυτοϋγειονομική επιτροπή σχετικά με την πορεία των εργασιών και των δαπανών.

B.II. **Παρακολούθηση και αξιολόγηση του προγράμματος κατά τη διάρκεια υλοποίησής του (συνεχής παρακολούθηση και αξιολόγηση)**

1. Ο εθνικός οργανισμός που είναι αρμόδιος για την υλοποίηση του προγράμματος αναλαμβάνει τη συνεχή παρακολούθηση και αξιολόγηση αυτού.

2. Ως συνεχής παρακολούθηση νοείται ένα σύστημα πληροφόρησης σχετικά με την πορεία υλοποίησης του προγράμματος. Η συνεχής παρακολούθηση αφορά τα μέτρα που εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος. Για τη συνεχή αυτή παρακολούθηση γίνεται χρήση των δημοσιονομικών και φυσικών δεικτών οι οποίοι είναι διαρθρωμένοι έτσι ώστε να επιτρέπουν την αξιολόγηση του τρόπου με τον οποίο οι προοριζόμενες για κάθε μέτρο δαπάνες αντιστοιχούν σε προκαθορισμένους φυσικούς δείκτες που δείχνουν το βαθμό υλοποίησης του μέτρου.

3. Η συνεχής αξιολόγηση ενός προγράμματος εμπεριέχει ανάλυση των ποσοτικών αποτελεσμάτων υλοποίησης με βάση κριτήρια επιχειρησιακά, νομικά και διαδικαστικά. Στόχος της είναι η εξασφάλιση της συμμόρφωσης των μέτρων με τους στόχους του προγράμματος.

Έκθεση εκτέλεσης και εμπεριστατωμένη εξέταση του προγράμματος

4. Το αργότερο ένα μήνα μετά την έγκριση του προγράμματος, η Γαλλία γνωστοποιεί στην Επιτροπή το όνομα της αρχής που είναι αρμόδια για την εκπόνηση και υποβολή της τελικής έκθεσης εκτέλεσης.

Η τελική έκθεση περιέχει ακριβή απολογισμό για το σύνολο του συγκεκριμένου προγράμματος (επίπεδο υλοποίησης υλικών και ποσοτικών στόχων και επιτευχθείσα πρόοδος), το οποίο περιλαμβάνει απολογισμό και αξιολόγηση των άμεσων οικονομικών-φυτοϋγειονομικών επιπτώσεων, βάσει κατάλληλων δεικτών.

Η τελική έκθεση σχετικά με το συγκεκριμένο πρόγραμμα θα υποβληθεί στην Επιτροπή από την αρμόδια αρχή το αργότερο στις 30 Σεπτεμβρίου 2002 και στη μόνιμη φυτοϋγειονομική επιτροπή το συντομότερο δυνατό μετά την ανωτέρω ημερομηνία.

5. Από κοινού με τη Γαλλία, η Επιτροπή μπορεί να προσφύγει στις υπηρεσίες ανεξάρτητου αξιολογητή. Ο τελευταίος μπορεί, με βάση τη συνεχή παρακολούθηση, να προβεί στη συνεχή αξιολόγηση που αναφέρεται στο σημείο 3 ανωτέρω. Μπορεί κυρίως να υποβάλει προτάσεις αναπροσαρμογής των υποπρογραμμάτων ή/και των μέτρων, προτάσεις τροποποίησης των κριτηρίων επιλογής των έργων κ.λπ., λαμβάνοντας υπόψη τα προβλήματα που ανακύπτουν κατά τη διάρκεια της υλοποίησης. Με βάση την παρακολούθηση της διαχείρισης, γνωμοδοτεί σχετικά με τα διοικητικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν.

Γ. ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ

Στο πλαίσιο της παρούσας ενέργειας, ο φορέας που έχει ορισθεί ως αρμόδιος για την υλοποίηση αυτής της μορφής παρέμβασης, μεριμνά ώστε να δοθεί επαρκής δημοσιότητα σχετικά με αυτήν.

Ο φορέας αυτός οφείλει κυρίως να αποβλέπει:

— σε ενημέρωση των δυνάμει δικαιούχων και των επαγγελματικών οργανώσεων ως προς τις παρεχόμενες από την ενέργεια δυνατότητες,

— σε ενημέρωση της κοινής γνώμης ως προς τον ρόλο της Κοινότητας σε σχέση με τη συγκεκριμένη ενέργεια.

Η Γαλλία και ο αρμόδιος φορέας διαβουλεύονται με την Επιτροπή σε ό,τι αφορά τις προβλεπόμενες σχετικές πρωτοβουλίες, προσφεύγοντας ενδεχομένως στον μηχανισμό της επιτροπής παρακολούθησης. Γνωστοποιούν τακτικά στην Επιτροπή τα λαμβανόμενα μέτρα ενημέρωσης και δημοσιότητας είτε με τη μορφή τελικής έκθεσης είτε μέσω της επιτροπής παρακολούθησης.

Σε ό,τι αφορά το απόρρητο των πληροφοριών, τηρούνται οι ισχύουσες σχετικές εθνικές νομικές διατάξεις.

II. ΤΗΡΗΣΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

Οι κοινοτικές πολιτικές πρέπει να τηρούνται στον εν λόγω τομέα.

Το πρόγραμμα υλοποιείται στο πλαίσιο της εφαρμογής των διατάξεων περί συντονισμού και τήρησης των κοινοτικών πολιτικών. Στο θέμα αυτό, η Γαλλία πρέπει να παρέχει τις ακόλουθες πληροφορίες.

1. **Ανάθεση δημοσίων συμβάσεων**

Το ερωτηματολόγιο για τις «δημόσιες συμβάσεις» [1] πρέπει να συμπληρώνεται σε ό,τι αφορά:

— τις δημόσιες συμβάσεις που υπερβαίνουν τα όρια τα οριζόμενα στις οδηγίες που αφορούν «προμήθειες» και «έργα», των οποίων η ανάθεση γίνεται από τις αρμόδιες αρχές στο πλαίσιο των εν λόγω οδηγιών, εφόσον οι συμβάσεις δεν εμπίπτουν στις περιπτώσεις των προβλεπόμενων απαλλαγών,

— τις δημόσιες συμβάσεις που υπολείπονται των ορίων, εφόσον αυτές αποτελούν μέρος ενός έργου ή ομοιογενών προμηθειών αξίας που υπερβαίνει το όριο. Ως «έργο» πρέπει να νοείται ένα σύνολο οικοδομικών ή κατασκευαστικών εργασιών με σκοπό την εκπλήρωση οικονομικής ή τεχνικής λειτουργίας.

Τα όρια είναι αυτά που ισχύουν την ημερομηνία ανακοίνωσης της παρούσας απόφασης.

2. **Προστασία του περιβάλλοντος**

α) *Γενικές πληροφορίες*

— περιγραφή των κυριοτέρων προβλημάτων του περιβάλλοντος στη σχετική περιοχή, καθώς και, μεταξύ άλλων, περιγραφή των σημαντικότερων προστατευόμενων ζωνών (ευαίσθητες ζώνες),

— συνολική περιγραφή των βασικών επιπτώσεων, θετικών και αρνητικών, που ενδέχεται να έχει το πρόγραμμα επί του περιβάλλοντος εξαιτίας των προβλεπόμενων επενδύσεων,

— περιγραφή των μέτρων που προβλέπονται προς αποφυγή, μείωση ή αντιστάθμιση ενδεχόμενων σημαντικών αρνητικών επιπτώσεων επί του περιβάλλοντος,

— συγκέντρωση των αποτελεσμάτων των διαβουλεύσεων των αρμόδιων για το περιβάλλον αρχών (Υπουργείο Περιβάλλοντος ή άλλος ισοδύναμος φορέας) και, εφόσον υπάρχουν, των διαβουλεύσεων με το θιγόμενο κοινό.

β) *Περιγραφή των προβλεπόμενων μέτρων*

Αναφορικά με τα μέτρα του προγράμματος, τα οποία θα είχαν ενδεχομένως σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις επί του περιβάλλοντος:

— οι διαδικασίες που θα εφαρμοστούν για την αξιολόγηση μεμονωμένων έργων κατά τη διάρκεια εκτέλεσης του προγράμματος,

— οι μηχανισμοί που προβλέπονται για την παρακολούθηση των επιπτώσεων επί του περιβάλλοντος κατά τη διάρκεια εκτέλεσης του προγράμματος, για την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων και για την αποφυγή, μείωση ή αντιστάθμιση των αρνητικών επιπτώσεων.

---

[1] Ανακοίνωση C (88) 2510 της Επιτροπής προς τα κράτη μέλη σχετικά με τον έλεγχο της τήρησης των κανόνων που αφορούν τις «δημόσιες συμβάσεις» στην περίπτωση σχεδίων και προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία και τα χρηματοδοτικά μέσα (ΕΕ C 22 της 28.1.1989, σ. 3).

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 13ης Δεκεμβρίου 2001

όσον αφορά τη συνεισφορά της Κοινότητας στη χρηματοδότηση προγράμματος καταπολέμησης των οργανισμών που είναι επιβλαβείς για τα φυτά και τα φυτικά προϊόντα στη Μαδέρα για το 2001

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 4268]

(Το κείμενο στην πορτογαλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(2001/895/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1453/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2001, περί ειδικών μέτρων όσον αφορά ορισμένα γεωργικά προϊόντα, υπέρ των Αζόρων και της Μαδέρας [1], και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1600/92 (POSEIMA), και ιδίως το άρθρο 32 παράγραφος 3,

τα προγράμματα που υπέβαλε η Πορτογαλία για την καταπολέμηση των οργανισμών που είναι επιβλαβείς για τα φυτά και τα φυτικά προϊόντα στη Μαδέρα,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με την απόφαση 93/522/ΕΟΚ της Επιτροπής [2], της 30ης Σεπτεμβρίου 1993, περί καθορισμού μέτρων επιλέξιμων για κοινοτική χρηματοδότηση στο πλαίσιο των προγραμμάτων καταπολέμησης των οργανισμών που είναι επιβλαβείς για τα φυτά και τα φυτικά προϊόντα στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα και στις νήσους Αζόρες και στη Μαδέρα, όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 96/633/ΕΚ [3], ορίζονται τα μέτρα που είναι επιλέξιμα για κοινοτική χρηματοδότηση στο πλαίσιο των προγραμμάτων καταπολέμησης των οργανισμών που είναι επιβλαβείς για τα φυτά και τα φυτικά προϊόντα στα υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα και στις νήσους Αζόρες και Μαδέρα.

(2) Οι ειδικές συνθήκες της γεωργικής παραγωγής στη Μαδέρα απαιτούν ιδιαίτερη προσοχή και πρέπει να ληφθούν μέτρα, ή να ενισχυθούν τα ήδη ληφθέντα, στον τομέα της φυτικής παραγωγής, και ιδίως σε ό,τι αφορά τον φυτοϋγειονομικό τομέα στην εν λόγω περιφέρεια.

(3) Το κόστος των προς λήψη ή ενίσχυση μέτρων στο φυτοϋγειονομικό τομέα είναι ιδιαίτερα υψηλό.

(4) Το πρόγραμμα των μέτρων αυτών υποβλήθηκε στην Επιτροπή από τις αρμόδιες αρχές της Πορτογαλίας. Το πρόγραμμα αυτό προσδιορίζει κυρίως τους στόχους που πρέπει να επιτευχθούν, τις ενέργειες που πρέπει να πραγματοποιηθούν, τη διάρκειά τους και το κόστος τους, προκειμένου η Επιτροπή να συμβάλει ενδεχομένως στη χρηματοδότησή τους.

(5) Η χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας μπορεί να καλύψει έως και το 75 % των επιλέξιμων δαπανών, χωρίς όμως να καλύπτει την προστασία της μπανάνας.

(6) Οι δραστηριότητες οι οποίες προβλέπονται στο πρόγραμμα πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη δεν δύνανται να ταυτίζονται με αυτές που περιλαμβάνονται στο παρόν πρόγραμμα.

(7) Τα μέτρα που προβλέπονται στο πρόγραμμα για το περιβάλλον, που ενέκρινε η περιφέρεια της νήσου Μαδέρα στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2078/92 [4], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1962/96 [5], δεν δύνανται να ταυτίζονται με αυτά που περιλαμβάνονται στο παρόν πρόγραμμα.

(8) Τα τεχνικά στοιχεία που παρουσιάστηκαν από την Πορτογαλία επέτρεψαν στη μόνιμη φυτοϋγειονομική επιτροπή να πραγματοποιήσει μια ορθή και συνολική τεχνική ανάλυση της κατάστασης.

(9) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης φυτοϋγειονομικής επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Εγκρίνεται χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας στο επίσημο πρόγραμμα καταπολέμησης των οργανισμών που είναι επιβλαβείς για τα φυτά και τα φυτικά προϊόντα στη νήσο Μαδέρα, το οποίο υποβλήθηκε για το έτος 2001 από τις αρμόδιες αρχές της Πορτογαλίας.

Άρθρο 2

Το επίσημο πρόγραμμα περιλαμβάνει πρόγραμμα καταπολέμησης της μύγας της Μεσογείου (Ceratitis capitata Wied).

Άρθρο 3

Η κοινοτική συμμετοχή στη χρηματοδότηση του προγράμματος για το 2001 που υποβλήθηκε από την Πορτογαλία ανέρχεται σε 75 % των δαπανών σχετικά με επιλέξιμα μέτρα, όπως ορίζονται με την απόφαση 93/522/ΕΟΚ, με ανώτατο όριο 150 000 ευρώ (εκτός ΦΠΑ).

Το σχέδιο χρηματοδότησης του προγράμματος, το οποίο περιλαμβάνει τη δαπάνη και τη χρηματοδότησή του, εμφαίνεται στο παράρτημα Ι της παρούσας απόφασης.

[1] ΕΕ L 198 της 21.7.2001, σ. 26.
[2] ΕΕ L 251 της 8.10.1993, σ. 35.
[3] ΕΕ L 283 της 5.11.1996, σ. 58.
[4] ΕΕ L 215 της 30.7.1992, σ. 85.
[5] ΕΕ L 259 της 12.10.1996, σ. 7.

Άρθρο 4

Στην Πορτογαλία καταβάλλεται πρώτη δόση 75 000 ευρώ αμέσως μετά την επίσημη ανακοίνωση της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 5

Η κοινοτική ενίσχυση αφορά τα επιλέξιμα μέτρα που συνδέονται με τις ενέργειες που καλύπτονται από το πρόγραμμα που καταρτίστηκε στην Πορτογαλία με διατάξεις για τις οποίες έχουν δεσμευθεί τα αναγκαία χρηματοδοτικά μέσα μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2001 και της 31ης Δεκεμβρίου 2001. Η τελική προθεσμία για τις πληρωμές που συνδέονται με τις ενέργειες αυτές είναι στις 31 Μαρτίου 2002, και η μη τήρηση χωρίς αιτιολόγηση της προθεσμίας αυτής έχει ως αποτέλεσμα την απώλεια του δικαιώματος για κοινοτική χρηματοδότηση.

Σε περίπτωση που ζητείται παράταση της τελικής ημερομηνίας για την πληρωμή, εάν χρειάζεται, οι αρμόδιες επίσημες αρχές πρέπει να υποβάλουν σχετικό αίτημα προ της τελικής ημερομηνίας και να αιτιολογήσουν το αίτημα αυτό.

Άρθρο 6

Οι διατάξεις δημοσιονομικής εφαρμογής του προγράμματος, οι διατάξεις σχετικά με την τήρηση των κοινοτικών πολιτικών και οι πληροφορίες που δίδονται από την Πορτογαλία, περιλαμβάνονται στο παράρτημα II.

Άρθρο 7

Ενδεχόμενοι διαγωνισμοί δημοσίων συμβάσεων για τις επενδύσεις οι οποίες αποτελούν αντικείμενο της παρούσας απόφασης, πρέπει να διεξάγονται μέσα στα πλαίσια του κοινοτικού δικαίου.

Άρθρο 8

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Πορτογαλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 13 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή

David BYRNE

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΣΧΕΔΙΟ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ 2001

(σε ευρώ)

	Επιλέξιμες δαπάνες 2001		
	ΕΚ	Μαδέρα	Σύνολο
Ceratitis Capitata	150 000	50 000	200 000
Σύνολο	150 000	50 000	200 000

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

I. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Α. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Πρόθεση της Επιτροπής είναι να υπάρξει ουσιαστική συνεργασία με τις αρμόδιες για την εφαρμογή του προγράμματος αρχές. Σύμφωνα με το πρόγραμμα, οι αρχές αυτές εμφαίνονται παρακάτω.

Ανάληψη υποχρεώσεως και πληρωμές

2. Η Πορτογαλία αναλαμβάνει την υποχρέωση να εγγυηθεί ότι, για τις ενέργειες που συγχρηματοδοτούνται από την Κοινότητα, όλοι οι δημόσιοι και ιδιωτικοί φορείς που εμπλέκονται στη διαχείριση και υλοποίηση των εν λόγω ενεργειών τηρούν κατάλληλα λογιστικά στοιχεία σε κωδικοποιημένη μορφή για όλες τις σχετικές πράξεις, πράγμα που θα διευκολύνει την επαλήθευση των δαπανών εκ μέρους της Κοινότητας και των αρμόδιων ελεγκτικών εθνικών αρχών.

3. Η αρχική δημοσιονομική ανάληψη υποχρέωσης βασίζεται σε ένα ενδεικτικό χρηματοδοτικό σχέδιο και καλύπτει ένα χρόνο.

4. Η ανάληψη υποχρέωσης λαμβάνει χώρα όταν η απόφαση περί έγκρισης της μορφής παρέμβασης εγκριθεί από τη μόνιμη φυτοϋγειονομική επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 18 της οδηγίας 2000/29/ΕΚ του Συμβουλίου ([1]).

5. Στην Πορτογαλία καταβάλλεται η πρώτη δόση 75 000 ευρώ αμέσως μετά την επίσημη ανακοίνωση της παρούσας απόφασης.

6. Το υπόλοιπο του ποσού, το οποίο ανέρχεται σε 75 000 ευρώ, καταβάλλεται εφόσον υποβληθεί στην Επιτροπή η τελική έκθεση δραστηριότητας και λεπτομερής αναφορά στη συνολική πραγματοποιηθείσα δαπάνη και εφόσον εγκριθεί από την Επιτροπή.

Αρχές αρμόδιες για την εφαρμογή του προγράμματος

— Για την κεντρική διοίκηση:

Direcção-Geral de Protecção das Culturas
Quinta do Marqués
P-2780 Oeiras

— Για την τοπική αρχή:

Região Autónoma da Madeira
Secretaria Regional do Ambiente e Recursos Naturais
Direcção Regional da Agricultura
Av. Arriaga, 21 A
Edificio Golden Gate, 4.º piso
P-9000 Funchal

7. Οι πραγματικές δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν υποβάλλονται στην Επιτροπή κατανεμημένες κατά τύπο ενέργειας ή υποπρόγραμμα, κατά τρόπο ώστε να φαίνεται η σχέση ανάμεσα στο ενδεικτικό χρηματοδοτικό σχέδιο και τις όντως πραγματοποιηθείσες δαπάνες. Αν η Πορτογαλία διαθέτει κατάλληλο μηχανογραφημένο λογιστικό σύστημα, αυτό γίνεται δεκτό.

8. Όλες οι πληρωμές της ενίσχυσης που χορηγείται από την Κοινότητα στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης καταβάλλονται στην υποδεικνυόμενη από την Πορτογαλία αρχή, η οποία και έχει την ευθύνη απόδοσης στην Κοινότητα κάθε πλεονασματικού ποσού.

9. Όλες οι αναλήψεις υποχρέωσης και οι πληρωμές πραγματοποιούνται σε ευρώ.

Τα χρηματοδοτικά σχέδια των κοινοτικών πλαισίων στήριξης και τα ποσά κοινοτικής παρέμβασης εκφράζονται σε ευρώ και με τιμή που καθορίζεται στην παρούσα απόφαση. Τα ποσά καταβάλλονται στο λογαριασμό:

Banco BP I
N.º de conta 0010 370 03221820001
Titular: Governo da Região Autónoma da Madeira
Endereço: Av. de Zarco
P-9000 Funchal

([1]) ΕΕ L 169 της 10.7.2000, σ. 1.

Δημοσιονομικός έλεγχος

10. Η Επιτροπή ή το Ελεγκτικό Συνέδριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μπορούν να ζητήσουν τη διενέργεια ελέγχων. Η Πορτογαλία και η Επιτροπή ανταλλάσσουν αμοιβαία και χωρίς καθυστέρηση κάθε πρόσφορη πληροφορία σχετικά με τα αποτελέσματα των εν λόγω ελέγχων.

11. Επί τρία έτη μετά την καταβολή της τελευταίας πληρωμής, η αρμόδια για την εφαρμογή του προγράμματος αρχή θέτει στη διάθεση της Επιτροπής όλα τα αποδεικτικά έγγραφα που αφορούν τις δαπάνες οι οποίες πραγματοποιήθηκαν για την ενέργεια.

12. Κατά την υποβολή των αιτήσεων πληρωμής, η Πορτογαλία θέτει στη διάθεση της Επιτροπής όλες τις επίσημες εκθέσεις που αφορούν τον έλεγχο της συγκεκριμένης μορφής ενέργειας.

Μείωση, αναστολή και κατάργηση της συνδρομής

13. Η Πορτογαλία και οι δικαιούχοι δηλώνουν ότι η κοινοτική χρηματοδότηση χρησιμοποιείται για τους προβλεπόμενους σκοπούς. Εάν η υλοποίηση μιας ενέργειας ή ενός μέτρου δεν δικαιολογεί παρά μέρος μόνο της χρηματοδοτικής συνδρομής που χορηγήθηκε προς τούτο, η Επιτροπή ανακτά αμέσως το οφειλόμενο ποσό. Σε περίπτωση διαφοράς, η Επιτροπή προβαίνει σε κατάλληλη εξέταση της περίπτωσης στο πλαίσιο της εταιρικής σχέσης, ζητώντας κυρίως από την Πορτογαλία ή από τις αρχές που αυτό έχει ορίσει για την υλοποίηση της ενέργειας να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους εντός διμήνου.

14. Μετά την εξέταση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να μειώσει το ποσό της συνδρομής ή να αναστείλει τη συνδρομή για τη συγκεκριμένη ενέργεια ή μέτρο εάν κατά την εξέταση επιβεβαιωθεί ότι υπάρχει κάποια παρατυπία, κυρίως δε κάποια σημαντική τροποποίηση η οποία να επηρεάζει τη φύση και τους όρους υλοποίησης της ενέργειας ή του μέτρου για τα οποία δεν είχε ζητηθεί η έγκριση της Επιτροπής.

Ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων

15. Κάθε ποσό το οποίο δικαιολογημένα θα απαιτηθεί ως αχρεωστήτως καταβληθέν πρέπει να αποδίδεται στην Κοινότητα από την αρμόδια αρχή η οποία ορίζεται σύμφωνα με το σημείο 8. Τα ποσά που δεν αποδίδονται ενδέχεται να προσαυξάνονται με τόκους υπερημερίας. Εάν για οποιοδήποτε λόγο η αρχή αυτή δεν αποδώσει στην Κοινότητα τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά, τα ποσά αποδίδονται στην Επιτροπή από την Πορτογαλία.

Πρόληψη και εντοπισμός παρατυπιών

16. Οι εταίροι συμμορφώνονται προς ένα κώδικα συμπεριφοράς που καταρτίζεται από την Πορτογαλία ώστε να εξασφαλιστεί ο εντοπισμός κάθε παρατυπίας. Η Πορτογαλία μεριμνά κυρίως:

— για την ανάληψη κατάλληλης δράσης,

— για ενδεχόμενη ανάκτηση κάθε ποσού αχρεωστήτως καταβληθέντος εφόσον διαπιστωθεί παρατυπία,

— για την ανάληψη δράσης ώστε να προλαμβάνονται οι παρατυπίες.

Β. ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Β.Ι. **Επιτροπή παρακολούθησης**

1. Συγκρότηση

Ανεξαρτήτως της χρηματοδότησης της εν λόγω δράσης, συγκροτείται επιτροπή παρακολούθησης του προγράμματος από την Πορτογαλία και την Επιτροπή· έργο της εν λόγω επιτροπής παρακολούθησης είναι να κάνει τακτικό απολογισμό σχετικά με την εκτέλεση του προγράμματος και να προτείνει ενδεχομένως τη λήψη αποφάσεων για τις αναγκαίες προσαρμογές.

2. Η επιτροπή καθορίζει τον εσωτερικό της κανονισμό ένα μήνα το αργότερο μετά την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης στην Πορτογαλία.

3. Αρμοδιότητες της επιτροπής παρακολούθησης

Η επιτροπή παρακολούθησης:

— έχει τη γενική ευθύνη για την ορθή εκτέλεση του προγράμματος ώστε να επιτυγχάνονται οι καθορισμένοι στόχοι. Η επιτροπή ασκεί τις αρμοδιότητές της στο πλαίσιο των μέτρων του προγράμματος και εντός των ορίων της παρεχόμενης κοινοτικής ενίσχυσης. Η επιτροπή μεριμνά ιδιαιτέρως για την τήρηση των κανονιστικών διατάξεων, καθώς και των κριτηρίων με βάση τα οποία επιλέγονται για χρηματοδότηση οι ενέργειες και τα έργα,

— με βάση σχετικές πληροφορίες, εκφράζει άποψη σε ό,τι αφορά την επιλογή των έργων που έχουν ήδη εγκριθεί και πραγματοποιηθεί, καθώς και σχετικά με την εφαρμογή των κριτηρίων επιλογής των καθορισμένων στο πρόγραμμα,

— προτείνει κάθε μέτρο που είναι αναγκαίο για την ταχύτερη εκτέλεση του προγράμματος σε περίπτωση καθυστέρησης οφειλόμενης στα αποτελέσματα που εκφράζονται ανά τακτά χρονικά διαστήματα από τους δείκτες παρακολούθησης και τις ενδιάμεσες αξιολογήσεις,

— μπορεί να προβαίνει, κατόπιν συμφωνίας με τον εκπρόσωπο ή τους εκπροσώπους της Επιτροπής, σε αναπροσαρμογές των σχεδίων χρηματοδότησης εντός του οριακού ποσοστού 15 % της κοινοτικής συμμετοχής για ένα υποπρόγραμμα ή ένα μέτρο και για ολόκληρη την περίοδο ή 20 % για το οικονομικό έτος, υπό τον όρο ότι δεν σημειώνεται υπέρβαση του συνολικού ποσού που προβλέπεται στο πρόγραμμα. Ταυτοχρόνως πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα ώστε να μην σημειώνεται απομάκρυνση από τους βασικούς στόχους του προγράμματος,

— γνωμοδοτεί στην Επιτροπή σχετικά με τις προτεινόμενες αναπροσαρμογές,

— εκδίδει γνώμη σχετικά με τα έργα τεχνικής βοήθειας που προβλέπονται στο πρόγραμμα,

— γνωμοδοτεί σχετικά με τα σχέδια της ετήσιας έκθεσης εκτέλεσης,

— υποβάλλει κατά τακτά διαστήματα (δύο φορές τουλάχιστον για την υπό εξέταση περίοδο) έκθεση στη μόνιμη φυτοϋγειονομική επιτροπή σχετικά με την πορεία των εργασιών και των δαπανών.

B.II. **Παρακολούθηση και αξιολόγηση του προγράμματος κατά τη διάρκεια υλοποίησής του (συνεχής παρακολούθηση και αξιολόγηση)**

1. Ο εθνικός οργανισμός ο αρμόδιος για την υλοποίηση του προγράμματος αναλαμβάνει τη συνεχή παρακολούθηση και αξιολόγηση αυτού.

2. Ως συνεχής παρακολούθηση νοείται ένα σύστημα πληροφόρησης σχετικά με την πορεία υλοποίησης του προγράμματος. Η συνεχής παρακολούθηση αφορά τα μέτρα που λαμβάνονται στα πλαίσια του προγράμματος. Για τη συνεχή αυτή παρακολούθηση γίνεται χρήση των δημοσιονομικών και υλικών δεικτών, οι οποίοι είναι έτσι διαρθρωμένοι ώστε να επιτρέπουν αξιολόγηση του τρόπου με τον οποίο οι δαπάνες οι προοριζόμενες για κάθε μέτρο αντιστοιχούν σε προκαθορισμένους υλικούς δείκτες που δείχνουν το βαθμό υλοποίησης του μέτρου.

3. Η συνεχής αξιολόγηση ενός επιχειρησιακού προγράμματος εμπεριέχει ανάλυση των ποσοτικών αποτελεσμάτων υλοποίησης με βάση κριτήρια επιχειρησιακά, νομικά και διαδικαστικά. Στόχος είναι να εξασφαλίζεται η συμμόρφωση των μέτρων με τους στόχους του προγράμματος.

Έκθεση εκτέλεσης και εμπεριστατωμένη εξέταση του προγράμματος

4. Το αργότερο ένα μήνα μετά την έγκριση του προγράμματος, η Πορτογαλία γνωστοποιεί στην Επιτροπή το όνομα της αρχής της αρμόδιας για την εκπόνηση και υποβολή της τελικής έκθεσης.

   Η τελική έκθεση περιέχει ακριβή απολογισμό του συνολικού προγράμματος (βαθμό υλοποίησης των υλικών και ποιοτικών δεικτών και της σημειωθείσας προόδου). Καλό είναι να γίνεται και μια πρώτη αξιολόγηση των αμέσων οικονομικών επιπτώσεων του φυτοϋγειονομικού τομέα.

   Η τελική έκθεση η σχετική με το συγκεκριμένο πρόγραμμα θα υποβληθεί στην Επιτροπή από την αρμόδια αρχή το αργότερο έως τις 31 Μαρτίου 2002 και στη μόνιμη φυτοϋγειονομική επιτροπή το συντομότερο δυνατό μετά την εν λόγω ημερομηνία.

5. Από κοινού με την Πορτογαλία, η Επιτροπή μπορεί να προσφύγει στις υπηρεσίες ανεξάρτητου εκτιμητή. Ο τελευταίος αυτός μπορεί, με βάση τη συνεχή παρακολούθηση, να προβεί στη συνεχή αξιολόγηση σύμφωνα με το ανωτέρω σημείο 3. Μπορεί κυρίως να υποβάλλει προτάσεις αναπροσαρμογής των υποπρογραμμάτων ή/και των μέτρων, προτάσεις τροποποίησης των κριτηρίων επιλογής των έργων κ.λπ., με συνεκτίμηση των προβλημάτων που ανακύπτουν κατά τη διάρκεια της υλοποίησης. Με βάση την παρακολούθηση της διαχείρισης, γνωμοδοτεί σχετικά με τα διοικητικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Η Επιτροπή για να εγγυηθεί την αμεροληψία του εκτιμητή δεν θα καταβάλει το συνολικό κόστος της πρόσληψής του.

Γ. ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ

Στο πλαίσιο της παρούσας ενέργειας, ο φορέας που έχει ορισθεί ως αρμόδιος για την υλοποίηση αυτής της μορφής παρέμβασης μεριμνά ώστε να δοθεί κατάλληλη δημοσιότητα σχετικά με αυτήν.

Ο φορέας αυτός οφείλει κυρίως να αποβλέπει:

— σε ευαισθητοποίηση των εν δυνάμει δικαιούχων και των επαγγελματικών οργανώσεων ως προς τις παρεχόμενες από την ενέργεια δυνατότητες,

— σε ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης ως προς το ρόλο της Κοινότητας σε σχέση με τη συγκεκριμένη ενέργεια.

Η Πορτογαλία και ο αρμόδιος φορέας διαβουλεύονται με την Επιτροπή σε ό,τι αφορά τις προβλεπόμενες σχετικά πρωτοβουλίες, προσφεύγοντας ενδεχομένως στο μηχανισμό της επιτροπής παρακολούθησης και γνωστοποιούν τακτικά στην Επιτροπή τα λαμβανόμενα μέτρα ενημέρωσης και δημοσιότητας, είτε με τη μορφή τελικής έκθεσης είτε μέσω της επιτροπής παρακολούθησης.

Σε ό,τι αφορά το απόρρητο των πληροφοριών, τηρούνται οι ισχύουσες σχετικά εθνικές νομικές διατάξεις.

II. ΤΗΡΗΣΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

Οι κοινοτικές πολιτικές πρέπει να τηρούνται στον εν λόγω τομέα.

Το πρόγραμμα υλοποιείται στο πλαίσιο των διατάξεων περί συντονισμού και τήρησης των κοινοτικών πολιτικών. Η Πορτογαλία πρέπει να παρέχει σχετικά τις ακόλουθες πληροφορίες.

1. **Ανάθεση δημοσίων συμβάσεων**

Το ερωτηματολόγιο για τις «δημόσιες συμβάσεις» [1] πρέπει να συμπληρώνεται σε ό,τι αφορά:

— τις δημόσιες συμβάσεις που υπερβαίνουν τα όρια τα οριζόμενα στις οδηγίες που αφορούν «προμήθειες» και «έργα» των οποίων η ανάθεση γίνεται από τις αρμόδιες αρχές στο πλαίσιο των εν λόγω οδηγιών εφόσον οι συμβάσεις δεν εμπίπτουν στις περιπτώσεις των προβλεπόμενων απαλλαγών,

— τις δημόσιες συμβάσεις που υπολείπονται των ορίων εφόσον αυτές αποτελούν μέρος ενός έργου ή ομοιογενών προμηθειών αξίας που υπερβαίνει το όριο. Ως «έργο» πρέπει να νοείται ένα σύνολο οικοδομικών ή κατασκευαστικών εργασιών με σκοπό την εκπλήρωση οικονομικής ή τεχνικής λειτουργίας.

Τα όρια είναι αυτά που ισχύουν την ημερομηνία ανακοίνωσης της παρούσας απόφασης.

2. **Προστασία του περιβάλλοντος**

α) *Γενικές πληροφορίες*

— περιγραφή των κυριοτέρων προβλημάτων του περιβάλλοντος στην εκάστοτε περιοχή, καθώς και περιγραφή των σημαντικότερων προστατευόμενων ζωνών (ευαίσθητες ζώνες),

— συνολική περιγραφή των βασικών επιπτώσεων, θετικών και αρνητικών, που ενδέχεται να έχει το πρόγραμμα επί του περιβάλλοντος ως εκ των προβλεπόμενων επενδύσεων,

— περιγραφή των μέτρων που προβλέπονται προς αποτροπή, μείωση ή αντιστάθμιση ενδεχόμενων σημαντικών αρνητικών επιπτώσεων επί του περιβάλλοντος,

— συγκέντρωση των αποτελεσμάτων των διαβουλεύσεων των αρμόδιων για το περιβάλλον αρχών (Υπουργείο Περιβάλλοντος ή άλλος ισοδύναμος φορέας) και, εφόσον υπάρχουν, των διαβουλεύσεων με το θιγόμενο κοινό.

β) *Περιγραφή των προβλεπόμενων μέτρων*

Αναφορικά με τα μέτρα του προγράμματος τα οποία θα είχαν ενδεχομένως σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις επί του περιβάλλοντος:

— οι διαδικασίες που θα εφαρμοστούν για την αξιολόγηση μεμονωμένων έργων κατά τη διάρκεια εκτέλεσης του προγράμματος,

— οι μηχανισμοί που προβλέπονται για τον έλεγχο των επιπτώσεων επί του περιβάλλοντος κατά τη διάρκεια εκτέλεσης του προγράμματος, για την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων και για την αποτροπή, μείωση ή αντιστάθμιση των αρνητικών επιπτώσεων.

---

[1] Ανακοίνωση C(88) 2510 της Επιτροπής προς τα κράτη μέλη σχετικά με τον έλεγχο της τήρησης των κανόνων που αφορούν τις «δημόσιες συμβάσεις» στην περίπτωση σχεδίων και προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία και τα χρηματοδοτικά μέσα (ΕΕ C 22 της 28.1.1989, σ. 3).

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 12ης Δεκεμβρίου 2001

περί καθορισμού ρυθμίσεων για τις κοινοτικές συγκριτικές εξετάσεις και δοκιμές στο πολλαπλασιαστικό υλικό και το υλικό φύτευσης οπωροφόρων φυτών βάσει της οδηγίας 92/34/ΕΟΚ του Συμβουλίου

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 4220]

(2001/896/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 92/34/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Απριλίου 1992, για την εμπορία πολλαπλασιαστικού υλικού και υλικού φύτευσης οπωροφόρων φυτών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 1999/30/ΕΚ [2], και ιδίως το άρθρο 20 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η προαναφερόμενη οδηγία προβλέπει τις αναγκαίες ρυθμίσεις για τη διεξαγωγή κοινοτικών συγκριτικών εξετάσεων και δοκιμών σε πολλαπλασιαστικό υλικό και υλικό φύτευσης.

(2) Θα πρέπει να διασφαλιστεί επαρκής αντιπροσωπευτικότητα των δειγμάτων που περιλαμβάνονται στις εξετάσεις και δοκιμές, τουλάχιστον για ορισμένα επιλεγμένα φυτά.

(3) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να συμμετέχουν στις κοινοτικές συγκριτικές εξετάσεις και δοκιμές, εφόσον το πολλαπλασιαστικό υλικό και το υλικό φύτευσης του είδους Prunus domestica αναπαράγονται ή τίθενται σε εμπορία συνήθως στο έδαφός τους, ώστε να είναι δυνατόν από τις εξετάσεις και δοκιμές να εξαχθούν τα ορθά συμπεράσματα.

(4) Η Επιτροπή είναι αρμόδια για τη θέσπιση των αναγκαίων ρυθμίσεων ως προς τις κοινοτικές συγκριτικές εξετάσεις και δοκιμές.

(5) Έχουν κανονιστεί οι τεχνικές ρυθμίσεις για τη διενέργεια των εξετάσεων και δοκιμών στο πλαίσιο της μόνιμης επιτροπής πολλαπλασιαστικού υλικού και φυτών οπωροφόρων γενών και ειδών.

(6) Οι κοινοτικές συγκριτικές εξετάσεις και δοκιμές θα πρέπει να διεξαχθούν από το έτος 2002 έως το 2006, σε πολλαπλασιαστικό υλικό και υλικό φύτευσης εσοδείας 2001, θα πρέπει δε επίσης να καθοριστούν οι λεπτομέρειες για τις εν λόγω εξετάσεις και δοκιμές.

(7) Για τις κοινοτικές συγκριτικές εξετάσεις και δοκιμές που διαρκούν πάνω από ένα έτος, τα μέρη των εξετάσεων και δοκιμών μετά το πρώτο έτος θα πρέπει, υπό τον όρο ότι είναι διαθέσιμα τα αναγκαία κονδύλια, να επιτρέπονται από την Επιτροπή χωρίς να γίνεται περαιτέρω παραπομπή του θέματος στη μόνιμη επιτροπή πολλαπλασιαστικού υλικού και φυτών οπωροφόρων γενών και ειδών.

(8) Η μόνιμη επιτροπή πολλαπλασιαστικού υλικού και φυτών οπωροφόρων γενών και ειδών δεν έχει διατυπώσει γνώμη εντός της προθεσμίας που έταξε ο πρόεδρός της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Κατά την περίοδο από το 2002 έως το 2006 θα πρέπει να διεξαχθούν κοινοτικές συγκριτικές εξετάσεις και δοκιμές σε πολλαπλασιαστικό υλικό και υλικό φύτευσης του είδους Prunus domestica.

2. Η ανώτατη δαπάνη για τις εξετάσεις και δοκιμές κατά το έτος 2002 είναι εκείνη που αναγράφεται στο παράρτημα.

3. Όλα τα κράτη μέλη συμμετέχουν στις κοινοτικές συγκριτικές εξετάσεις και δοκιμές, εφόσον το πολλαπλασιαστικό υλικό και το υλικό φύτευσης του είδους Prunus domestica αναπαράγονται ή τίθενται σε εμπορία συνήθως στο έδαφός τους.

4. Οι λεπτομέρειες των εξετάσεων και δοκιμών παρατίθενται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει να συνεχιστούν, κατά την περίοδο από το 2003 έως το 2006, οι εξετάσεις και δοκιμές που παρατίθενται στο παράρτημα. Η ανώτατη δαπάνη της συνεχιζόμενης βάσει της ανωτέρω παραγράφου εξέτασης ή δοκιμής δεν θα υπερβαίνει το ποσό που ορίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 12 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή

David BYRNE

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 157 της 10.6.1992, σ. 10.
[2] ΕΕ L 8 της 14.1.1999, σ. 30.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Δοκιμές προς διεξαγωγή επί του είδους Prunus domestica

Έτος	Αρμόδιος φορέας	Όροι προς αξιολόγηση	Αριθμός δειγμάτων	Δαπάνη (ευρώ)
2002	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Ταυτότητα και καθαρότητα της ποικιλίας (έδαφος) Φυτοϋγειονομική κατάσταση (εργαστήριο)	50	16 000
2003	ομοίως	ομοίως	ομοίως	8 000 (*)
2004	ομοίως	ομοίως	ομοίως	10 900 (*)
2005	ομοίως	ομοίως	ομοίως	11 100 (*)
2006	ομοίως	ομοίως	ομοίως	29 100 (*)
			Συνολική δαπάνη	75 100

(*) Δαπάνη κατ' εκτίμηση.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 12ης Δεκεμβρίου 2001

περί καθορισμού ρυθμίσεων για τις κοινοτικές συγκριτικές εξετάσεις και δοκιμές σπόρων προς σπορά και πολλαπλασιαστικού υλικού ορισμένων φυτών υπαγόμενων στις οδηγίες 66/400/ΕΟΚ, 66/401/ΕΟΚ, 66/402/ΕΟΚ, 66/403/ΕΟΚ, 68/193/ΕΟΚ, 69/208/ΕΟΚ, 70/458/ΕΟΚ και 92/33/ΕΟΚ του Συμβουλίου

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 4222]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2001/897/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 66/400/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1966, περί εμπορίας σπόρων τεύτλων προς σπορά [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 98/96/ΕΚ [2], και ιδίως το άρθρο 20 παράγραφος 3,

την οδηγία 66/401/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1966, περί εμπορίας σπόρων προς σπορά κτηνοτροφικών φυτών [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/64/ΕΚ [4], και ιδίως το άρθρο 20 παράγραφος 3,

την οδηγία 66/402/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1966, περί εμπορίας σπόρων δημητριακών προς σπορά [5], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 1999/54/ΕΚ της Επιτροπής [6], και ιδίως το άρθρο 20 παράγραφος 3,

την οδηγία 66/403/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1966, περί εμπορίας σπόρων γεωμήλων προς φύτευση [7], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 1999/742/ΕΚ [8], και ιδίως το άρθρο 14 παράγραφος 4,

την οδηγία 68/193/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Απριλίου 1968, περί εμπορίας υλικών αγενούς πολλαπλασιασμού της αμπέλου [9], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας [10], και ιδίως το άρθρο 16 παράγραφος 3,

την οδηγία 69/208/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1969, περί εμπορίας των σπόρων προς σπορά των ελαιούχων και κλωστικών φυτών [11], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 98/96/ΕΚ, και ιδίως το άρθρο 19 παράγραφος 3,

την οδηγία 70/458/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 1970, περί εμπορίας σπόρων προς σπορά κηπευτικών [12], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 98/96/ΕΚ, και ιδίως το άρθρο 39 παράγραφος 3,

την οδηγία 92/33/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Αυγούστου 1992, για την εμπορία φυτωρίων και πολλαπλασιαστικού υλικού κηπευτικών, εκτός των σπόρων προς σπορά [13], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 1999/29/ΕΚ [14], και ιδίως το άρθρο 20 παράγραφος 4,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Οι προαναφερόμενες οδηγίες προβλέπουν τις αναγκαίες ρυθμίσεις για τη διεξαγωγή κοινοτικών συγκριτικών εξετάσεων και δοκιμών σε σπόρους προς σπορά και πολλαπλασιαστικό υλικό.

(2) Θα πρέπει να διασφαλιστεί επαρκής αντιπροσωπευτικότητα των δειγμάτων που περιλαμβάνονται στις εξετάσεις και δοκιμές, τουλάχιστον για ορισμένα επιλεγμένα φυτά.

(3) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να συμμετέχουν στις κοινοτικές συγκριτικές εξετάσεις και δοκιμές, εφόσον οι σπόροι προς σπορά των προαναφερόμενων φυτών αναπαράγονται ή τίθενται σε εμπορία συνήθως στο έδαφός τους, ώστε να είναι δυνατόν από τις εξετάσεις και δοκιμές να εξαχθούν τα ορθά συμπεράσματα.

(4) Η Επιτροπή είναι αρμόδια για τη θέσπιση των αναγκαίων ρυθμίσεων ως προς τις κοινοτικές συγκριτικές εξετάσεις και δοκιμές.

(5) Έχουν κανονιστεί οι τεχνικές ρυθμίσεις για τη διενέργεια των εξετάσεων και δοκιμών στο πλαίσιο της μόνιμης επιτροπής σπόρων προς σπορά και γεωργικών, δενδροκηπευτικών και δασικών φυτών προς φύτευση.

(6) Οι ρυθμίσεις για τις εξετάσεις και δοκιμές καλύπτουν επίσης, σε σχέση με τους σπόρους γεωμήλων προς φύτευση, μεταξύ άλλων, ορισμένους επιβλαβείς οργανισμούς οι οποίοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2000/29/ΕΚ του Συμβουλίου, της 8ης Μαΐου 2000, περί μέτρων κατά της εισαγωγής στην Κοινότητα οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά ή τα φυτικά προϊόντα και κατά της εξάπλωσής τους στο εσωτερικό της Κοινότητας [15], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/33/ΕΚ [16].

(7) Οι κοινοτικές συγκριτικές εξετάσεις και δοκιμές θα πρέπει να διενεργηθούν από το έτος 2002 έως το 2003, σε σπόρους προς σπορά και πολλαπλασιαστικό υλικό εσοδείας 2001, θα πρέπει δε επίσης να καθοριστούν οι λεπτομέρειες για τις εν λόγω εξετάσεις και δοκιμές.

[1] ΕΕ 125 της 11.7.1966, σ. 2290/66.
[2] ΕΕ L 25 της 1.2.1999, σ. 27.
[3] ΕΕ 125 της 11.7.1966, σ. 2298/66.
[4] ΕΕ L 234 της 1.9.2001, σ. 60.
[5] ΕΕ 125 της 11.7.1966, σ. 2039/66.
[6] ΕΕ L 142 της 5.6.1999, σ. 30.
[7] ΕΕ 125 της 11.7.1966, σ. 2320/66.
[8] ΕΕ L 297 της 18.11.1999, σ. 39.
[9] ΕΕ L 93 της 17.4.1968, σ. 15.
[10] ΕΕ C 241 της 29.8.1994, σ. 155.
[11] ΕΕ L 169 της 10.7.1969, σ. 3.
[12] ΕΕ L 225 της 12.10.1970, σ. 7.
[13] ΕΕ L 157 της 10.6.1992, σ. 1.
[14] ΕΕ L 8 της 14.1.1999, σ. 29.
[15] ΕΕ L 169 της 10.7.2000, σ. 1.
[16] ΕΕ L 127 της 9.5.2001, σ. 42.

(8) Για τις κοινοτικές συγκριτικές εξετάσεις και δοκιμές που διαρκούν πάνω από ένα έτος, τα μέρη των εξετάσεων και δοκιμών μετά το πρώτο έτος θα πρέπει, υπό τον όρο ότι είναι διαθέσιμα τα αναγκαία κονδύλια, να επιτρέπονται από την Επιτροπή χωρίς να γίνεται περαιτέρω παραπομπή του θέματος στη μόνιμη επιτροπή σπόρων προς σπορά και γεωργικών, δενδροκηπευτικών και δασικών φυτών προς φύτευση.

(9) Η μόνιμη επιτροπή σπόρων προς σπορά και γεωργικών, δενδροκηπευτικών και δασικών φυτών προς φύτευση δεν έχει διατυπώσει γνώμη εντός της προθεσμίας που έταξε ο πρόεδρός της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Κατά την περίοδο από το 2002 έως το 2003 θα πρέπει να διενεργηθούν κοινοτικές συγκριτικές εξετάσεις και δοκιμές σε σπόρους προς σπορά και πολλαπλασιαστικό υλικό των φυτών που παρατίθενται στο παράρτημα.

2. Η ανώτατη δαπάνη για τις εξετάσεις και δοκιμές κατά το έτος 2002 είναι εκείνη που αναγράφεται στο παράρτημα.

3. Όλα τα κράτη μέλη συμμετέχουν στις κοινοτικές συγκριτικές εξετάσεις και δοκιμές, εφόσον οι σπόροι προς σπορά και το πολλαπλασιαστικό υλικό των φυτών που παρατίθενται στο παράρτημα αναπαράγονται ή τίθενται σε εμπορία συνήθως στο έδαφός τους.

4. Οι λεπτομέρειες των εξετάσεων και δοκιμών παρατίθενται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Σε σχέση με τις αξιολογήσεις βάσει της οδηγίας 2000/29/ΕΚ, στην περίπτωση σπόρων γεωμήλων προς φύτευση, κάθε δείγμα που υποβάλλεται σε εργαστηριακές δοκιμές πρέπει να έχει προηγουμένως κωδικοποιηθεί από τον φορέα που είναι αρμόδιος για τη διεξαγωγή των εξετάσεων και δοκιμών υπό την ευθύνη των υπηρεσιών της Επιτροπής. Σε περίπτωση δειγμάτων για τα οποία έχει επιβεβαιωθεί ότι μολύνθηκαν από τυχόν σχετικό επιβλαβή οργανισμό, λαμβάνονται τα μέτρα που απαιτούνται βάσει του κοινοτικού φυτοϋγειονομικού καθεστώτος. Τα ανωτέρω ισχύουν υπό την επιφύλαξη των γενικών όρων που εφαρμόζονται κατά την εξέταση των ετήσιων εκθέσεων για τα τα επιβεβαιωθέντα αποτελέσματα και τα συμπεράσματα των κοινοτικών συγκριτικών εξετάσεων και δοκιμών.

Άρθρο 3

Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει να συνεχιστούν, κατά το έτος 2003, οι εξετάσεις και δοκιμές που παρατίθενται στο παράρτημα. Η ανώτατη δαπάνη της συνεχιζόμενης βάσει της ανωτέρω παραγράφου εξέτασης ή δοκιμής δεν θα υπερβαίνει το ποσό που ορίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 12 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή

David BYRNE

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Δοκιμές προς διενέργεια το 2002

Είδη	Αρμόδιος φορέας	Όροι προς αξιολόγηση	Αριθμός δειγμάτων	Δαπάνη (ευρώ)
Αγροστοειδή (*)	NAK Emmeloord (NL)	Ταυτότητα και καθαρότητα της ποικιλίας (έδαφος) Εξωτερική ποιότητα των σπόρων προς σπορά (εργαστήριο)	230	11 600
Zea mays	ENSE Milano (I)	Ταυτότητα και καθαρότητα της ποικιλίας (έδαφος) Εξωτερική ποιότητα των σπόρων προς σπορά (εργαστήριο)	80	14 400
Triticum aestivum (*)	DFE Merelbeke (B)	Ταυτότητα και καθαρότητα της ποικιλίας (έδαφος) Εξωτερική ποιότητα των σπόρων προς σπορά (εργαστήριο)	120	7 100
Solanum tuberosum	DGPC Oeiras (P)	Ταυτότητα και καθαρότητα της ποικιλίας, φυτοϋγειονομική κατάσταση (έδαφος) Φυτοϋγειονομική κατάσταση (φαιά σήψη/κορυνοβακτηρίωση/pstv) (εργαστήριο)	250	51 900
Glycine max	ENSE Milano (I)	Ταυτότητα και καθαρότητα της ποικιλίας (έδαφος)	50	8 000
Brassica napus (*)	NIAB Cambridge (UK)	Ταυτότητα και καθαρότητα της ποικιλίας (έδαφος) Εξωτερική ποιότητα των σπόρων προς σπορά (εργαστήριο)	120	25 600
Helianthus annuus	ETSI Madrid (E)	Ταυτότητα και καθαρότητα της ποικιλίας (έδαφος) Εξωτερική ποιότητα των σπόρων προς σπορά (εργαστήριο)	80	64 600
Hordeum vulgare Triticum aestivum Lolium Perenne Brassica napus Beta vulgaris	BFL Vienna (A)	Εξωτερική ποιότητα των σπόρων προς σπορά (εργαστήριο) βάσει της απόφασης 98/320/ΕΚ της Επιτροπής	300	22 300
Lycopersicon Lycopersicum	ENSE Milano (I)	Ταυτότητα και καθαρότητα της ποικιλίας (έδαφος) Εξωτερική ποιότητα των σπόρων προς σπορά (εργαστήριο)	70	13 300
Allium ascalonicum (*)	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Ταυτότητα και καθαρότητα της ποικιλίας (έδαφος) Φυτοϋγειονομική κατάσταση (εργαστήριο)	70	20 400
Vitis vinifera (*)	ISV Conegliano Veneto (I)	Ταυτότητα και καθαρότητα της ποικιλίας (έδαφος) Φυτοϋγειονομική κατάσταση (εργαστήριο)	102	10 400
			Συνολική δαπάνη	249 600

(*) Εξέταση που διαρκεί πάνω από ένα έτος.

Δοκιμές προς διενέργεια το 2003

Είδη	Αρμόδιος φορέας	Όροι προς αξιολόγηση	Αριθμός δειγμάτων	Δαπάνη (ευρώ) (**)
Αγροστοειδή (*)	NAK Emmeloord (NL)	Ταυτότητα και καθαρότητα της ποικιλίας (έδαφος) Εξωτερική ποιότητα των σπόρων προς σπορά (εργαστήριο)	230	27 000
Triticum aestivum (*)	DFE Merelbeke (B)	Ταυτότητα και καθαρότητα της ποικιλίας (έδαφος) Εξωτερική ποιότητα των σπόρων προς σπορά (εργαστήριο)	120	16 700
Brassica napus (*)	NIAB Cambridge (UK)	Ταυτότητα και καθαρότητα της ποικιλίας (έδαφος) Εξωτερική ποιότητα των σπόρων προς σπορά (εργαστήριο)	120	11 000
Allium ascalonicum (*)	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Ταυτότητα και καθαρότητα της ποικιλίας (έδαφος) Φυτοϋγειονομική κατάσταση (εργαστήριο)	70	25 000
Vitis vinifera (*)	ISV Conegliano Veneto (I)	Ταυτότητα και καθαρότητα της ποικιλίας (έδαφος) Φυτοϋγειονομική κατάσταση (εργαστήριο)	102	24 200
			Συνολική δαπάνη	103 900

(*) Εξέταση που διαρκεί πάνω από ένα έτος.
(**) Δαπάνη κατ' εκτίμηση.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 12ης Δεκεμβρίου 2001

περί καθορισμού ρυθμίσεων για τις κοινοτικές συγκριτικές εξετάσεις και δοκιμές στο πολλαπλασιαστικό υλικό καλλωπιστικών φυτών βάσει της οδηγίας 98/56/ΕΟΚ του Συμβουλίου

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 4224]

(2001/898/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 98/56/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Ιουλίου 1998, για την εμπορία πολλαπλασιαστικού υλικού καλλωπιστικών φυτών [1], και ιδίως το άρθρο 14 παράγραφος 4,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η προαναφερόμενη οδηγία προβλέπει τις αναγκαίες ρυθμίσεις για τη διεξαγωγή κοινοτικών συγκριτικών εξετάσεων και δοκιμών σε πολλαπλασιαστικό υλικό.

(2) Θα πρέπει να διασφαλιστεί επαρκής αντιπροσώπευση των δειγμάτων που περιλαμβάνονται στις εξετάσεις και δοκιμές, τουλάχιστον για ορισμένα επιλεγμένα φυτά.

(3) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να συμμετέχουν στις κοινοτικές συγκριτικές εξετάσεις και δοκιμές, εφόσον οι σπόροι προς σπορά των προαναφερόμενων φυτών αναπαράγονται ή τίθενται σε εμπορία συνήθως στο έδαφός τους, ώστε να είναι δυνατόν από τις εξετάσεις και δοκιμές να συναχθούν τα ορθά συμπεράσματα.

(4) Η Επιτροπή είναι αρμόδια για τη θέσπιση των αναγκαίων ρυθμίσεων ως προς τις κοινοτικές συγκριτικές εξετάσεις και δοκιμές.

(5) Έχουν κανονιστεί οι τεχνικές ρυθμίσεις για τη διενέργεια των εξετάσεων και δοκιμών στο πλαίσιο της μόνιμης επιτροπής πολλαπλασιαστικού υλικού καλλωπιστικών φυτών.

(6) Οι κοινοτικές συγκριτικές εξετάσεις και δοκιμές θα πρέπει να διεξαχθούν από το έτος 2002 έως το 2004, σε πολλαπλασιαστικό υλικό εσοδείας 2001, θα πρέπει δε επίσης να καθοριστούν οι λεπτομέρειες για τις εν λόγω εξετάσεις και δοκιμές.

(7) Για τις κοινοτικές συγκριτικές εξετάσεις και δοκιμές που διαρκούν πάνω από ένα έτος, τα μέρη των εξετάσεων και δοκιμών μετά το πρώτο έτος θα πρέπει, υπό τον όρο ότι είναι διαθέσιμα τα αναγκαία κονδύλια, να επιτρέπονται από την Επιτροπή χωρίς να γίνεται περαιτέρω παραπομπή του θέματος στη μόνιμη επιτροπή πολλαπλασιαστικού υλικού καλλωπιστικών φυτών.

(8) Η μόνιμη επιτροπή πολλαπλασιαστικού υλικού καλλωπιστικών φυτών δεν έχει διατυπώσει γνώμη εντός της προθεσμίας που έταξε ο πρόεδρός της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Κατά την περίοδο από το 2002 έως το 2004 θα πρέπει να διεξαχθούν κοινοτικές συγκριτικές εξετάσεις και δοκιμές σε πολλαπλασιαστικό υλικό των φυτών που παρατίθενται στο παράρτημα.

2. Η ανώτατη δαπάνη για τις εξετάσεις και δοκιμές κατά το έτος 2002 είναι εκείνη που αναγράφεται στο παράρτημα.

3. Όλα τα κράτη μέλη συμμετέχουν στις κοινοτικές συγκριτικές εξετάσεις και δοκιμές, εφόσον οι σπόροι προς σπορά και το πολλαπλασιαστικό υλικό των φυτών που παρατίθενται στο παράρτημα αναπαράγονται ή τίθενται σε εμπορία συνήθως στο έδαφός τους.

4. Οι λεπτομέρειες των εξετάσεων και δοκιμών παρατίθενται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει να συνεχιστούν, κατά την περίοδο από το 2003 έως το 2004, οι εξετάσεις και δοκιμές που παρατίθενται στο παράρτημα. Η ανώτατη δαπάνη της συνεχιζόμενης βάσει της ανωτέρω παραγράφου εξέτασης ή δοκιμής δεν θα υπερβαίνει το ποσό που ορίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 12 Δεκεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή

David BYRNE

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 226 της 13.8.1998, σ. 16.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Δοκιμές προς διεξαγωγή το 2002

Είδη	Αρμόδιος φορέας	Όροι προς αξιολόγηση	Αριθμός δειγμάτων	Δαπάνη (ευρώ)
Καλλωπιστικά φυτά πολλαπλασιαζόμενα με σπορά σπόρων Petunia Lobelia Lathirus	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Ταυτότητα και καθαρότητα της ποικιλίας (έδαφος) Εξωτερική ποιότητα των σπόρων προς σπορά (εργαστήριο)	80	37 000
Βολβοί ανθέων (Narcissus)	BKD Lisse (NL)	Ταυτότητα και καθαρότητα της ποικιλίας (έδαφος) Φυτοϋγειονομική κατάσταση (εργαστήριο)	80	42 800
Καλλωπιστικά φυτά (*) Chamaecyparis Ligustrum vulgare Euphorbia fulgens	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Ταυτότητα και καθαρότητα της ποικιλίας (έδαφος) Φυτοϋγειονομική κατάσταση (εργαστήριο)	 40 40 20	12 400
			Συνολική δαπάνη	92 200

(*) Εξέταση που διαρκεί πάνω από ένα έτος.

Δοκιμές προς διεξαγωγή το 2003

Είδη	Αρμόδιος φορέας	Όροι προς αξιολόγηση	Αριθμός δειγμάτων	Δαπάνη (ευρώ)
Καλλωπιστικά φυτά Chamaecyparis Ligustrum vulgare Euphorbia fulgens	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Ταυτότητα και καθαρότητα της ποικιλίας, φυτοϋγειονομική κατάσταση (έδαφος) Φυτοϋγειονομική κατάσταση (εργαστήριο)	 40 40 20	3 700 (*)
			Συνολική δαπάνη	3 700

(*) Δαπάνη κατ' εκτίμηση.

Δοκιμές προς διεξαγωγή το 2004

Είδη	Αρμόδιος φορέας	Όροι προς αξιολόγηση	Αριθμός δειγμάτων	Δαπάνη (ευρώ)
Καλλωπιστικά φυτά Chamaecyparis Ligustrum vulgare Euphorbia fulgens	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Ταυτότητα και καθαρότητα της ποικιλίας, φυτοϋγειονομική κατάσταση (έδαφος) Φυτοϋγειονομική κατάσταση (εργαστήριο)	 40 40 20	33 600 (*)
			Συνολική δαπάνη	33 600

(*) Δαπάνη κατ' εκτίμηση.